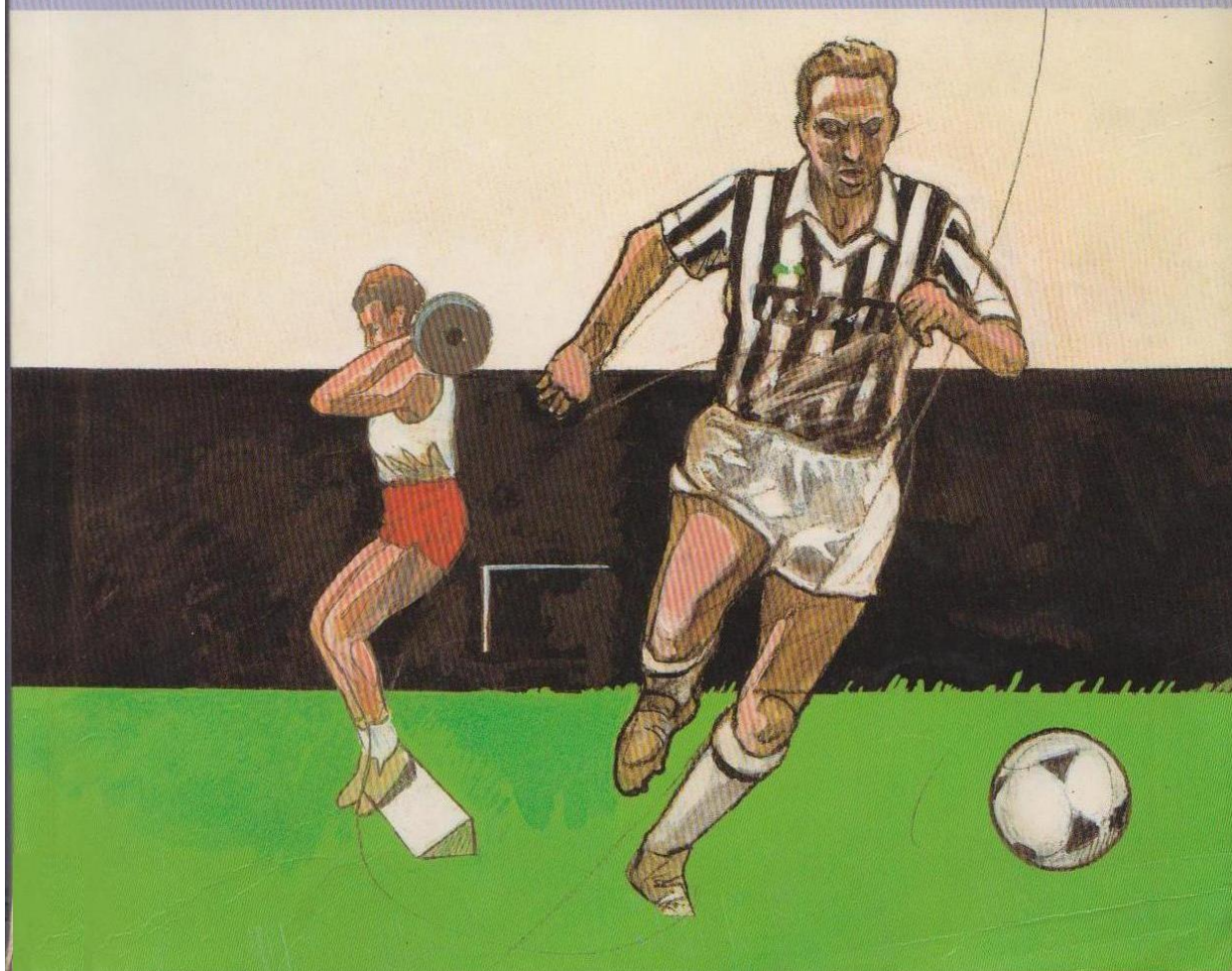

Gilles Cometti

**FOTBALUL ȘI SETURI
DE EXERCII PENTRU
DEZVOLTAREA MUSCULATURII**

STAN GABRIEL - RUSU MARINEL - ZAMFIR MARIUS

Cuprins

INTRODUCERE: Abordare generală la lucru	11
I. Forța și fotbalul	
1. Studiul eforturilor în fotbal	14
2. Logica de formare în fotbal	18
II. Mecanismele de forță	
1. Factori structurali	25
1.1 Hipertrofia	25
1.1.1 Date fiziologice	25
1.1.2 Consecințe practice	26
1.1.3 Masa musculară și fotbalul	27
1.2 Fibrele musculare	29
1.2.1 Date fiziologice	29
1.2.2 Consecințe practice	32
1.2.3 Fibrele musculare și fotbalul	32
1.3 Creșterea sarcomerelor în serie	33
1.3.1 Date fundamentale	33
1.3.2 Consecințe practice	34
1.3.3 Lucrul în amplitudine și fotbalul	35
2. Factori nervoși	35
2.1 Recrutarea fibrelor	35
2.1.1 Date fiziologice	35
2.1.2 Consecințe practice	36
2.1.3 Recrutarea fibrelor în fotbal	37
2.2 Sincronizarea unităților motrice	37
2.2.1 Date fiziologice	37
2.2.2 Consecințe practice	38
2.2.3 Sincronizarea fibrelor și fotbalul	39
2.3 Coordonarea intermusculară	40
2.3.1 Date fiziologice	40
2.3.2 Consecințe practice	40
2.3.3 Forța și coordonarea în fotbal	40
3. Importanța antrenamentului	43
3.1 Reflexul miotatic	43
3.1.1 Date fiziologice	43
3.1.2 Consecințe practice	44

3.2. Elasticitatea musculară	45
3.2.1. Date fiziologice	45
3.2.3 Consecințele practicii	45
3.2.3 Teste de pliometrie și fotbalul	46
III. METODELE	
A. METODELE	50
1. Metodele lui Zatsiorski	50
2. Metodele lui Zatsiorski și fotbalul	51
B. PLANURILE ACȚIUNILOR MUSCULARE	
1. Planurile concentrice	51
1.1. Date fiziologice	51
1.2. Consecințele practicii	52
1.3. Metode izometrice și fotbalul	54
1.3.1. Contrastul sarcina/fără sarcină	54
1.3.2. Contrastul sarcinilor	56
1.3.3. Contrastul planurilor	56
1.3.4. <u>PREFATIGUE SI POSFATIGUE</u>	57
2. Planurile izometrice	57
2.1. Baze fiziologice	57
2.2. Metodele izometrice	59
2.3. Metodele izometrice și fotbalul	61
3. Planurile excentrice	66
3.1. Date fiziologice	66
3.1.1. Recuperarea	66
3.1.2. Perturbarea musculară	67
3.2. Metode excentrice	68
3.3. Planificarea lucrului excentric	70
3.4. Metodele excentrice și fotbalul	70
4. Planurile pliometrice	72
4.1. Date fiziologice	72
4.2. Metodele pliometrice și fotbalul	73
5. Electrostimularea	75
5.1. Date teoretice	75
5.2. Electrostimularea și fotbalul	78
5.2.1. Planificarea pe săptămâna	82
5.2.2. Ciclurile	82
5.2.3. Antrenamentul ciclurilor	82
C. ALTERNANTA REGIMURILOR ACȚIUNILOR	
1. Date teoretice	83
2. Consecințele practice	85
2.1. Combinarea planurilor 2 la 2	85
2.2. Combinarea planurilor cu 3	88
2.3. Combinarea planurilor cu 4	89

IV. PLANIFICAREA EXERCIȚIILOR DE FORȚĂ ÎN FOTBAL

1. Structura sesiunilor	93
1.1. Musculatura picioarelor	93
1.1.1. Exerciții centrate pe articulația genunchiului	94
1.1.2. Glezna și lucrarea tricepsilor	95
1.1.3. Șold	95
1.2. Pentru mușchii ischio-picior și fesieri	96
1.2. Pentru abdominali	98
1.2.1. Exercițiile	98
1.2.2. Abdominale și planurile de contact	99
1.3. Lucrul <<lombarilor>>	100
1.4. Partea superioară a corpului	100
2. Diferite sesiuni pentru picioare	102
3. Sesiuni <forței maxime>	103
3.1. Diferitele sesiuni ale forței maxime	103
3.2. Combinații a 2 elemente	106
3.2.1. Pentru genunchi	106
3.2.2. Pentru triceps	108
3.2.3. Lucrul balans al piciorului	109
3.2.4. Exercițiu cu sarcina în poziția 2	113
3.3. Combinații a 3 elemente	114
3.4. Combinații a 4 elemente	119
3.5. Evoluția combinărilor în funcție de ani	122
4. Sesiuni de <<forță specifică>>	123
4.1. Logica sesiunii specifice	123
4.2. Sesiunea specifică <<tehnică>>	124
4.3. Variantele sesiunilor specifice tehnice	128
4.3.1. Sesiuni a 4 elemente pentru debutanți	128
4.3.2. Sesiuni a 4 elemente pentru jucătorii confirmați în musculatura	131
4.4. Sesiuni Tehnice <<secvențiale>>	135
5. Sesiunile <<forței intermitente>>	140
5.1. Date fiziologice pentru <<intermitent>>	140
5.2. Intermitența aplicată fotbalului	142
5.2.1. Faze de repaus relativ	142
5.2.2. Cursa intermitentă	144
5.2.3. Forta intermitentă	147
5.2.4. Forta intermitentă cu sarcina	148
5.2.5. Forta intermitentă și variantele sale	149
5.2.6. Forta intermitentă și variantele de nivel 2	150
6. Sesiuni de musculatură pentru portar	153
V. PLANIFICAREA PE SĂPTĂMÂNI, CICLURI, ANI	
1. Săptămâna	158
2. Cicluri	162
3. Bloc	163

4. Ciclu, blocul și fotbalul	164
5. Alternanța planurilor de contracție	178
6. Informativă în gestiunea musculaturii	180
VI. FORȚA ȘI VITEZA	
1. Timpii de reacție	186
2. Viteză gestuală	186
3. Frecvența gestuală	186
4. Tipuri de sesiuni de viteză: punctul energetic	187
5. Câteva exerciții pentru lucrul vitezei	190
VII. FORȚA ȘI REZISTENȚA:	
1. Forța versus rezistența	196
2. Controlul rezistenței	197
2.1. derivatele puls de G.Gacon	197
2.2. Interesul pentru antrenament	198
VIII. TESTE PENTRU CONTROLUL FORȚEI	
1. Dinamometrul	200
2. Ergo-power-ul (sistemul Bosco)	202
3. măsurarea puterii cu 1800	205
4. măsurarea vitezei balonului	207
5. Ergometrie izocinetice	208
6. Carnetul de evoluție a jucătorului	211

Introducere

Abordarea generală a cărții

Fotbalul este un sport ce solicita explozivitate, orice efort trebuie să fie de calitate cât mai mare, în consecință, noi credem că pregătirea fizică a fotbalistului ar trebui să se concentreze mai mult pe partea de musculatură, ca această cursă să continue. Ne propunem, prin urmare, o problemă centrată pe exerciții de forță.

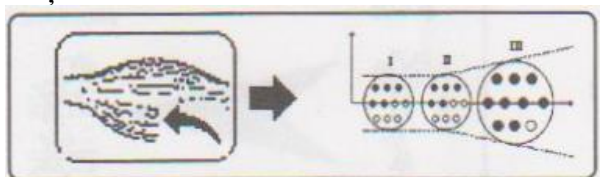
Mai întâi este important să se definească în mod clar efortul specific fotbalului și a vedea de la locul forței în acest sport de echipă.

I. Forța și fotbalul

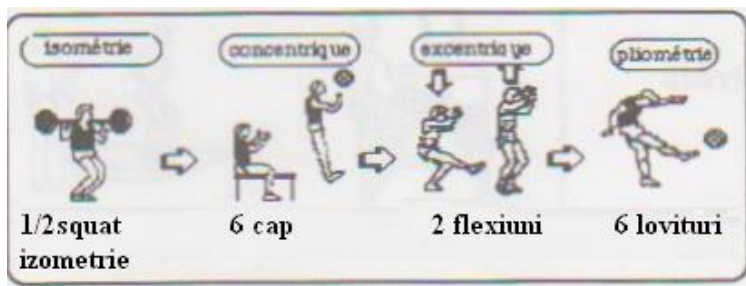
Apoi în a doua parte vom identifica conceptele specifice de forță cu memento-uri fiziologice. El va acționa pe mecanismele de forță.

II. Mecanismele de forță

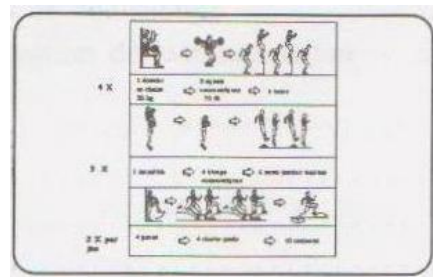
În partea a treia, vom revizui metodele actuale de formare a musculaturii și le vom identifica pe cele mai interesante pentru fotbalist.

III. Metode:

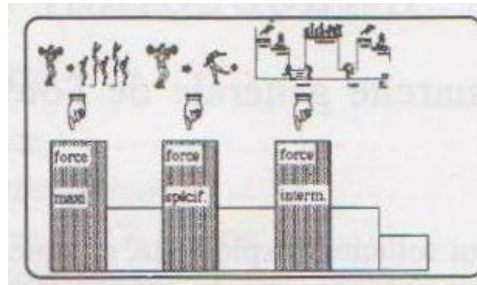

Acesta va fi momentul să propună exemple de planificare a sesiunii, cicluri pentru jucătorii de diferite niveluri. Vom vedea în ultimile 2 capitole.

IV. Exercițiile, sesiunile:

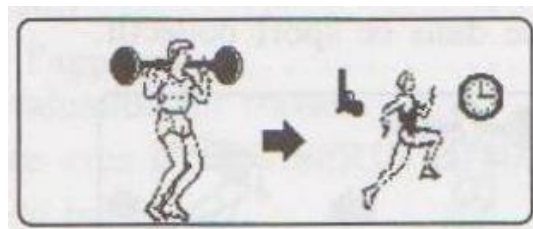

V. Săptămâna, anul:

Apoi, vom lua în considerare relația dintre viteză și forță pentru a ști dacă aceste două calități sunt reconciliabile.

VI. Forța și viteză

În fotbal ea trebuie să țină cât durată unui meci, ne dă avizul cu privire la relația dintre forță și rezistență.

VII. Forța și rezistența

O instruire adecvată a nevoilor de control între ceea ce vom vedea în ultima parte:

VIII. Testele de control a forței

CAPITOLUL I

FORȚA ȘI FOTBALUL?

1. Studiu efortului în fotbal

Fotbaliștii, pe teren, efectuează diferite tipuri de efort, a căror reparare a fost studiată de mulți autori (tabel 1).

(Tabel 1). - *Distanțele dintre eforturile de intensitate mare și mică, după autori diferiți.*

Autori	Ani	Distanța eforturilor de intensitate mare	Distanța eforturilor de intensitate slabă
WINTERBOTTOM	1954	1 015 m	2 347 m
WADE	1962	1 819 m	3 650 m
REILLY & THOMAS	1976	974 m sprint 1 506 m en allongement	5 337 m
WITHERS & Coll	1982	2 150 m	-
TURPIN B.	1989	2 500 m à 3 000 m	5 000 m à 8 000 m

După Dufour (1990), în 90 de minute de joc, există aproximativ 60 de minute de joc efectiv, cu privire la aceste 60 de minute, jucătorii, prin post, aleargă de la 20 la 40% (sau 12 la 20 de minute). În timp ce media de mers este de 3 km, de alergare este de 7 km. Cei 7 km de alergare se descompun în 64% de alergare aerobic lentă, 24% de alergare medie anaerobă (aproximativ 80% din maxim VO₂, de la 10 la 17 km/h) și 14% alergare de mare intensitate (18 la 27km/h). Conform lui Dufour (1990), numărul de sprinturi scurte (10-15 m, de la 2 la 3 s), a crescut pe parcursul istoriei de fotbal de la 70 în 1947, la 145 în 1970 și în final 195 în 1989. Figura 2 reprezintă pe distanțe, frecvența diferită în timpul unui meci.

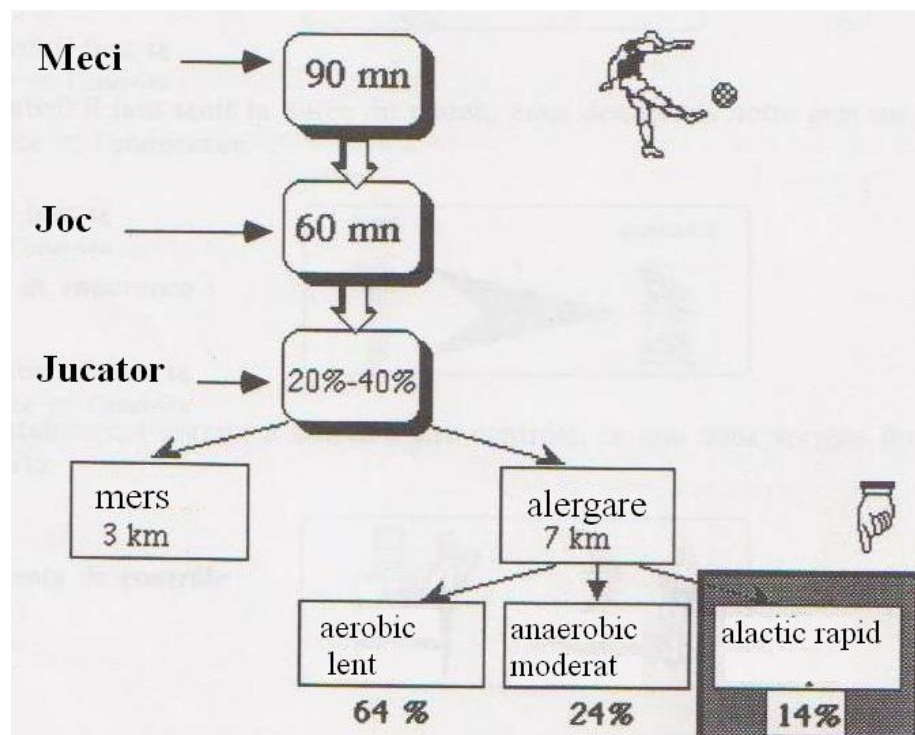

FIG.1. - Distribuția efortului în fotbal (după Dufour 1990)

Dintre 3 tipuri de eforturi 14% este de mare intensitate, luam în considerare ce este mai important, deoarece acestea determină cursul meciului. Exercițiile pentru dezvoltarea musculaturii ce interesează pentru aceste eforturi sunt de intensitate mare, pentru a îmbunătăți calitatea acestora. O privire mai atentă pentru a cunoaște natura exactă a acestor eforturi. Un studiu al lui Wilker (1985) arată distribuția statistică a distanțelor cursei a unor jucători pe parcursul unui meci, noi prezentăm două exemple [Altobelli (fig.2) și Rummenige (fig.3)]. Vom vedea, odată cu Dufour(1990), că distanțele cele mai utilizate variază între 5 și 15 m.

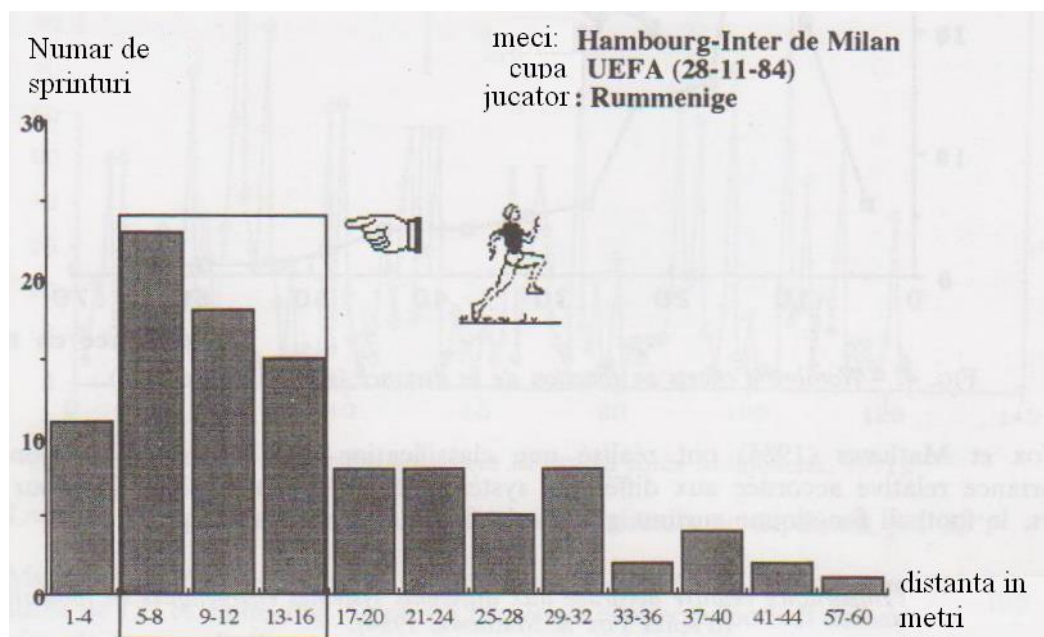

FIG.2. - Exemplu de repartizare a sprinturilor pe distanțe, ale unui atacant în timpul unui meci. (După Wiker, 1985)

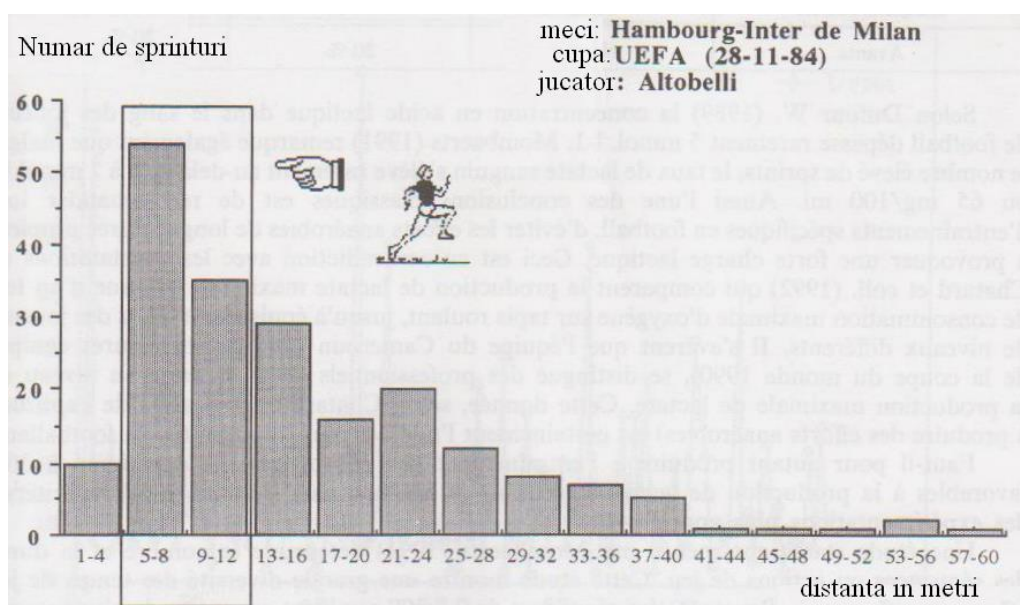

FIG.3. - Exemplu de repartizare a spirturilor pe distanțe, ale unui jucător, în timpul unui meci. (După Wiker, 1985)

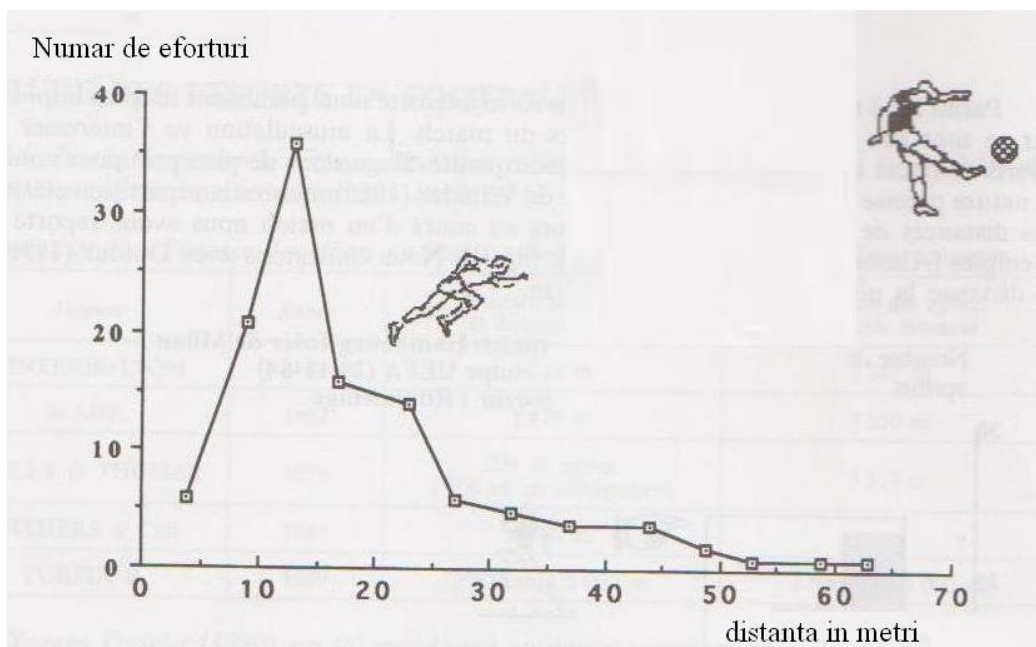

FIG.4. - Numărul de eforturi în funcție de distanța

Fox și Mathews (1984) au realizat o clasificare a eforturilor în funcție de importanța relativă acordată diferitelor sisteme de energie (tabel2). Pentru acești autori, fotbalul funcționează în principal prin intermediul unui sector anaerob alactic.

Jucători	ATP-CP și A.L.	A.L.-O ²	O ²
Extreme	80 %	20 %	—
Față	60 %	20 %	20 %

TABEL 2. - Importanța relativă a diverselor sisteme de energie în fotbal.
(dupa Fox și Mathews, 1984)

Conform lui Dufour W. (1989), concentrația de acid lactic în sânge la fotbaliști rareori depășește 5 mmol. l-1. Mombaerts (1991), remarcă, în ciuda numărului de sprinturi, rata de sânge lactat rareori se ridică dincolo de 6-7 mmol sau 65mg/100ml. De asemenea, una dintre concluziile clasice este de a recomanda formarea specifică în fotbal, de a evita eforturile anaerobe pe termen lung care să conducă la o lactice acută de îngrijorare. Acest lucru contrazice concluziile lui Chatard și col. (1992) ce compară producția maximă de lactat cu un test de oxigen maxim consumat pe banda de alergare, până la epuizarea între jucătorii de niveluri diferite. S-a dovedit că echipa Cameroun (una dintre cele mai bune echipe ale Cupei Mondiale, 1990) s-a distins de profesioniștii de la St. Etienne la nivelul de producție maximă de lactat. Aceste date, în conformitate cu Chatard (semnificativă este capacitatea de a produce eforturile anaerobe) sunt cu siguranță unele dintre cele mai importante pentru fotbalist.

Ar trebui să facă un antrenament de intensitate de peste 30 de secunde, să favorizeze producția de lactat? Noi nu credem, dar acest aspect merită experimente suplimentare, mai aprofundate.

Un studiu statistic realizat de Mombaerts (1991) determină numărul și durata de secvențe ale acțiunilor de joc. Acest studiu arată o mare diversitate a timpilor de joc în cursul meciurilor. Cu toate acestea, secvențele 0 – 30” par să se prezinte cel mai des (fig.5) (în 73% din cazuri).

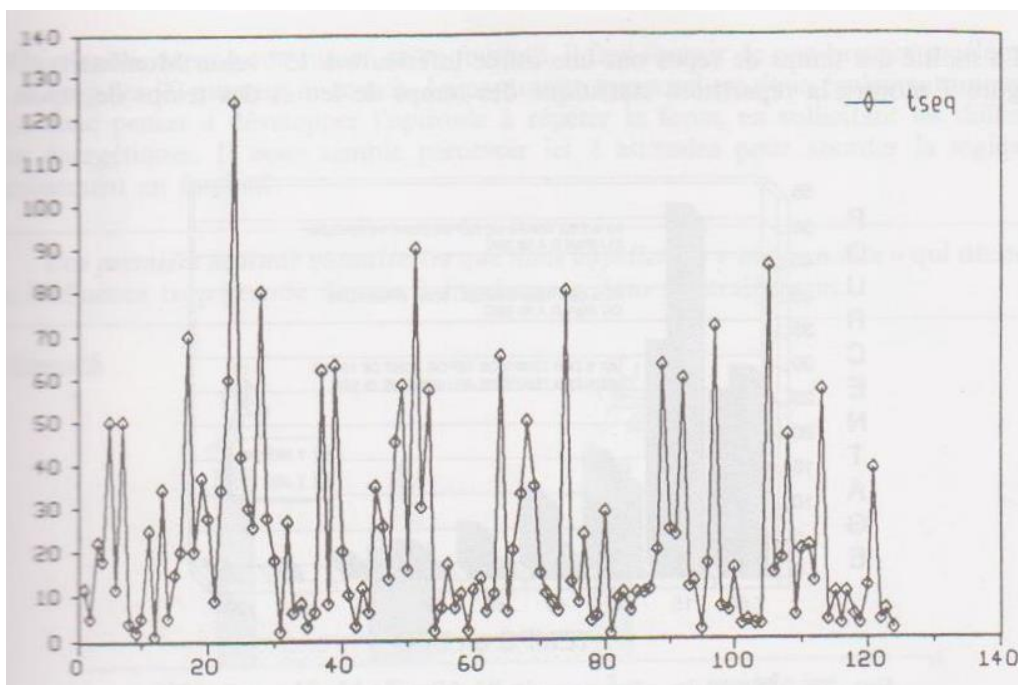

FIG. 5. - Secvențe de timp de joc (după Mombaerts, 1991).

În timpul de formare, realizăm astfel că circuite nu depășesc 30”.

Mombaerts arată, de asemenea, că 33 % din secvențele de joc în timpul unui meci au o durată de 15” sau mai puțin (fig.5), acest lucru l-au dus să clasifice fotbalul la nivel înalt ca un “joc de tip exploziv”.

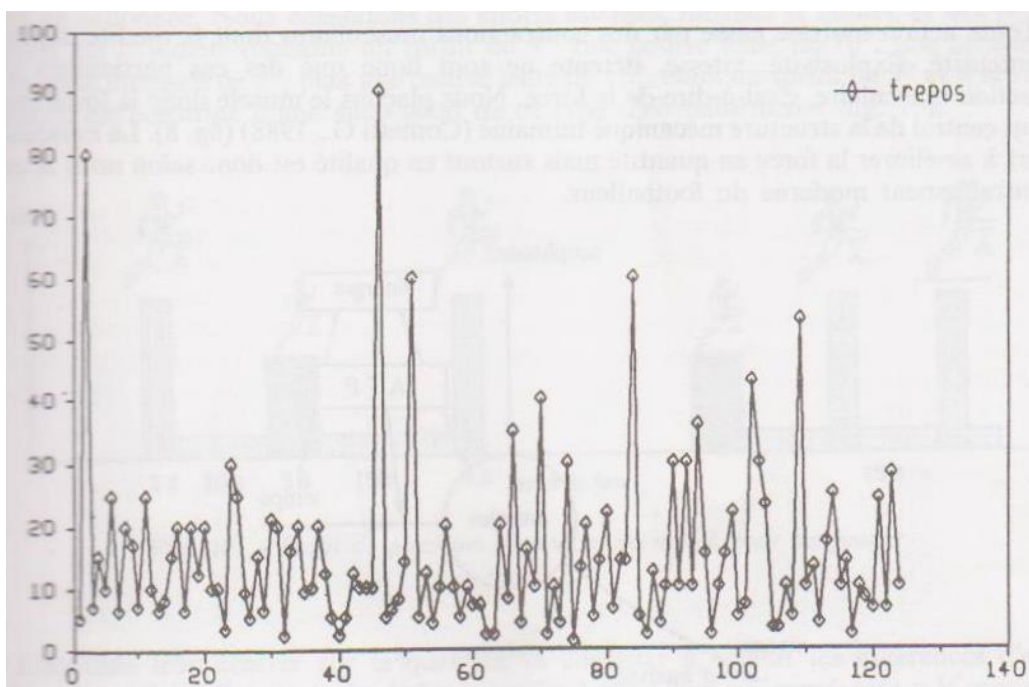

Fig 6. - Durata secvențelor de joc (după Montbaerts, 1991).

Jumătate din timpul de repaus are o durată mai mică de 15", conform Mommbaerts (1991).
 Figura 7 arată repartitia statistică a timpilor de joc și a timpilor de repaus.

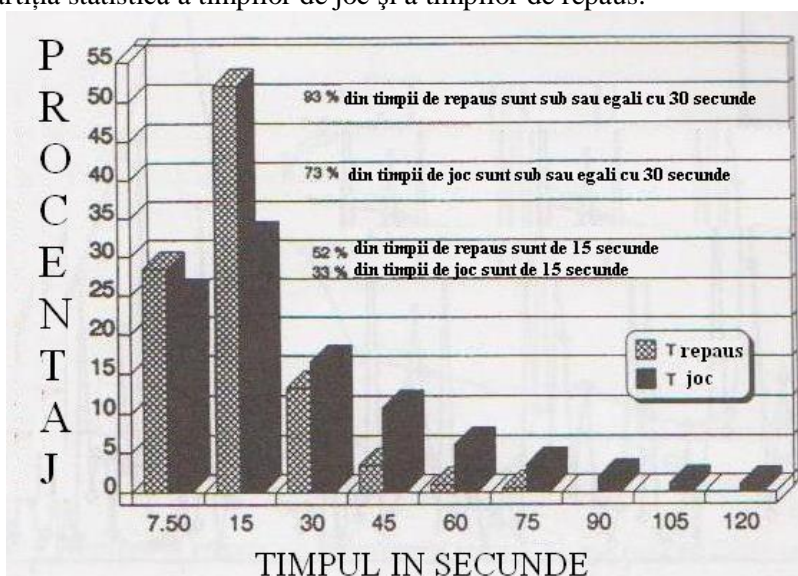

FIG.7. - Durata secvențelor de joc (după Mommbaerts, 1991).

Fotbalul este caracterizat de solicitări de tip “intermitent”, care sunt cele mai explosive.

2. Logica de formare în fotbal

Orice acțiune motrică implică contracții musculare a căror calitate depinde de intensitatea lor. Explozivitatea, viteza, relaxarea sunt cazuri speciale a contracțiilor musculare, le spunem forța (vigoare). Noi punem muschiul ca elementul central al mecanismului uman (Cometti G., 1988) (fig.8). Musculatura servește susținerea forței în cantitate dar mai ales în calitate, este esențială pentru formarea profesionistă și modernă a fotbalistului.

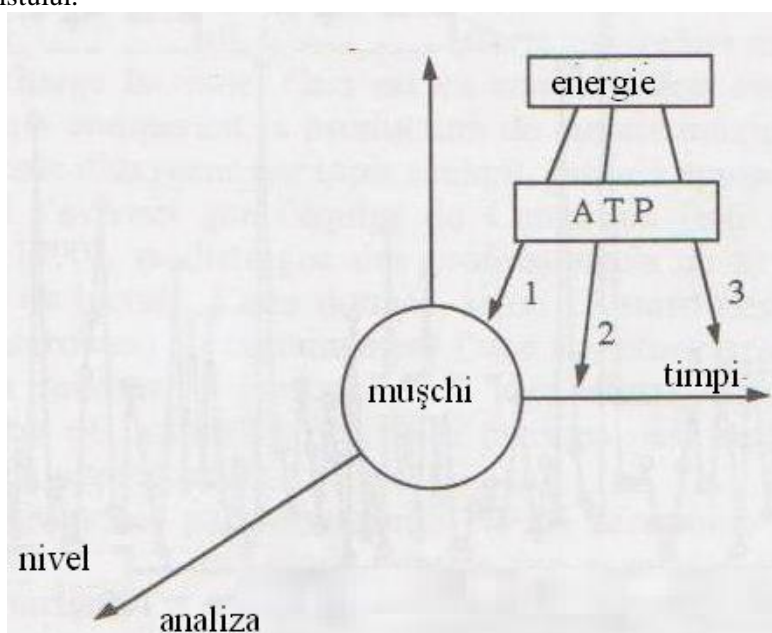

FIG.8. – Muschiul elementul central al structuri (Cometti G., 1988)

Nu trebuie uitat că fotbalul, furnizează mai multe accelerări pe durata întreagă a celor 90 de minute de meci. Parametrul temporal este la fel de important, astfel trebuie luat în considerare, el dezvoltă o atitudine de repetare a forței, prin aplicare de energii diferite. Se pare că se observă aici 2 atitudini pentru o abordare logică de formare în fotbal.

O primă abordare cantitativă o numim <<subiect>>, ce decurge cu o influență foarte mare a rezistenței în formare.

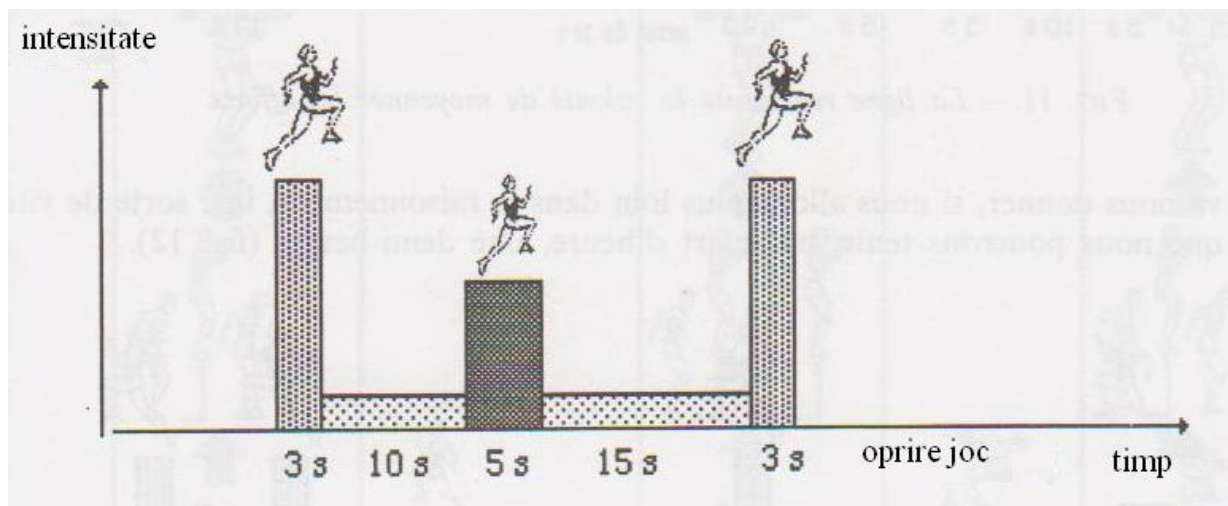

FIG. 9. – Exemplu unei secvențe de efort pentru un jucător (efort intens, mediu, slab).

Acest lucru este, de departe, în opinia noastră, este cea mai răspândită abordare. Pentru a ilustra, am analizat eforturile depuse de un jucător în timpul unui meci. Figura 9 prezintă un exemplu teoretic de înlănțuire a acțiunilor, reprezintă cursul jocului în abscisă și intensitatea efortului, ordonată. Am costat eforturile intense, medii și slabe, și perioada de rapaus. Aici jucătorul face un sprint de 3", o alergare ușoară de 10", o accelerare de intensitate medie de 5", plus o alergare lentă de 15" iar în final un sprint de 3" și se odihnește. Meciul constă într-o succesiune de tipuri de comburi (fig.10).

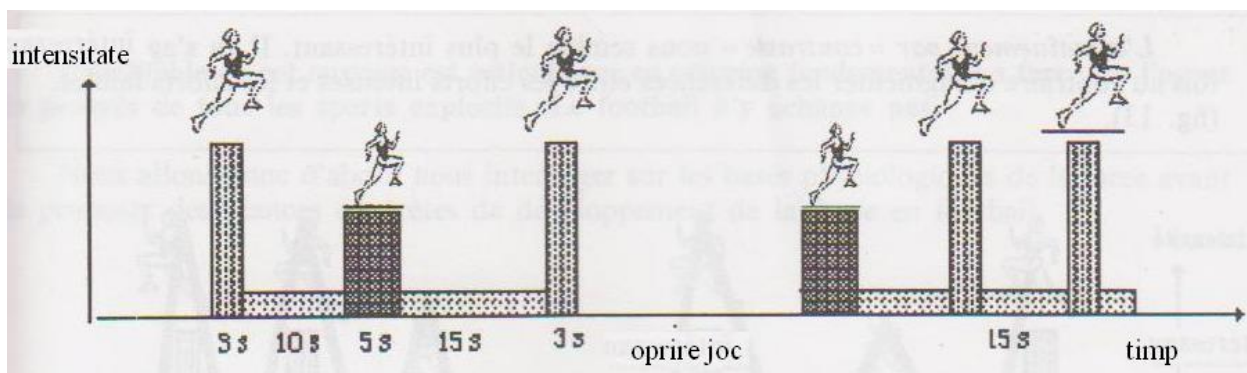

Fig.10. – Profilul mai multor secvențe de meci pentru un jucător.

De asemenea, atitudinea prea centrată pe cantitate constă în eliminarea diferențele de efort, și de a face totalul distanțelor "muncite" are un aspect care reprezintă <<subiectul>>, și ansamblul său (fig11).

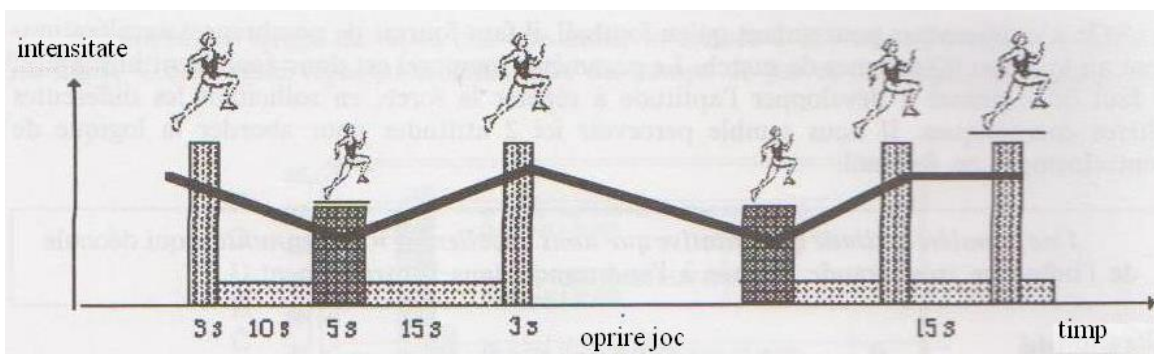

Fig.11. - Linia reprezintă dispoziția efortului mediu.

Acest lucru ne va da, dacă vom merge mai departe în raționament, un fel de viteză medie pe care o putem deține un sfert de oră, o jumătate de oră.

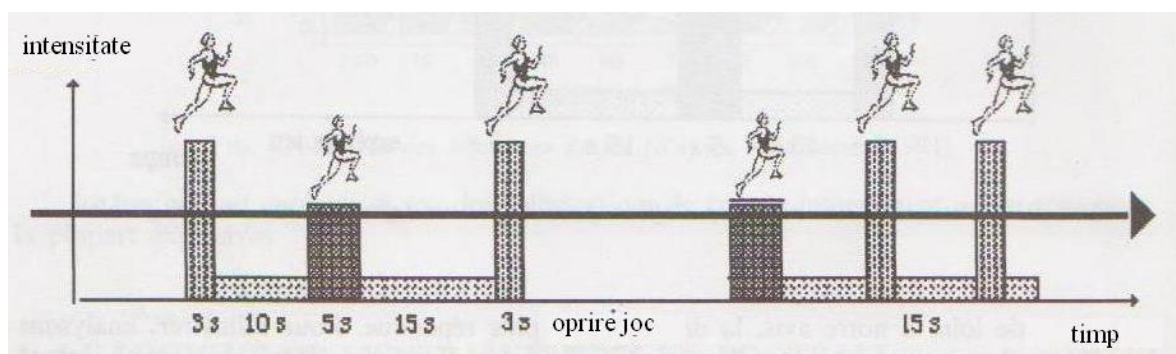

FIG.12. - Atitudinea medie a efortului.

Poate că un meci de fotbal este ceva, dar într-o repriză de un sfert de oră cu o viteză medie, noi am observat o serie de sprinturi și repausuri. Jucătorii la antrenament nu fac numai jogging, ei fac și forta. De departe preferăm atitudinea următoare.

Antrenamentul prin <<contrast>> pare a fi cel mai interesant. Va fi de data aceasta în loc de a crește diferențele între eforturi intense și eforturile de scăzute (fig. 13).

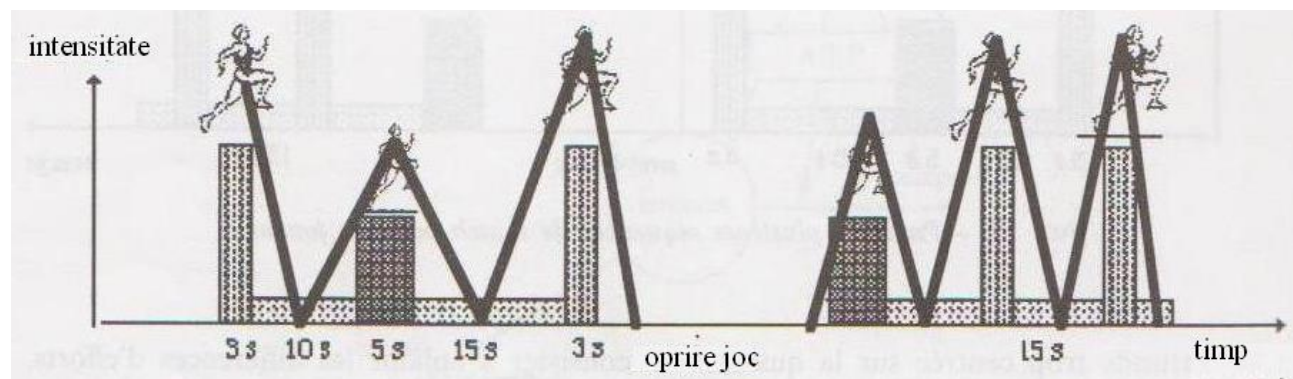

FIG.13. - Logica antrenamentului prin <<contrast>>. Se accentuează vârfurile de efort, datorită forței.

Cum să crească calitatea musculară a eforturilor <<intense>>? Cu ajutorul greutăților vom provoca contracții musculare superioare față de cele întâlnite în sprint, prin salturi de pliometrice să lucreze cu aceleași sarcini. Perioadele de intensitate slabă vor fi înlocuite cu activitatea de jonglerie cu mingea (fig.14).

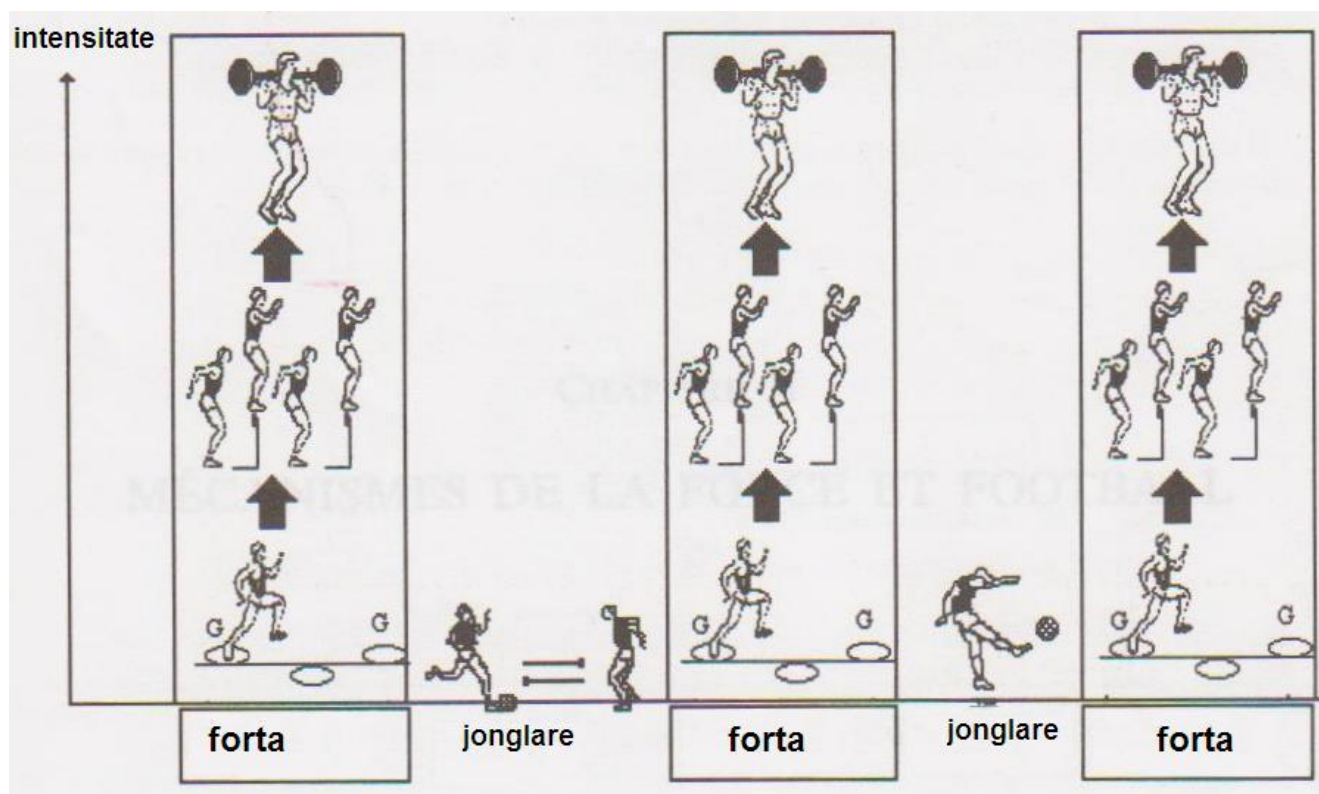

FIG.14. – Vizualizarea antrenamentului prin contrast: alternanța perioadelor scurte de forța (de la 5 la 20 secunde) și recuperarea activă cu mingea (jonglare individuală sau în echipă).

Toată această activitate este concentrată pe acest principiu fundamental. Forța este baza de progres a tuturor sporturilor de explozie. Fotbalul nu este o excepție.

Prin urmare noi , vom examina baza fiziologică a forței înainte de a propune antrenamentele concrete pentru dezvoltarea forței în fotbal.

CAPITOLUL II

MECANISMELE DE FORȚĂ ȘI FOTBALUL

Posibilitatea ca sportivii să dezvolte o forță marită depinde de diverși factori, care sunt expuși în figura 15. Există trei tipuri:

- structural: afectează compoziția aceluiași mușchi
- nervoasă: ce privește utilizarea de unități motrice
- în raport cu întregul: care potențează contracția.

Le vom aborda una după alta, vom stabili cunoștințele esențiale și, mai ales trăgând pentru fiecare parametru consecințele practice.

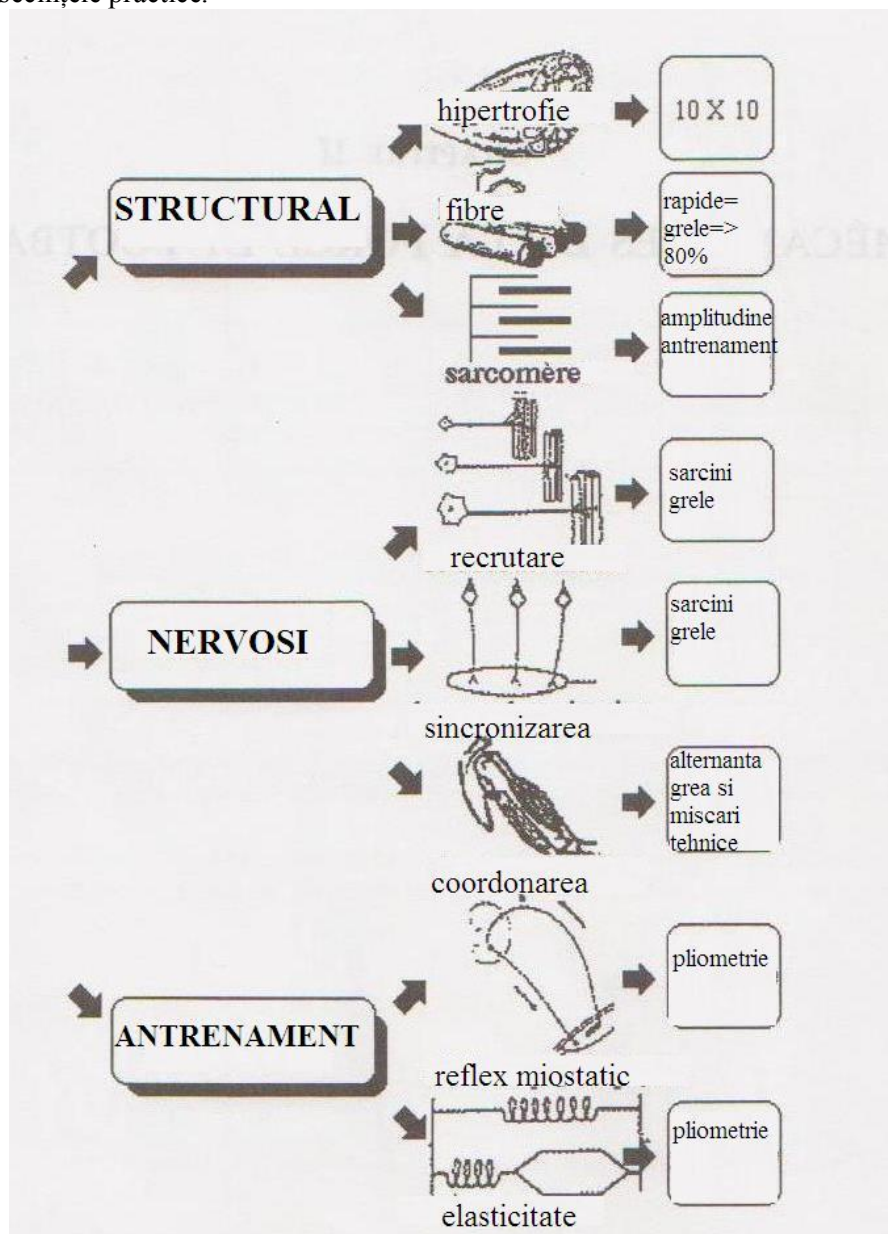

FIG.15. - Mecanismele de forță.

1. FACTORII STRUCTURALI

1.1. Hipertrofia

1.1.1. Date fiziologice

Hipertrofia se explică prin 4 cauze principale ce se găsesc în figura 17:

- O creștere a miofibrilelor ce sunt elementele constituente ale fibrelor (fig.16).

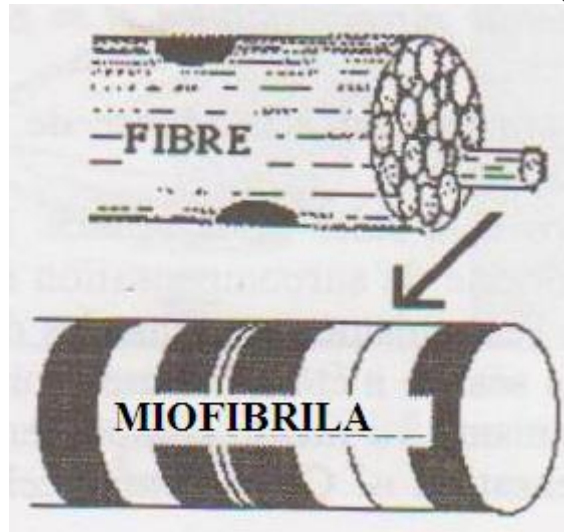

FIG .16. - Miofibrilele sunt elemente contituente ale fibrelor.

- Dezvoltarea învelișurilor musculare (țesut Tissu),
- O creșterea a vascularizaților și anume numărul de capilare în fibrele musculare,
- O creștere a numărului de fibre: această problemă foarte importantă a creșterii numărului de fibre formate este demonstrată pe animale, nu pe oameni.

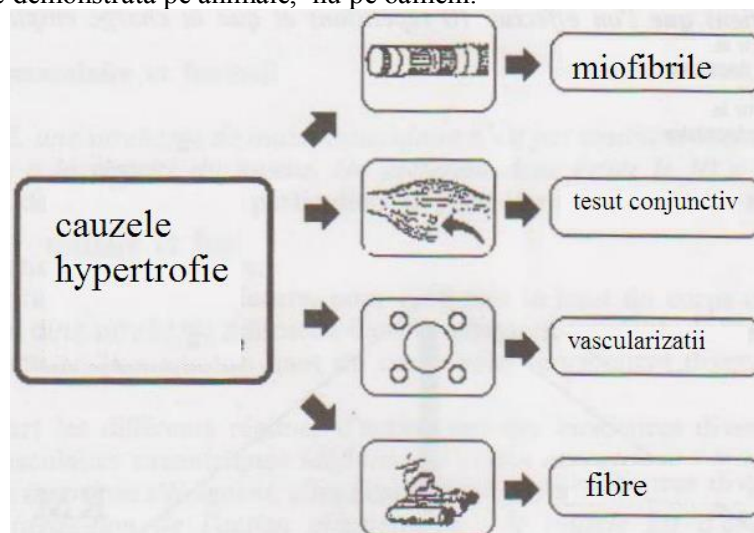

FIG. 17. - Cauzele hipertrofiei

Este un fenomen de <<compensarea în exces >> ce ilustreaza derularea temporală a procesului (fig 18).

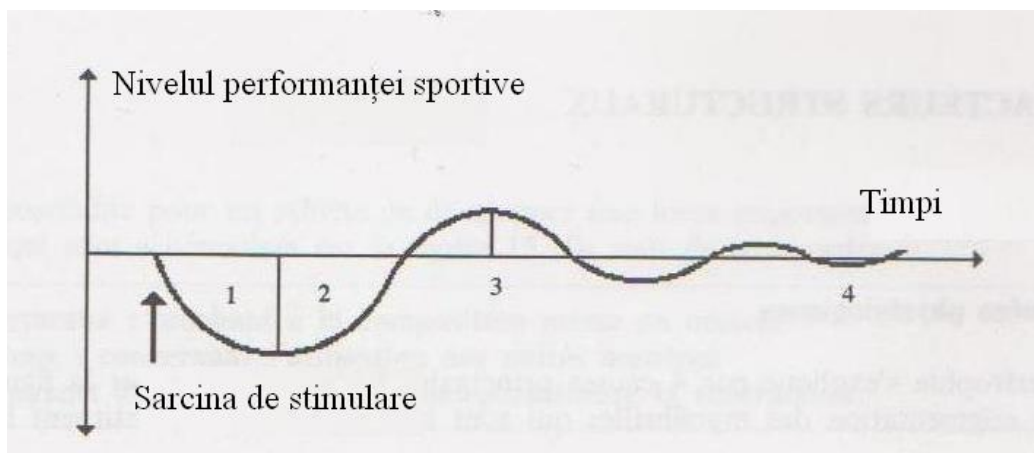

FIG. 18. – Fenomenul de supracompensare și administrarea sa în timp.

Faza 1 din figura 18 corespunde unui antrenament (locul subiectului, el epuizează, de asemenea rezervele musculare).

Faza 2 este egal repausului în urma sesiunii. (subiectul nu mai lucrează).

La sfârșit faza 3 ilustrează perioada de supracompensare a rezervelor musculare: această etapă are loc după sesiune, organismul compensează pierderile de energie cauzate de antrenament. Dacă sesiunea este prea dură (sau condițiile specificate în *consecințele practice*), în interiorul organismului va compensa mai mult decât costul sesiunii, vorbim despre <<supracompensare>>. Asta este modul de a explica și creșterile de masă musculară.

1.1.2. Consecințele practice

Figura 19 arată influența numărului maxim de repetiții (RM) privind creșterea masei musculare. În practică sunt serii a 10 repetiții maxime (RM), care permit cea mai bună creștere a masei. RM înseamnă numărul de repetări efectuate cu sarcina, care permite acest număr de repetiții.

10 RM înseamnă că putem efectua 10 repetări și că sarcina angajată, nu permite de a efectua 11 repetări.

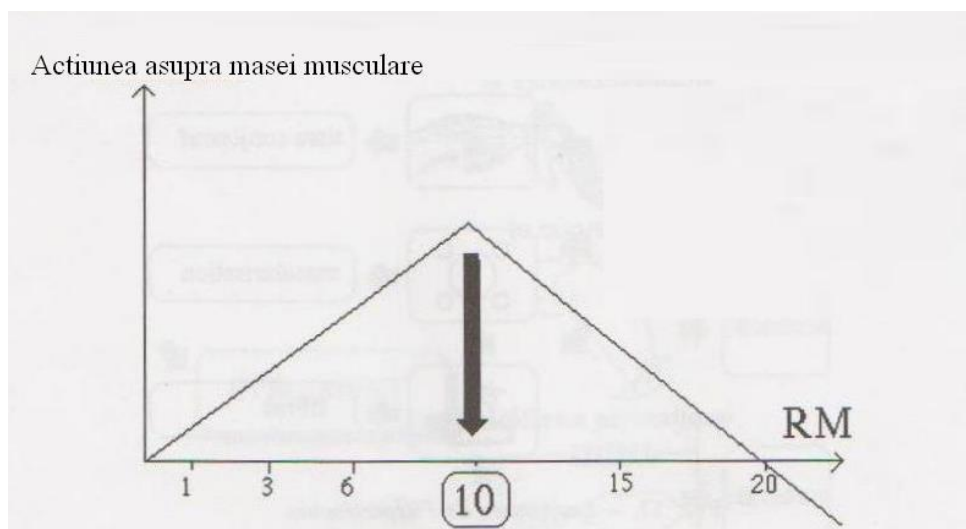

FIG. 19 a. - Influența numărul maxim de repetari asupra dezvoltării masei musculare.

Hipertrofie a fost obținută de 10 x 10: 10 serii a 10 repetări cu sarcina pe care le putem ridica de 10 ori.

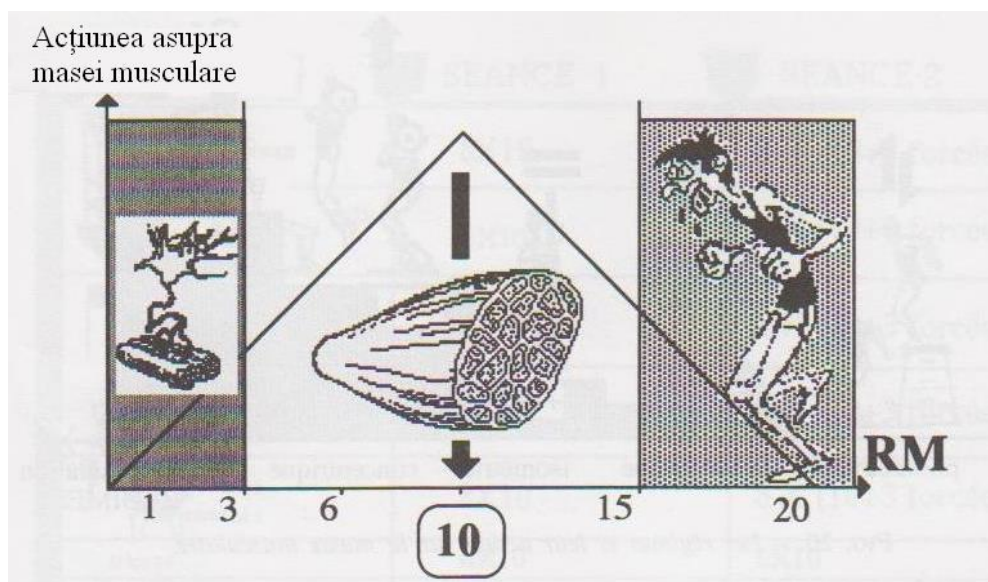

FIG.19 b . – Influența numărului de RM asupra factorilor de forță.

Figura 19 b distinge 3 zone:

- de la 1 la 3 RM, îmbunătățirea puterii se datorează în principal factorului nervos,
- zona de la 6 la 12 RM se referă la forța împreună cu masa musculară (cu un maxim de 10 RM),
- dincolo de 15 RM el a făcut mai multă forță de lucru, dar factorii de energie devin dominanți.

1.1.2. Masa musculară și fotbalul

În fotbal, o supraîncărcare a masei musculare este de fapt de dorit, pentru că s-ar putea risca a deteriora vioiciune jucătorului. Se preferă a evita 10 x 10 RM.

Cu toate acestea, în unele cazuri, poate fi interesant să solicite masa musculară:

- recuperarea după rănire,
- reechilibrarea musculaturii, pentru consolidarea părții superioare a corpului între jucătorii prea firavi, pentru a îmbunătăți eficiența acestora la contact (exemplu de sesiune în fig. 21.),
- consolidarea specifică a părții superioare a corpului portarului.

Pe de altă parte, diferitele sisteme de acțiuni au efecte diferite asupra organismului.

Acțiunea musculară **excentrică** (definiția acțiunii excentrice: mușchiul lucrează pe lungime, ele sunt excentrice, această sarcină este adesea lentă), **pliometrică** (definiția acțiunii pliometrice: mușchiul este primul supus la o alungire și scurtarea imediată, aceste acțiuni sunt comune pentru mușchii picioarelor și pentru toate exercițiile de impuls, relaxare și salturi) și chiar **izometrice** (definiția acțiunii izometrice: lucrul mușchiului fără a provoca mișcare, rezistența rămâne fixă, inserțiile musculare nu se mișcă) sunt cunoscute, nu pentru a avea o influență prea mare asupra hipertrofiei (fig.20).

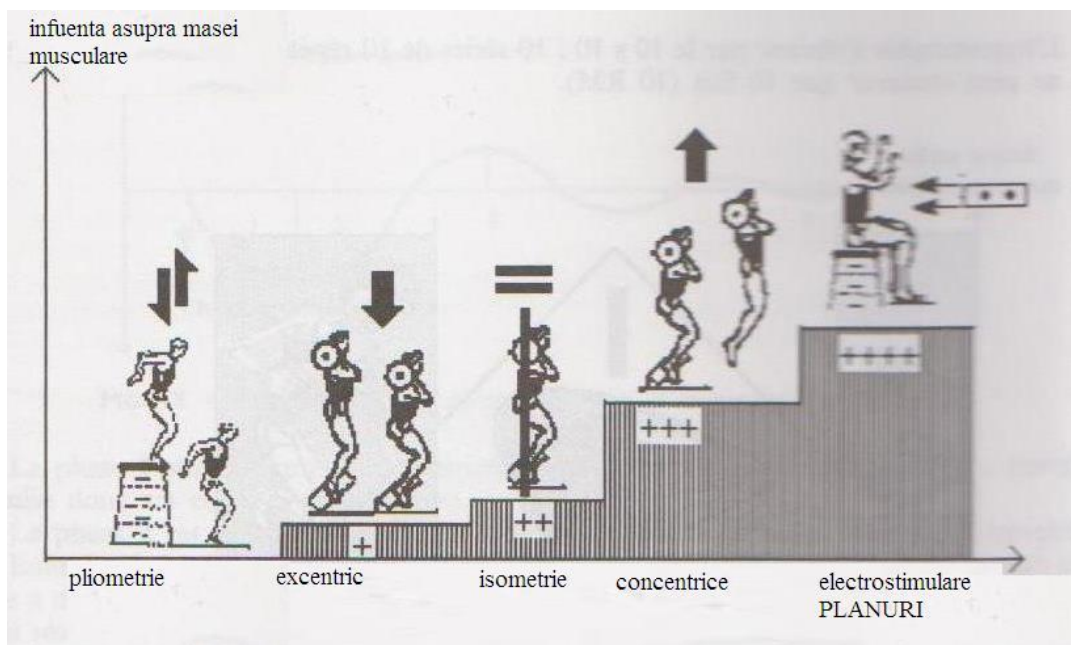

FIG.20. – Planurile și acțiunea lor asupra masei musculare.

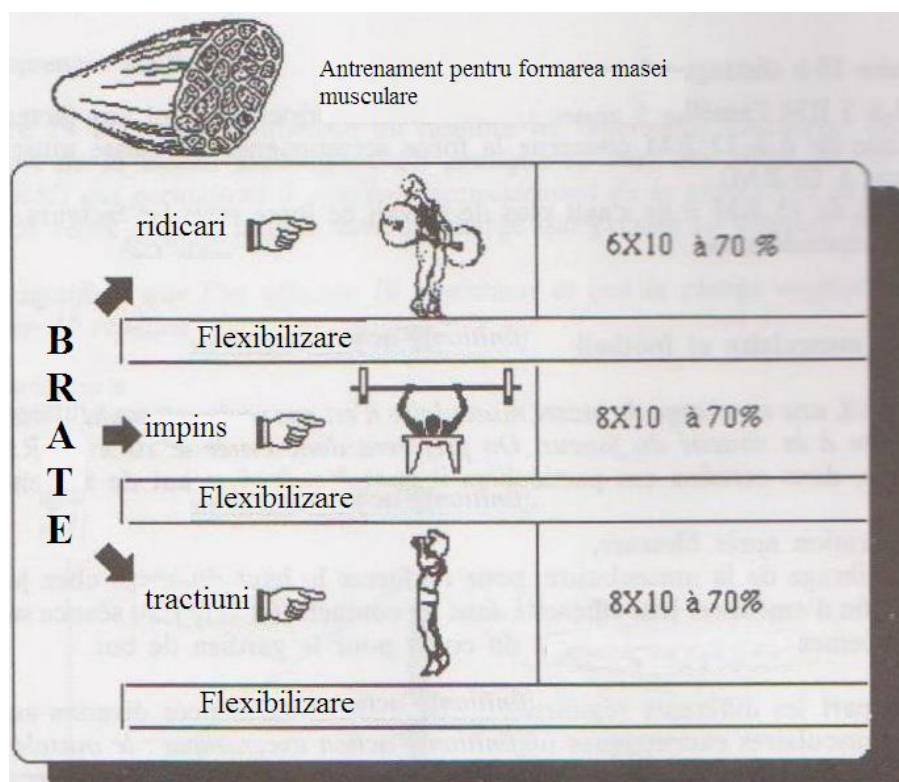

FIG.21. – Dezvoltarea masei musculare pentru trenul superior al corpului, cu 3 exerciții principale.

In figurile 21 și 22 se prezintă 2 exemple de formare a forței musculare executate cu bara (fig.21) sau cu echipamentul de la sala de forță (fig.22).

EXERCITII	PLAN 1	PLAN 2
 pectorali	8X10	8 X (10+3 repetari)
 6X10	6 X (10+3 repetari)	
 scripete inalt	8X10	8 X (10+3 repetari)
 scripete jos	8X10	8 X (10+3 repetari)
 impins	8X10	8 X (10+3 repetari)
triceps	6X10	6X10
biceps	6X10	6X10

FIG.22. – Plan de formare a musculaturii pentru partea superioara a corpului când se dispune o sală de forta cu aparate.

1.2 Fibrele musculare

1.2.1 Date fiziologice

Există 2 tipuri de fibre raportate mușchilor: fibrele lente și fibrele rapide (v. fig.23):

- **Fibrele lente se mai numesc și fibre de tip I**

Contrația lor dezvoltă forță mică, dar ele sunt capabile să se contracte un timp îndelungat. Fibrele lente sunt cele mai mici. Sunt fibre de rezistență, la cei mai buni schiori sunt de până la 80%.

- **Fibrele rapide sunt de tip II**

Contrația lor dezvoltă o forță foarte importantă. Sunt fibre mai mari. Unii sportivi de natație și atletism au un număr de 80%. Ele sunt fibre de relaxare, de forță și viteză.

Dar există mai multe tipuri de fibre rapide:

- **Fibre de tip II a și fibre de tip II b**

- **Fibrele de tip II a**, sunt mixte ce dețin o bună forță de contracție și o bună rezistență la oboseală,
- **Fibrele de tip II b**, sunt excelent de rapide, deoarece par neobosite și a cărei contracție este foarte puternică.

Figura 24 reprezintă diferitele caracteristici ale fibrelor musculare.

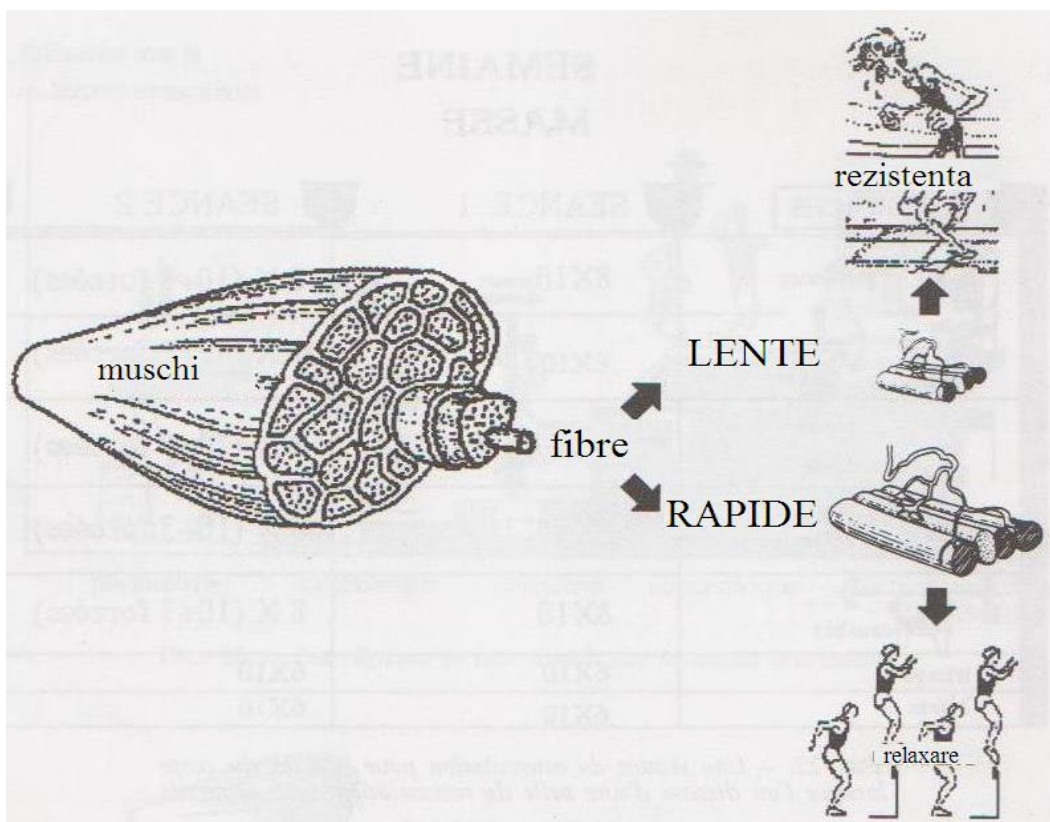

FIG.23. – Cele 2 mari tipuri de fibre.

fibrele	marime	forta	rezistentă la oboseală
LENTE tip I		 slaba	 mare
II a ↓ RAPIDE		 medie	 medie
tip II ↓ II b		 mare	 slaba

FIG. 24. – Tabelul caracteristicilor fibrelor musculare.

Transformarea lor este explicată de schema lui Howald ce arată cât este dificilă transformarea de la <<lent>> la <<rapid>>. Sunt prezente și fibrele II c care sunt de fapt fibre în schimbare, fibre de tranziție între fibrele lente și cele rapide.

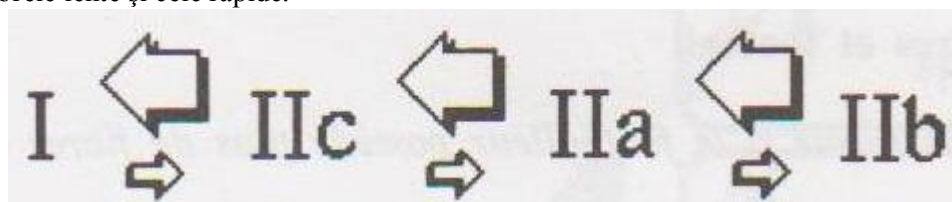

FIG.25. – Schema transformării fibrelor, după Howald.

Diferențierea dintre fibre se produce în principal la nivelul de miosine. Actinele și miosinele sunt cei 2 constituenți esențiali a fibrei musculare (fig.26). Așîi Howald le distingea în funcție de prezența miosinei lente și cea rapidă, care sunt distribuite în funcție de fibre așa cum se arată în figura 27.

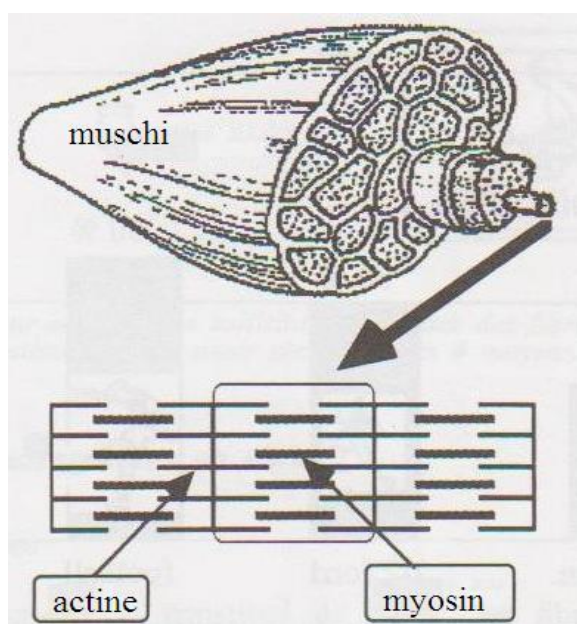

FIG.26. - În interiorul mușchiului există filamente ce se glisează în momentul contracției, filamentul gros este al miosinei, filamentul subțire este al actinei.

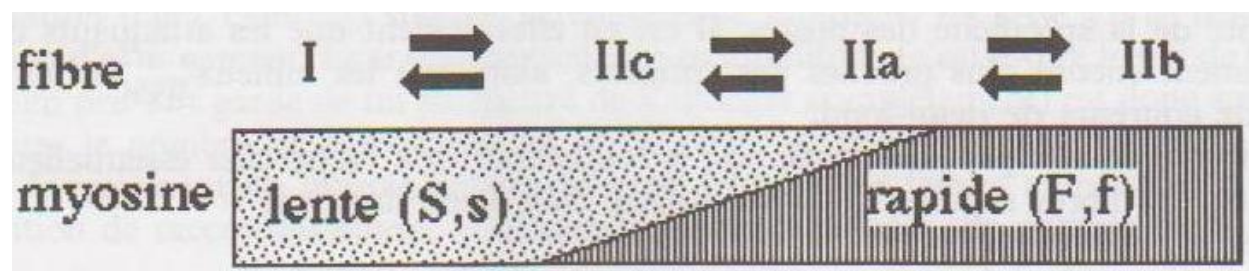

FIG.27. – Distribuția diferitelor tipuri de miosine în funcție de fibre (după Howald, 1989).

1.2.2. Consecințele practice

În speranța de a obține o transformare de fibre de tip I, în fibre de tip II, noi trebuie să creștem, în tensiunii musculare importante, soluția ideală constă în lucrul cu sarcini grele. Pliometria intensă permite, de asemenea, obținerea aceluiasi rezultat.

1.2.3. Fibrele musculare și fotbalul

Problema este și dacă fotbalistul posedă mai multe fibre rapide decât fibre lente.

Unele studii au încercat să evalueze procentajul de fibre lente și rapide ale fotbalistului. Rezultatele (Jacobs, 1982; Apor, 1988) arată un procentaj de fibre lente aproximativ de 40- 45%. Jacobs (1982) obține 60% fibre rapide prin biopsie externă. Apor (1988) atinge 52% de fibre rapide. Bosco printr-o metoda indirectă (Bosco, 1990) obține o cifră de 55% de fibre rapide. *Acest lucru reflectă o medie de procentaj de 60% fibre rapide pentru fotbaliști* (fig.28). Noi putem restaura aceste cifre în comparație cu alte specialități. Maratonii și alergătorii pot ajunge la 75 la 80% fibre lente, din contra alergătorii de 100-200 m până la 25-30%.

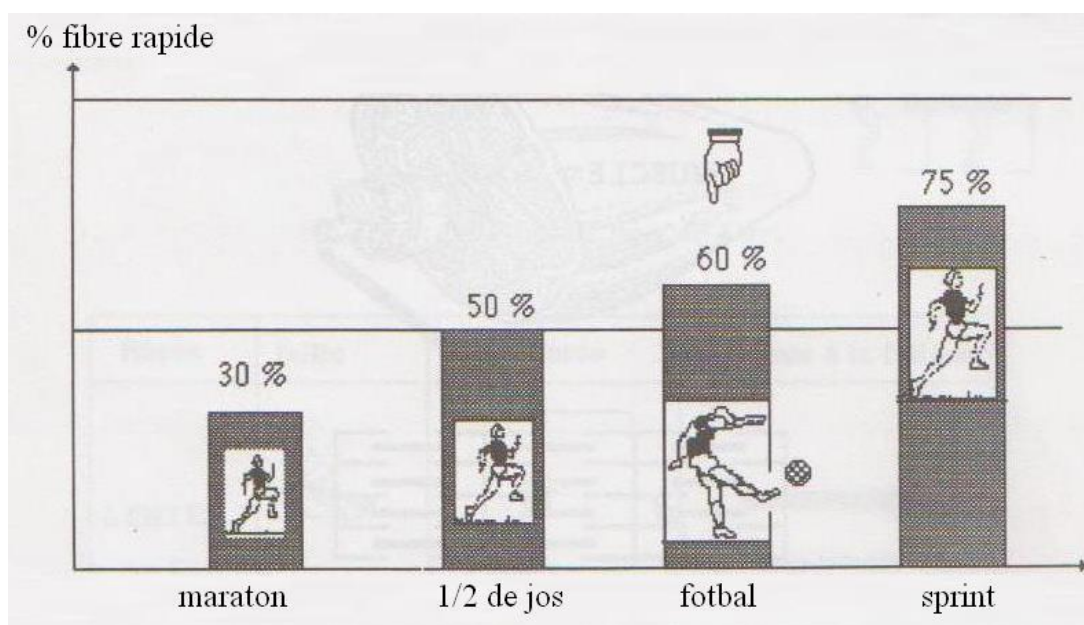

FIG.28. – Reprezentare schematică a procentajului de fibre rapide ale fotbaliștilor, în raport cu alergători de diferite distanțe.

Vedem că parametrii fibrelor ai fotbaliștilor sunt aproape de sprinteri.

Acest lucru fiind valabil mai mult decât mediile de studii anterioare nu iau în considerare specificitatea posturilor. Este un efect evident că atacanții sunt, probabil, chiar mai aproape de sprinteri, în timp ce mijlocașii au calități de alergători la distanță medie.

Cu toate acestea musculatura fotbalistului ar trebui să arate, în esență, o solicitare de fibre rapide. Acesta ar trebui să utilizeze în antrenament:

- sprinturi scurte
- sarcini grele pentru a provoca o tensiune maximă
- pliometrie intensă (plinte, garduri...)
- electrostimulare a cărei proprietate este de a solicita prima fibrele rapide.

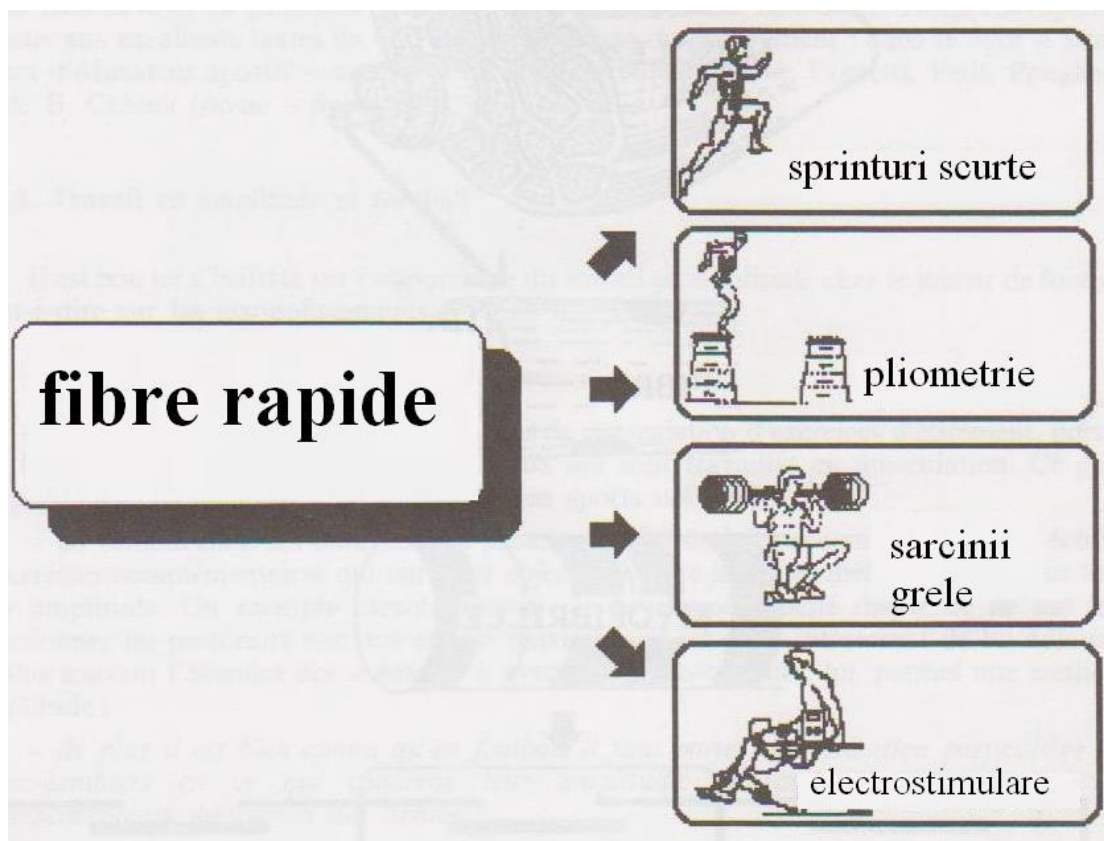

FIG.29. – Pentru obținerea unei solicitări eficiente a fibrelor rapide, fotbalistul trebuie să recurgă la aceste 4 moduri.

1.3. Creșterea sarcomerelor în serie

1.3.1. Date fundamentale

Sarcomere: Mușchiul este construit din fibre; fibrele sunt formate din miofibre; în miofibră vom găsi filamente glisante (actina și miosina) ce formează aranjamentul particular numit <<sarcomere>> (fig.30).

Intrucât Tardieu (1972) și Galspink (1985) au zis că într-un mușchi relaxat (la animale) vede că sarcomerele, în serie, se multiplică într-o poziție de alungire. Lucrul muscular în amplitudine (pentru a solicita mușchiului trebuie să aibă grijă să-i permită să se întindă complet) este probabil să crească numărul sarcomerelor în serie, chiar dacă nimic nu este încă în acest domeniu. În schimb, un mușchi care ar funcționa pe amplitudine prea mici, ar putea avea numărul de sarcomere în scădere.

Este aici pentru că forței i s-au alăturat flexibilitate.

Este foarte important de a introduce exercițiile de stretching în antrenament .

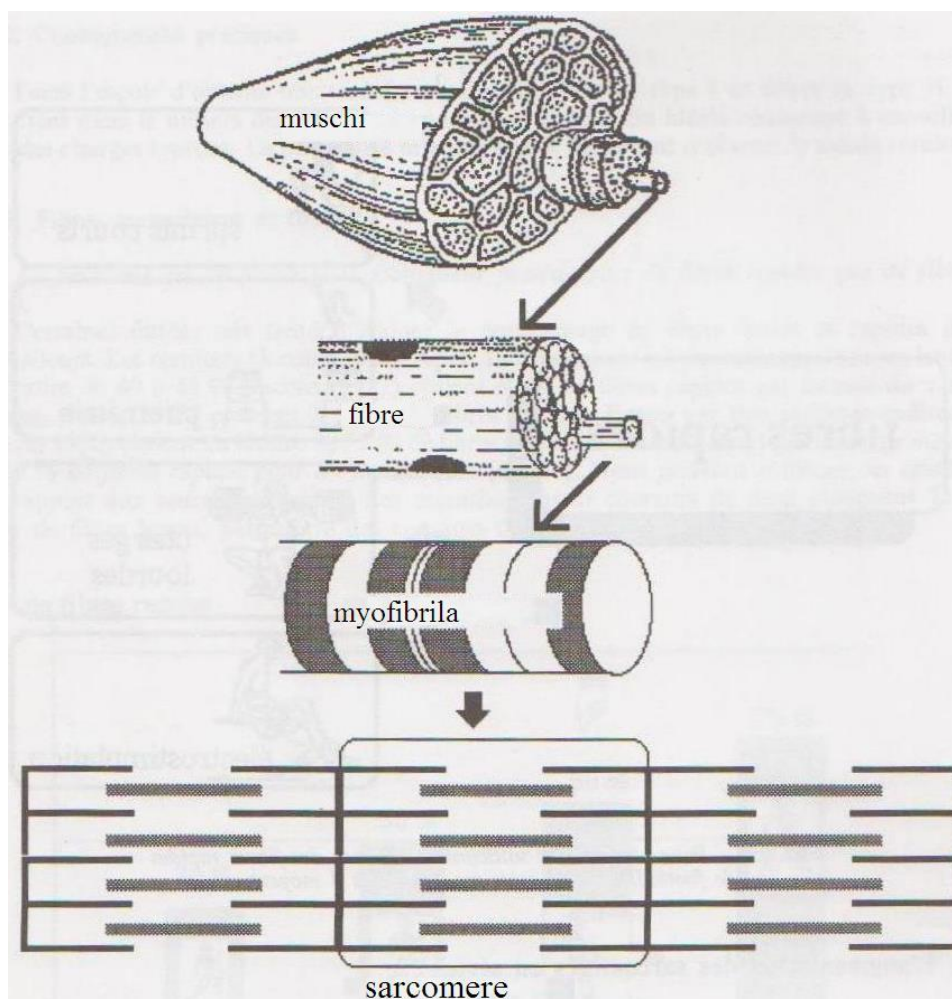
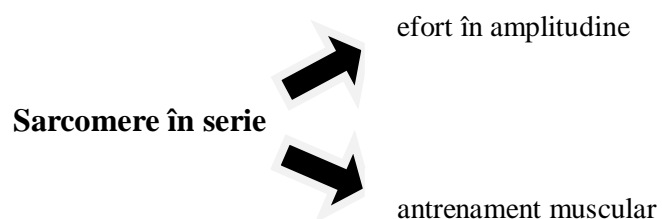

FIG.30. – Localizarea sarcomerelor în mușchi.

1.3.2 Consecințele practicii

Pentru a spera într-o eventuală dezvoltare a sarcomerelor în serie, se recomandă:

Noi atingem probleme de flexibilitate și stretching. De lucrări specifice destinate acestui aspect foarte important de formare, nu vom trece peste această problemă, cu riscul de a cădea în caricatură. Ne referim la cititori de texte excelente ale lui G. Petit (amplitudinea miscarii: în cartea : <<Certificat de instructor de sport>> volumul 3 <<științele biologice>>, Cometti, Petit, Pougheon) și de B.Cahors (revezi <<Sport med.>>).

1.3.3. Lucrul în amplitudine și fotbalul

Este bine de a insista aici pe importanța lucrului în amplitudine la un jucător de fotbal, și la flexibilitate.

Acest lucru se manifesta în doua forme:

- prin introducerea în cursul antrenamentului de exercitii de stretching, pe grupe de mușchi aceleași ca și cele care lucrează în musculatura. Astfel de practici încep să devină utilizate pe scară largă în sporturile colective;
- asigurându-vă că în mișcările-cheie selectate pentru a le însoțesc, dacă este cazul exerciții suplimentare, care au ca scop să miste mușchii de întregul lor. Un exemplu caracteristic: o dezvoltare , riscă să nu funcționeze pectoralii într-o cursă maximă, este interesant de a adăuga discrepanțele, exerciții foarte frecvente, cu haltere ce le permite o mai bună amplitudine;
- *În plus, este bine cunoscut faptul că în fotbal ar trebui să acorde o atenție deosebită în mușchii ischio-picior în ceea ce privește mărime lor.*

2. FACTORII NERVOȘI

2.1. Recrutarea fibrelor

2.1.1. Date fiziologice

Recrutarea fibrelor musculare este explicată clasic prin legea lui Henneman, *care arată modul în care fibrele lente sunt recrutate înaintea fibrelor rapide, indiferent de tipul de mișcare*. Prin urmare, acest caz necesită o trecere prin fibre lente, care nu este interesant în cazul mișcărilor de explozive. Reprezentarea lui Costill (1980) este instructivă în această privință (fig.31). O sarcină ușoară duce la o recrutare de fibre lente (I). O sarcină medie duce la o recrutare de fibre lente și de tip IIa. O sarcină grea duce la o recrutare de fibre lente, tip IIa și de tip Iib.

Astăzi, opiniile sunt împărțite atunci când acționează mișcări rapide, unii cred că în acest caz, fibrele rapide sunt solicitate fără a trece prin fibre lente. Dar acest lucru nu și în unanimitate de fiziologi.

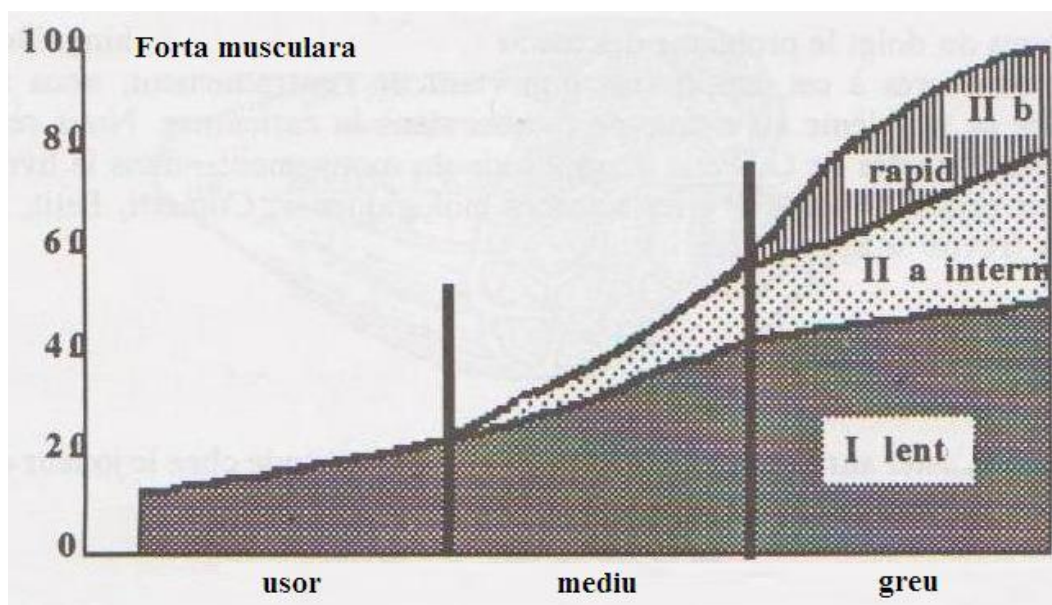

FIG.31. – Recrutarea fibrelor în funcție de intensitatea sarcinilor (Costill, 1980).

2.1.2 Consecințele practicii

Este foarte important de reținut principiu de recrutare fibre în fotbal :

Pentru dezvoltarea fibrelor rapide este esențial creerea unei tensiuni maxime în mușchi.

Este astfel important de a lucra calitativ:

- Executarea exercițiilor la intensitate maximă (viteză maximă),
- O bună recuperare între exerciții.

Locul recrutării în progresul forței:

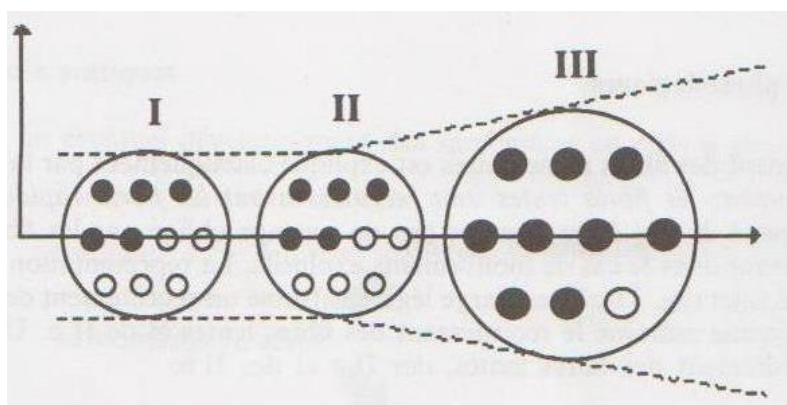

FIG.32. – Locul fenomenului de recrutare în creșterea forței (după Fukunage, 1976).

Recrutare de unități motrice implicați în începutul activității rezistența și explicând progresul rapid. Schema lui Fukunaga (1976) reflectă relația dintre fenomenele nervoase și hipertrofia (fig.32):

- figura 32 (I) : situația inițială, debutanții recrutează doar câteva fibre (puncte negre);
- figura 32 (II) : după câteva săptămâni. Numărul de unități motrice recrutate crește, fără hipertrofie; progresul în forță sunt din cauza implicării fibrelor, care nu a intervenit până atunci. Nu există nici o schimbare a masei musculare;
- figura 32 (III) : mai târziu, în formare este în principal, hipertrofia este cauza principală de câștigarea puterii.

2.1.3. Recrutarea fibrelor și fotbalul

Este important să se înțeleagă faptul că perioada sau puterea progresivă depinde de recrutarea de fibre noi ce durează 7 - 8 săptămâni. Aceasta înseamnă că un fotbalist debutant în culturism va câștiga putere, destul de rapid, fără a lua masă musculară. Acest câștig de forță este deosebit de interesant deoarece are un impact aproape imediat asupra prestațiilor jucătorilor. Calitatea startului sprinturilor scurte este îmbunătățită. Lucrul cu sarcini grele (dar în condiții de maximă securitate) cuplate cu lucrul concentric (fig.33) să fie ideal pentru acest scop.

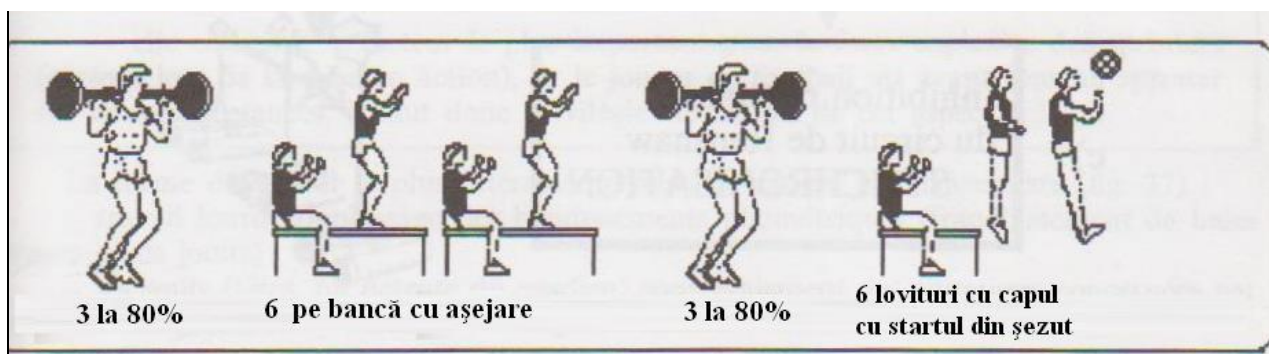

FIG. 33. – Antrenamentul ce permite dezvoltarea fibrelor pentru fotbalist.

2.2. Sincronizarea unităților motrice

2.2.1. Date fiziologice

Pentru a-și utiliza mușchii eficient acesta trebuie să funcționeze prin sincronizarea fibrelor. Cum se explica acest mecanism?

Luați ca exemplu un grup de oameni care sunt rugați să urle, un sunet, toți în același timp: la început sunetele sunt decalate în timp; cu antrenament individual ajung să își sincronizeze vocile. Unitățile motrice funcționează în ambele feluri. Explicația fiziologică cea mai probabilă este următoarea (fig.34):

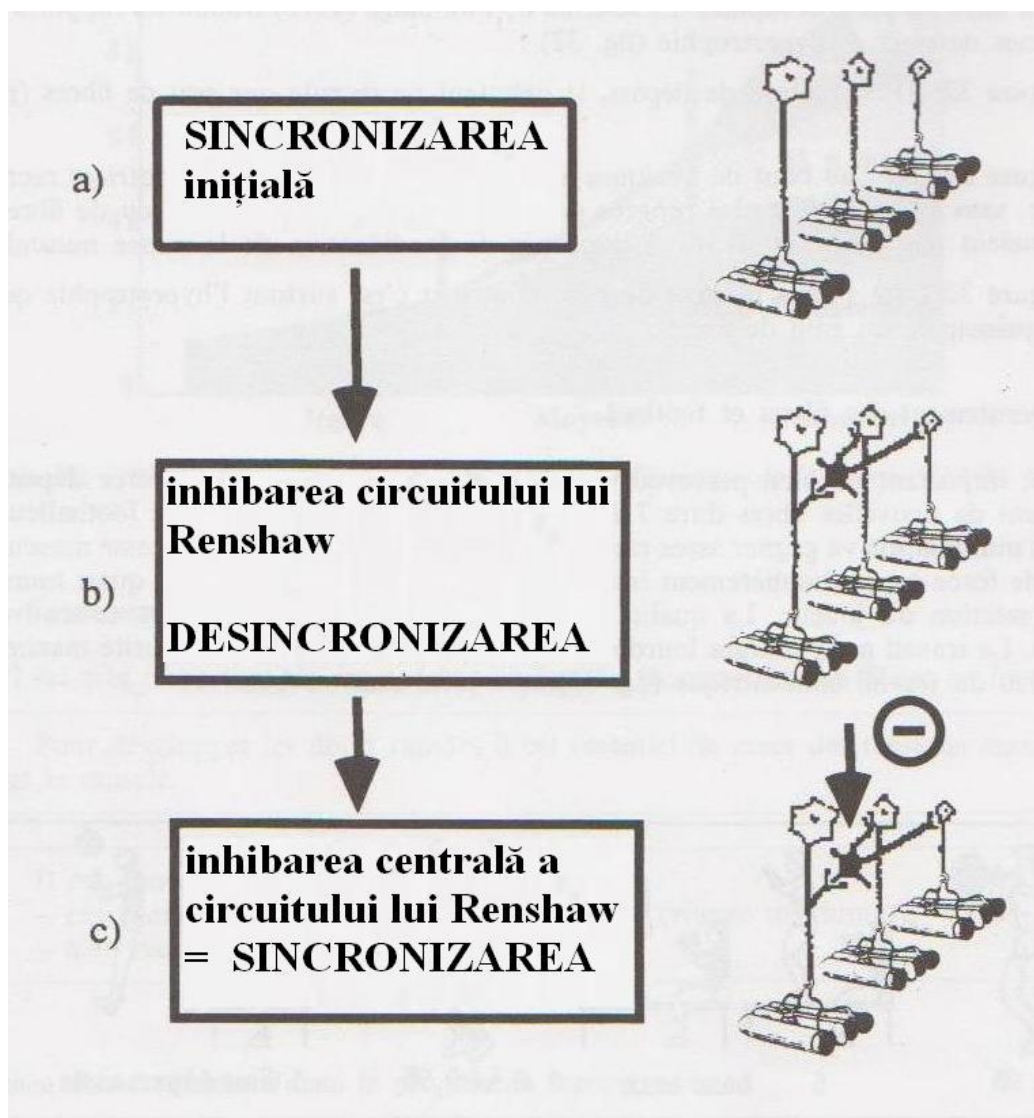

FIG.34. – Sincronizarea unitatilor motrice.

Unitățile motrice sunt inițial în mod natural sincronizate (fig.34a). Circuitul lui Renshaw este un agent de desincronizare a acțiunilor inhibitor asupra motoneurali (fig.34b). Puterea de formare elimină acțiunea negativă a circuitului lui Renshaw și permite individului să se întoarcă la sincronizarea inițială (fig.34c). Stresul este un factor important pentru a ajunge la acest rezultat. Salturile sunt în acest scop exemplare și deosebit de eficiente. In conformitate cu Sale (1988), sincronizarea UM-ului permite o îmbunătățire a capacității de a dezvolta mare putere într-un timp foarte scurt.

2.2.2. Consecințele practice

Figura 35 arată diferite moduri pentru a realiza acest proces. Pentru a constata ce mod este mai eficient rezident în sarcinile grele (Zatsiorski,1966), și lucrul combinat exerciții grele și exerciții explozive.

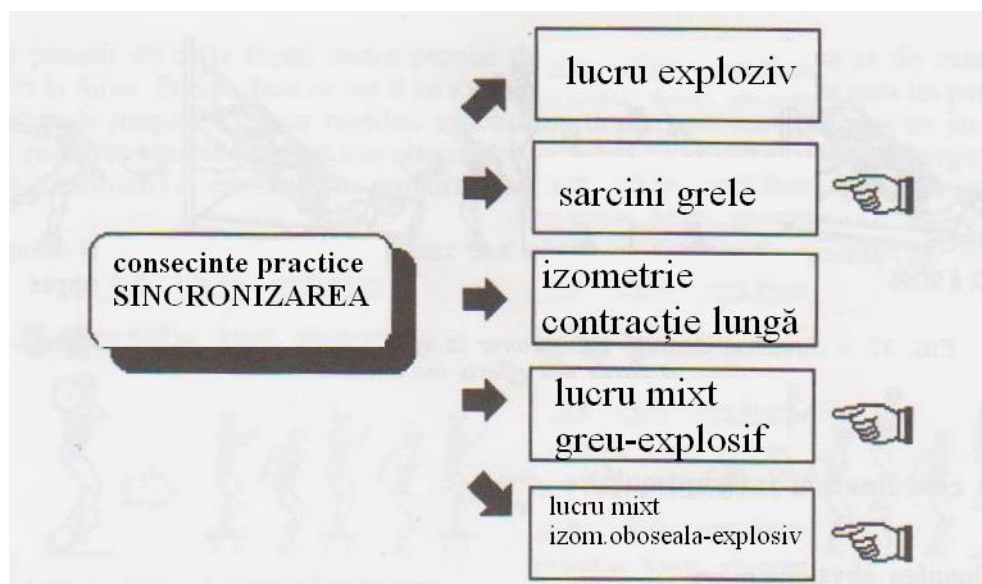

FIG.35. – Mijloace de îmbunătățirea sincronizării (Commetti, 1989).

2.2.3. Sincronizarea fibrelor și fotbalul

Dăm 2 exemple de intervenție ale sincronizării unităților motrice în fotbal.

- constituie factorul cel mai important pentru forța explozivă a sprinterilor (mai ales pentru punerea în acțiune), jucătorul de fotbal este în primul rând un sprinter pe distanțe scurte, prin urmare, trebuie să se concentreze pe acest aspect.

Forme dintre cele mai interesante, în acest caz este forma mixtă (fig.37):

- lucrul greu cuplat cu sărituri pliometrice (trecerea gardurilor prin saltul picioarelor);
- salturi (cap, sau relaxare) sunt, de asemenea, de situații reglementate de sincronizare.

Mijloacele utilizate sunt următoarele:

- cu izometrie până la oboseală (fig.36), tremurături musculare înregistrate după izometrie, sunt înregistrate de sincronizarea fibrelor;

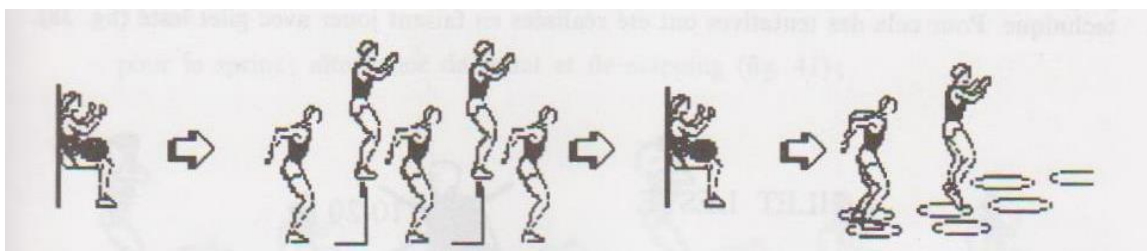

FIG.36. – Îmbunătățirea sincronizării la fotbalist, bazată pe izometrie.

- cu efort maxim (fig.37), sarcinile grele impun o recrutare maximă și o solicitarea a sincronizării (Zatsiorski, 1966)

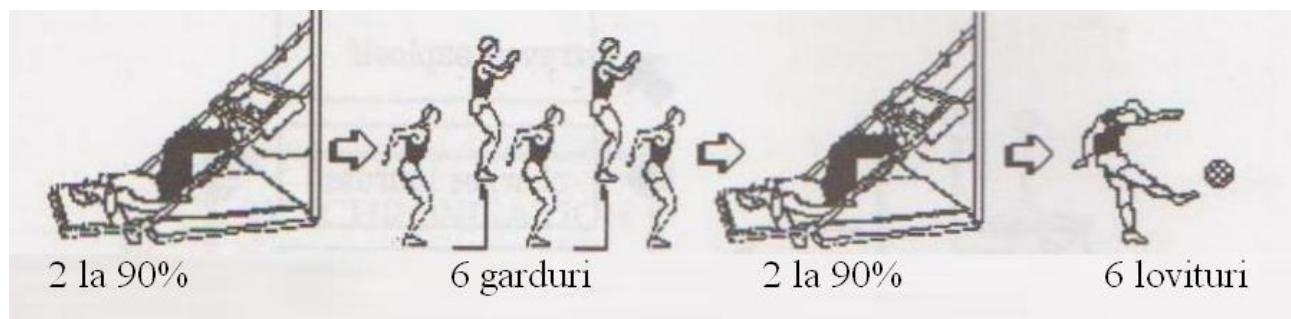

FIG.37. – Îmbunătățirea sincronizării fotbalistului, bazată pe efort maxim.

2.3. Coordonarea intermusculară

2.3.1. Date fiziologice

Multe studii arată specificul îmbunătățirii forței. De fapt, un progres în squat nu este întotdeauna însoțit de un progres în forța cvadricepsilor testați cu un aparat analitic. Acest lucru arată că câștigul de forță este o parte a coordonării intermusculare, ce sunt mișcările specifice, utilizate pentru a îmbunătăți puterea.

2.3.2. Consecințele practicii

Formarea forței ar trebui să fie combinată cu exerciții de abordare a tehnicii specifice a disciplinelor: și este ce în ce mai frecvente pentru jumperi să cupleze lucrul squat cu săriturile.

Noi trebuie să rezolvăm problema de legătură între forță și tehnică la nivel de planificare și construcția sesiunii.

2.3.3. Forța și coordonarea în fotbal

Progresul în forță trebuie să se concretizeze în timpul jocului. Dar, atenție trebuie să evite capcanele. Deseori în sporturile de echipă, se fac două lucruri în același timp: forța și tehnica. Pentru celelalte încercări sunt finalizate prin joc cu vesta agil (fig.38).

FIG.38. - Eroarea cel mai des comisă în sporturile de echipă : vesta agil pentru îmbunătățirea forței.

Ne-am gândit acest mod de a rămâne aproape de joc și tehnica, și astfel se îmbunătățește puterea. De fapt, în acest caz nu există nici un lucru al forței pentru că toți parametrii deja avuți în vedere (fibre rapide, sincronizarea...), nu sunt în joc.

Ceea ce vă recomandăm este o alternanță între exerciții de forță (cu sarcini grele de 70% minim) și exerciții tehnice. Dam cateva exemple:

- pentru picioare : trebuie facute exerciții de squat și sărituri (fig.39);

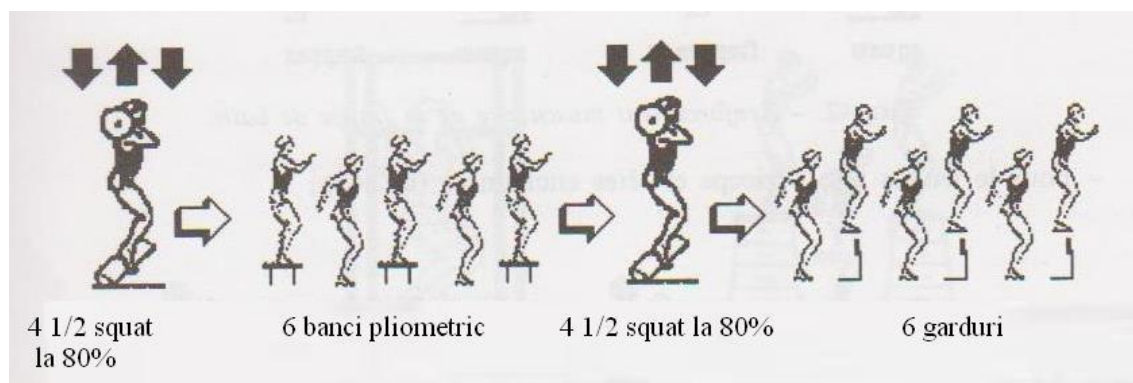

FIG.39. - Înlănțuirea de a lucra forța directă și relaxare și cursa.

- pentru brațe pentru dezvoltarea și lucru cu mingia medicinală (fig.40)

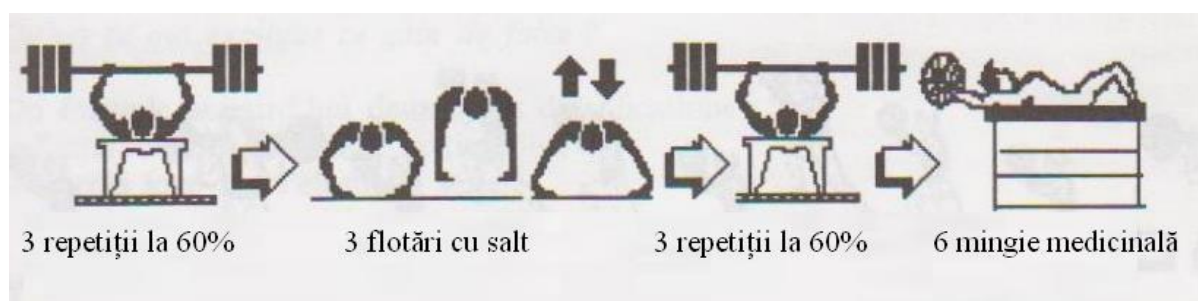

FIG.40. – Inlănțuirea flotărilor și mingiei medicinale pentru a îmbunătăți forța.

- pentru sprinturi; alternanța de squat și sărituri (fig.41);

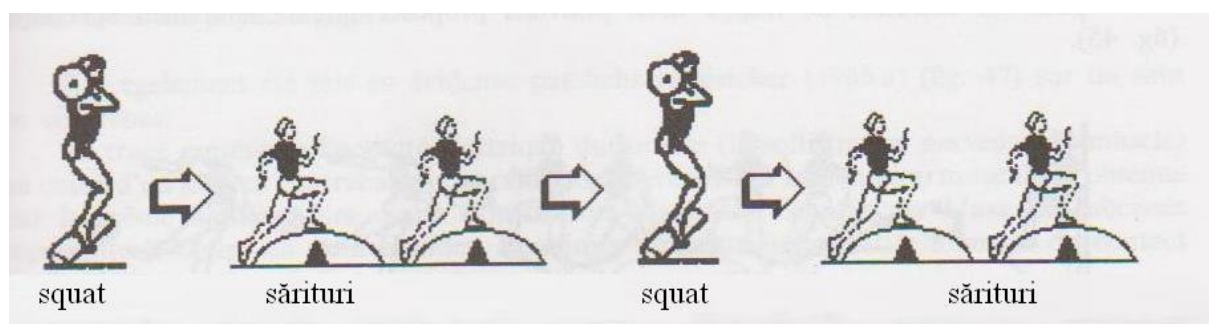

FIG.41. – Alternanța sărituri-squat pentru mărirea vitezei.

- pentru lovitura: alternanța de squat și lovituri (fig.42);

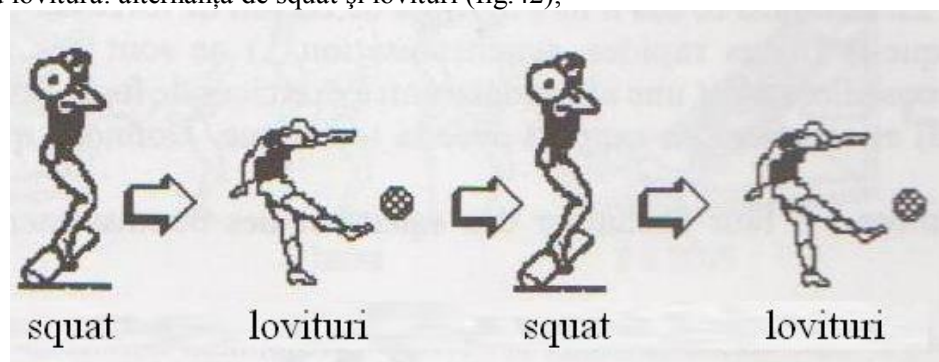

FIG.42. – *Intărirea musculaturii pentru lovirea mingiei.*

- pentru lovirea cu capul: tricepși și lovituri cu capul (fig.43);

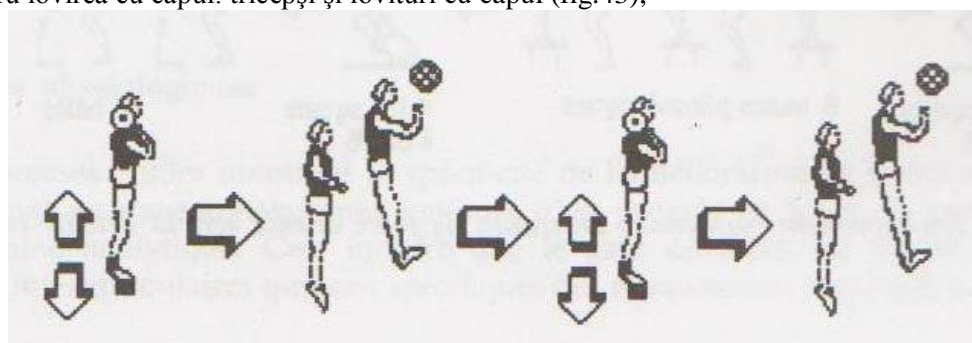

FIG.43. – *Exerciții de joc cu capul.*

- pentru portar: squat și extensii ale picioarelor cu mingia (fig.44);

FIG.44. – *Exemple de lucru al relaxării a portarului.*

- pentru exerciții de lovitură noi propunem o înlanțuire specifică (fig.45).

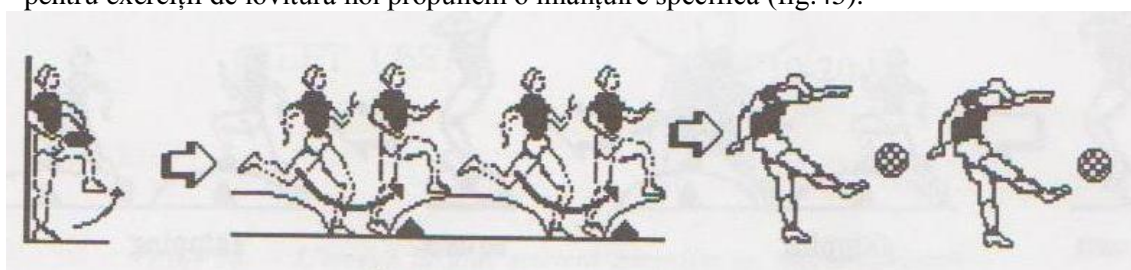

FIG.45. – *Antrenament pentru îmbunătățirea loviturii.*

3. IMPORTANȚA ANTRENAMENTULUI

Aceasta a fost cunoscut de Zatsiorski (1966), un atlet care împinge din poziție squat pe o bară orizontală produce o forță numită *forța maximă izometrică*.

Atletul aceeași în timpul unui salt contrabas poate (deasemenea numite exercitii de pliometrie) să dezvolte o forță superioară de o dată și jumătate sau de 2 ori.

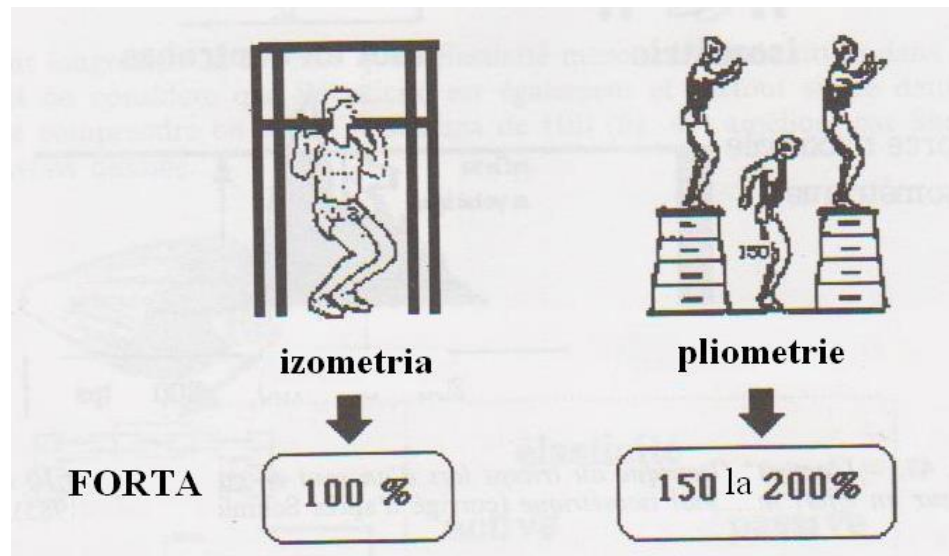

FIG.46. – Creșterea forței antrenamentului muscular.

Cum se explică creșterea forței?

Acum există două tipuri de explicații:

- intervenția reflexului miotatic,
- rolul jucat de elasticitatea serie.

3.1. Reflexul miotatic

Când un mușchi este întins, contractat cu reacții defensive: acesta este reflexul miotic.

3.1.1. Date fiziologice

Aceasta a fost, de asemenea, subliniat de Schmittbleicher (1987) (fig.47) de un salt în contrabas.

Urmele reprezintă activitatea electrică a mușchiului (solicitarea nervoasă a mușchiului) în cursul unui salt în contrabas. În paralel vom reprezenta solicitarea musculară obținută de același atlet în timpul unei contracții maxime izometrice în axa x, timpul fiind reprezentat în milisecunde. Liniile verticale indică timpul de contact al atletului cu solul. Constatăm:

- o depășire a forței maxime izometrice,
- participarea reflexului miotatic (indicat prin săgeată).

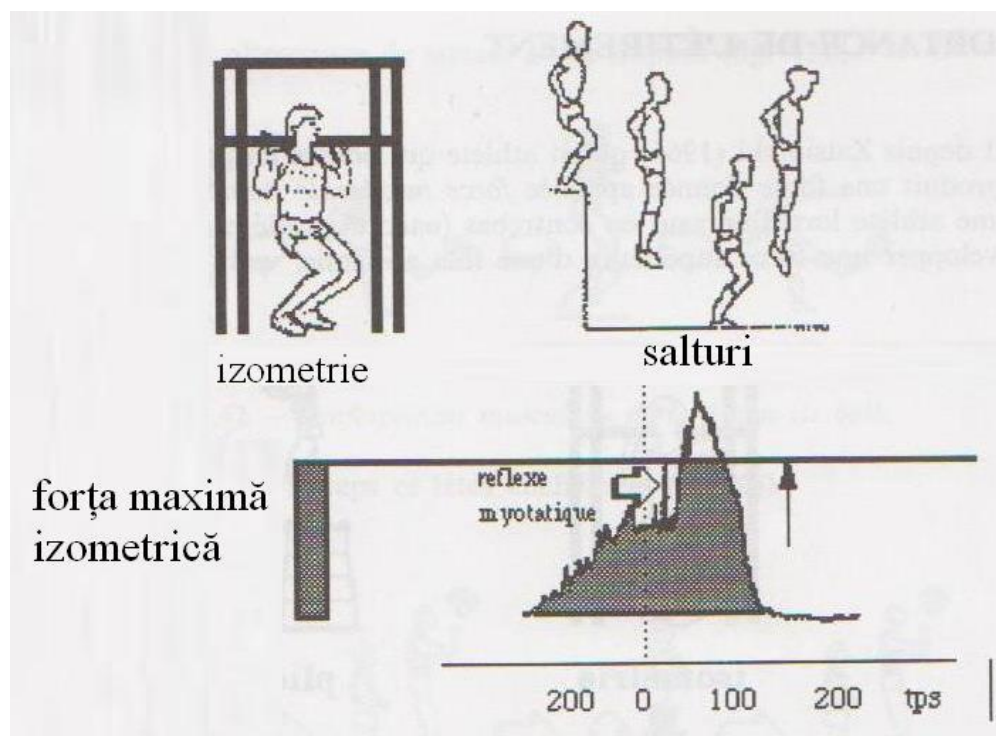

FIG.47. – Activitatea electrică a tricepșilor la un salt de 1,10 m precum și un efort maxim izometric (corectează Schmidtbleicher, 1985).

3.1.2. Consecințele practice

Lucrul pliometric este eficient pentru îmbunătățirea acestui aspect. Pur și simplu evidențiază tendința actuală de a varia unghiul de flexiune a contactului cu solul: în loc de picioarele drepte atlet ajunge cu o flexie de genunchi de 90° sau chiar 30° (fig.48). Obținem astfel o întindere într-o poziție neobișnuită și un antrenament mult mai eficient.

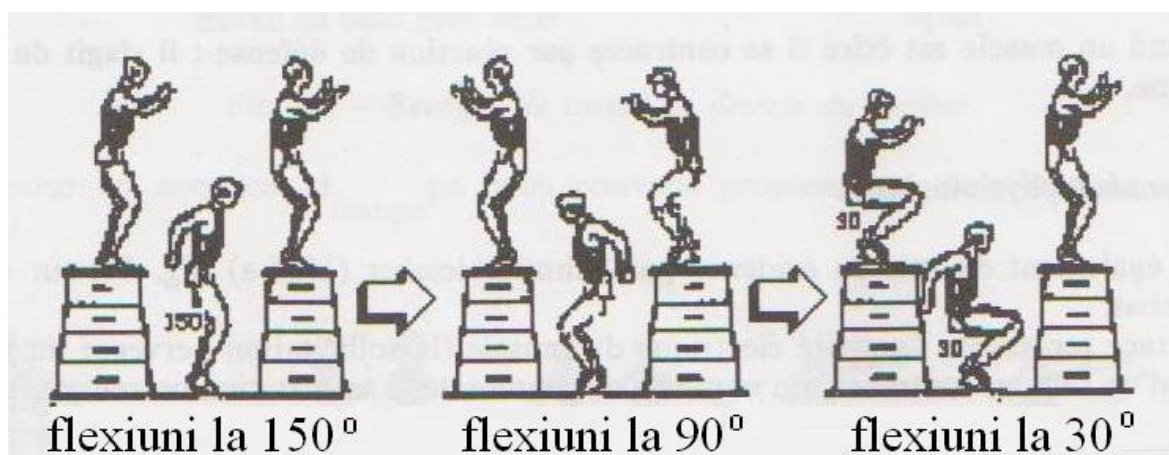

FIG.48. – Exemple de combinații posibile de genoflexiuni în executarea salturilor.

3.2. Elasticitatea musculară

Când privim funcționalitatea mușchiului constatăm că ne amintim de cea a unui elastic. Fiziologia poate clarifica această comparație și să știe unde este partea elastica.

3.2.1. Date fiziologice

De ani de zile se credea că elasticitatea musculară se afla în tendoane. Astăzi se consideră că elasticitatea este aceeași, și mai ales situat în mușchi.

Pentru a înțelege acest lucru vom folosi schema lui Hill (fig.49), îmbunătățită de Shorten (1987) pe care a modificat-o.

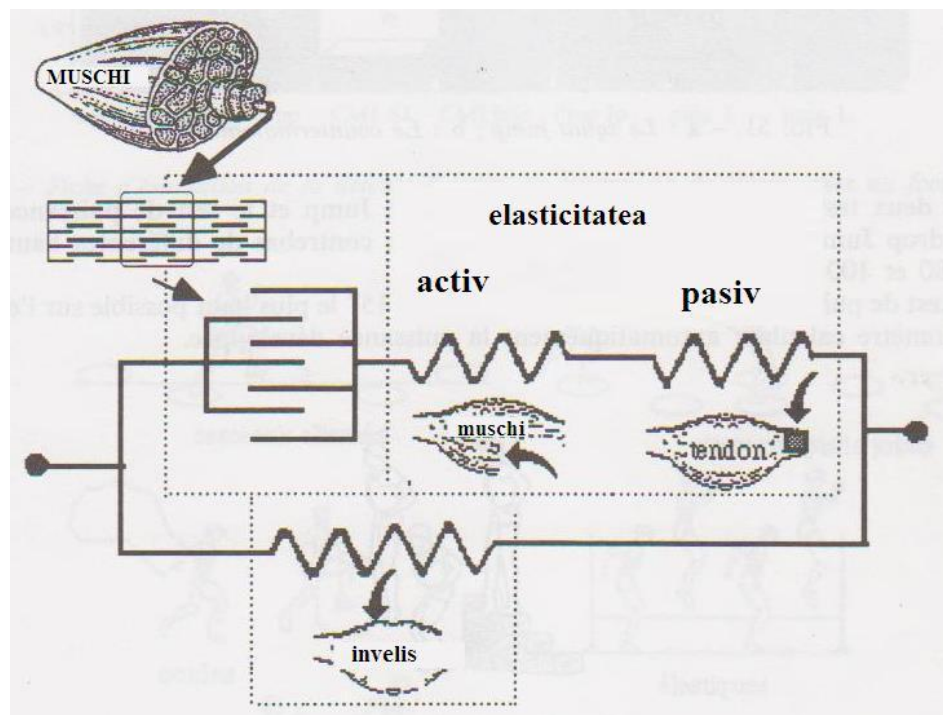

FIG.49.- Schema lui Hill (modificată de Shorten, 1987).

Spunem astăzi că elasticitatea este eficientă în mișcările sportive se situează în mușchi (fracțiune activă) și în tendoane (fracțiune pasivă).

În ceea ce privește elasticitatea este situată în plicuri musculare ele nu joaca nici un rol în mișcările sportive.

3.2.2. Consecințe practice

Astăzi încercăm să evaluăm pe teren, calitățile elasticității unui atlet, pentru aceasta vom folosi teste ce au fost introduse de Bosco în domeniul antrenamentului. Două dintre cele mai simple sunt Squat Jump (SJ) și Contre/Mișcări/Jump (CMJ) (fig.51). Sunt efectuate cu ergojump Bosco (fig.50).

Diferența dintre CMJ-SJ reflectă o calitate a elasticității musculare a subiectului.

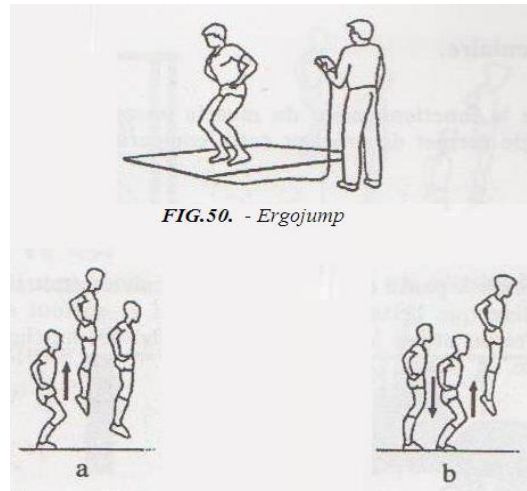

FIG.51. - a: Squat jump; b: contramișcare jump.

Două cele mai relevante sunt Jump și testul de putere de 15”.

Jumpul constă în a efectua salturi în contrabas de diferite înălțimi (20,40,60,80 și 100) (fig.52).

Testul de putere constă în sărituri de 15” cât mai sus posibil pe ergojump, cronometrul calculează automat puterea dezvoltată.

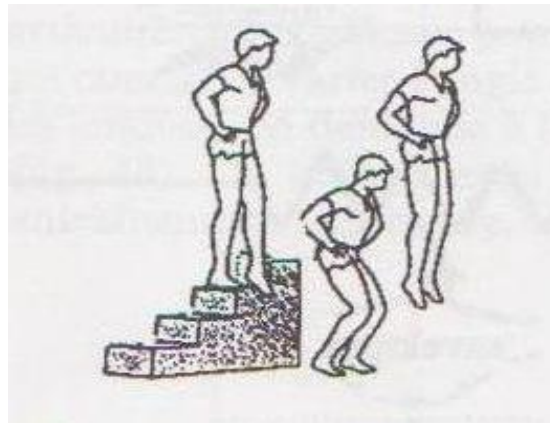

FIG.52. – Drop Jump.

3.2.3. TESTELE DE PLIOMETRIE ȘI FOTBALUL

Diferitele teste precedente sunt des utilizate pentru săritori și sprinteri, este clar că vor avea cele mai mari performanțe. Ei constituie un complement ideal pentru testele de viteză. Pentru fotbalist noi recomandăm squat și contra mișcarea, sărituri cu brațele întinse, sărituri cu obstacole la 40-60 cm și teste de putere de 15” Bosco, pe care le vom efectua cu o forță clasică (flexiuni ale genunchilor la 90°) și o formă liberă (flexiuni libere ale genunchilor)...

Ne propunem să monitorizăm antrenamentul cu o fișă de evaluare (fig.53) ce permite vizualizarea rezultatelor.

Pentru că este un lucru de pliometrie, trebuie să fie o componentă esențială a pregătirii fizice a fotbalistului. Am ilustrat exerciții tip de pliometrie în figura 54.

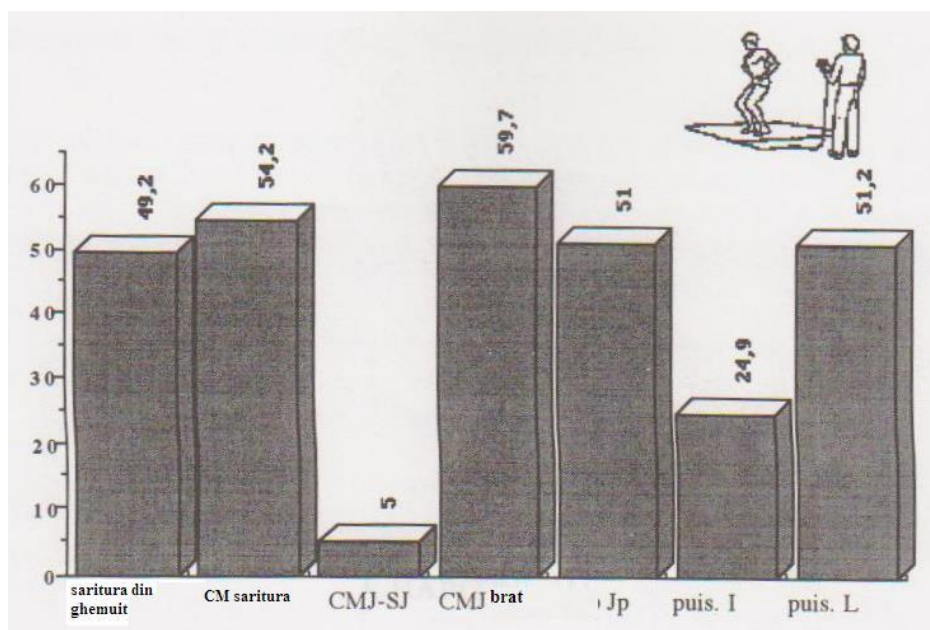

FIG.53. – Fișa evaluării relaxării se bucură de sprijinul ergojumpului Bosco, pentru un fotbalist.

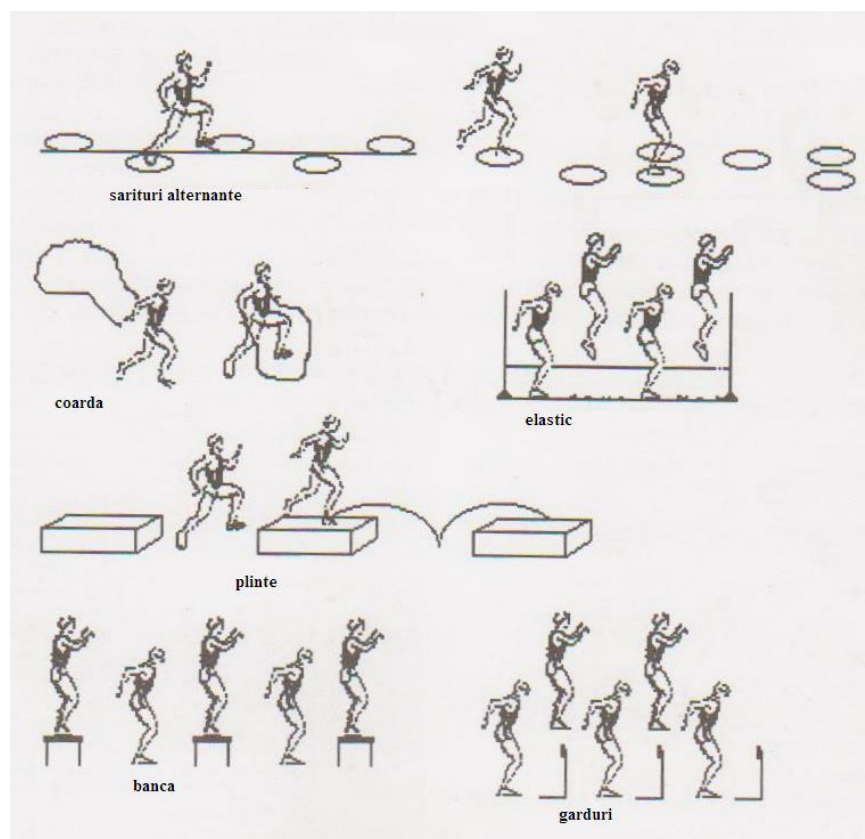

FIG.54. – Exemple de exerciții de pliometrie.

CAPITOLUL III

METODE PENTRU DEZVOLTAREA FORȚEI

A.METODE

1.METODELE LUI ZATSIORSKI

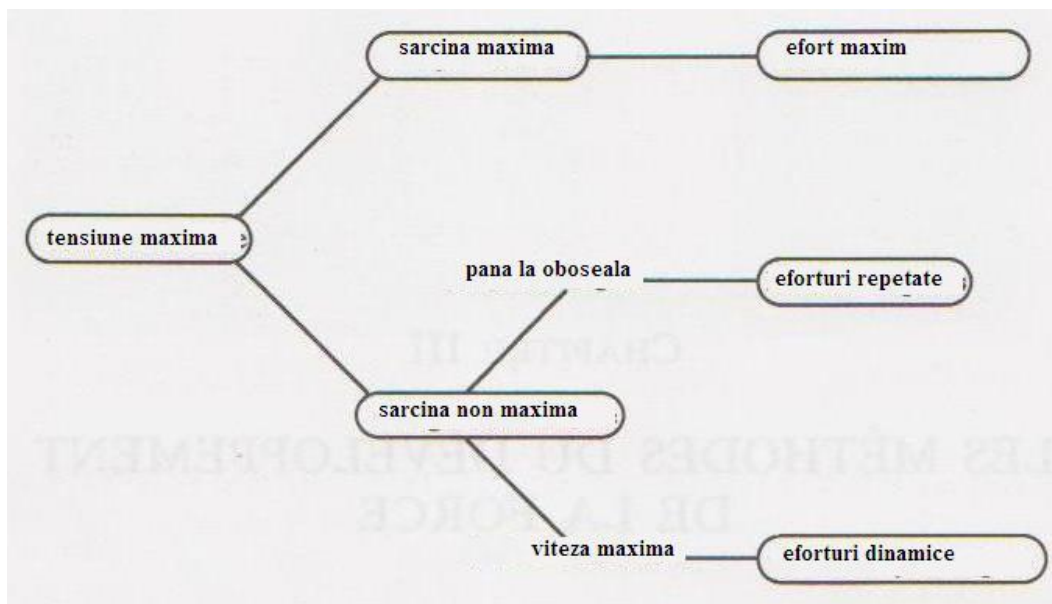

FIG.55. – Metodele lui Zatsiorski.

Zatsiorski (1966) era de părere că pentru dezvoltarea forței trebuie creată o tensiune maximă în mușchi. Aceasta se obține prin 2 feluri (fig.55) :

- cu o sarcină maximă,
- fără sarcină maximă dar până la oboseală sau viteza maximă.

Aceste metode diferite prezintă avantaje și inconveniente ce sunt descrise în tabelul 56.

Este clar că cea mai interesantă metodă este metoda de efort maxim. Recuperarea sa de lungă durată obligă atletul să recurgă și la alte metode.

Metode	Repetări	Serii	Recuperări	Avantaje	Dezavantaje
Eforturi maxime	1 la 3	4 la 7	7 minute	Actionează asupra factorilor nerv.: sincronizarea corpului rece	
Eforturi repetate	5 la 7	6 la 16	5 minute	Actionează asupra factorilor nerv. și a masei musculare	Repetări eficace pentru corpul obosit
Eforturi dinamice	6 la 15	10 la 30	3 minute	Actionează asupra factorilor nerv. și pe puterea în creștere	

FIG.56. – Tabelul rezumat a celor 3 metode ale lui Zatsiorski.

2. METODELE LUI ZATSIORSKI ȘI FOTBALUL

Eforturile mari sunt foarte interesante în teorie, ele prezintă dezavantajele utilizării sarcinilor grele.

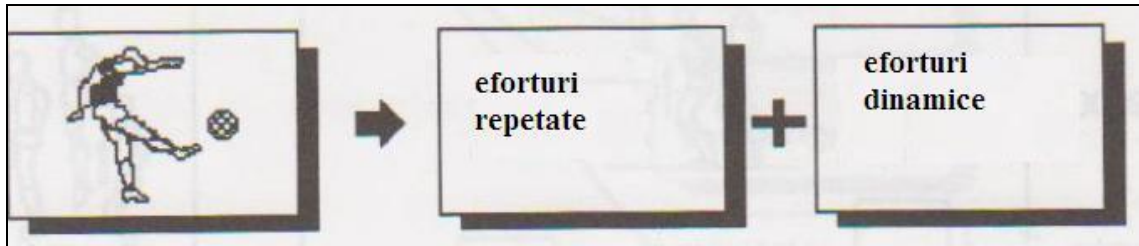

FIG.57. – Metodele lui Zatsiorski și fotbalul.

B. SISTEME DE ACȚIUNE MUSCULARĂ

Ele sunt în număr de 4:

- isometric
- anisometric
 - o concentrică
 - o excentrică
 - o pliometrică
- și adaugăm și electrostimulatorul.

1.SISTEME CONCENTRICE

Definiție:

Vorbim de acțiune concentrică când mușchiul se contractă și se scurtează. Inserațiile se apropie iar mușchiul se <<concentrează>>.

Studiate în mod exhaustiv de Delorme și Watkins și au fost rezumate în mod clar de către Zatsiorski care a descris cele 3 metode. Timp îndelungat mușchiul a funcționat într-un singur parametru: orice mușchi clasic a fost concentrat.

1.1 Date fiziologice

Pentru a fi eficace în concentrice trebuie să încerce sincronizarea, în mod deliberat, a unităților motrice. Nu există nici un ajutor din exterior (ca și în cazul pliometriei unde sincronizarea este impusă de mediul înconjurător).

În figura 58, Bosco (1985) arată modul pentru aceleași performanțe, de relaxare efectuată concentric și în pliometrie (CMJ) a activității electrice a mușchiului este în mod clar superioară față de sarcina concentrică : <<concentricitatea >> este favorabilă sarcinii voluntare în perioadele de competiție.

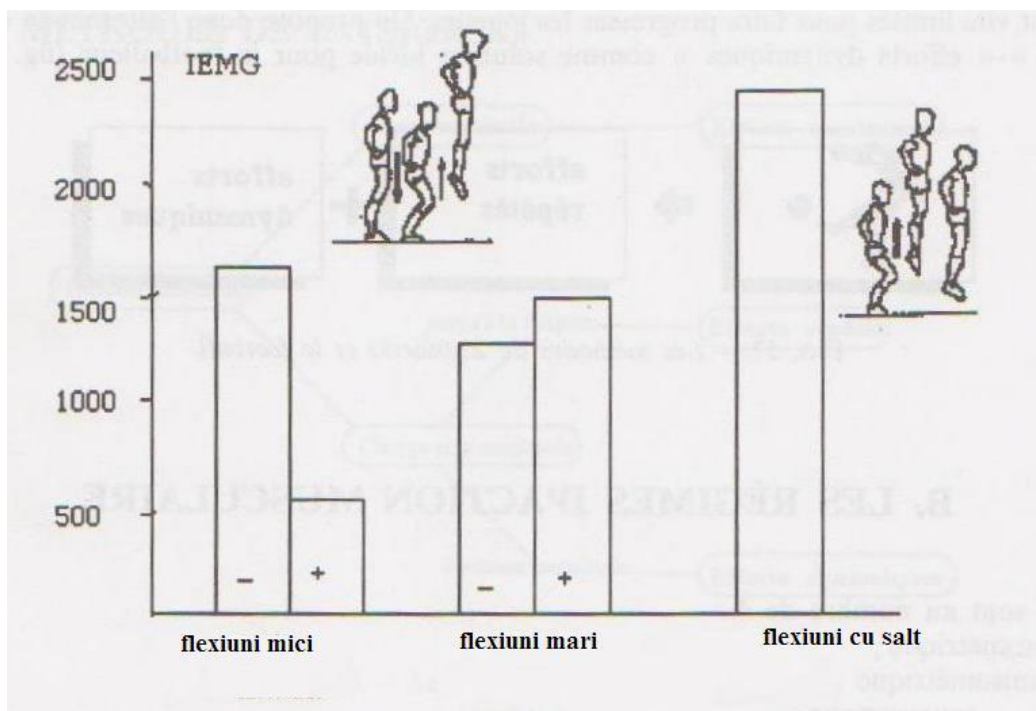

FIG.58. – Activitatea electrică în saltul squat și în CMJ pentru aceeași elevație a centrului gravitației (Bosco, 1985).

1.2 Metodele concentrice

În figura 59 am arătat cele mai eficiente metode a sistemelor concentrice.

Metoda bulgară: îi spunem metoda bulgară metodei care se află în cadrul aceleiași reuniuni de a utiliza sarcini grele și sarcini lejere executate rapid (este o metoda prin contrast).

Exemplu: 1 x 6 70% - 1 x 6 50% la viteză maximă.

Prin extensie, am introdus *metoda bulgară* în serie ce constă în alternarea aceleiași serii de sarcini grele și a celor lejere, aceasta include schimbarea de sarcină în timpul seriei.

Exemplu : 2 repetări la 70%, apoi 2 la 50% apoi 2 la 70% și 2 la 50%.

Metoda piramidei în serie: include în mod egal modificării ale sarcinii în cursul repetițiilor.

Exemplu: 3 repetări la 50%, 2 repetări la 60%, 1 repetiție la 70%, 2 la 60%, 3 la 50% în lanțuite.

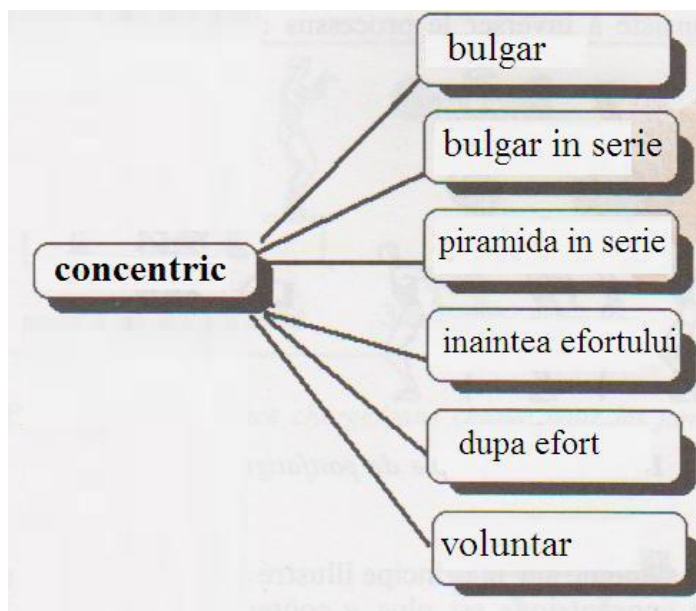

FIG.59. – Metode concentrice.

Înainte și după activitate:

Principiu: Cu un exercițiu principal: squat de exemplu, vorbim de timpul dinaintea efortului când avem un exercițiu bine stabilit, de exemplu aparatul de cvadriceps, înainte de squat pentru perioada de după efort la mușchilor coapsei. În cazul în care nu invers: squat apoi cu aparatul de cvadriceps, atunci vorbim de **după efort**.

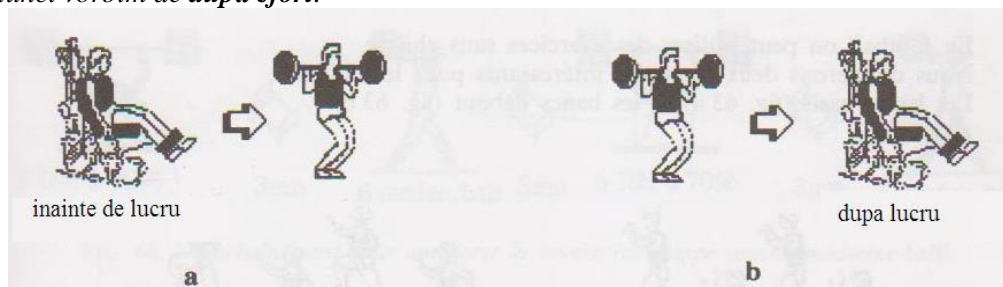

FIG.60. – Perioada din înaintea (a) și după efort (b) aplicate cu squat.

Înaintea efortului constă în obosirea mușchiului printr-o metodă analitică (pentru cvadriceps de exemplu cu un aparat de cvadriceps) și efectuarea unei mișcări mai large (aici squat). Aceasta poate ajuta la localizarea efortului în cvadriceps.

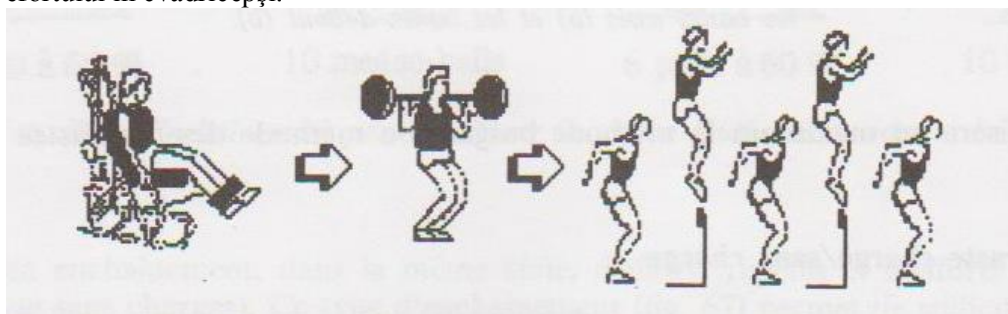

FIG.61. – Exemple de exerciții înainte de efort al cvadricepsilor orientat spre pliometrie.

Perioada de după efort constă în a inversa procesele: squat apoi cu aparatul de cvadricepsi.

FIG.62. – Exemple de după efort în fotbal.

Lucrul voluntar: se bazează pe principiul ilustrat în figura 58: un efort având doar o fază concentrică mai scumpe pe planul nervos. Este, de asemenea, un efort favorabil pentru pregătirea nervoasă a atletului și de a instala voluntariatul. Aceasta metoda este eficientă în perioada de competiție.

Exemple de dezvoltare cu o sarcină de 60% scăzută ,ridicarea bării la piept,apoi o relaxare musculară și împingerea bării exploziv.

1.3. Metodele Concentrice Și Fotbalul

În fotbal se pot utiliza și exerciții fără sarcina.

Vom da 2 exemple interesante pentru fotbal: pe bancă cu așezare(fig.63 a), pe bancă în picioare (fig.63 b).

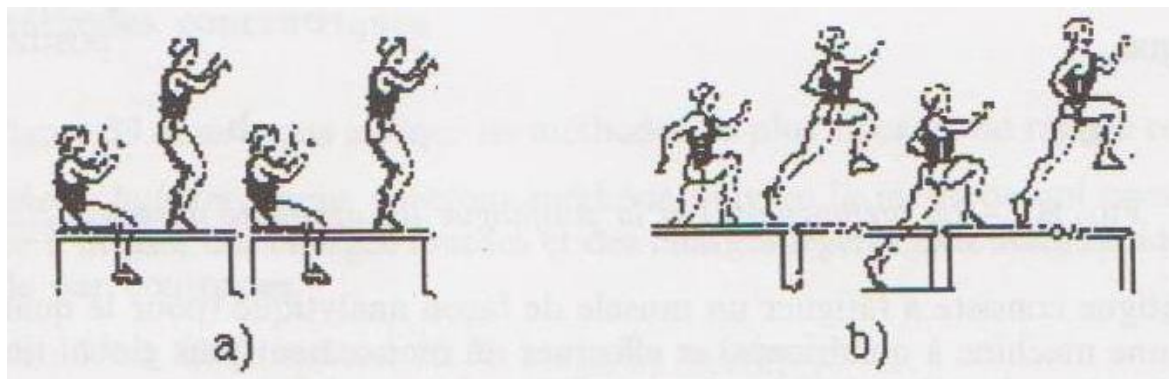

FIG.63. - Două exemple de exerciții concentrice fără sarcină: pe bancă cu așezare fig.63a) , pe bancă în picioare (fig.63 b).

Vom utiliza la maxim metoda bulgară sau metoda contrastelor.

1.3.1.Contrastul cu/fara sarcină

Vom efectua ½ squat și exercițiile precedente (fig.64).

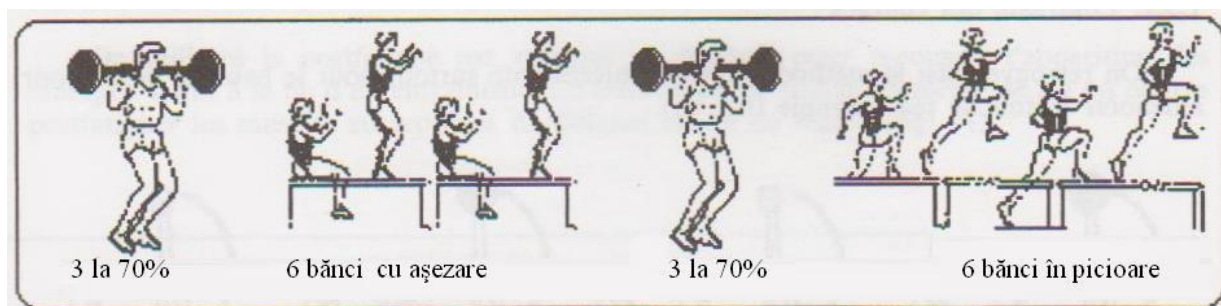

FIG.64. – Alternanța cu/fără sarcină pentru picioare.

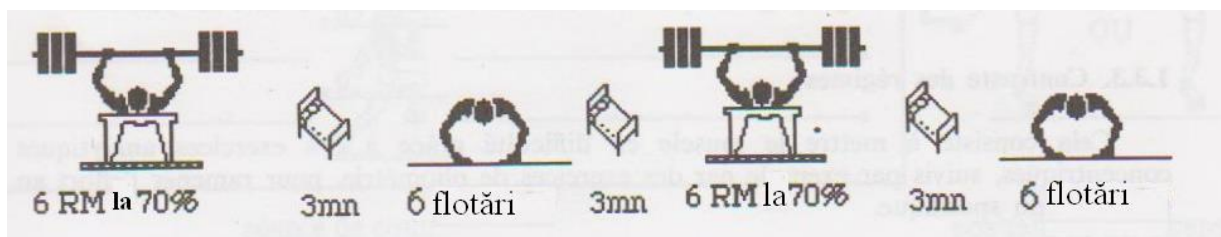

FIG.65. – Alternanța cu/fără sarcina pentru brațe.

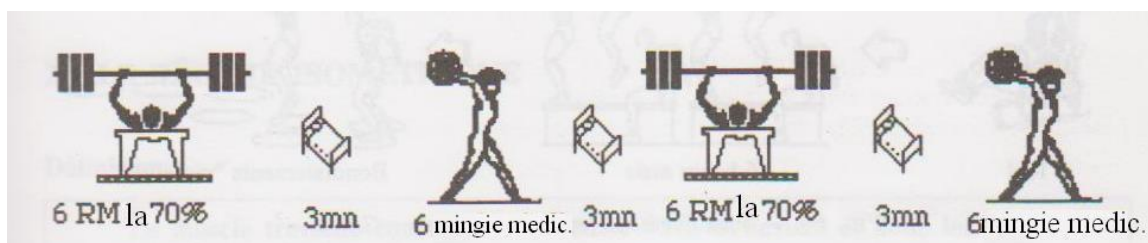

FIG.66. - Înlănțuirea de a îmbunătăți lovitura (couche/mingie medicinală).

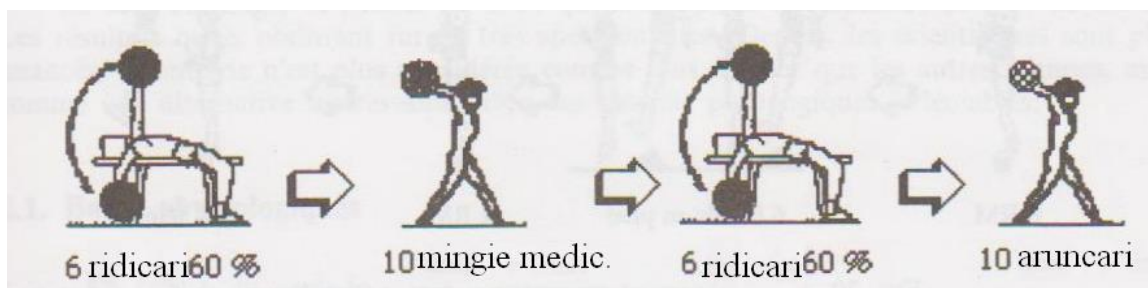

FIG.67. - Înlănțuirea de a îmbunătăți lovitura (împingere, mingie medicinală).

Este o înlănțuire, în ambele serii, a eforturilor repetate și eforturilor dinamice (concentrice fără sarcină). Acest tip de înlănțuire (fig.67) permite solicitarea diferită a mușchilor în aceeași serie datorită contrastului cu / fără sarcină.

1.3.2. Contrastul sarcinilor

În acest fel vom găsi metoda bulgară, în special interesantă pentru partea superioară a corpului pentru a îmbunătăți lovirea, de exemplu (fig.68).

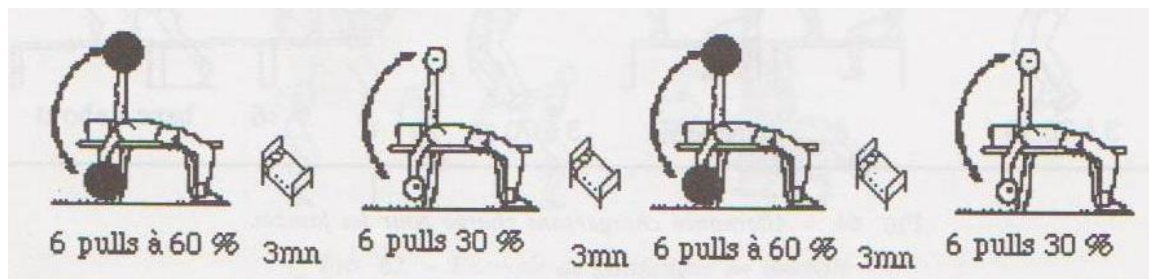

FIG.58. – Metoda bulgară eficientă pentru lucrul loviturii având la baza pull-overs.

1.3.3. Contrastele planurilor

Constă în a stabili provocările musculare prin exerciții de analiză concentrică, urmat de exemplu de exerciții de pliometrie, pentru a reduce efortul.

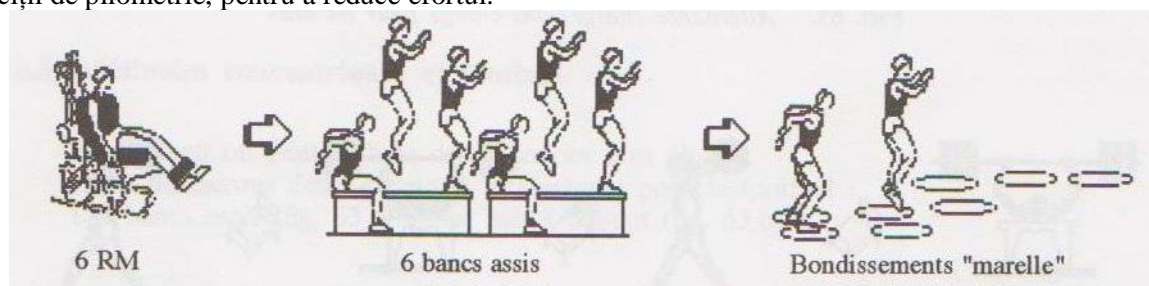

FIG.69. – Antrenamentul concentric de tip <<genunchi>>.

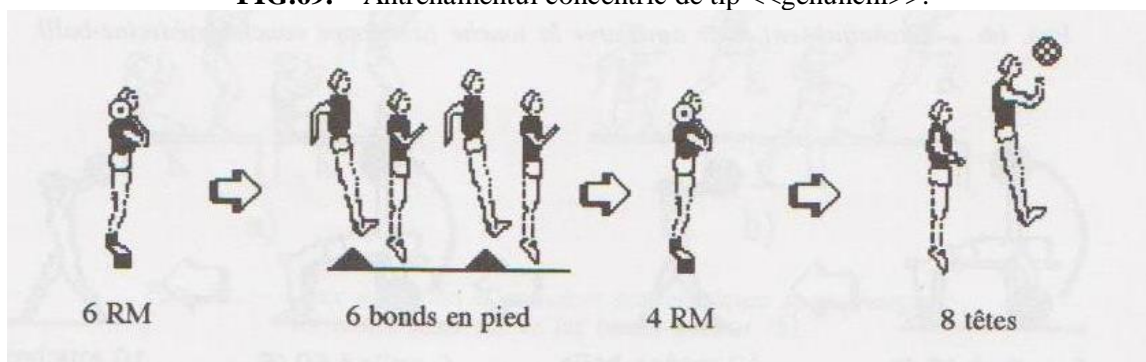

FIG.70. – Antrenamentul concentric de tip <<glezna>>.

Metodele concentrice sunt utilizate în principal în perioada de competiții pentru a accentua efortul atleților (numită și forma voluntară). Ambele maniere se pot efectua o săptămână de metoda bulgară când un meci important este cu 15 zile până la 3 săptămâni mai târziu. Se face când la sfârșitul săptămânii bulgare este un joc de mai mică importanță.

1.3.4. Înainte și după efort

Se utilizează exerciții până în efort în fotbal pentru a respinge apariția crampei musculare. Astfel la sfârșitul antrenamentului de duranță, de cursa ambele jocuri pot fi după efort, mușchii pot obosi până la sfârșitul meciului (fig.71).

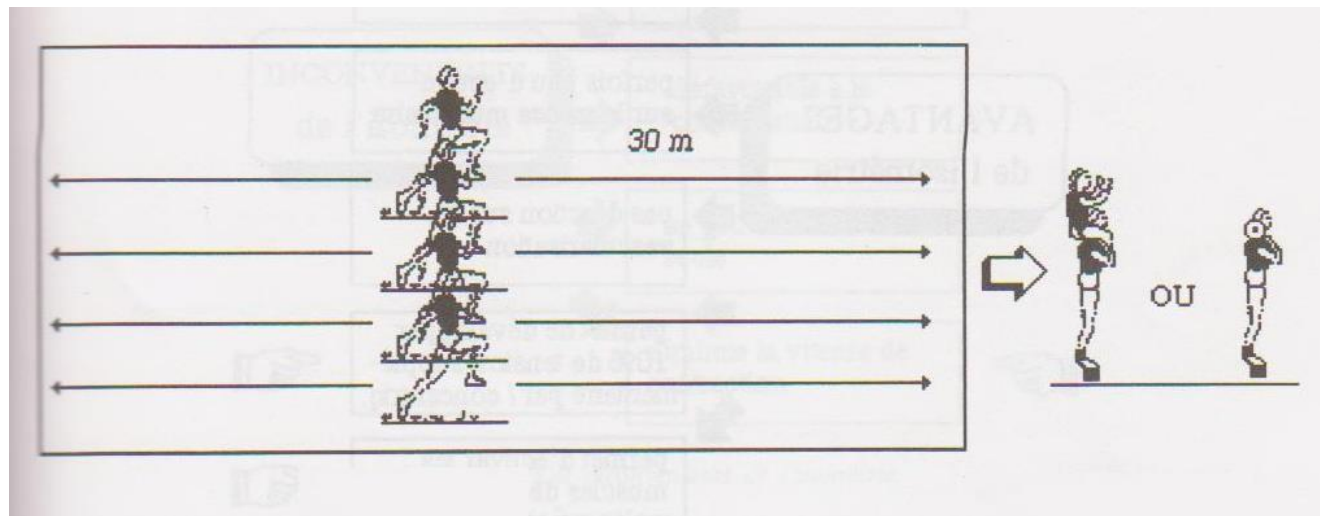

FIG.71. – Post efort a tricepsilor pentru a evita crampele și sfârșitul meciului dificil.

2. PLANURILE IZOMETRICE

Definiție:

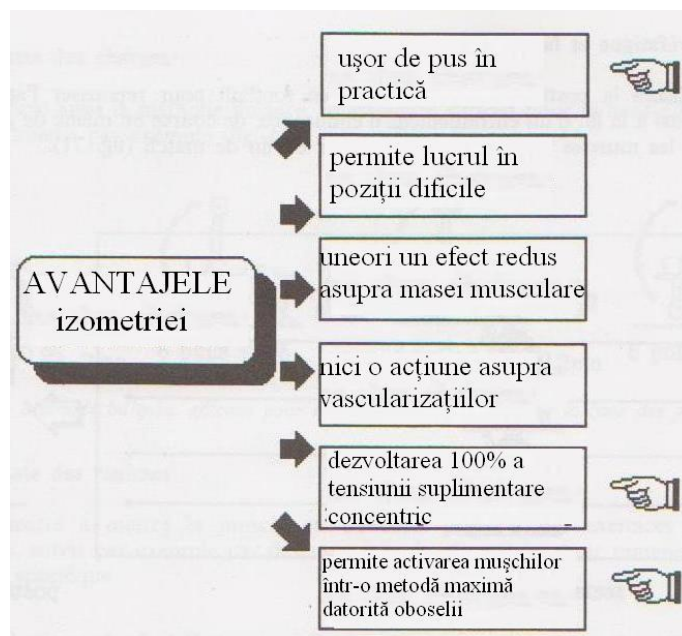
Muschiul lucrează contra unei rezistențe fixe, parghiile sunt de asemenea, inserații musculare ce nu se mișcă.

Hettinger și Muller sunt primii ce au explorat acest tip de lucru, în 1953, rezultatele obținute au fost foarte spectaculoase. Întrucât, oamenii de știință sunt mai multe nuanțe, izometria nu este considerată a fi cel mai eficient ca și alte planuri, dar o altă alternativă interesantă, cu un interes pedagogic incontestabil.

2.1. Baza fiziologică

Avantajele izometriei:

- izometria este o metoda specială facilă pusă în aplicare, ele nu necesita multe materiale, fiind foarte practic,
- permite alegerea poziției de lucru, este un antrenament fără riscuri în poziții dificile, este cazul picioarele cu exerciții squat: se dispune de o bară în poziții fixe, ea exercită o împingere a picioarelor în poziție fixă.

- Izometria este o metoda care acționează foarte numai asupra masei musculare, astfel un interes în fotbal sau asupra masei musculare nu este un obiectiv prioritar.
- Datorită izometriei se previne dezvoltarea unei forte cu 10% superioara forței maxime.
- În cele din urmă, poziționându-se în izometrie cu sarcina medie, constatăm tremurăturile musculare plus epuizare. Acestea sunt semne de a pune în jocul maxim al musculaturii (sincronizare...) ce permite, pentru începatori în fotbal să obțină astfel un efect pozitiv asupra forței fără riscuri legate de utilizarea a sarcinilor grele.

Inconveniente izometriei:

Izometria utilizată singură este inefficientă pentru un număr de motive:

- Critica principală care a fost demonstrată pe baza faptului că câștigul de forță provoacă izometrie este valabil în poziția de lucru. Trebuie să lucrăm, prin urmare, în pozițiile de mai multe pentru a avansa vigoare pe tot parcursul mișcării. Trebuie să lucrăm, prin urmare, în pozițiile mai multe pentru a avansa forța pe tot parcursul mișcării;
- Izometria nu poate fi utilizat in timp de perioade lungi. Zatsiorski spune de un maxim de 2 luni pe an;
- Izometria nu trebuie utilizată niciodată singură, dar mereu combinată cu alte metode.

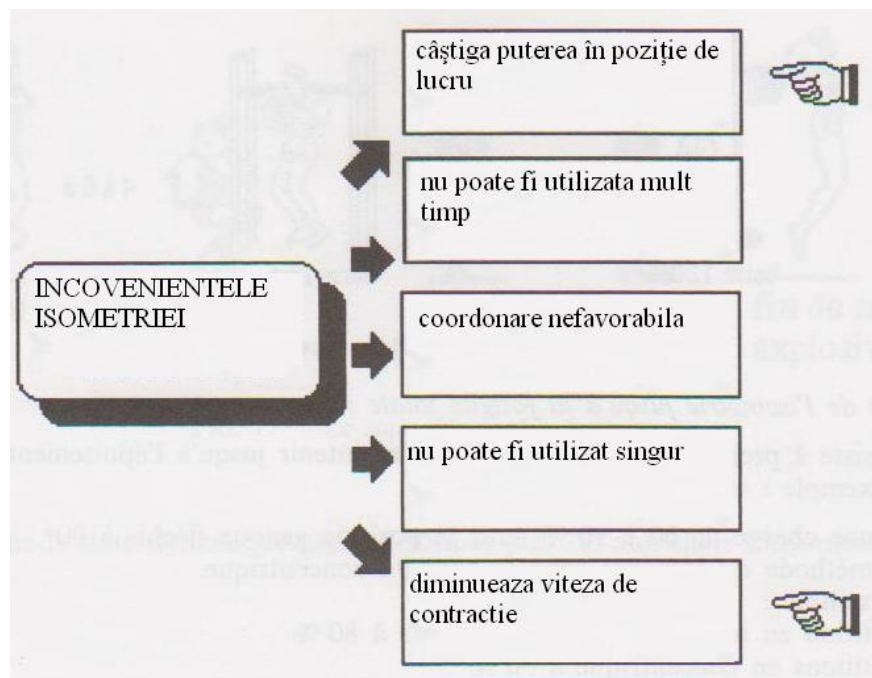

FIG.73. – *Inconvenientele izometriei.*

- Izometria este nefavorabilă pentru coordonare: fiind o metodă statică, este clar că aceasta nu este interesantă pentru executarea de mișcări dinamice;
- Duchateau a arătat că izometria diminuează viteza de contracție.

2.2 Metodele izometrice

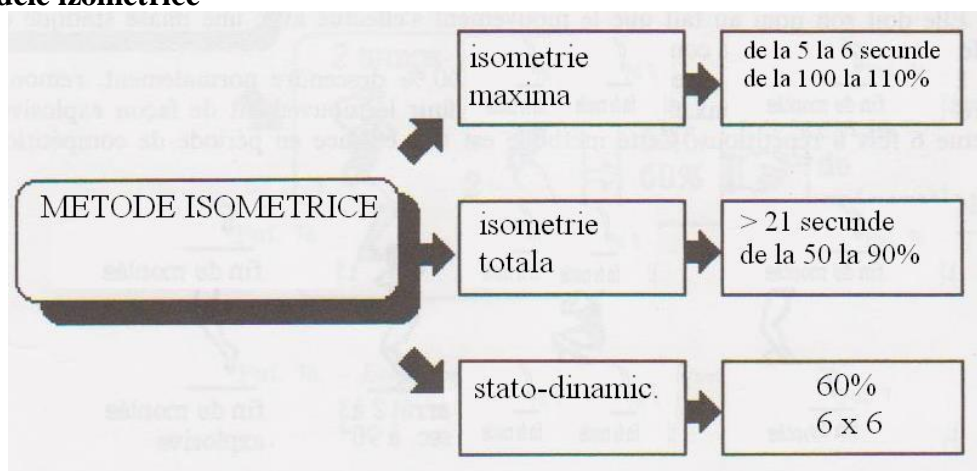

FIG.74. – *Principalele metode ce integrează izometria.*

Retinem doar 3 :

Principiul izometriei maxime:

Atletul efectuează un efort maxim împotriva rezistenței maxime. Durata contracției trebuie să fie între 4 și 6 secunde.

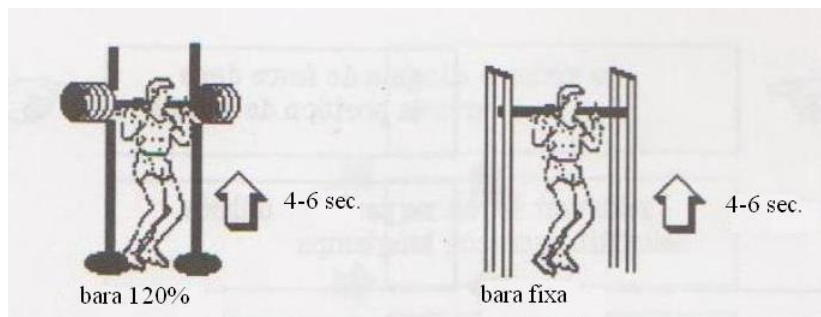

FIG.75. – Isometria maximă.

Principiul forței izometrice până la oboseală totală:

Constă în luare unei poziții și a o menține până la epuizarea completă.

Exemplu: squat

Cu o sarcină de 60 până la 90% Țineți genunchii poziția îndoiți la 90° .

Aceasta metodă este mereu asociată cu concentrice.

Exemplu:

1 repetare izometrică până la oboseală până la 80%

2 repetări concentrice până la 50%

1 repetare izometrică până la oboseală până la 80%

2 repetări concentrice până la 50%

Metoda stato-dinamică:

Aceasta include faze statice (timpi de oprire) și faze dinamice (accelerările).

Exista 2 feluri:

- Stato-dinamic de timp 1

Ea își ia numele de la faptul că mișcarea este o fază statică ce se mută cu o mișcare concentrică.

- Exemplu: în squat, cu o sarcină de 60% descrescătoare normal, înainte și oprire 2 secunde cu genunchi îndoiți la 90° , apoi terminăm mișcarea în mod exploziv, în care efectuează de 6 ori, 6 repetări. Aceasta metodă este foarte eficientă în perioada de competiție.

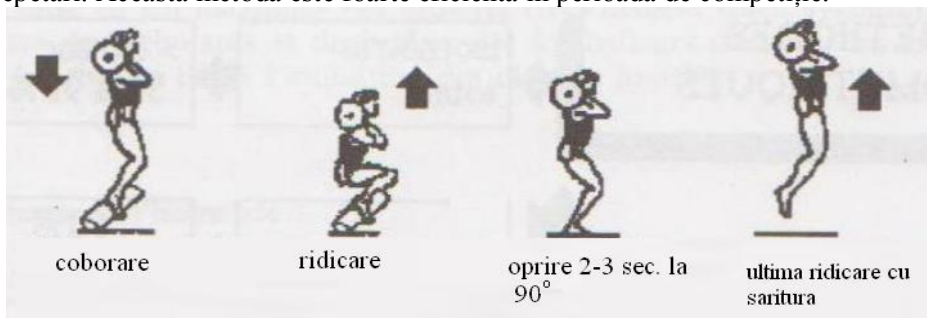

FIG.76. – Stato-dinamic (timp 1) în squat.

Sarcina este de 60-70% pentru 6 repetări (6 serii)

- Stato-dinamic 2 timpi:

În cazul în care efectuează 2 timpi de oprire în faza concentrică (fig.77), această metodă, spre deosebire de stato-dinamic un timp este foarte stresant și nu se poate utiliza în perioada competiției.

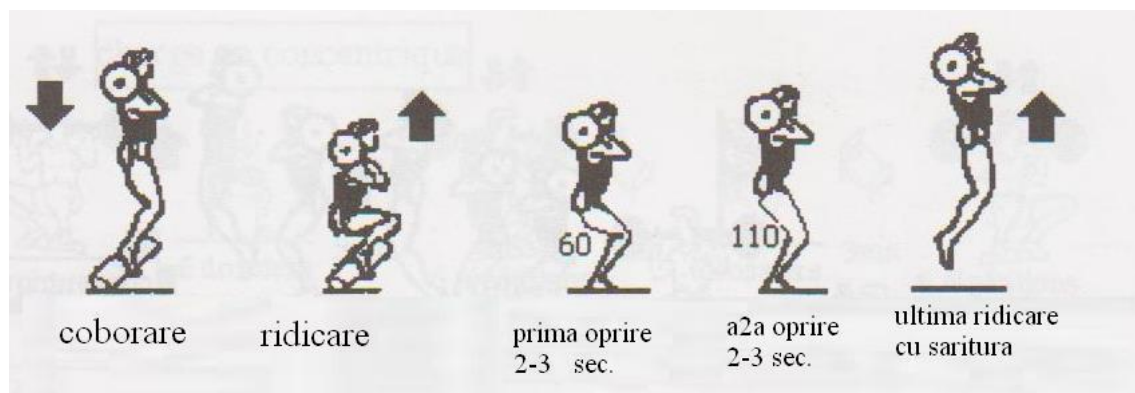

FIG.77. – Stato-dinamic 2 timpi.

Pe scurt stato-dinamic-ul se face în 2 feluri (fig.78) având efecte total diferite.

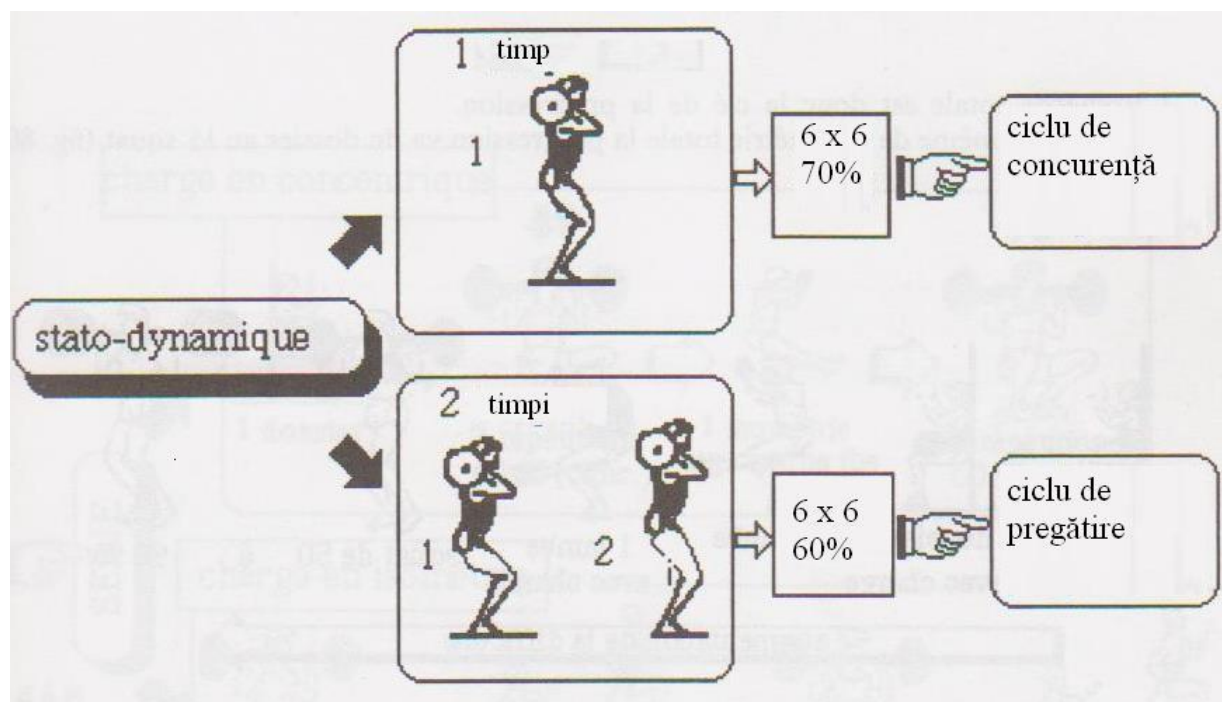

FIG.78. – Cele 2 forme ale stato-dinamicului.

2.3. Metode izometrice și fotbalul

Izometria reprezintă o metodă interesantă pentru a iniția fotbalistul în lucrul cu sarcinile, progresia recomandată este cea din figura 79. Acesta permite de a lucra sub rezerva încărcături cu și fără risc.

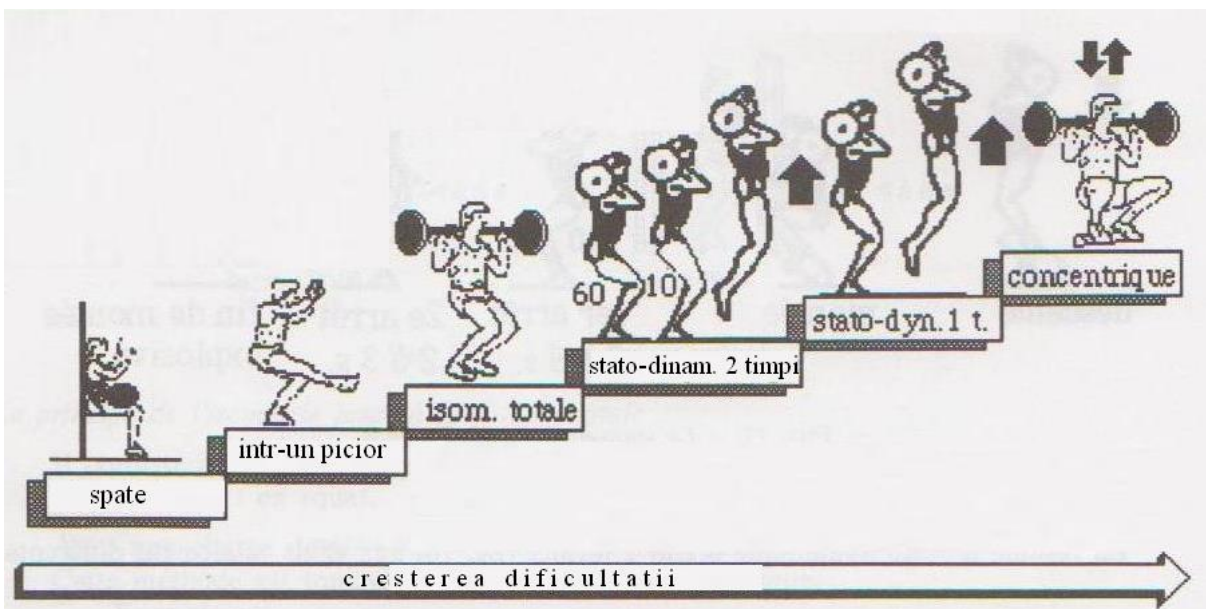

FIG.79. – Progresia izometriei concentrice.

Izometria totală este cheia progresie.

În interiorul aceleiași izometriei totale progresia pleacă de la spate la $\frac{1}{2}$ squat (fig.80).

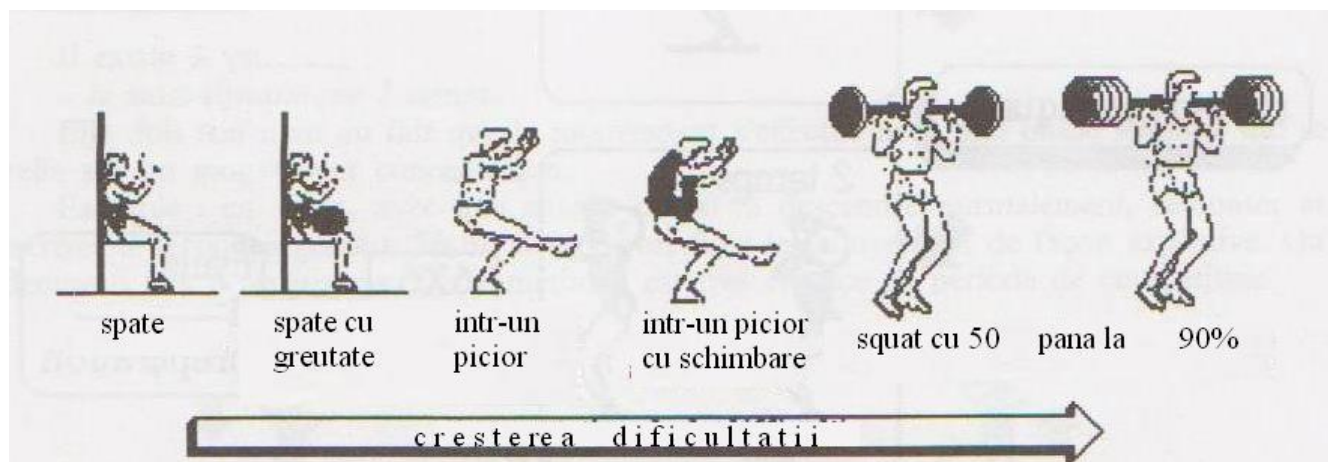

FIG.80. – Progresia dificultății pentru izometrie totală.

Dovezile izometrie nu ar trebui să fie utilizat singur, dar întotdeauna cuplate în exerciții dinamice (concentrice, pliometrie...).

Izometria prezintă un interes principal în fotbal: sigur, înaintea efortului în izometrie permite evitarea utilizării de sarcini grele. Poate fi utilizată preferențial izometria, până la oboseală totală. Sarcina permite menținerea unei poziții de 20 secunde în plus. În figura 80 arată exemple de antrenament cu exerciții izometrice și situații dinamice, alternanța se afla între serii sau serie.

STATO-DINAMICĂ 2 TIMPI + EXERCIȚII FĂRĂ SARCINĂ (4 PÂNĂ LA 8 SERII)

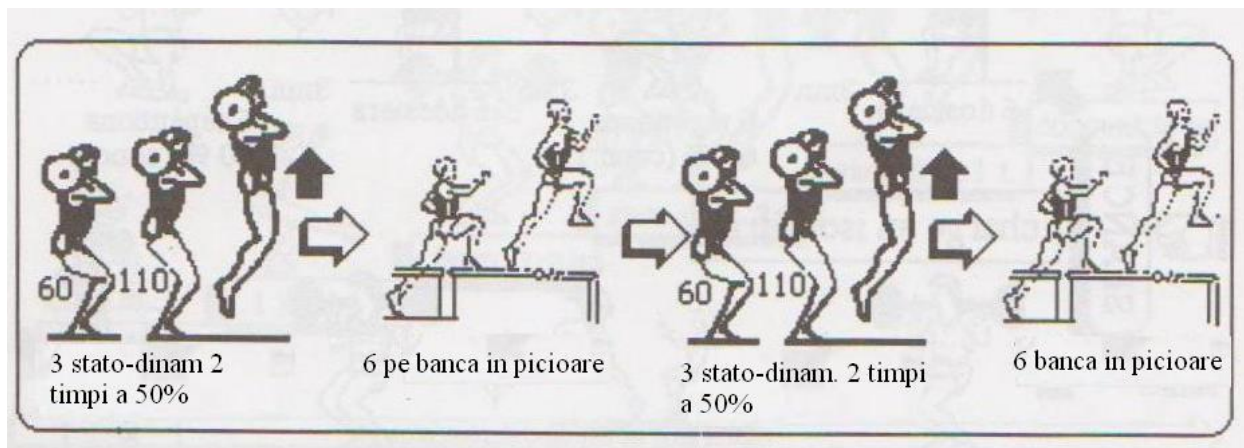

FIG.81. – Stato-dinamic cuplat cu lucrul fără sarcini.

De asemenea, oricine poate avea un antrenament mai bun, să combine izometria până la oboseală și stato-dinamica (fig.82).

Variații a sarcinii în jos, fără sarcini

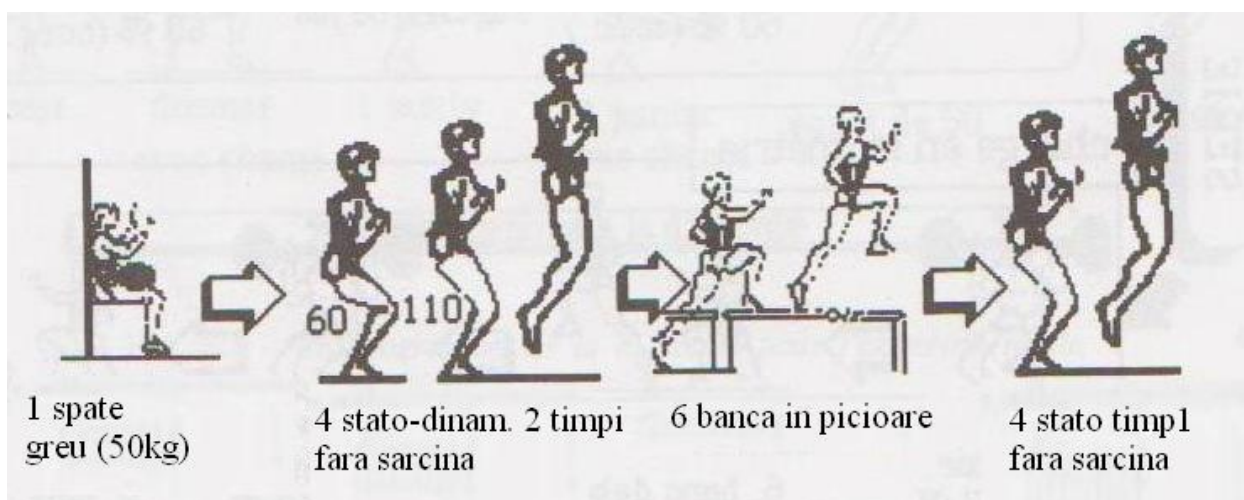

FIG.82. – Metoda descendentă: izometrie totală – stato- dinamică fără sarcină.

În cele din urma prefatigue este un mijloc util pentru fotbal. El poate fi folosit convențional sau mai bine cu situații pliometrice cele mai apropiate de fotbal. (fig.84).

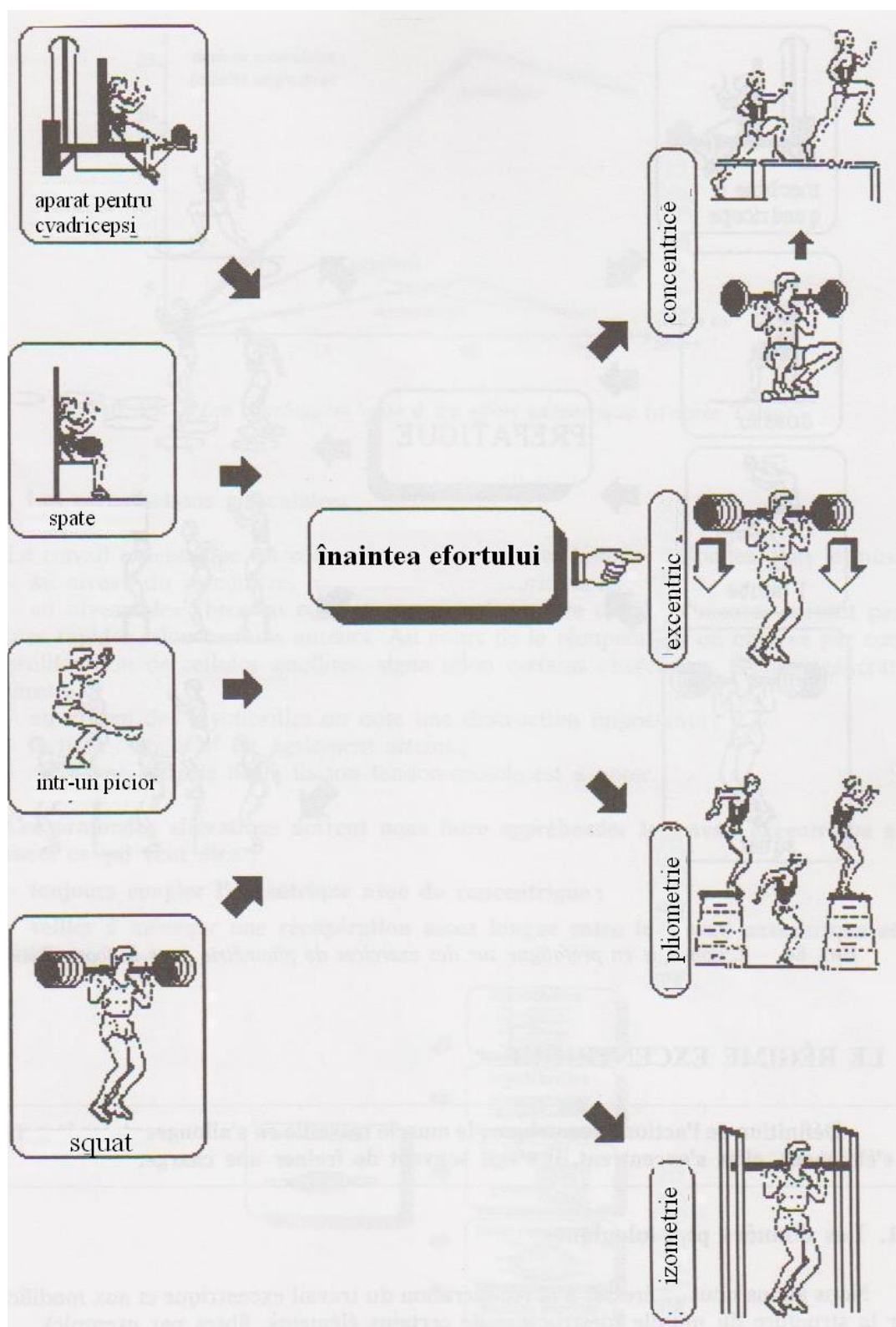

FIG.83. – Diferențele posibile oferite de prefatigue izometrică în musculatura clasică.

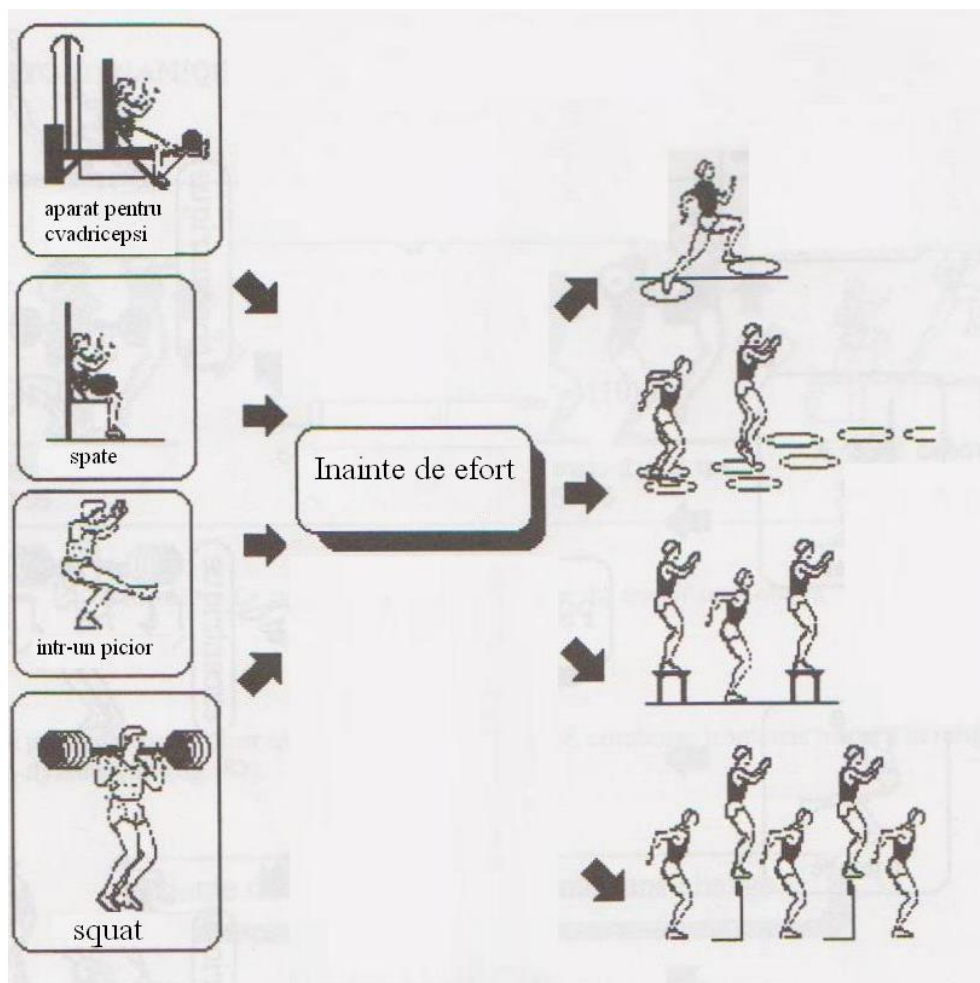

FIG.84. – Izometria înainte de efort a exercițiilor de pliometrie pentru fotbalist.

3. Planuri excentrice

Definiția acțiunii excentrice: mușchiul prin lucru se extinde, inserarea lor este de departe, acesta acționează lent de mai multe ori o sarcină.

3.1. Date fiziologice

Ne interesează recuperarea lucrului excentric și a modificărilor din structura mușchiului (distrugerea elementelor sigure, spre exemplu fibrele).

3.1.1. Recuperarea

Schema lui Talag (fig.85) reprezintă cronologia recuperărilor a 3 tipuri de efort.

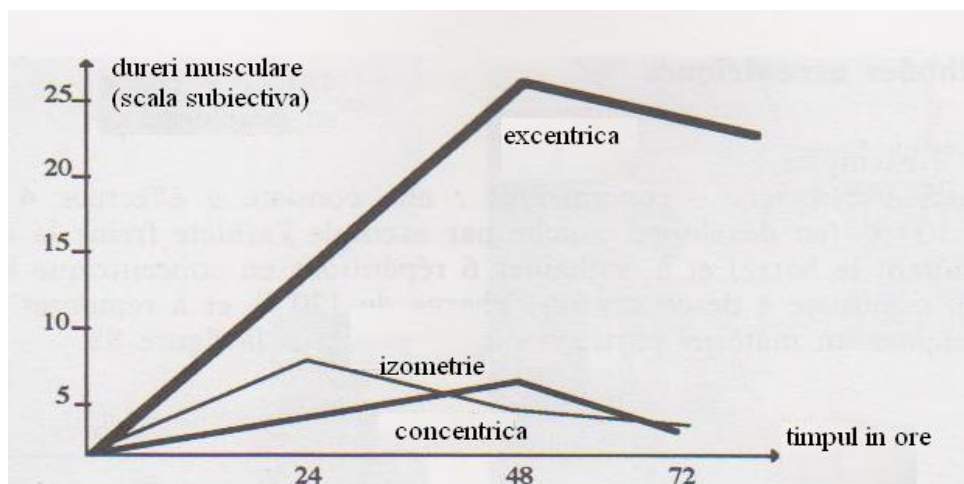

FIG.85. - Dureri continue a efortului excentric (dupa Talag).

3.1.2. Perturbarea musculară

Lucrul excentric se știe că provoacă leziuni profunde în mușchi.

- La nivel de sarcomere se constată deformații;
- La nivel de fibre constatăm un număr mare de fibre moarte în special în rândul fibrelor rapide conform unor autori. În cursul recuperării observăm contra printr-o proliferarea celulelor satelit, se notează în funcție de anumiți cercetători o regenerare a fibrelor;
- La nivelul miofibrilelor notăm o distrugere importantă;
- Tesutul conjunctiv este de asemenea atins;
- În final, o atingere a legăturilor tendoanelor musculare este de notat.

Aceste modificări profunde ar trebui să ne rețină de lucru excentric cu prudență, în ceea ce înseamnă:

- întotdeauna împreună concentrice cu excentrice;
- a asigura MENAGER are o recuperare destul de lungă între lucrul excentric și competiție.

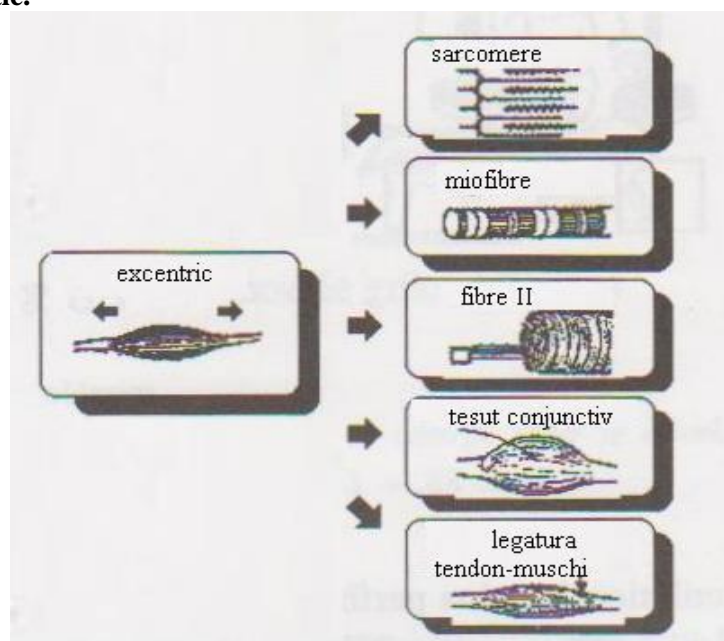

FIG.86. – Influența lucrului excentric asupra mușchiului.

3.2. Metode excentrice

Se dau 2 exemple:

Metoda excentrică + concentrică : ele constau în efectuarea a 4 repetări excentrice de 100% (dezvoltarea stratului spre exemplu atletul încetinește și ajutorul la bară) și înălțuirea a 6 repetări concentrice de 50%.

120-80 : constă în scăderea sarcinii de 120% și urmând a sarcina de 80%. Acest lucru necesită un anumit material reprezentat în figura 88.

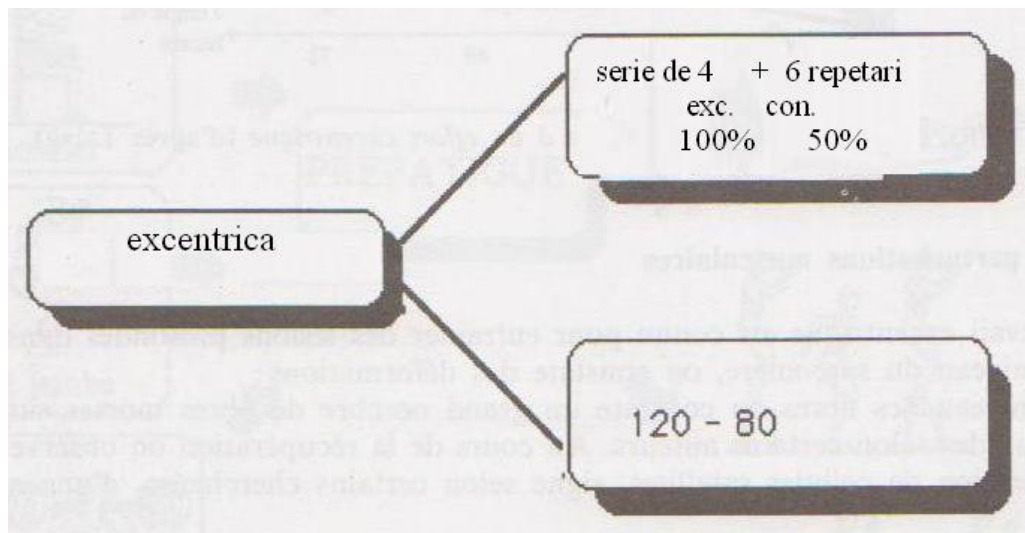

FIG.87. – Metodele excentrice.

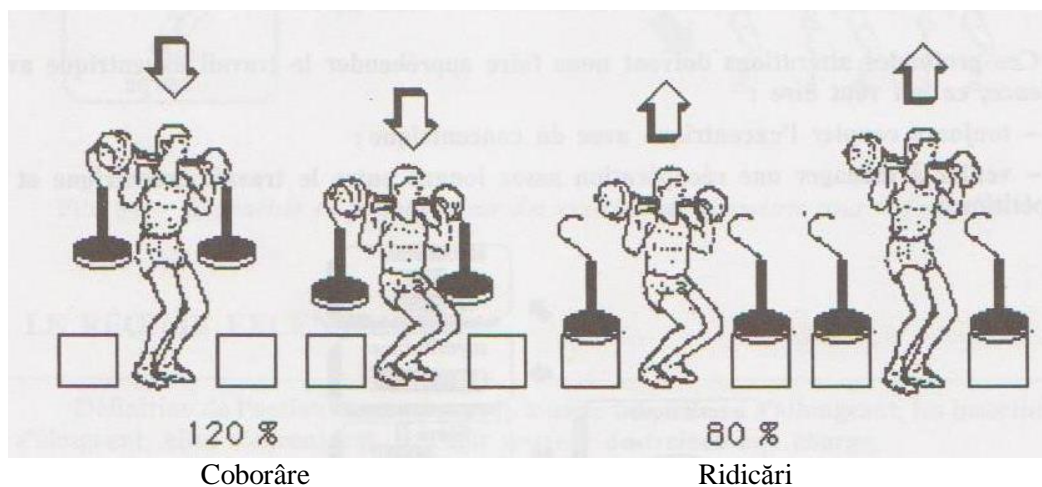

FIG.88. – 120-80

Aparatele pentru musculatură foarte performante prezintă posibilitatea unui lucru excentric. Biodex-ul este un aparat ce permite un lucru analitic (fig.89). Un alt tip de aparat este un stil <<portic>> aveți posibilitatea să programați sarcină concentrică și sarcina excentrică în mod independent (fig.90).

FIG.89. – Biodex

FIG.90. – Aparatul de tip <portic>:
Berenice.

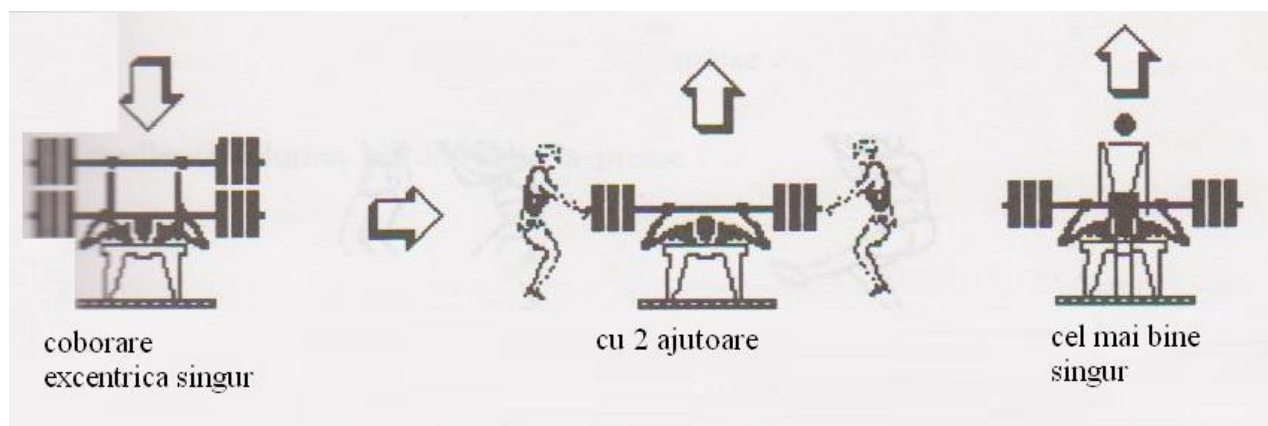

FIG.91. – Lucrul excentric cu sarcină pentru dezvoltarea straturilor.

Pentru brațe, excentricul se va executa în special la dezvoltare (fig.91) și la tracțiune (atletul încetinește singur cu o suprasarcină și este ajutat la ridicare).

3.3. Planificarea lucrului excentric

Lucrul excentric este un mod de precauție cu un termen de planificare. Un ciclu excentric cu efect întârziat de la 10 la 12 săptămâni (fig.92). Acesta înseamnă că vom efectua lucrul excentric cu cel puțin 10 săptămâni înaintea unei competiții importante.

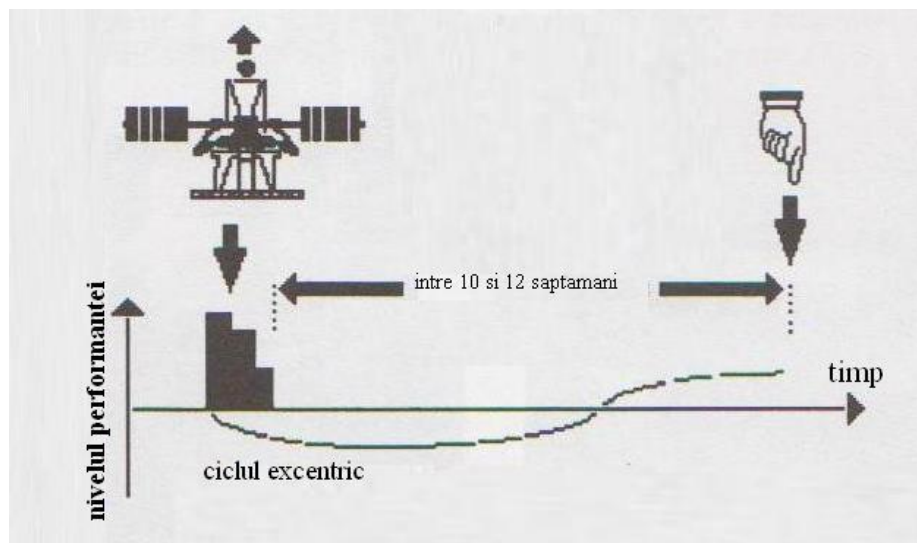

FIG.92. – Efectul întârziat a ciclului excentric.

3.4. Metodele excentrice și fotbalul

După cum am văzut lucrul excentric este perturbat pe termen scurt, este foarte greu de folosit fără răni pentru fotbalist, este bine de făcut cu prudență și fără sarcini în centre de formare.

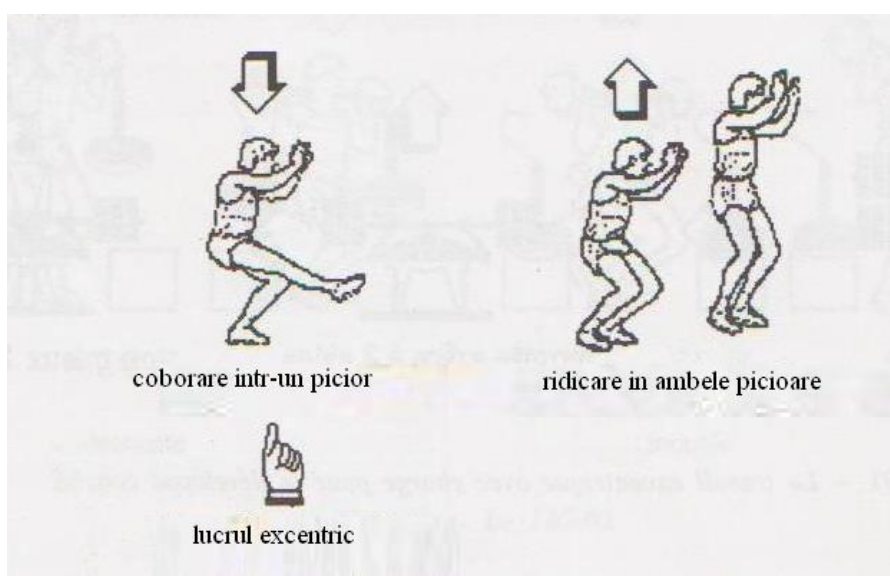

FIG.93. – Exerciții excentrice simple.

- Săritura în contrabas,
Acest exercițiu este foarte dificil, ele trebuie să amortizeze coborârea (fig.94).

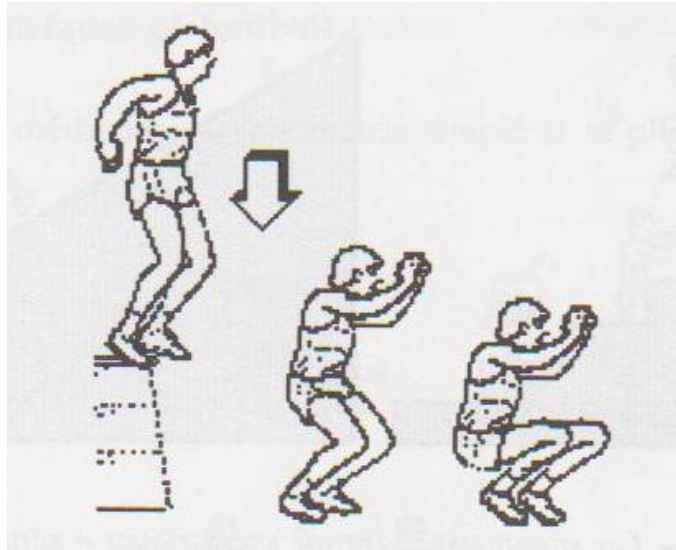

FIG.94. – Săritura în contrabas .

- Exerciții pentru picioare (gleznă, pulpă)

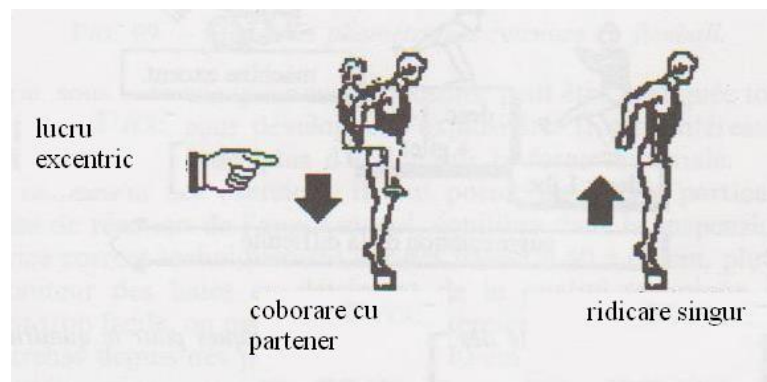

FIG.95. - Lucrul excentric a tricepsilor.

Cea mai bună soluție pentru a utiliza presa:

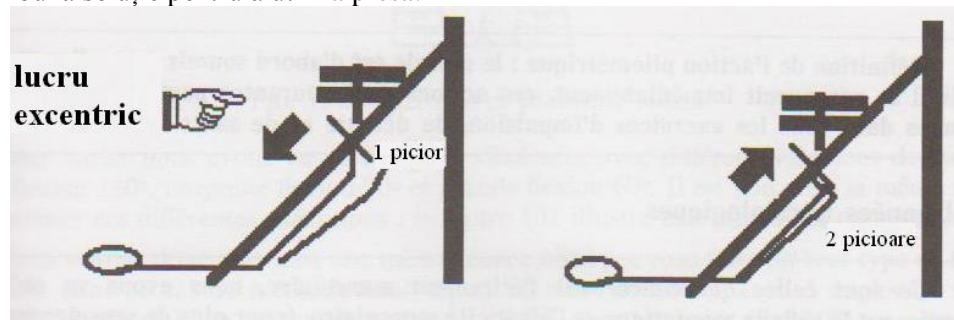

FIG.96. – Lucrul excentric a tricepsilor la presă.

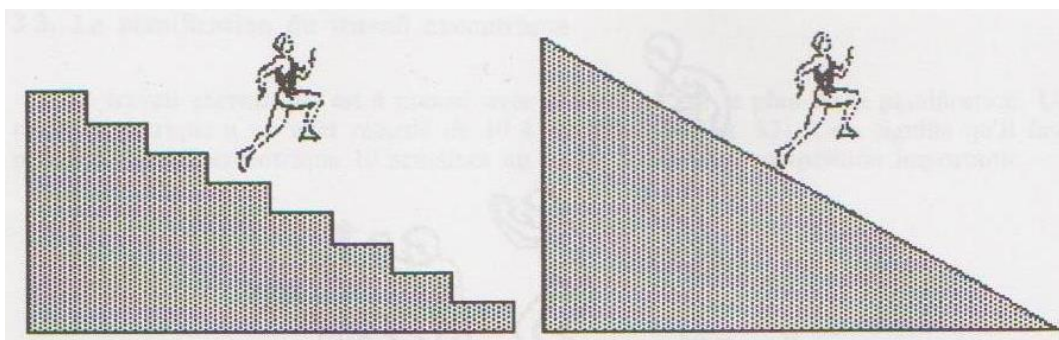

FIG.97. – Situații ale exercițiilor excentrice <<naturale>>.

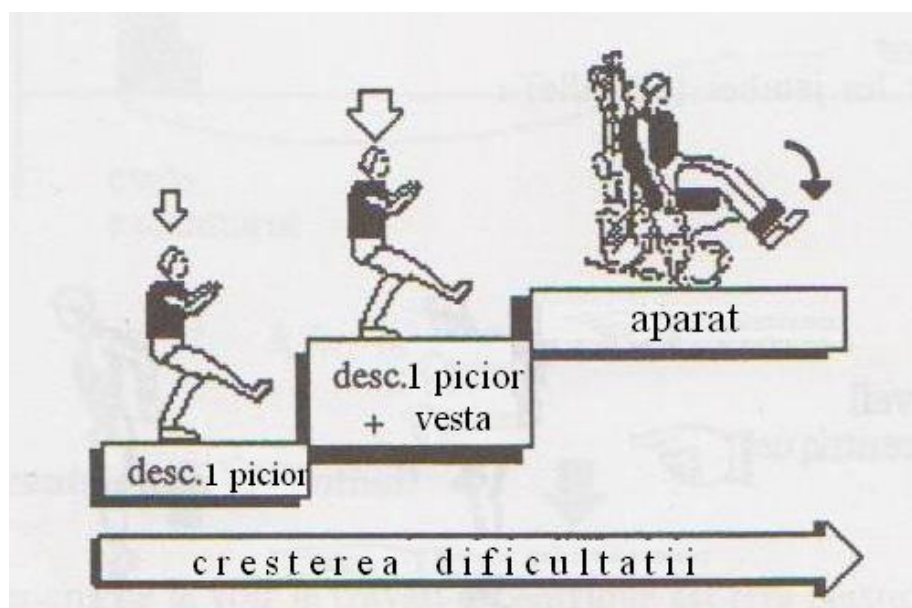

FIG.98. – Progresia dificultății exercițiilor excentrice pentru cvandricepși în fotbal.

Exercițiile excentrice pot fi utilizate în fotbal ori de câte ori doriți oboseală în mod voluntar jucatorii spre un obiectiv depărtat. Prin urmare, trebuie să fie atent cu acest tip de exercițiu.

4. PLANUL PLIOMETRIC

Definiția acțiunii pliometrice: mușchiul este primul supus la o alungire și scurtarea în sine imediat, aceste acțiuni sunt comune pentru mușchii picioarelor toate exercițiile de impuls, de relaxare și de salturi.

4.1. Date fiziologice

Care sunt cele legate de întindere musculară, am văzut că acestea se referă la stretch reflex și elasticitatea musculară. (pentru mai multe informații a se vedea <<pliometria>> G.Cometti).

4.2. Metodele pliometrice și fotbalul

De reținut două metode: pliometria simplă și pliometria medie (fig.99).

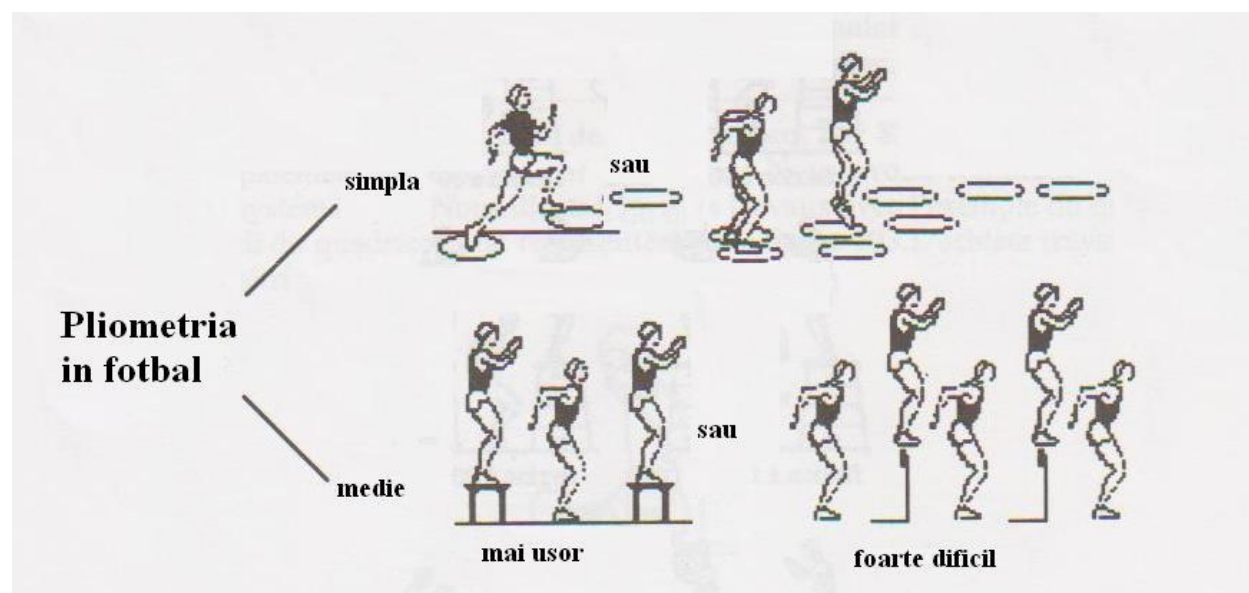

FIG.99. – Modalități pliometrice deduse din fotbal.

Pliometria, în toate formele sale propuse de noi, se poate practica pe tot parcursul anului. Aceasta metodă este foarte eficientă pentru dezvoltarea exploziei. Aceasta va fi importantă în cuplarea concentrică la sfârșitul acțiunii de efort maxim. Regurile de realizare a exercițiilor trebuie să poarte un interes special în execuția tehnică (Viteza de reacție cu sprijin pe sol, echilibrul suspensiei).

Se realizează mai bine un exercițiu tehnic cu garduri de 40 cm la 60 cm, mai degrabă se crește înălțimea gardului în detrimentul calității tehnice. Când un tip de exercițiu devine prea greu, se pot utiliza exerciții intense de pliometrie, cum sunt salturi după plinte de la 50 la 70 cm (fig. 100). Acestea au fost plasate în perioada de pregătire.

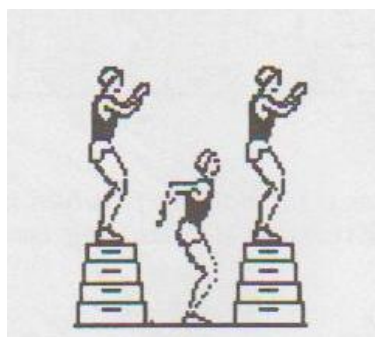

Fig.100. - Exerciții intense de pliometrie.

După cum vom vedea se poate varia cu diferite genoflexiuni: flexiuni scurte 130°, flexiuni medii 90° și flexiuni mari la 60°. Este bine de a combina aceste execuții diferite: figura 101 arată diferite moduri de combinări.

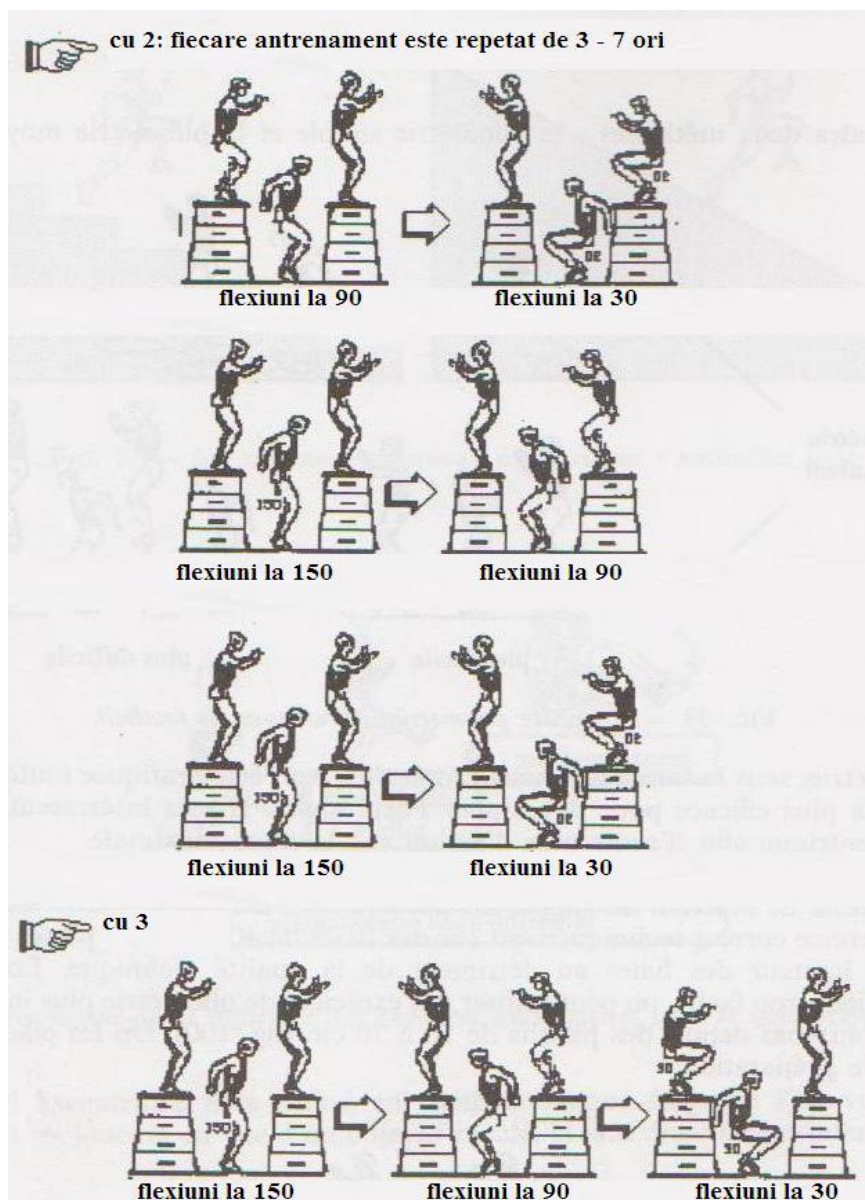

FIG.101. – Diferite combinații posibile de flexiuni ale genunchilor cu executare din salt și contrabas.

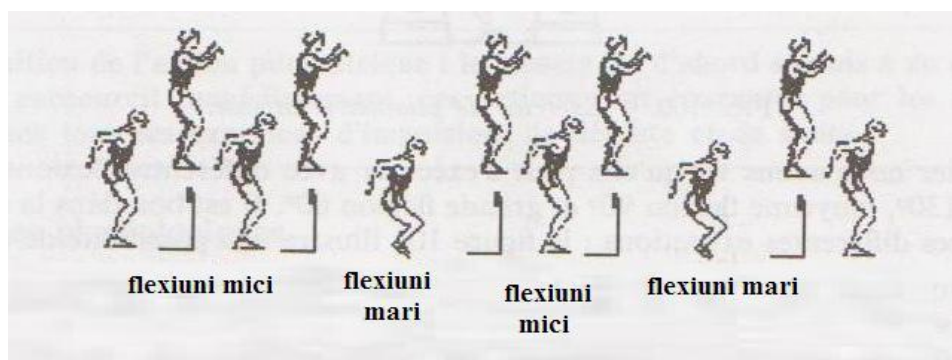

FIG.102. – Alternanța flexiunilor importante și slabe în aceeași serie.

5. ELECTROSTIMULAREA

5.1. Date teoretice

Ea constituie lucrarea mușchiului datorită unei stimulări electrice produse de un dispozitiv special, producând un anumit curent bun.

Tehnica a fost introdusă în domeniu antrenamentului de Kotz (URSS) în 1970, a fost reluată în Canada prin Portmann. Am început prin a utiliza în Franța metoda sistematică. Vom ilustra metoda noastră de lucru cu exemplu cvadricepsi. Poziția de lucru este reprezentată în figura 103. Atletul lucrează contra unei rezistențe izometrice.

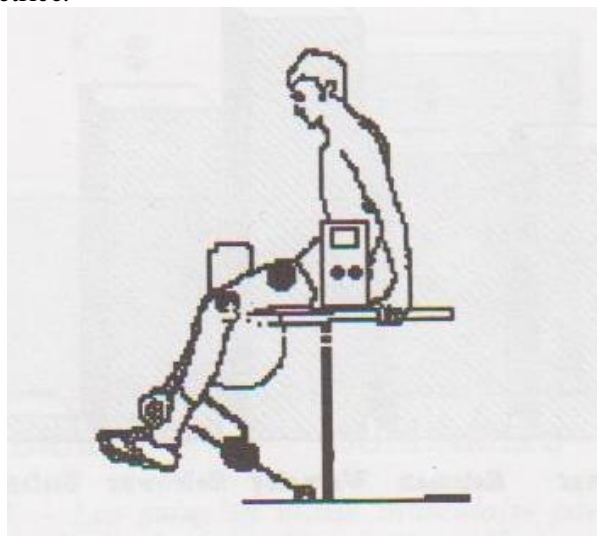

FIG. 103. – Stimularea cvadricepsilor.

Poziționarea electrozilor este reprezentată în figura 104. Observăm un electrod superior care primește poli negativi și doi electrozi inferiori care primesc doi poli pozitivi.

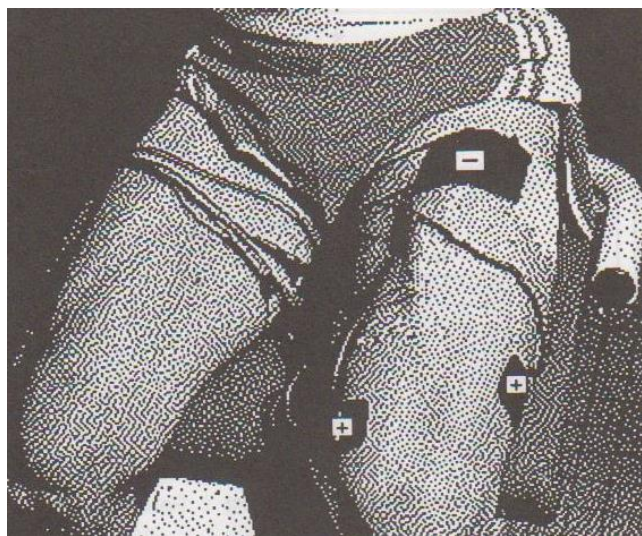

FIG.104. – Poziționarea electrozilor pentru stimularea cvadricepsilor.

Pentru a fi eficace lucrul în electrostimulare trebuie efectuat cu o intensitate maximă suportată de atlet. Ca o indicație figura 105 reprezintă forța maximă dezvoltată sub stimularea singură, exprimată în procentajul forței maxime voluntare.

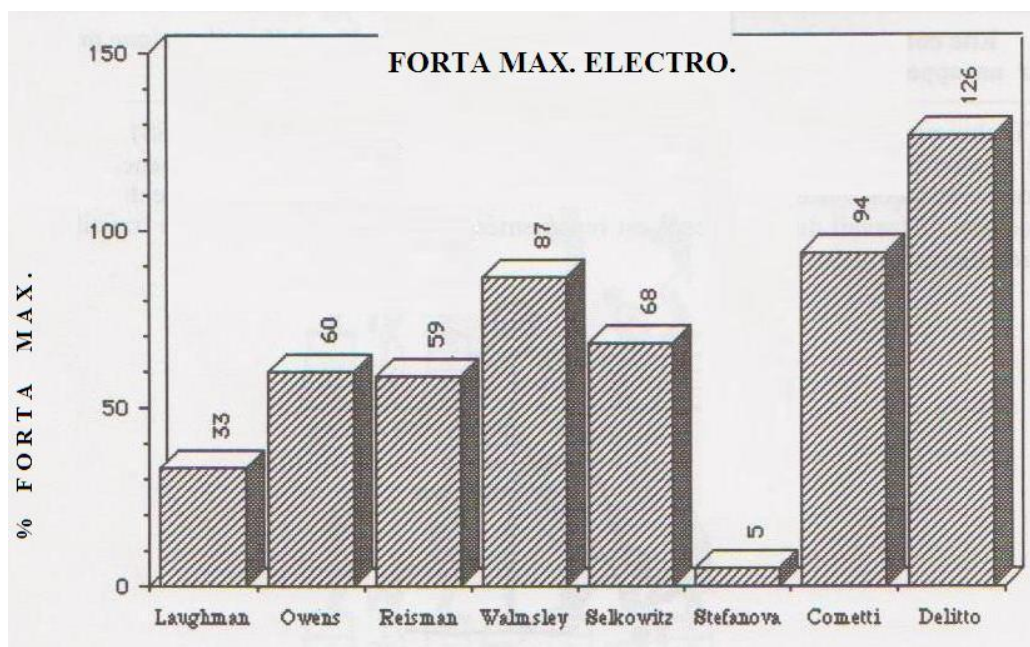

FIG.105. – Forța maximă obținută prin electrostimulare văzută de diferiți autori.

Progresul forței măsurat de <<BIODEX>> sunt de ordinul a 30% pentru 3 săptămâni de lucru corect, de 3 sesiuni a 10 minute pe săptămâna pentru cvadricepși. Figura 106 compară rezultatele noastre cu cele din literatură.

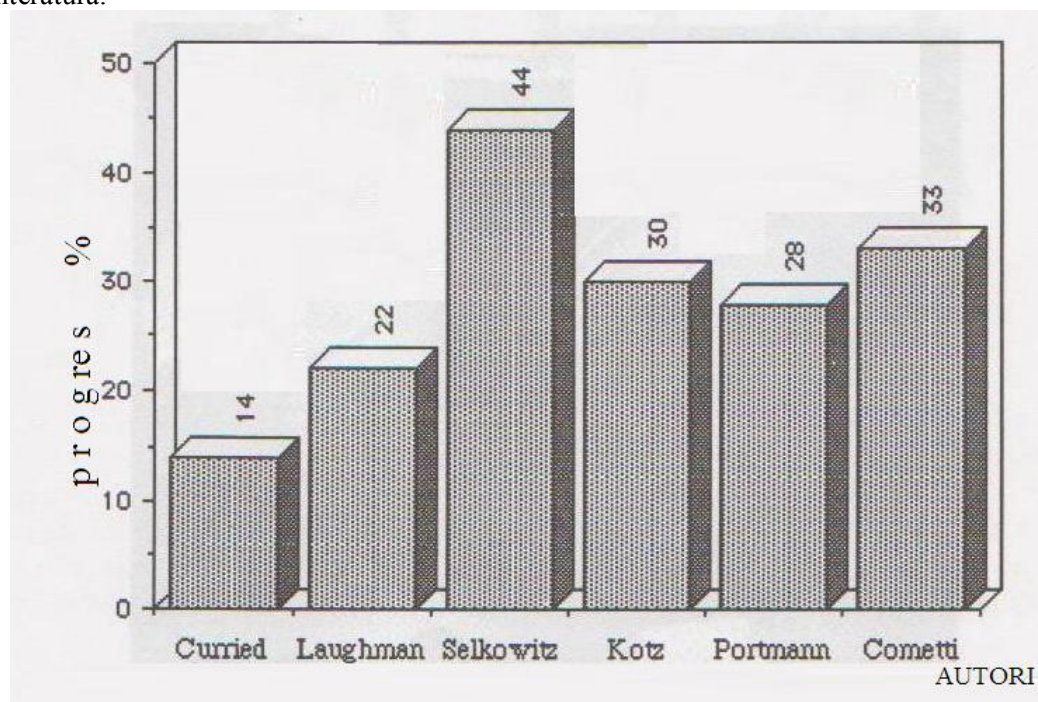

FIG.106. – Progresul forței după un ciclu de electrostimulare.

Vom vorbi aici de efectul electrostimulării asupra masei musculare și a relaxării.

Masa musculară măsurată prin scaner ne informează despre evoluția manierelor foarte importante în 9 sesiuni în peste 3 săptămâni pentru bicepsii brahiali și cvadricepși.

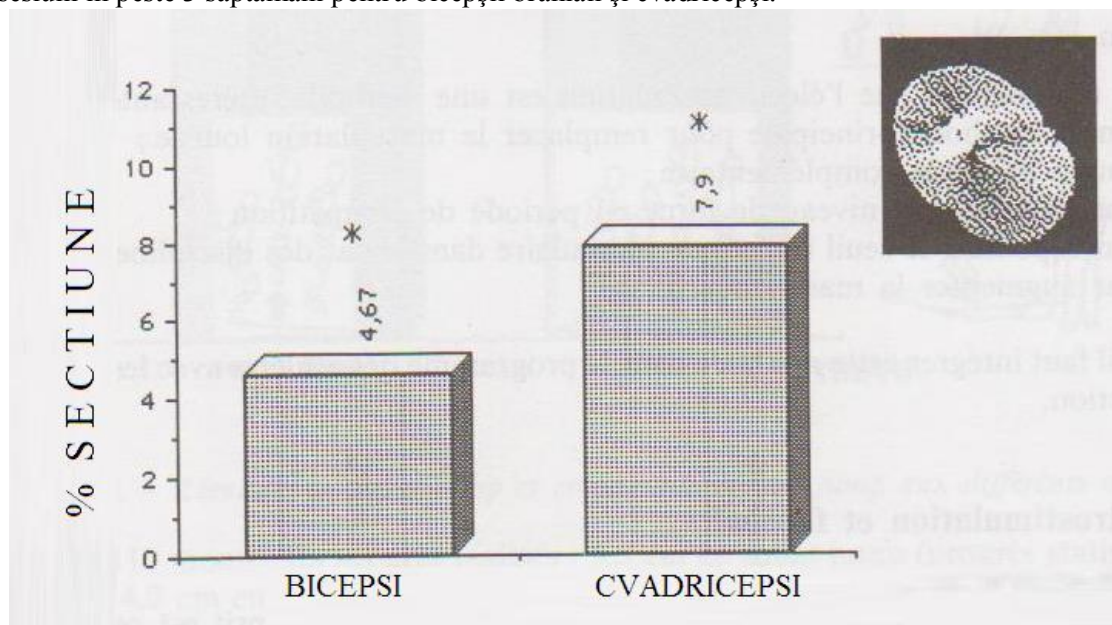

FIG.107. - Câștigurile de masă musculară pentru 2 mușchii după 3 săptămâni de lucru în electrostimulare.

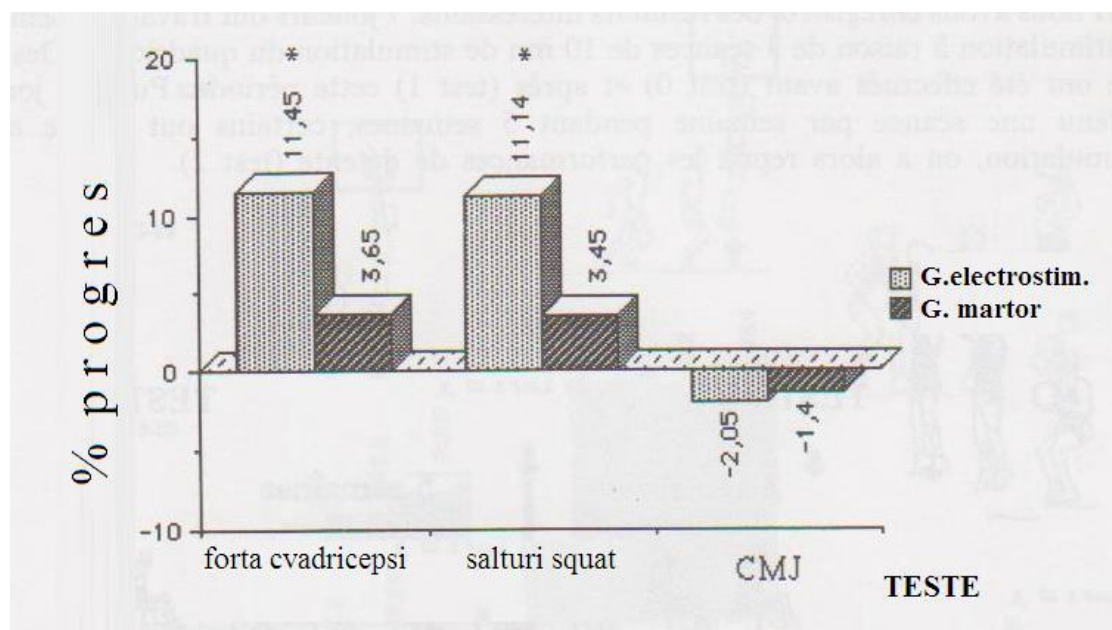

FIG.108. – Rezultatele testelor a 2 grupe de sărituri în înălțime.

Pentru relaxare cu sărituri în înălțime de nivel mediu, vom efectua 3 săptămâni de antrenament cu 2 grupe (fig.108) :

- Un grup se va antrena prin metoda clasică;
- Un grup se va antrena prin ambele metode cu un plus de 3 sesiuni pe săptămână, de 10 minute de stimulare a cvadricepșilor.

Rezultatele de forță a cvadricepșilor (măsurat cu Biodex) în salt squat și în salt cu mutare sunt reprezentate în figura 108.

Constatăm un progres important în forță și în performanță la sărituri squat. Din contra, săritura cu mișcare contra tindă să scadă, prin urmare, elasticitatea musculară tinde să scadă în timpul electrostimulării, trebuie să compenseze cu exercițiile de pliometrie.

Concluzii:

Considerăm că electrostimularea este o metodă interesantă:

- ca metoda principală pentru înlocuirea musculaturii grele;
- ca metoda complementară;
- pentru menținerea nivelului de forță în perioadă de competiție;
- pentru a împinge pragul de oboseală musculară, în cazul disciplinelor de duranță;
- pentru creșterea masei musculare.

Dar ea trebuie să se integreze această metodă în programul atleților cu alte regimuri de contracție.

5.2. Electrostimularea și fotbalul

La prima utilizare a electrostimulării ce vine, este acela că jucătorii activi mențin calitățile musculare. Este evident că putem evita irosirea musculară și să menținem aceeași forță.

Dar, de asemenea, a arătat că între jucătorii în stare bună, calitatea fortei, putere și explozivitate ar putea fi îmbunătățite.

Printre baschetbaliștii naționalei II am înregistrat rezultate interesante. 7 jucători au lucrat 3 săptămâni în electrostimulare corect de 3 sesiuni a 10 minute de stimulare cvadricepșilor. Testele de relaxare s-au făcut înainte (test 0) și după (test 1) această perioadă. Apoi jucătorii au menținut o sesiune pe săptămână în cursul a 5 săptămâni, unele chiar a oprit electrostimulare, a fost apoi reluat de performanță de relaxare (test 2).

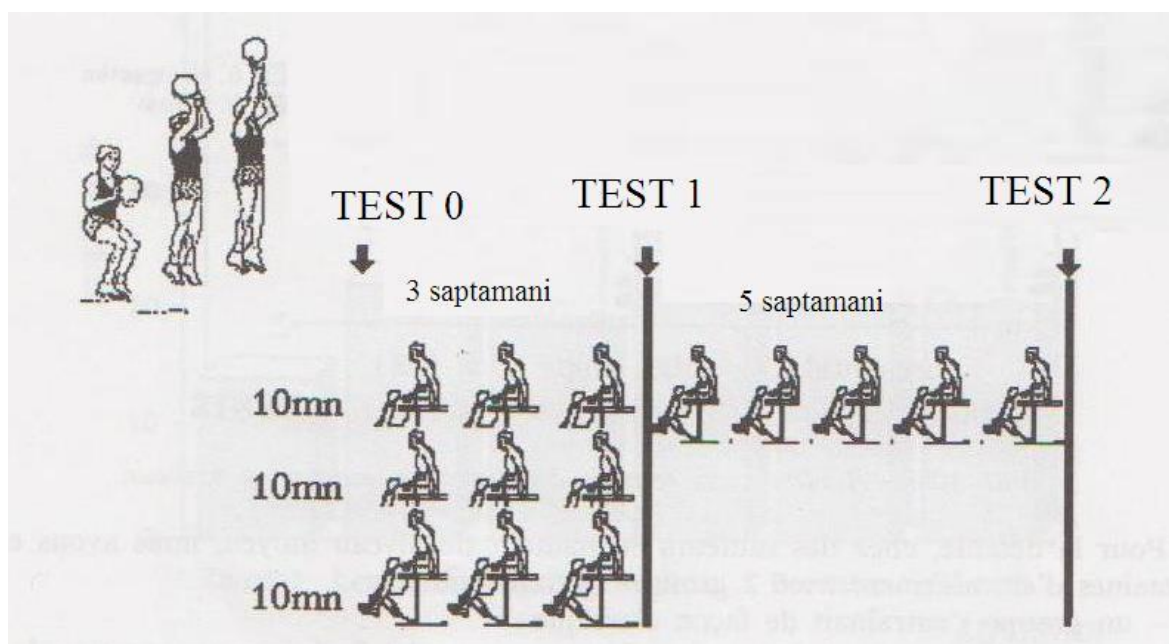

FIG.109. – Programul stimulărilor și test cu o echipă de baschet.

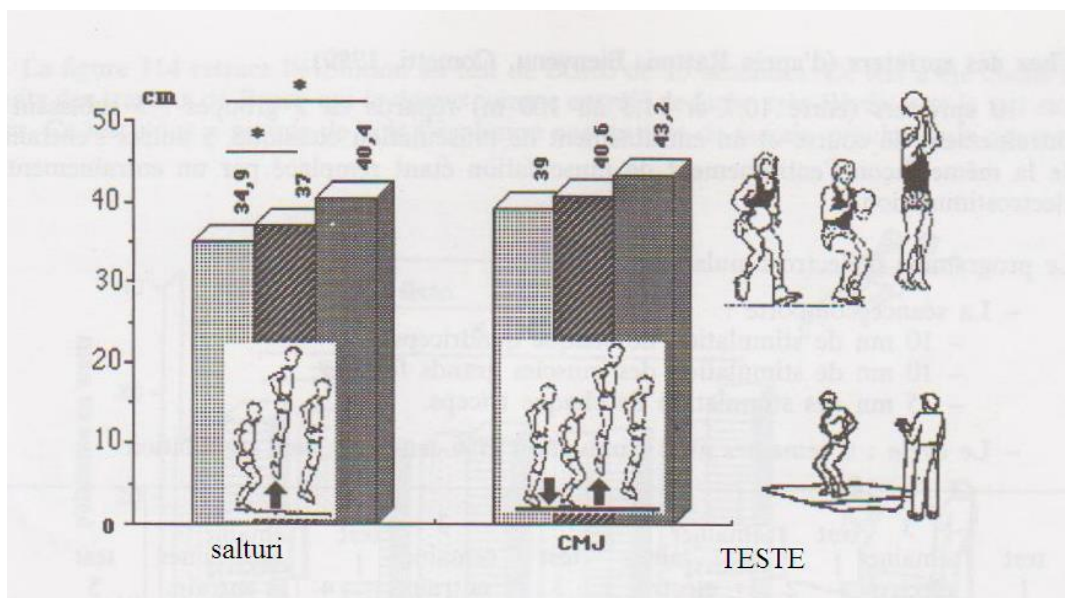

FIG.110. – Rezultatele salturilor squat și mișcarea squat în diferite teste.

Figura 110 arată progresele realizate: 5,5 cm salt squant (progres statistic important) și 4,2 cm în CMJ. De notat că câștigurile sunt importante după o perioadă de recuperare de 5 săptămâni, ce se explică prin modificările musculare profunde aplicate prin electrostimulare. Trebuie să fie luată în considerare modul de abordare al unei competiții importante.

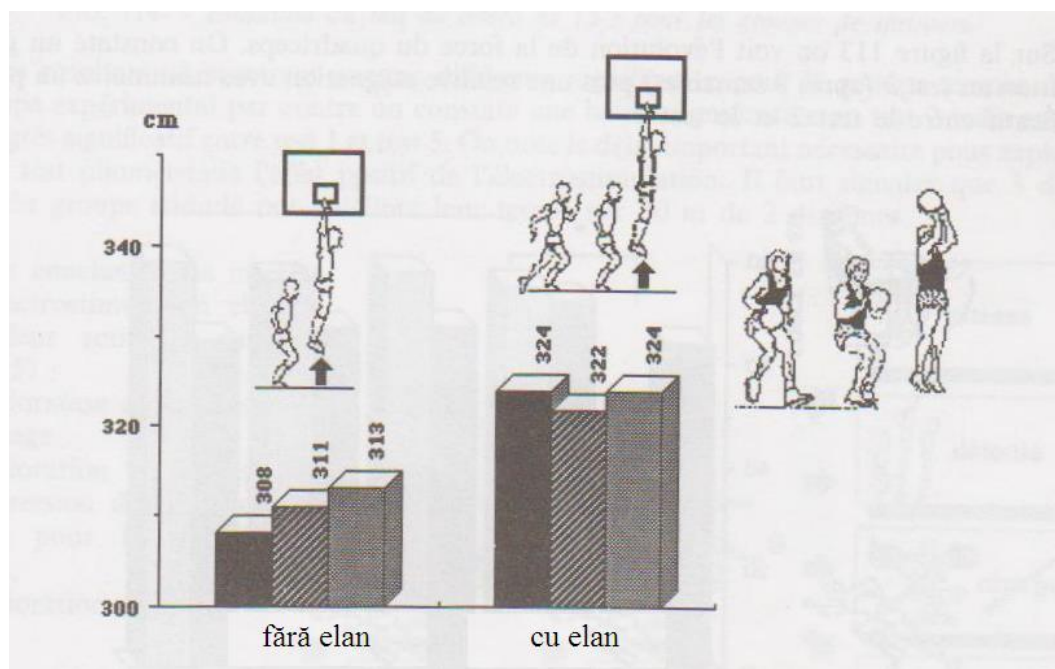

FIG.111. – Progresul de relaxare a 2 teste de teren, fără elan și cu elan.

Testele de teren constau într-un panou cât mai mare posibil, fără sau cu elan. Aici progresele sunt sensibile ce sunt testate fără elan (5 cm) (fig.111). Relaxarea cu elan pune probleme de coordonare foarte complexe, ce nu permite un transfer direct de relaxare.

Printre sprinteri (după Ratton, Bienvenu, Commetti, 1989) :

10 sprinturi (între 10,7 și 11,3 la 100 m) repartizate în 2 grupe : 5 antrenamente cu alergare și un antrenament pentru musculatura clasic. Celelalte 5 se antrenează în același metoda, dar antrenament muscular este înlocuit de electrostimulare.

Programul electrostimulării:

- Sesiunea cuprinde:
 - 10 minute de stimulare pe fiecare cvadriceps;
 - 10 minute de stimulare a mușchilor mari fesieri;
 - 5 minute de stimulare pe fiecare triceps.
- Ciclul: 6 săptămâni cu stimulare și 6 săptămâni fără stimulare.

Test	3	Test 2	3	Test	3	Test	3	Test
1	săptămâni electrostim.		săptămâni electrostim.	3	săptămâni antrenament	4	săptămâni antrenament	5

FIG.112. – Plan de grupe stimulate.

Componentele testului:

- forța cvadricepsilor
- testul Bosco 15 secunde cu genoflexiuni.

În figura 113 vom vedea evoluția forței a cvadricepsilor. Constatăm o evoluție mare în testul 2 (după 3 săptămâni) apoi o stagnare relativă cu toate acestea, un semnificativ progres este între testul 2 și testul 5.

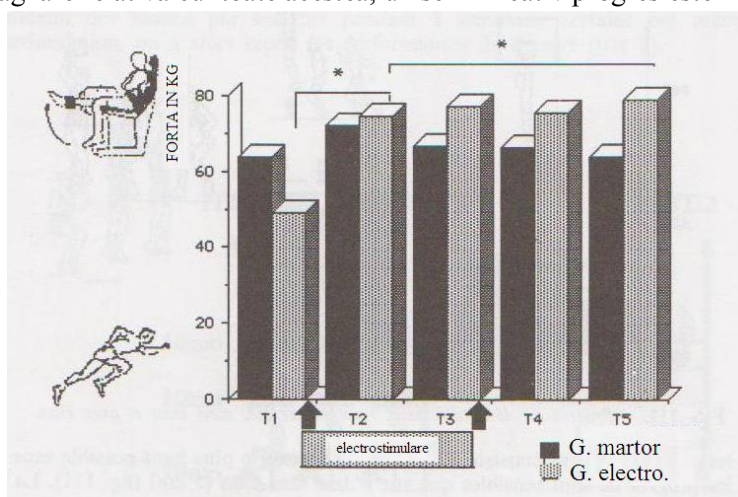

FIG.113. – Teste de forță pentru cele 2 grupe de-a lungul experimentului.

Figura 114 urmărește evoluția testului Bosco de 15 secunde. Acest test a fost ales în urma eforturilor lui Bosco, care dă o corelare foarte bună metodelor cu testul pe 30 m. Acest test permite a vedea evoluția unui test pe un teren de testare asemănător cel al cursei.

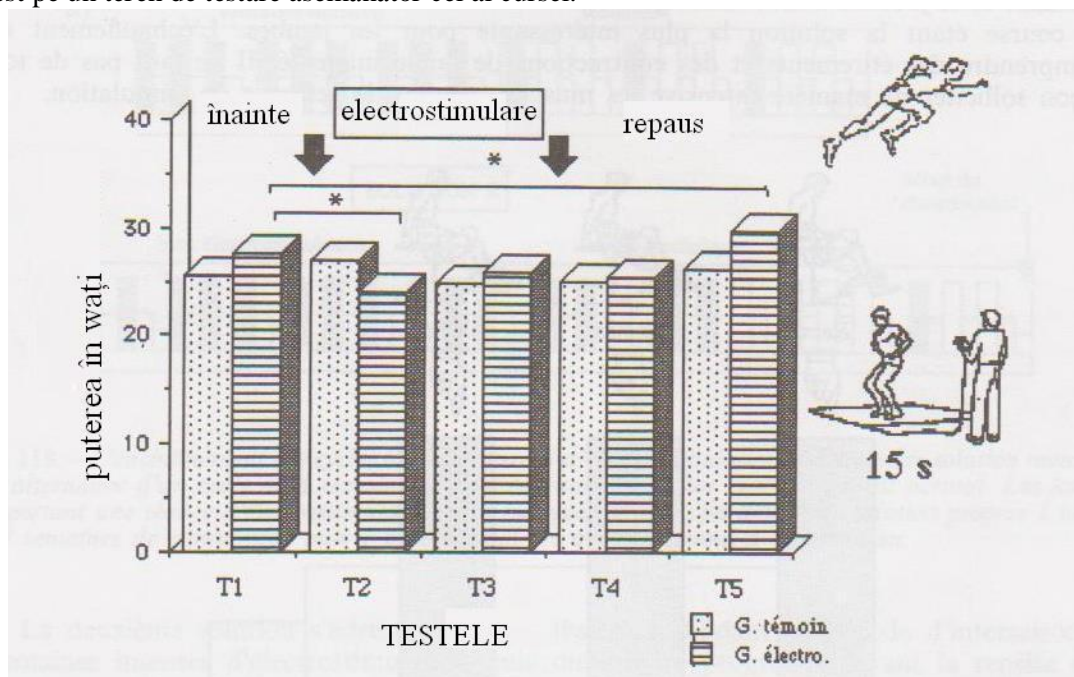

FIG.114. – Evoluția testului Bosco de 15 secunde pentru grupele de sprinteri.

Rezultatele nu arată nici o diferență semnificativă pentru grupul de control. Pentru grupa experimentală din contra, constatăm o scădere semnificativă la testul 2 dar apoi o creștere între testul 1 și testul 5. Notăm detaliile importante necesare pentru a exploata cu un test pliometric efectul pozitiv al electrostimulării. Trebuie remarcat faptul că 3 din 5 subiecți al grupului, își îmbunătățesc timpul lor de peste 30 m în 2 zecimi.

În concluzie, interesul electrostimulării pentru un fotbalist sunt următoarele (fig.115):

- îmbunătățește viteza de plecare
- îmbunătățește relaxarea;
- suprimarea sarcinilor pentru spate pentru lucrul picioarelor.
- îmbunătățirea forței de lovire a mingiei.

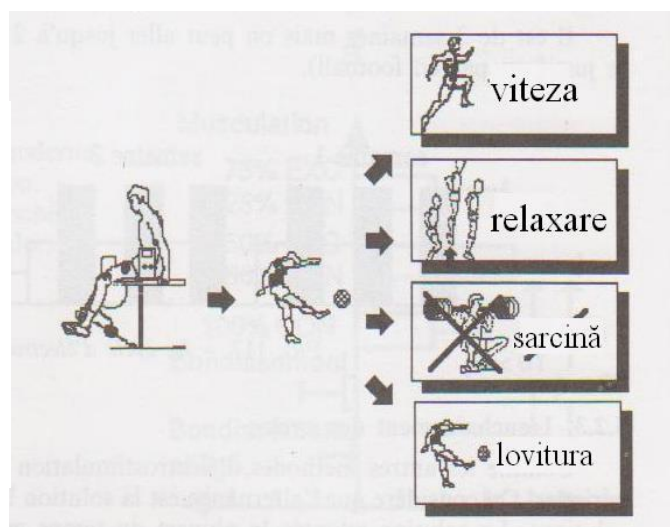

FIG.115. – Avantajele electrostimulării pentru un fotbalist.

5.2.1. Planificarea săptămânală

Numărul de sesiuni pe săptămână este de 3 sau 4. Pentru mușchii picioarelor, sunt suficiente 3 sesiuni. Este recomandat de a lăsa o zi de odihnă între sesiuni. În timpul acestei zile trebuie să funcționeze stimularea mușchilor într-o manieră non-intensivă, alergarea este cea mai interesantă soluție pentru picioare. Încălzirea ar trebui să includă stretching și contracții de mică intensitate. Nu se aplică la toate metodele solicitate, intensiv muscular în timpul săptămânii de stimulare.

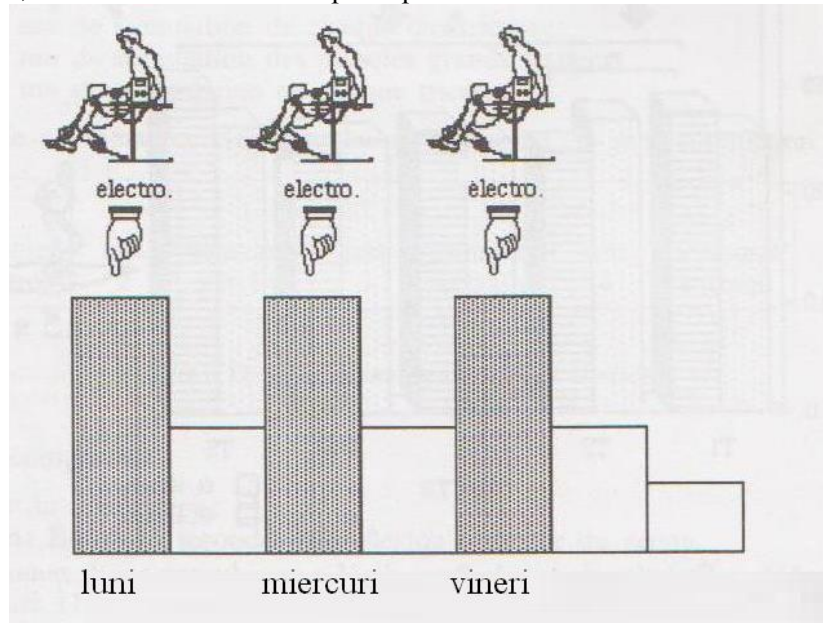

FIG.116. – Săptămâna în care se lucrează în electrostimulare.

Abdominalii pot fi lucrați în fiecare zi.

5.2.2. Ciclul

Este de 3 săptămâni dar poate dura până la 2 cicluri de 3 săptămâni (6 săptămâni nu se justifică în fotbal).

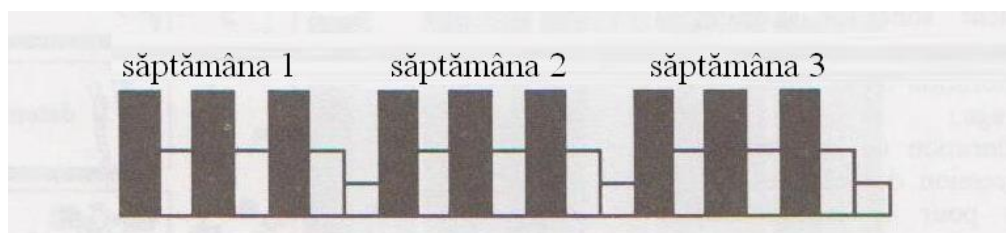

FIG.117. – Ciclul electrostimulării.

5.2.2. Înlănțuirea ciclurilor

Ca și în alte metode, electrostimularea trebuie să fi scăzută în anumite perioade. Considerăm că alternanța este cea mai eficace soluție. Prin urmare, propune două soluții:

- 1 ciclu de electrostimulare;
- 1 ciclu tradițional pentru musculatură (fig.118 a).

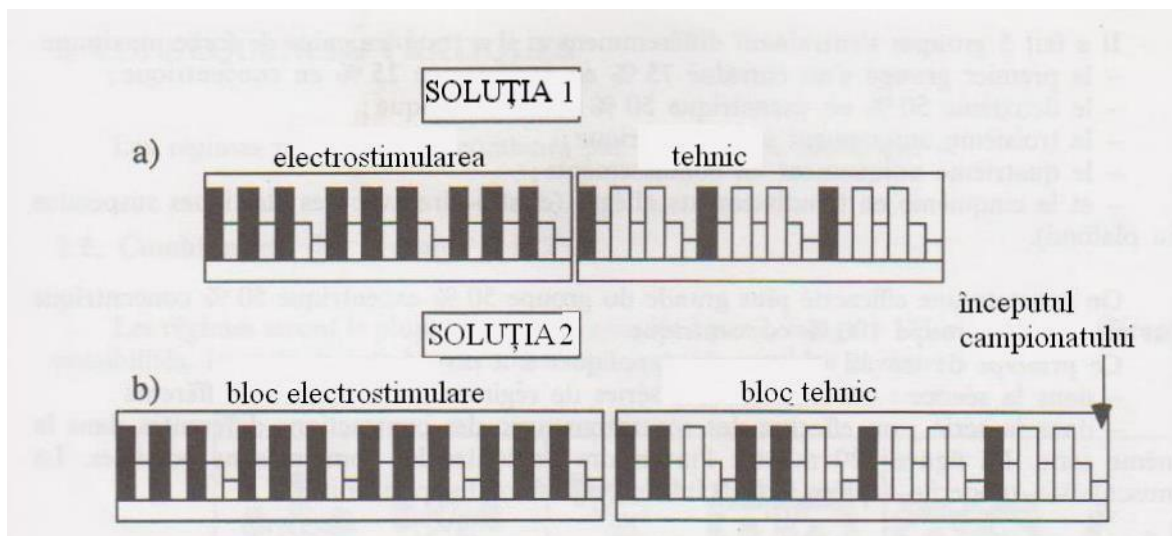

FIG.118. – Inlănțuirea ciclurilor pe parcursul electrostimulării. Prima soluție arată o alternanță a unui ciclu de 3 săptămâni și un ciclu de lucru normal. Zilele cu sesiune de electrostimulare sunt marcate în negru. A doua soluție propune 1 bloc de 4 săptămâni de stimulare apoi un bloc normal, ce corespunde cu intersezonul.

A doua soluție este adresată fotbaliștilor în timpul perioadei intersezonului: 4 săptămâni de electrostimulare intensă apoi scădere progresivă înainte de reluarea campionatului (fig.118 b).

Încercări de succes au fost făcute de jucătorii profesioniști din campionatul de fotbal italian.

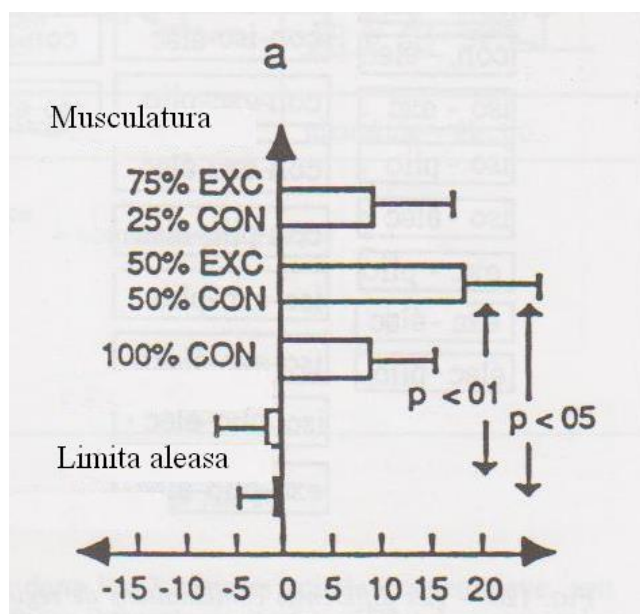
C. ALTERNANȚA PLANURILOR DE ACȚIUNE

1. Date teoretice

Pentru musculatura modernă idealul constă în a alterna planurile de acțiune.

Acest lucru apare în mod clar pe schema experimentului de Viitasalo.

FIG.119. – Experimentul Viitasalo.

- El are 5 grupuri de antrenare diferite și testează câștiguri de puterea maximă.
- prima grupă antrenează 75% în excentric și 25% în concentric;
 - a doua, 50% concentric și 50% excentric;
 - a treia, total concentric;
 - a patra, total salturi;
 - și a cincea salturi la alegere (cu elasticul).

Constatăm o eficacitate mărită la grupul de 50% excentric 50% concentric în raport cu grupa de 100% concentrică.

Principiul lucrului se poate explica prin 2 nivele:

- în sesiune:
- în serie: se efectuează repetări cu diferite contracții în aceeași serie. Figura 120 arată toate combinațiile posibile. Musculatura explorează eficacitatea acestor diferite posibilități.

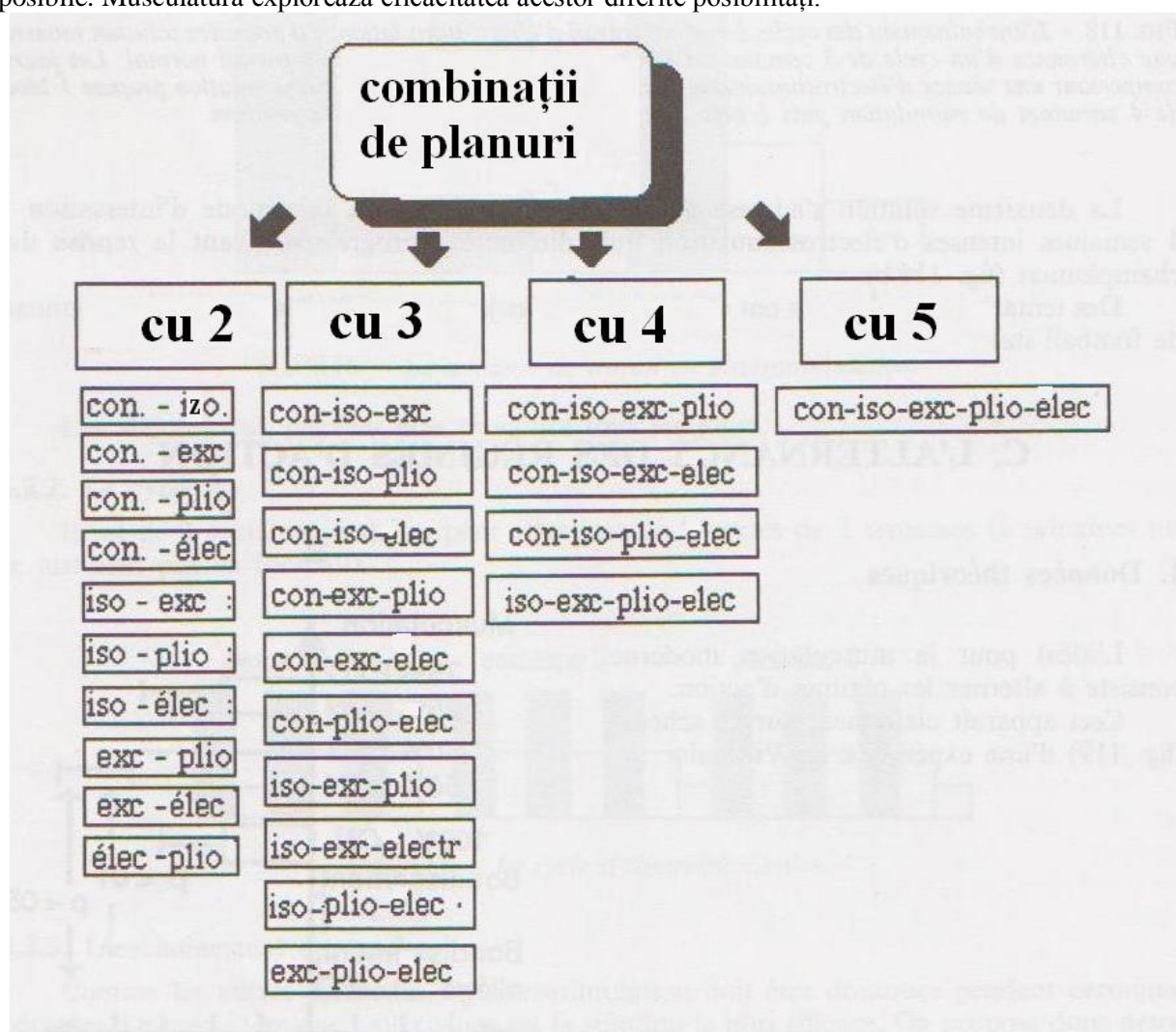

FIG.120. – Diferite combinații de planuri de contractie. Putem lua regimuri de 2 (prima coloana, toate posibilitățile sunt ilustrate), cu 3, cu 4 ce sunt deja mai complicate și la fel cu 5.

2.CONSECINȚE PRACTICE

Planurile pot fi combinate cu 2, 3 sau chiar 4.

2.1. Combinări de planuri 2 la 2.

Planurile vor fi cupluri de timp 2 la 2, figura 121 arată diferențele posibile, de cele mai dureroase și ar trebui să fie evitate.

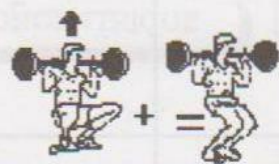

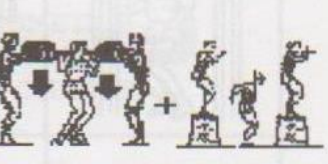
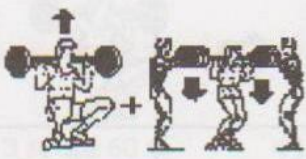

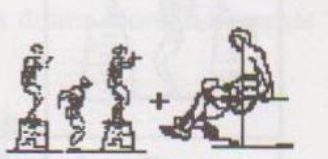

		
concentrica + izometrie	izometrie + excentric	excentric + pliometrie
		
concentrica + excentrica	izometrie + pliometrie	excentrica + electrostimulare
		
concentrica + pliometrie	izometrie + electrostimulare	pliometrie + electrostimulare
	 = combinatii de evitat	
concentrica + electrostimulare		

FIG.121. – Metode combinate câte 2.

În fotbal ea va aduce întotdeauna în cele 2 sisteme metoda concentrică și pliometria. În compoziția unor combinații trebuie să fie luate în considerare acțiunea respectivă fiecărui plan de acțiune, cum este aratăată în figura 122.

	recuperare	forta maxima	explozivitate
	 +++	++	+++
	 ++	+	-
	--	 +++++	--
	-	-	 +++
	--	 +++	+

FIG.122. – Rolurile specifice a diferitelor planuri când sunt combinate. (recuperarea = ce favorizează recuperarea musculară). Ilustrăm aici planurile ce nu pun probleme pentru recuperare (marcajul ++ indică faptul că recuperarea este facilă), cea excentrică și electrostimularea sunt greu de recuperat. Efectul pozitiv al forței maxime este indicat de ++. Efectul explozivității este marcat tot prin ++ (la pliometrie este foarte eficace).

În aceste combinații de planuri câte 2, un plan poate apărea de 2 ori, o dată cu sarcina și o dată fără sarcină (fig.123).

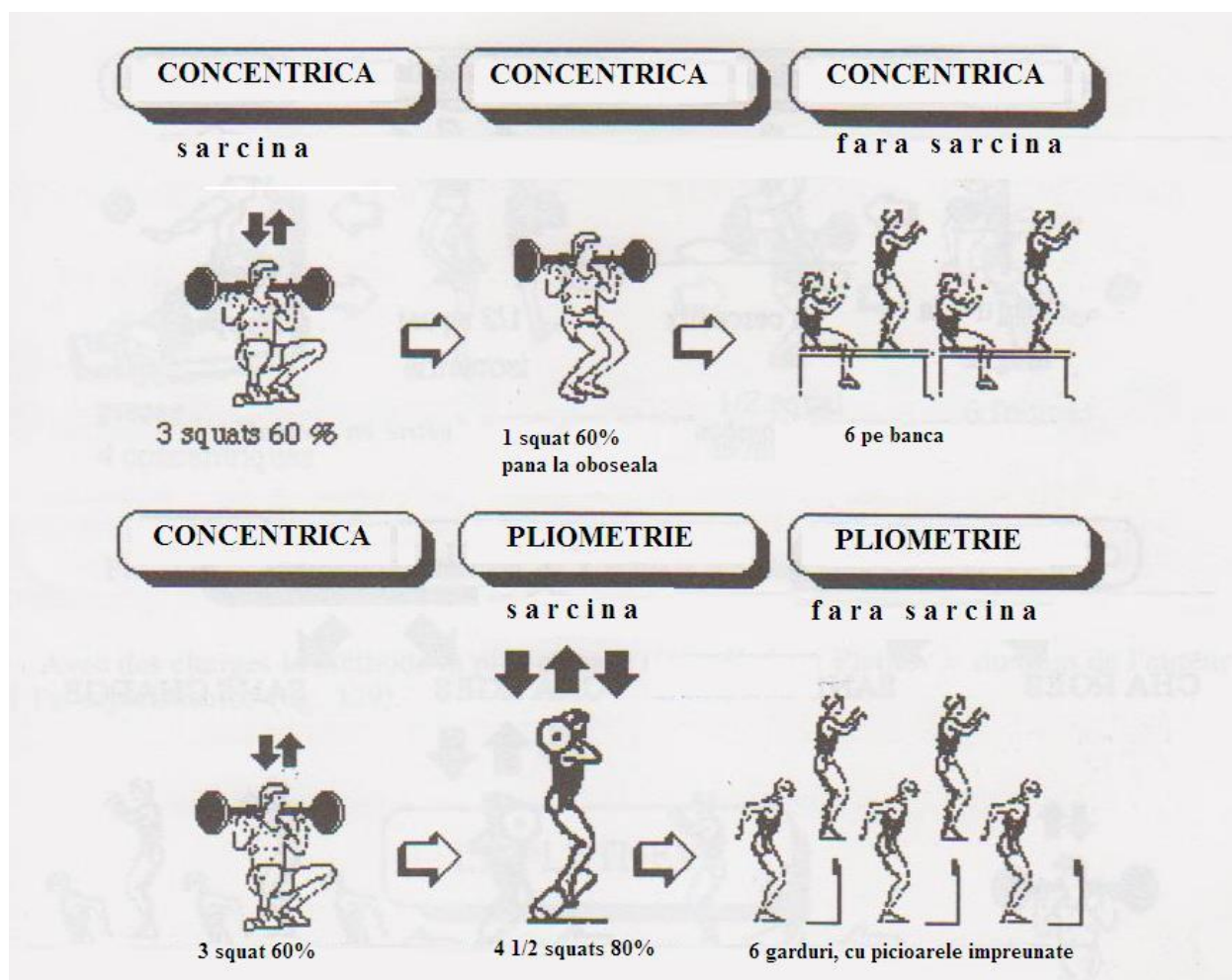

FIG.123. – 2 exemple de combinații a 3 elemente.

Dar această logică poate fi aplicată la 2 regimuri, acest lucru ne da 4 elemente (fig.124).

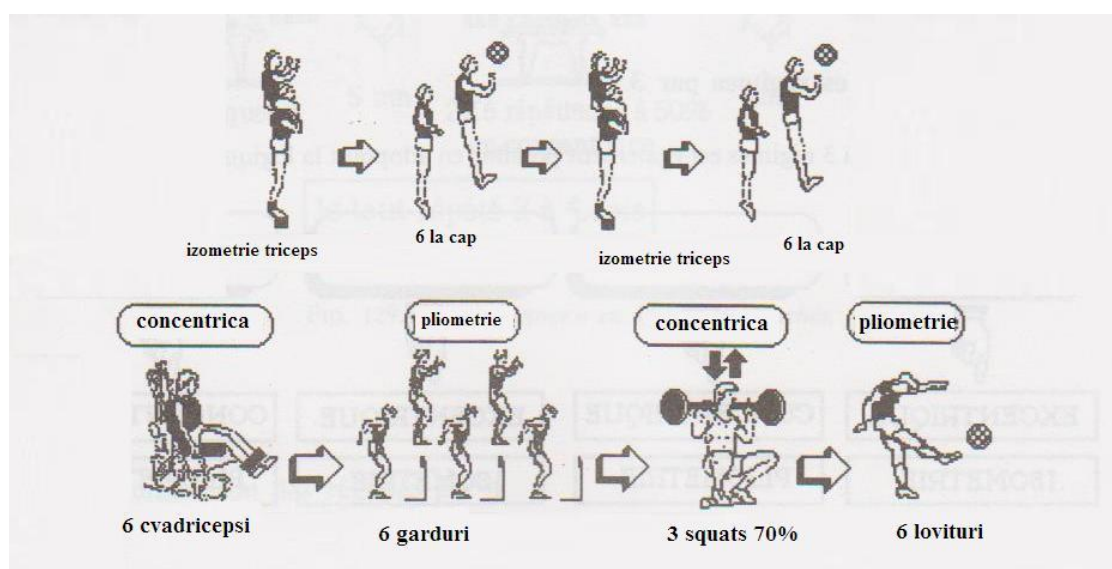

FIG.124. – 2 exemple de combinații concentrică-pliometrie pentru triceps în fotbal.

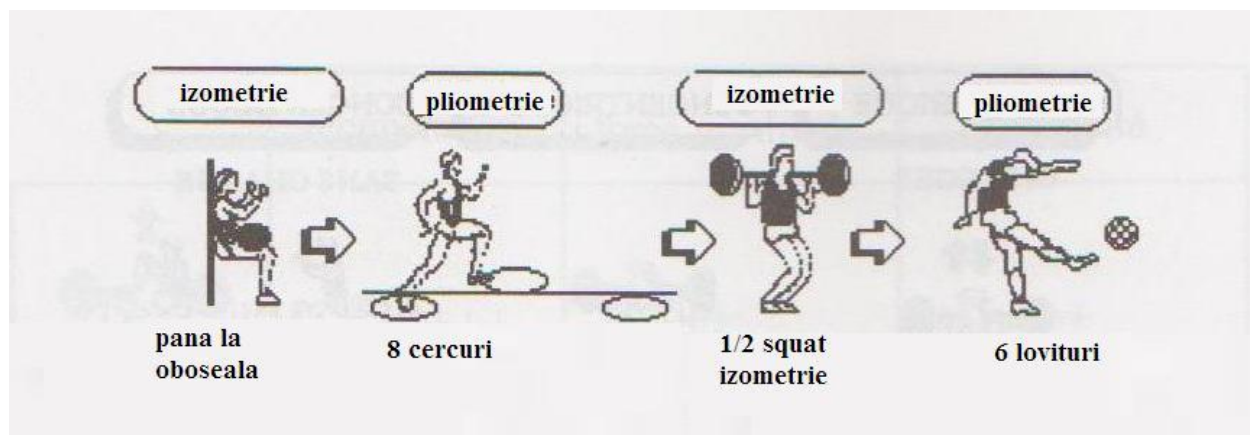

FIG.125. – Combinația izometrie-pliometrie în fotbal.

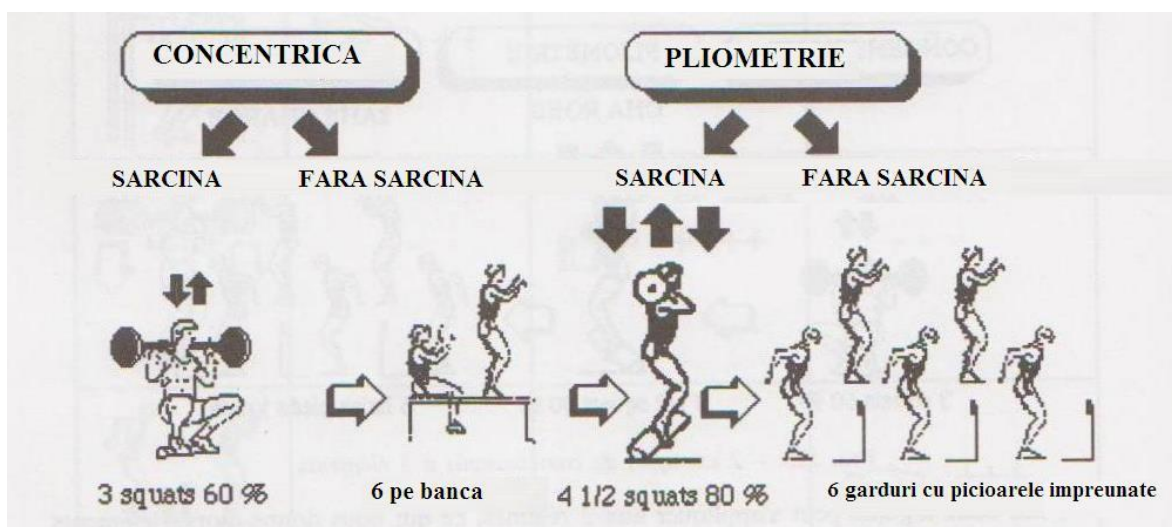

FIG. 126. – Combinația concentrică-pliometrică a 4 elemente.

2.2. Combinații de planuri cu 3

Combinarea a 3 planuri de asemenea este posibilă prin construcție logică din figura 127.

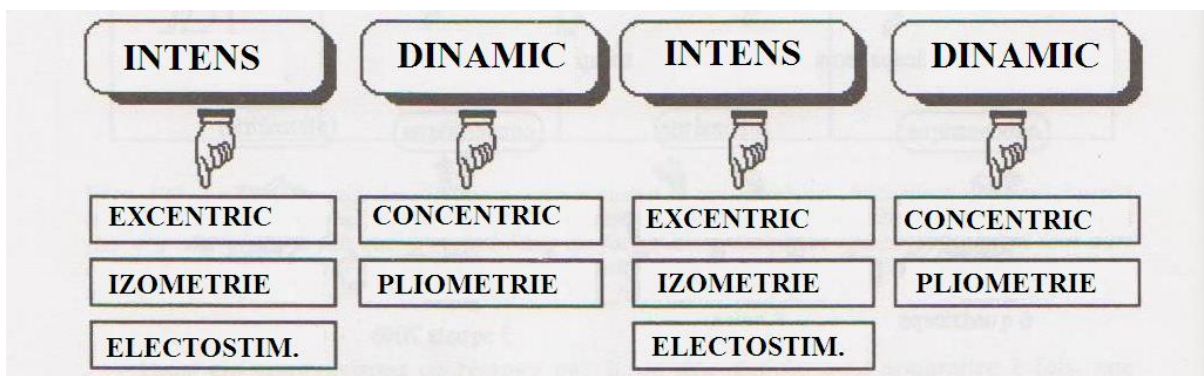

FIG. 127. – Model pentru construcția de combinații a 4 elemente.

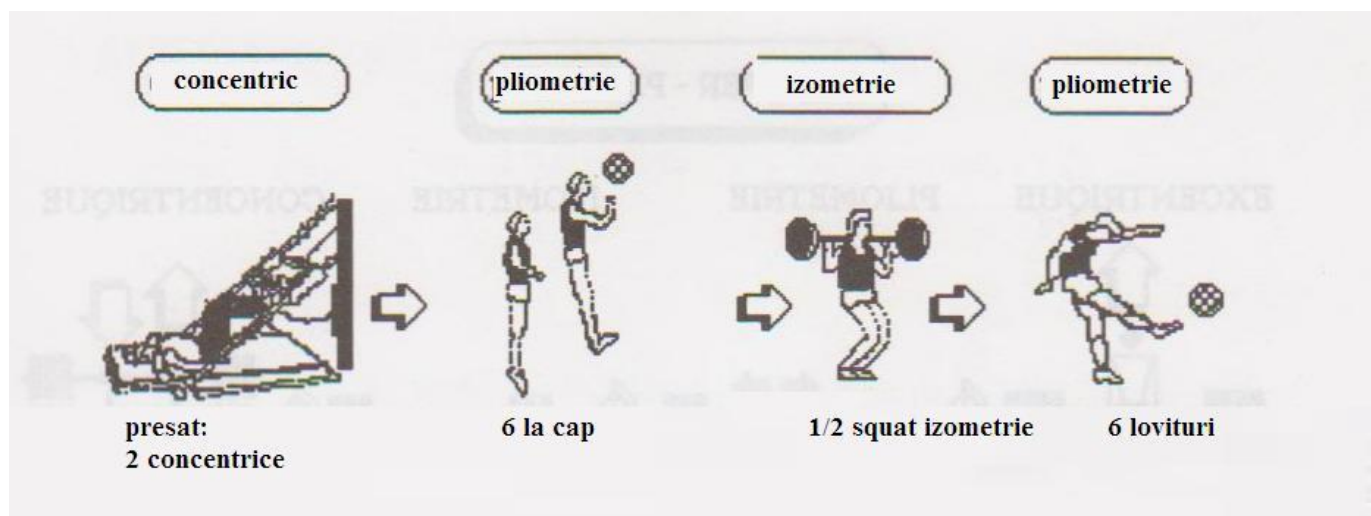

FIG.128. – Exemple de utilizarea a 3 planuri de acțiune musculară în fotbal.

Cu sarcini dintre cele mai eficiente metoda se numeste <<Pletnev>> după numele autorului ce l-a experimentat.

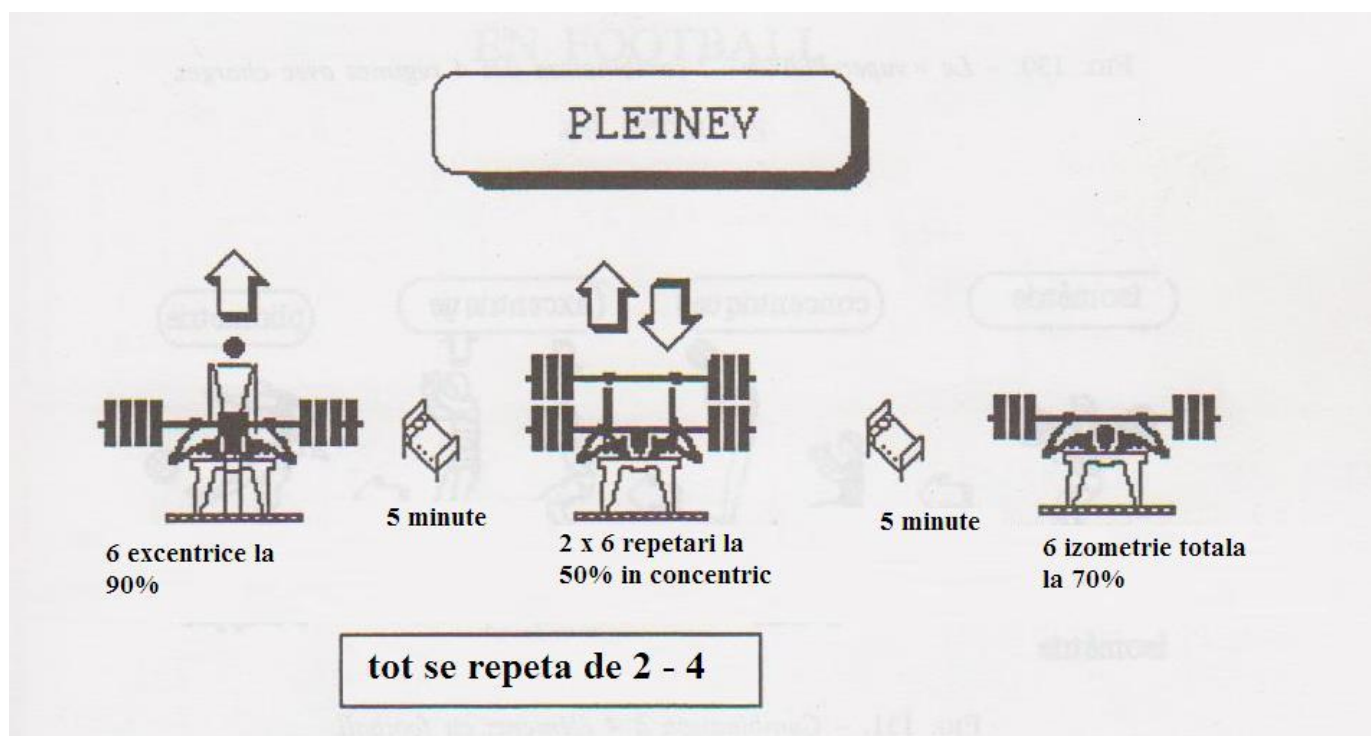

FIG.129. - Metoda <<Pletnev>> în exerciții pe bancă.

2.3. Combinații de planuri cu 4

Putem, în mod evident, integra 4 planuri, este cazul metodei pe care noi o denumim <<super-Pletnev>>.

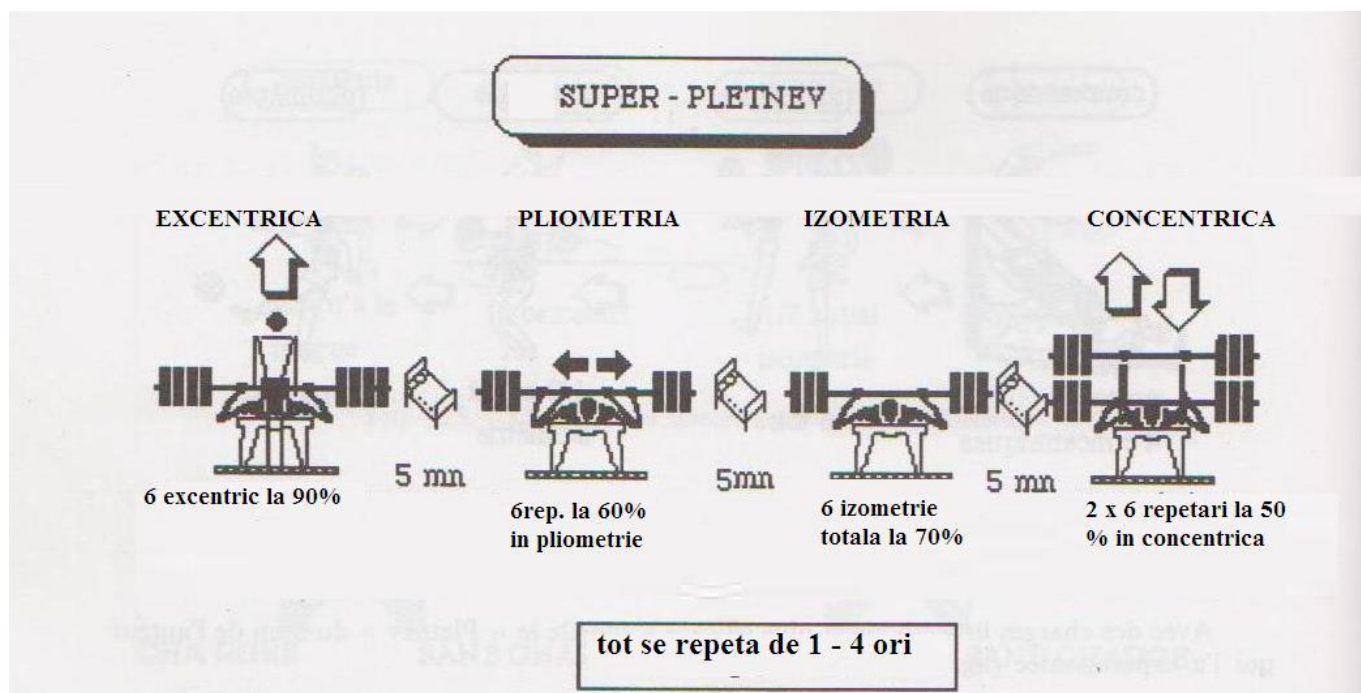

FIG. 130. – <<Super-Pletnev>> : combinații de 4 planuri cu sarcini.

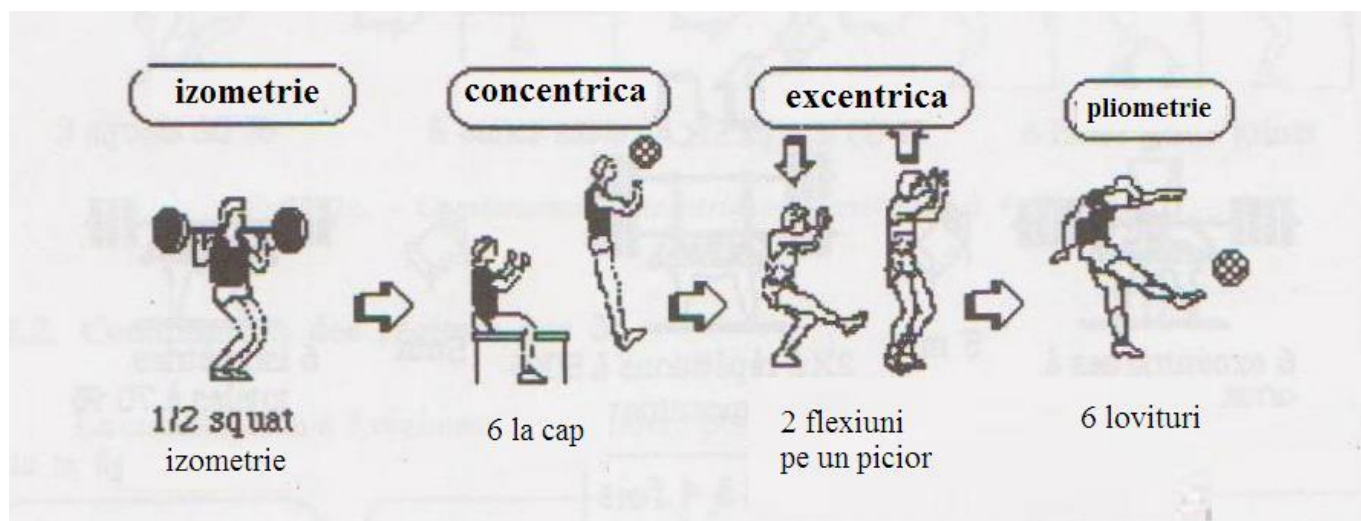

FIG.131. – Combinații a 4 elemente în fotbal.

CAPITOLUL IV

PLANIFICAREA EXERCITIILOR DE FORȚA ÎN FOTBAL

În acest capitol și următoare, luăm în considerare problemele practice de alegerea de exerciții acestea fiind construirea exerciții de sesiuni, săptămâni, cicluri, blocuri și pregătirea obiectivelor.

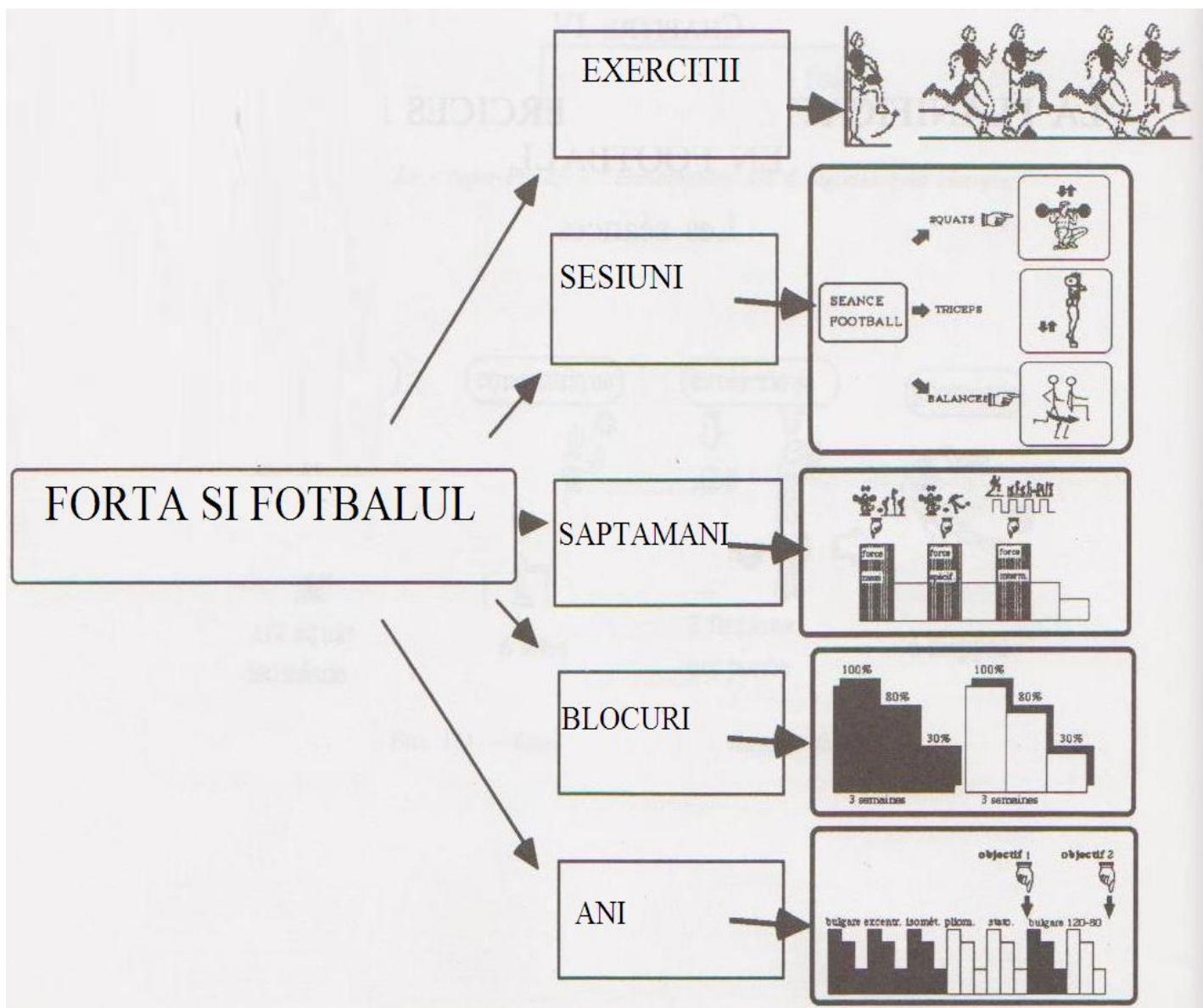

FIG.132. – Planul capitelor de planificare.

1. STRUCTURA SESIUNII

Vom lua în considerare lucrul diferitelor grupe musculare.

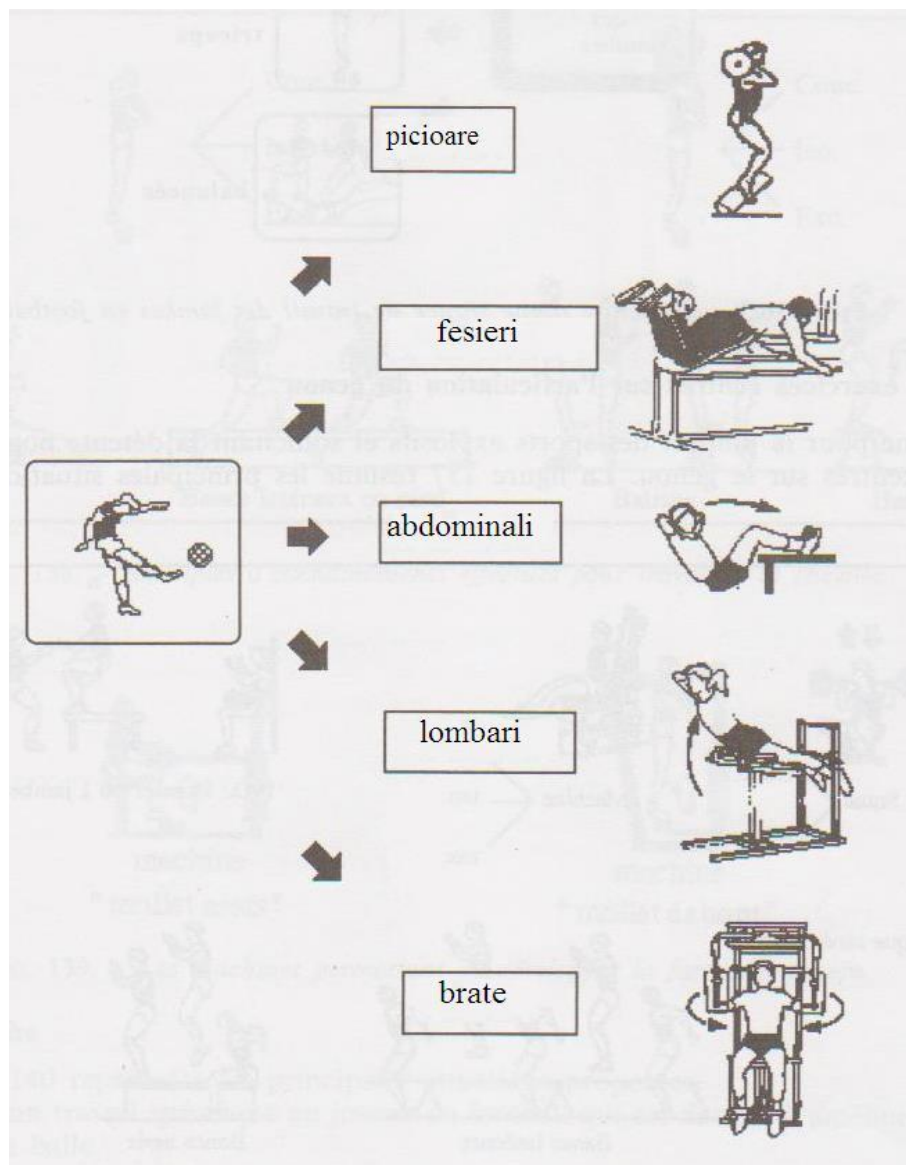

FIG.135. – Grupele musculare luam în considerare pentru fotbalist.

Pentru fotbalist eficacitatea depinde esențial de picioare, prin urmare, este lucru la nivelul membrelor inferioare cum vom începe.

1.1. Musculatura picioarelor

Fotbalistul este în primul rând un sprinter, prin urmare, introducem 2 mari exerciții care sunt squat și lucrul tricepsilor. Jucătorul de fotbal trebuie să lovească mingea pentru acest motiv am introdus exerciții pe care le numim <<balanța>>.

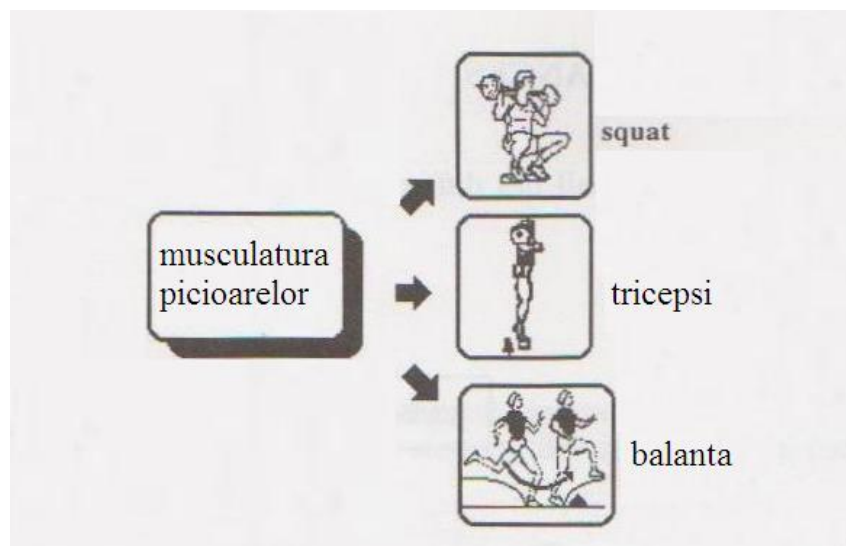

FIG.136. – Structura unei sesiuni de lucru cu picioarele în fotbal.

1.1.1. Exerciții centrale pentru articulația genunchiului

Ca și în cele mai multe alte sporturi explozive și solicita relaxare, vom găsi exerciții centrale pentru genunchi. Figura 137 rezumă principalele situații utilizate.

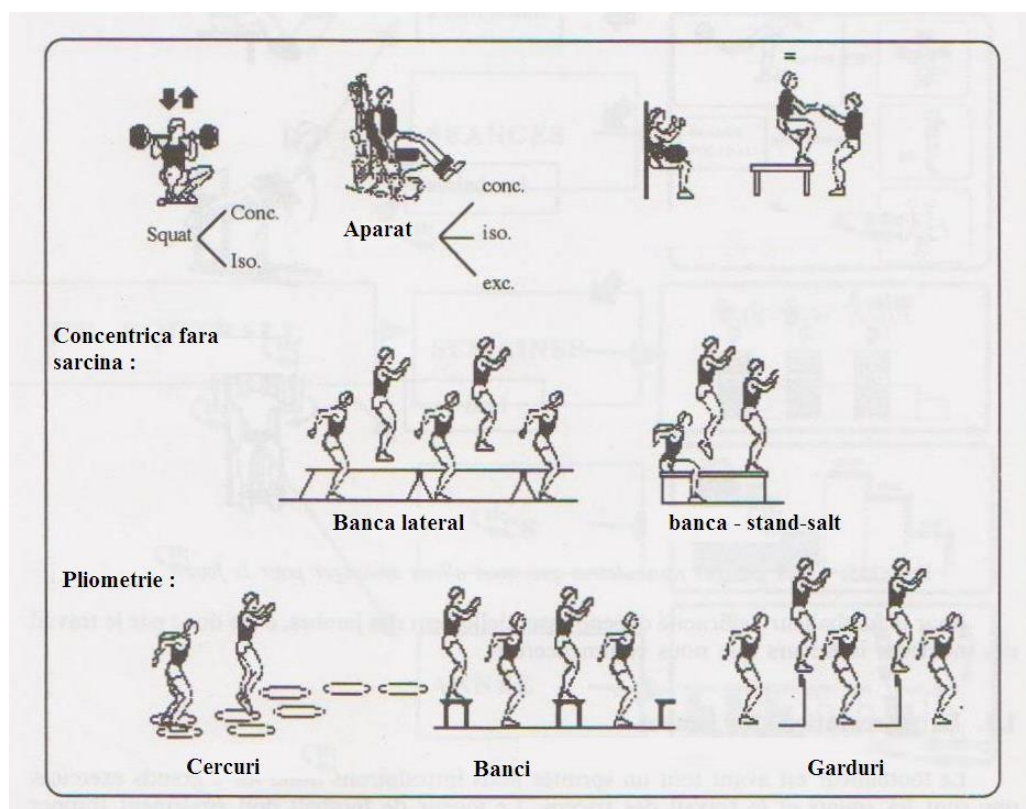

FIG.137. – Exerciții centrale ale genunchilor.

1.1.2. Glezna sau lucrul tricepsilor

De asemenea, aceste exerciții sunt cunoscute ca <<picioar>> aceste situații sunt foarte importante pentru fotbalist. Acestea sunt executate cu picioare alternant (<<sărind peste>>) sau cu picioarele împreunate, ce reprezintă o măiestrie tehnică mai mare.

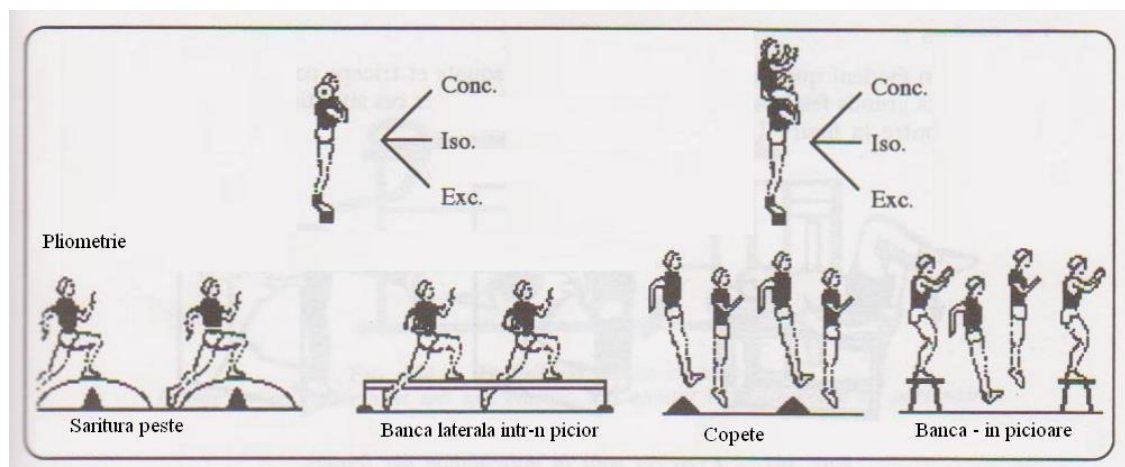

FIG.138. – Exemple de antrenamente efectuate pentru lucrarea gleznei.

FIG.139. – Aparatul pentru dezvoltare a forței tricepsilor.

1.1.3.Coapsa

Figura 140 prezintă principalele situații propuse.

El acționează un lucru specific, jucătorului de fotbal, ce este destinat a ameliora forța de lovire a mingiei.

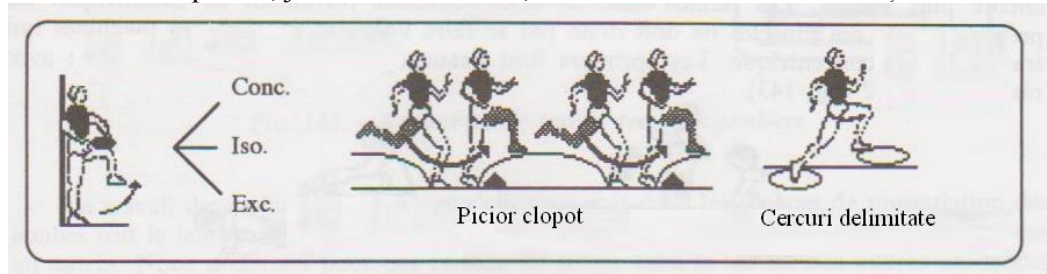

FIG. 140. – Exerciții de balans.

1.2. Pentru mușchii ischio-picioare și fesieri

Dezvoltarea acestor grupe musculare este esențială pentru practicarea fotbalului.

- fesierii

Sunt evidente exercitiile pentru picioare squat și triceps solicită în mod evident fesierii mari, și pot completa această situație cu exerciții precum în figura 141.

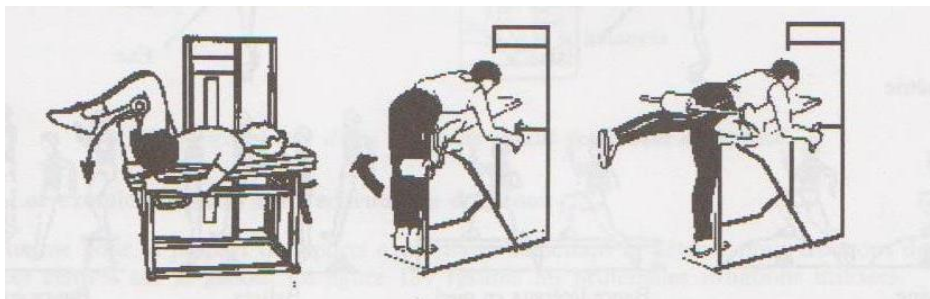

Fig.141. - Exerciții pentru dezvoltarea musculaturii fesierilor.

- mușchii ischio-picioare

Este esențial de a de a acorda atenție specială. Figura 142 arată un aparat clasic ce este propus pentru lucrul mușchilor ischio. Aceste aparate sunt interesante dar trebuie folosite cu prudență.

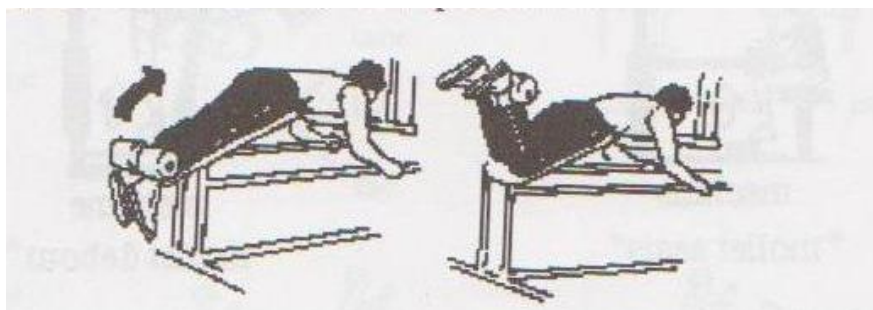

Fig.142. - Aparatul clasic pentru lucrul mușchilor ischio.

Intradevar mușchii ischio au o funcționalitate specială în mișcare atunci când se lovește mingia. El servește la încetinirea picioarelor în timp ce lovește și o fază dinainte. Studii rusești au demonstrat că pentru un sprinter acestea dezvoltă o forță la 100kg. Pentru un fotbalist, în timpul loviturii mișcarea este mult mai violentă

Muschii ischio au rolul de a încetini lucrul în excentricitate. Pregătirea mușchilor trebuie, prin urmare, făcută doar cu un aparat ce lucrează concentric. Sprinterii sunt mulțumiți de lucru excentric cu opunere de rezistență în doi (fig.143).

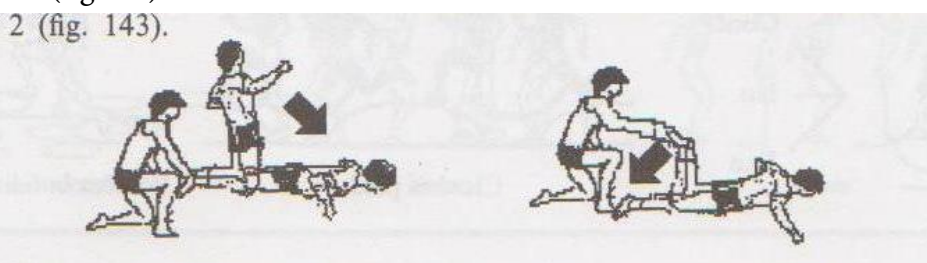

Fig.143. - Lucrul mușchilor ischio în excentricitate.

Al doilea punct de subliniat se referă la amplitudinea de lucru a muschilor ischio. Aparatul tradițional din figura 143 permite un lucru al mușchilor ischio cu o cursă completă. Prin urmare, lucrul se face cu exerciții de mare amplitudine după cum se arată în figură. Este evident că aceste exerciții se ocupă în același timp și de fesieri.

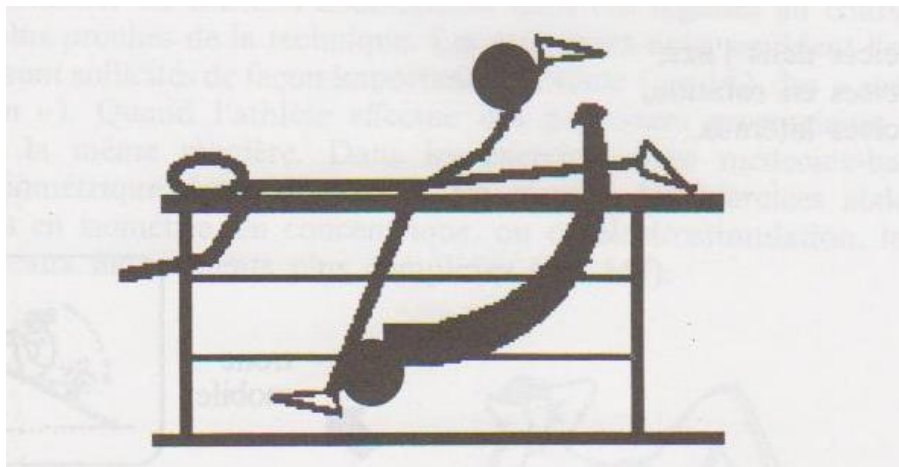

FIG.144. – Lucrul mușchilor ischio în amplitudine, această mișcare este cu sarcină, sau cu ajutorul lui partener.

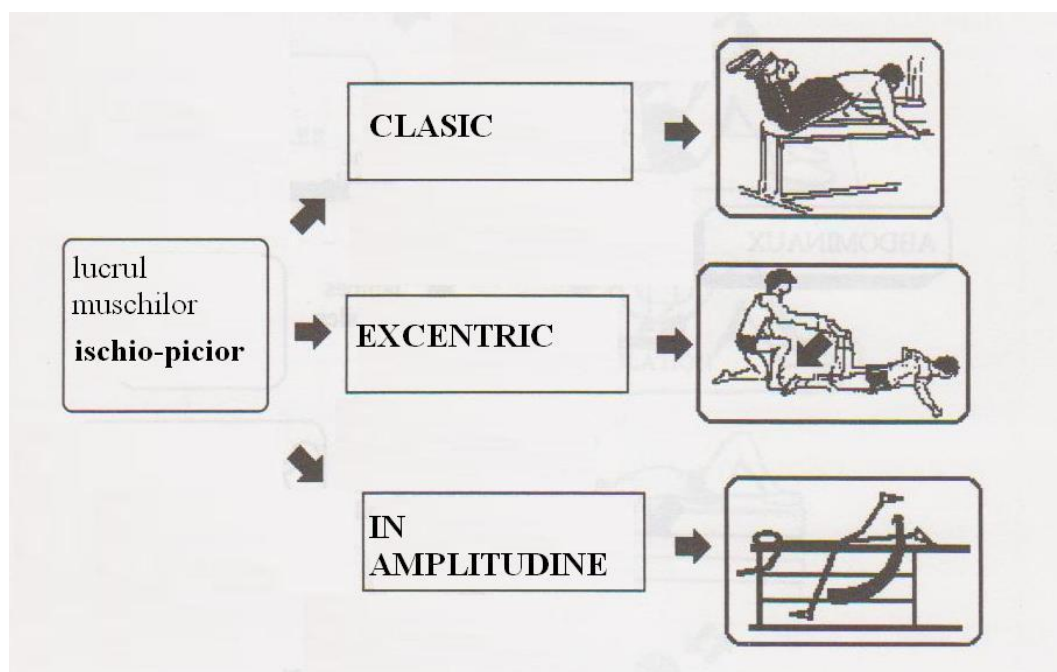

FIG.145. – Rezumatul lucrului mușchilor ischio.

Lucrarea mușchilor ischio picior se poate efectua în antrenamentul picioarelor, efectuăm integral alte exerciții tehnice sau altele. Noi preferăm, din cauza timpului, să facem lucru ischio în afara antrenamentului.

1.2. Pentru abdominali

1.2.1 Exerciții

În figura 146 se arată logica exercițiilor abdominale. Putem distinge 3 tipuri de exerciții:

- exerciții în axă,
- exerciții în rotație,
- exerciții laterale.

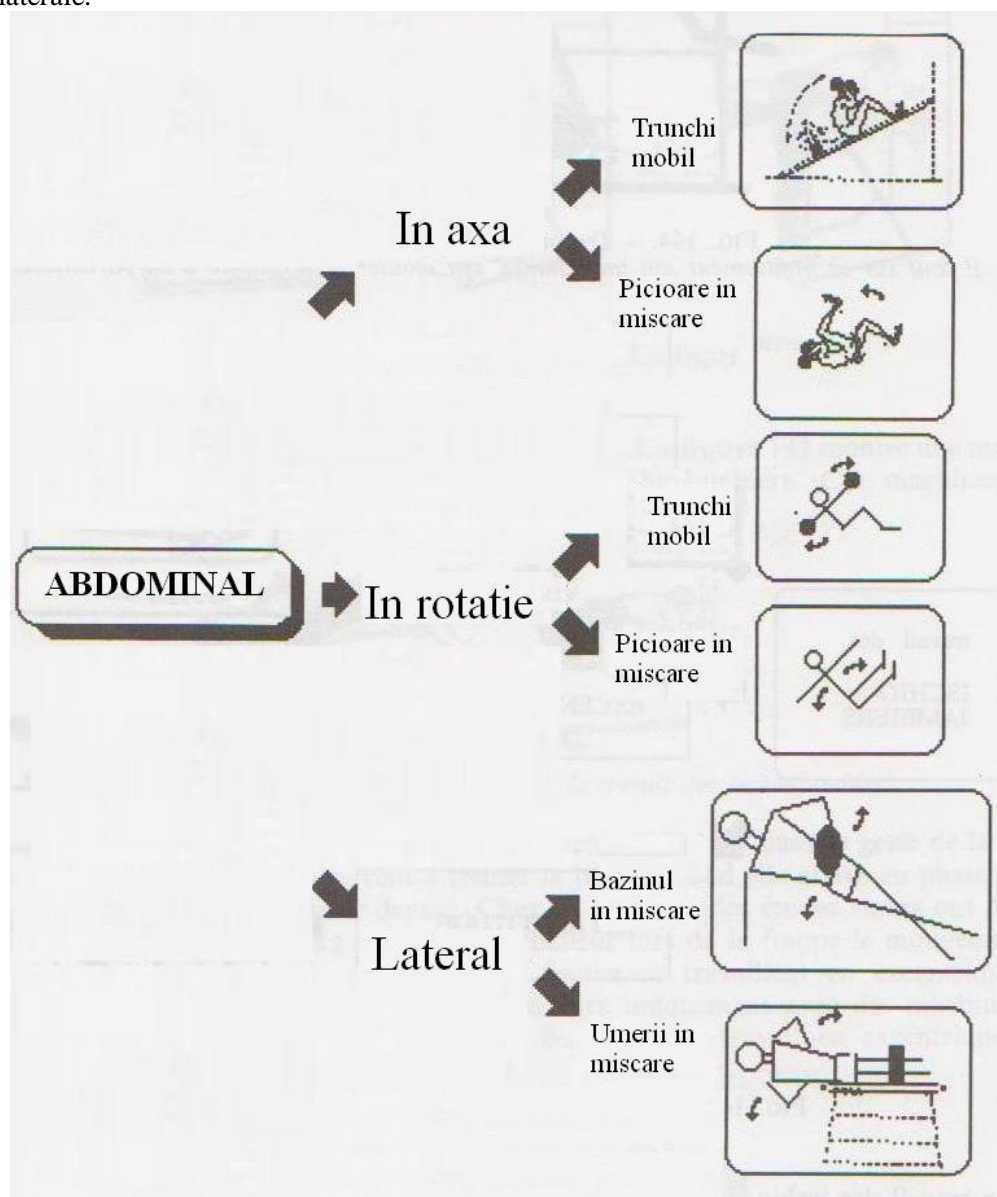

FIG. 146. Logica exercițiilor abdominale.

1.2.2. Abdomenele și scheme de contracție

Aceasta nu pare să ne intereseze pentru a efectua exerciții abdominale, cu toate regimurile de contracție. Pliometria și lucrul excentric nu sunt recomandate. Se pare preferabil de a solicita mușchi abdominali în aceste regimuri, în cursul exercițiilor foarte complexe și foarte apropiate de tehnică. Pull-over pare exemplul tipic. Abdominalii sunt solicitați de metoda importantă (cf. volumul 1, pg.142, <<metode moderne de musculatură>>). Când atletul efectuează pull-over excentric abdominalii săi participă în același mod. În exercițiile cu mingia-medicinală va exista o solicitare în izometrie, în concentrică sau în electrostimulare, autorii schemelor sunt rezervați față de mișcările foarte complexe (fig.147).

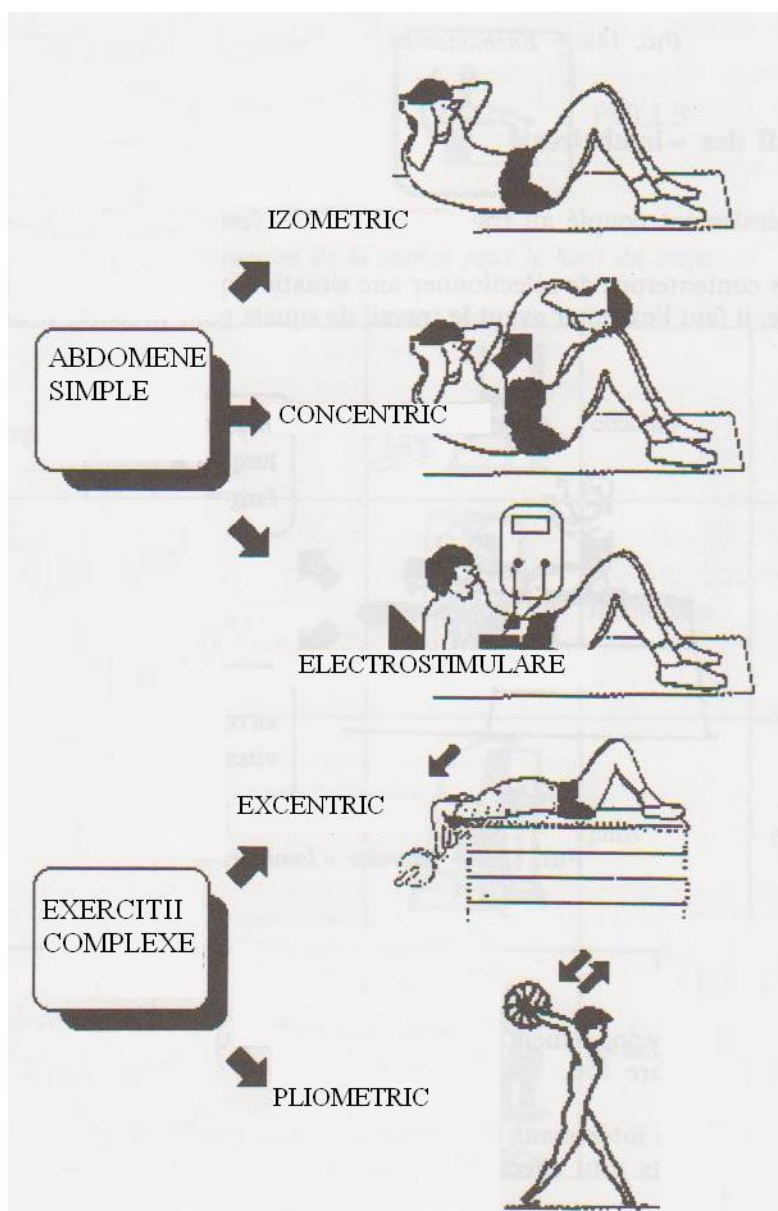

FIG.147. – Abdominalii și diferitele scheme de contracție.

Sportivii de multe ori sunt obișnuiți cu exercițiile, și devine dificil de avansat. Noi considerăm în acest caz un antrenament de mai multe exerciții suplimentare (fig.148).

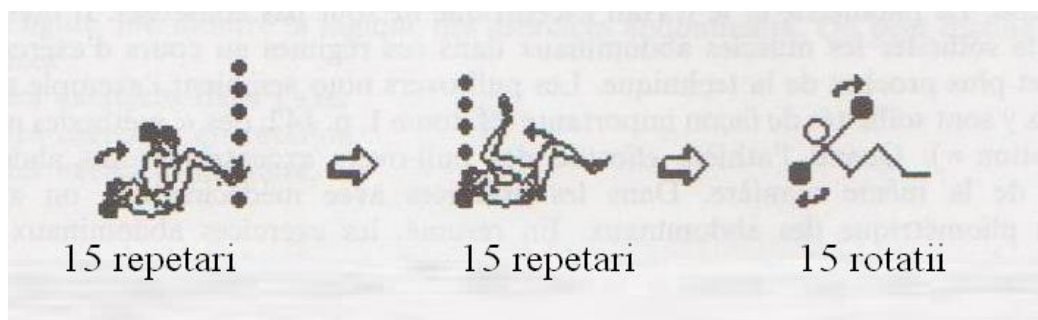

FIG. 148. – Antrenamentul cu exercitii abdominale.

1.3. Lucrul <<lombarilor>>

În general este cuplat cu lucrul abdominalilor, de aceea le vom discuta aici. Doar am selectat o situație care este cea mai comună. Ea pare suficientă, se execută înainte exercițiului de squat pentru a prepara spatele (4 la 6 serii).

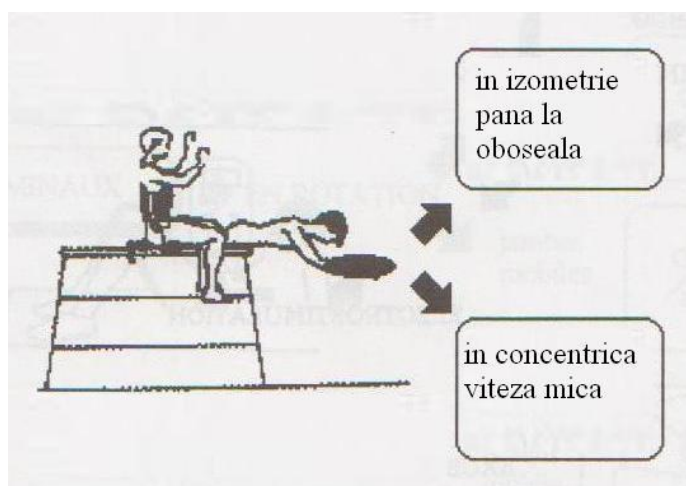

FIG.149. – Exerciții <<lombare>>.

1.4. Partea superioară a corpului

Pentru a obține o dezvoltare echilibrată a părții superioare a corpului este recomandată utilizarea a trei exerciții din figura 150.

De multe ori aceasta poate fi interesant pentru a construi masa musculară părți superioare a corpului, cele trei exerciții precedente sunt efectuate în 8 sau 10 ori pe serie. Numărul de serii este de la 6 la 10.

Daca se dispunde de aparat pentru musculatură putem propune și sesiunea din figura 151.

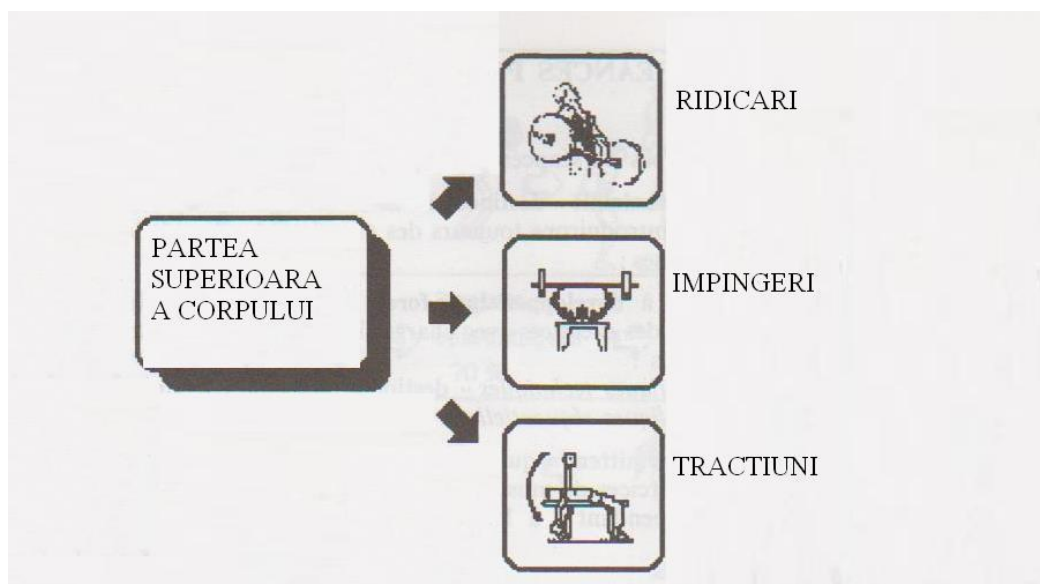

FIG.150. – Structura unei sesiuni pentru partea superioară a corpului.

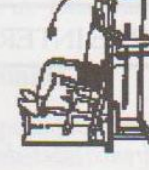

	ridicari	4 x 6		culcat	6 x 6
	pectorali	6 x 6			4 x 6
	deltoizi	4 x 6		impinge	6 x 6
	scripete inalt	4 x 6		dorsal	4 x 6

FIG.151. – Antrenament pentru partea superioară a corpului cu aparate: se potrivesc cu cantitatea lucrului de forță medie (fără greutate mare).

2. DIVERSE SESIUNI DE PREGĂTIRE PENTRU PICIOARE

Ne vom asuma 3 tipuri de sesiuni:

- **sesiuni <<forță maximă>>** pentru îmbunătățirea indicelui de forță a jucătorilor. În cazul fotbalului noi am introdus întotdeauna exerciții de pliometrie aproape de cerințele specifice;
- **sesiuni destinate dezvoltării <<forței specifice>>** a diferitelor gesturi tehnice a atletului alternând exercițiile cu sarcini grele cu situații specifice. Noi am distins 2 tipuri:
 - o sesiuni <<specifice tehnice>> destinate gesturi tehnice,
 - o sesiuni <<specifice secvențial>> destinate simulării efortului la meci.
- **sesiuni <<forță intermitentă>>** ce sunt sesiuni de lucru de relaxare pe care exercițiile se mută de exerciții a musculaturii. Aceste sesiuni sunt de tip 15'' – 15'' cu o alternanță a lucrului odihnesc curs de 6 - 15 minute. Sesiunile sunt cel mai apropiate de efortul meciului.

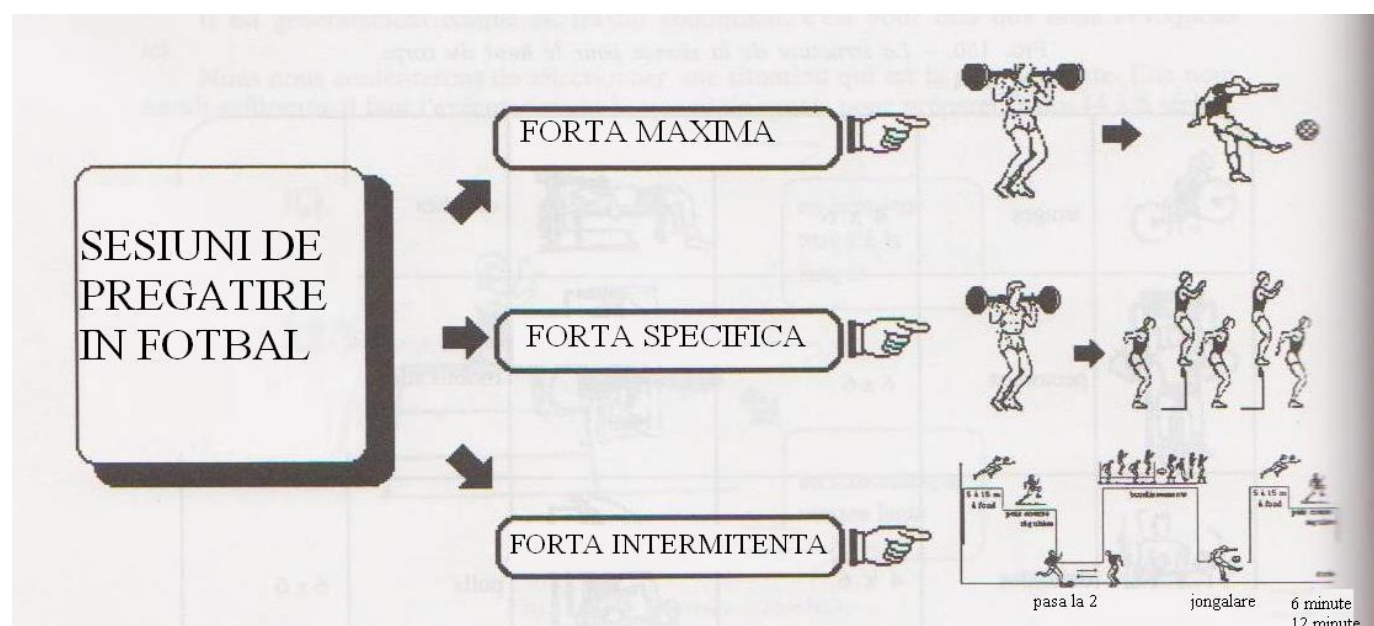

FIG.152. - Diverse sesiuni de pregătire a musculaturii în fotbal.

3. Sesiuni de forță maximă

Figura 153 arată structura tip a sesiunii de forță maximă pentru fotbalist: lucrul greu apoi dinamic.

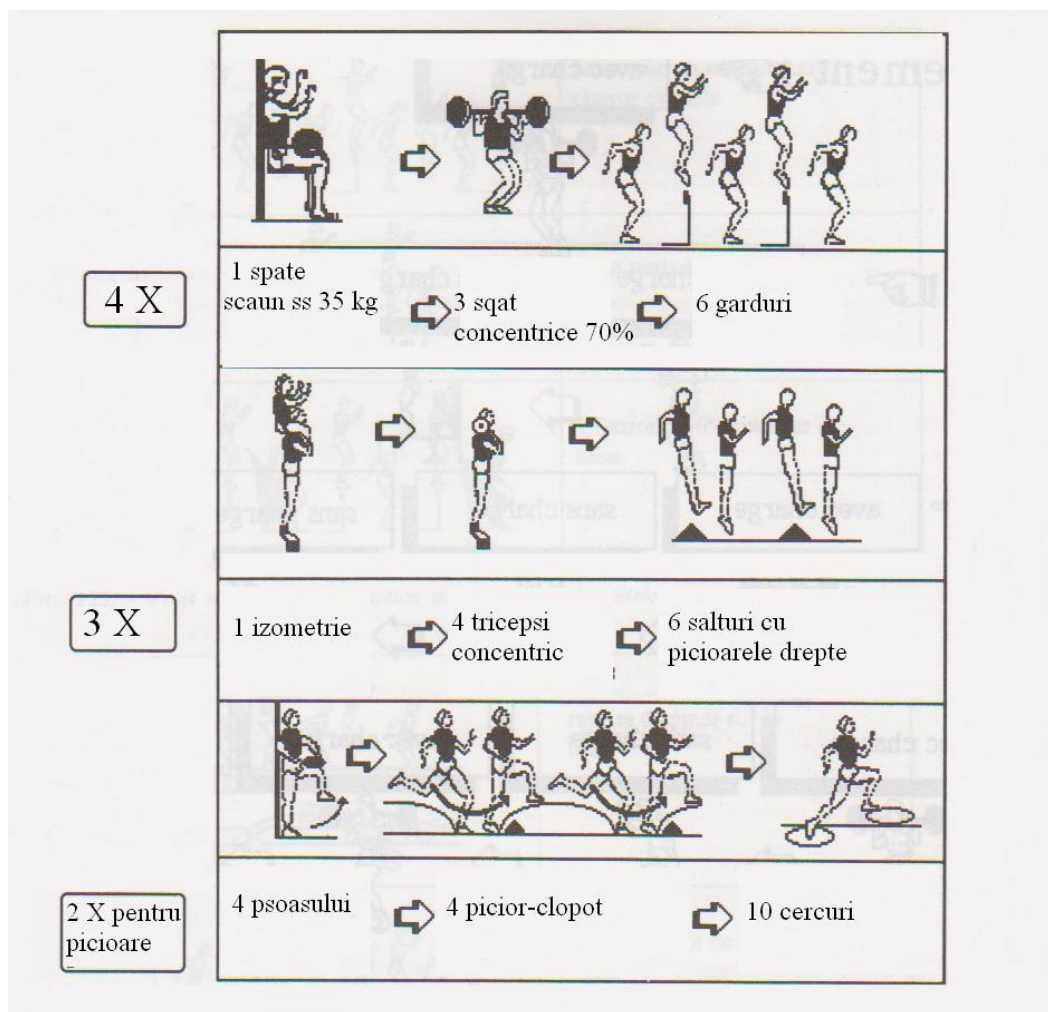

FIG.153. – Sesiunea de forță maximă.

2.1. DIVERSE SESIUNI DE PREGĂTIRE A FORȚEI MAXIME

Vă vom oferi mai multe posibile sesiuni, vom indica diferențe ale acestora. Pentru cele 3 exerciții principale cu privire la picioare, diferitele posibilități sunt următoarele:

Diferitele posibilități de construcția a sesiunilor:

Acesta acționează să propună antrenamente de 2, 3, 4 sau chiar numai 1 element (fig.154).

Cum el acționează în forță maximă, este esențial în introducerea sistematică a cel puțin 1 exercițiu cu sarcină.

Noi ilustra în primul rând exercițiu centrat pe articulația genunchiului, dar logica este egal valabil pentru alte situații (triceps și balanțe).

Înainte de intrarea în diferite combinații posibile vom specifica anumite condiții care pot fi utilizate în combinații.

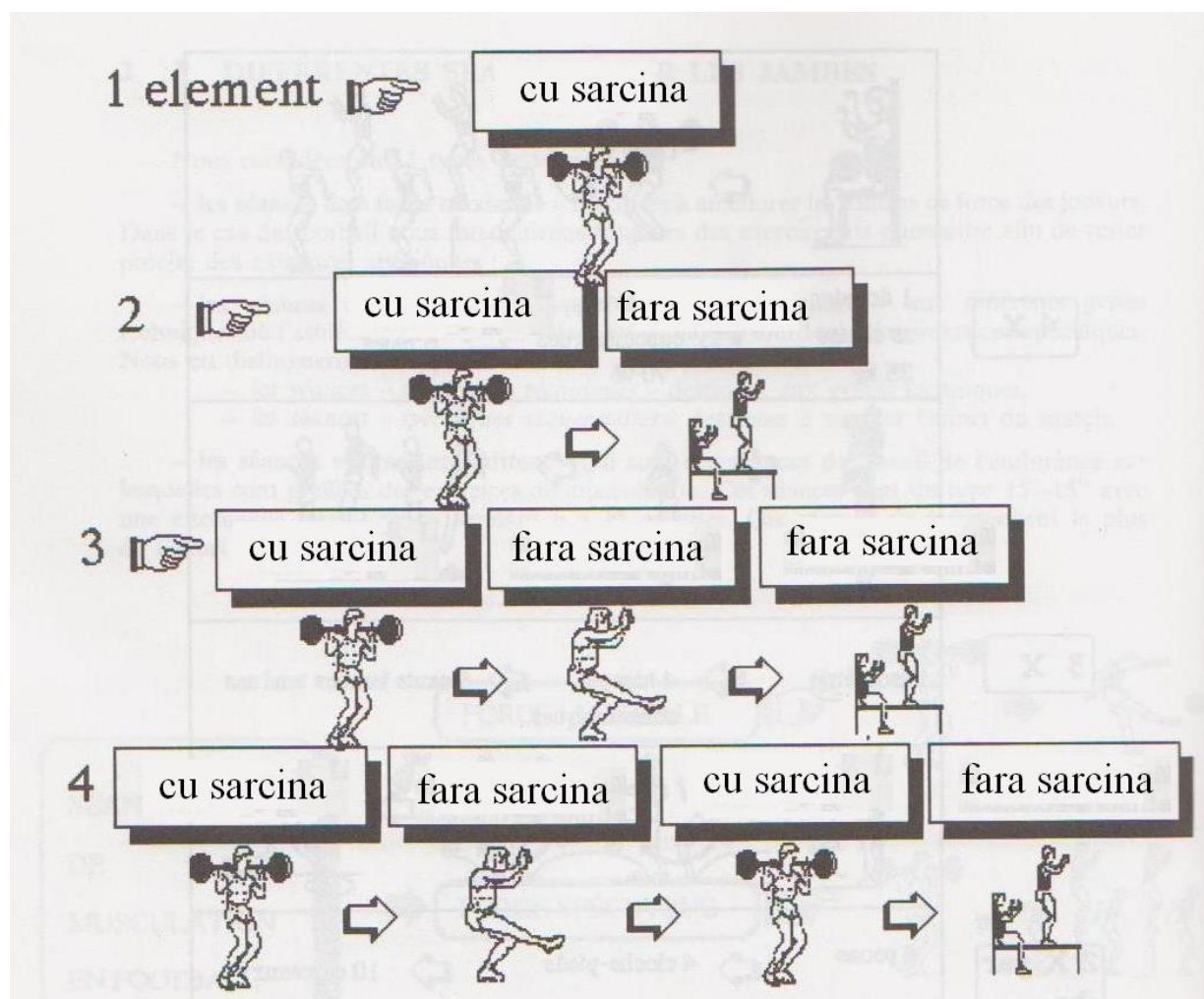

FIG.154. – Diferite combinații posibile a exercițiilor fără sarcină și cu sarcină (1, 2, 3, 4 elemente).

Pentru genunchi:

Exercițiul de bază fiind squat-ul, este recomandat să se utilizeze cât este posibil acest exercițiu. Pentru exercițiile fără sarcină, ele sunt în esență concentrică sau pliometrică.

Dăm câteva detalii practice ale exercițiilor de pliometrie cu viteze simple cu ajutorul unui elastic, garduri sau al băncilor.

Vom vedea, pentru garduri (fig.155) cum este posibil analizarea dificultății: dublare riguroasă între gardurile sau în creșterea flexiunilor (90°).

Pentru bănci (fig.156) testul este chiar mai ușor: este suficient să se bazeze pe bănci pentru facilitarea exercițiului.

Elasticul este deasemenea un mijloc practic pentru antrenament, exercițiile sunt variate, putem dubla pașii pe fiecare parte, ceea ce face mai ușor de execuție (fig.157).

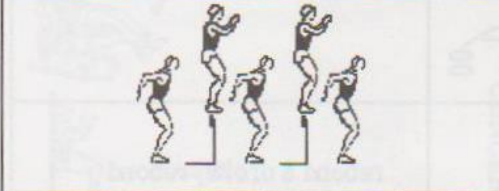
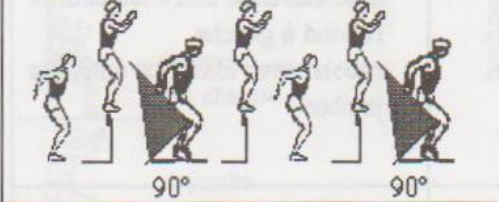
	garduri, cu salt între fiecare obstacol
	garduri, cu picioarele împreună simplu
	1 flexiune la 90 la fiecare 2 garduri

FIG. 155. – Trei modalități de utilizare ale gardurilor în pliometrie.
(in ordinea creșterii dificultății).

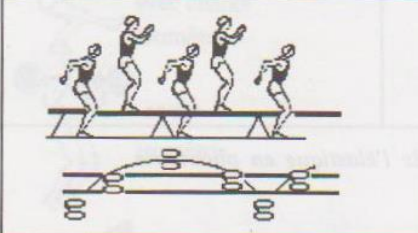
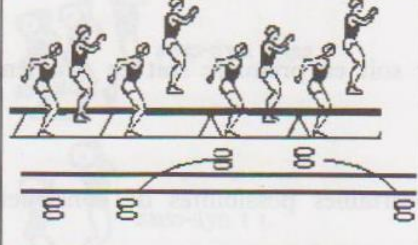
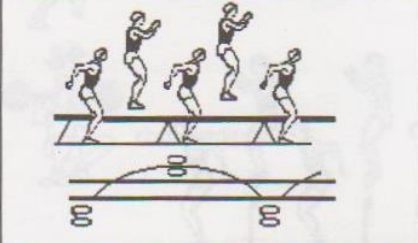
	reluarea cu sprijin pe banca
	sarituri duble pe fiecare parte de banca
	saritura pe fiecare parte a bancii

FIG.156. – 3 modalități de utilizare a băncii în lucru direct cu pliometria.
(de la ușor la greu).

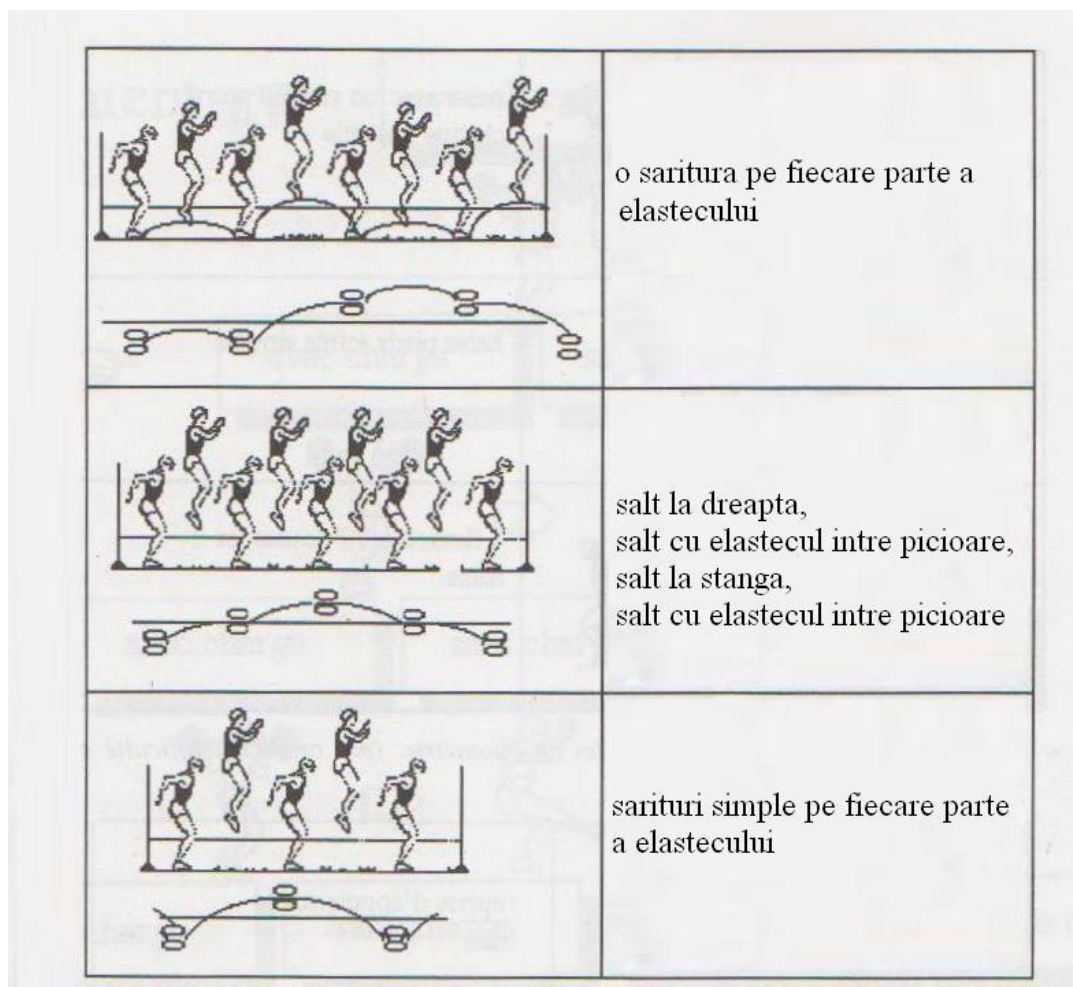

FIG.157. – Utilizări ale elasticului în pliometrie.

3.2. Combinarea a 2 elemente

Aici exercițiile cu sarcina se pot situa ori în prima, ori în a doua poziție.

3.2.1. Pentru genunchi

În figura 159 vom ilustra câteva posibilități de construcție a acestor combinații.

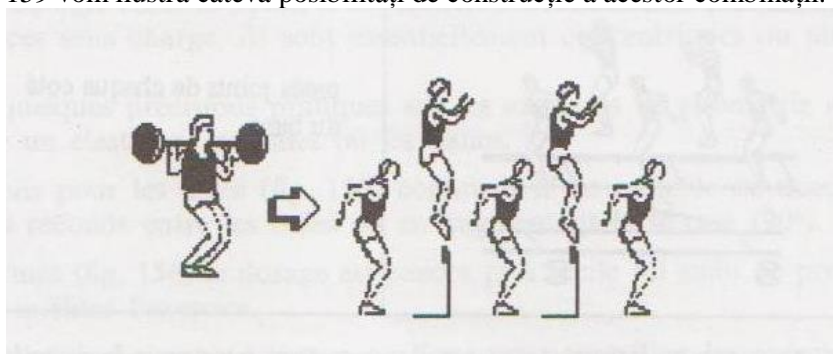

FIG. 158. – Un exemplu tip de antrenament al genunchiului are 2 elemente.

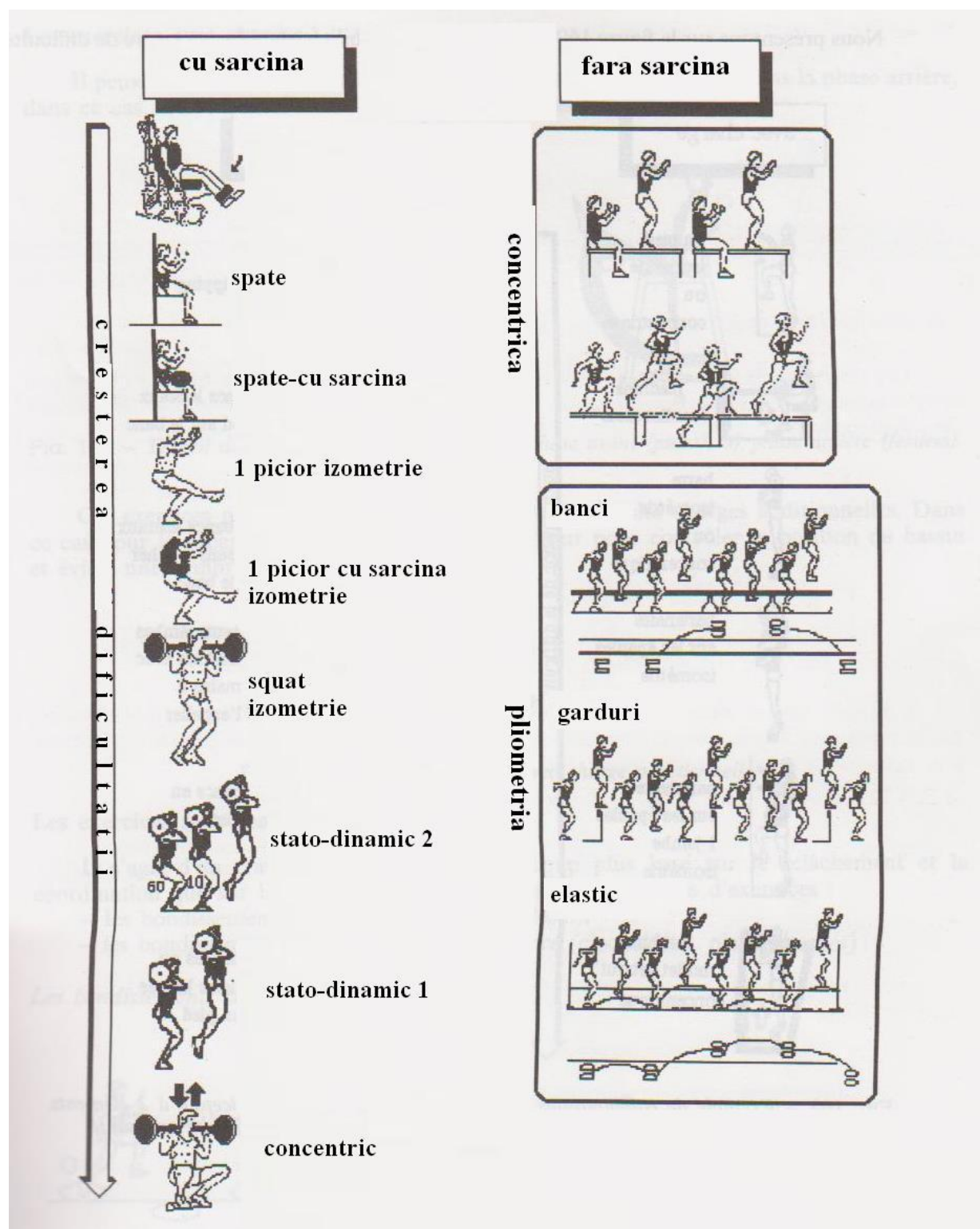

FIG.159. – Exemple de posibilități de construcție a unui antrenament a 2 elemente: exercițiile cu sarcină sunt clasate în progresia dificultății, exercițiile fără sarcină sunt clasate în concentrice și pliometrice (fără ordine a dificultății).

3.2.2. Pentru tricepși

Prezentăm în figura 160 diferite posibilități, clasate în ordinea dificultății.

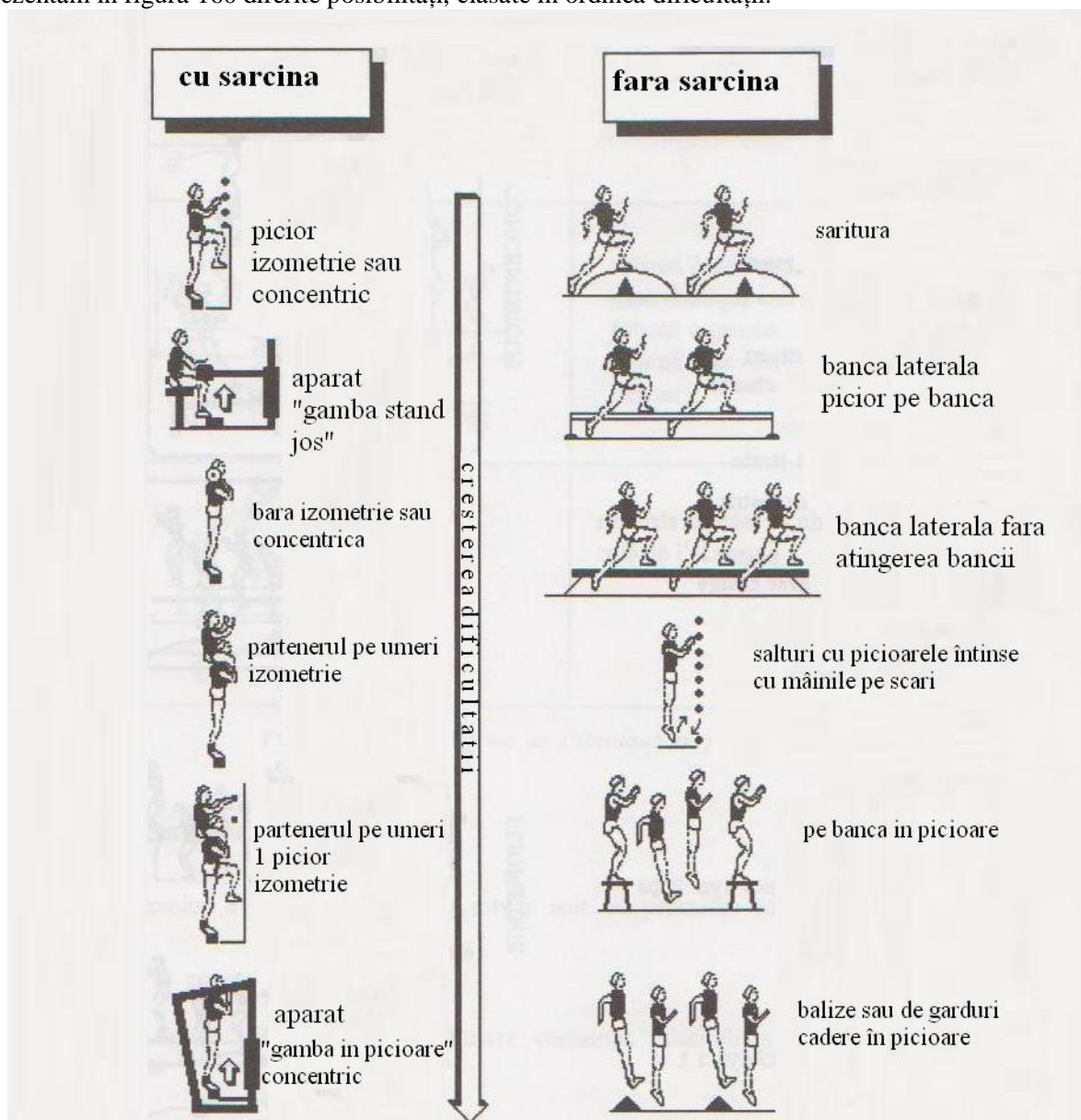

FIG.160. - Exemple de combinaări posibile pentru lucrarea tricepșilor cu 2 elemente. Exercițiile cu și fără sarcina sunt aici clasate în ordinea creșterii dificultății.

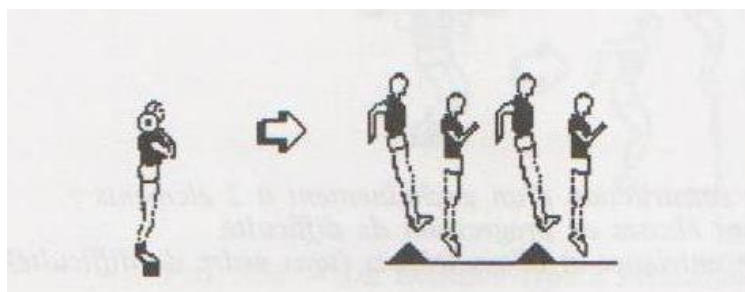

FIG.161. – Un exemplu tip de antrenament a tricepșilor cu 2 elemente.

3.2.3. Lucru în echilibru a piciorului

Exerciții cu sarcini:

Aceasta se poate face fie în direcția fazei înainte de echilibru, fie în faza spate, caz în care noi ne vom baza pe exerciții pentru fesieri.

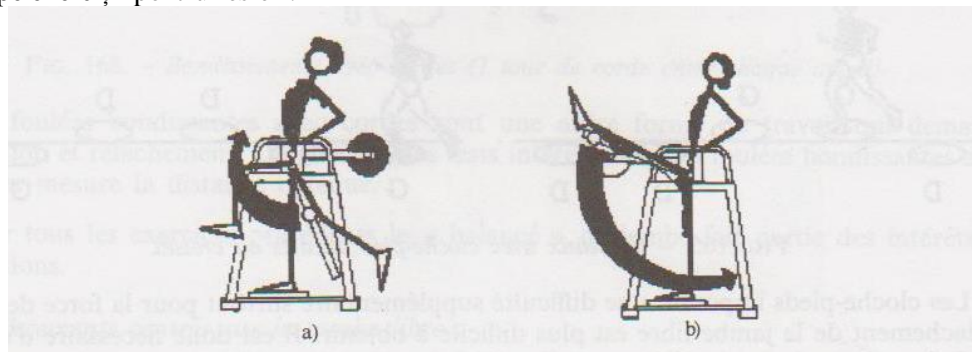

FIG.162. – Lucrul <<balans>> cu : a) faza în spate(psoasului), b) faza înainte (fesieri).

Aceste exerciții se pot face, de asemenea, cu sarcini suplimentare. În cazul psoasului preferăm lucrul înapoi la perete pentru a controla poziția bazinului și evitați atitudinile exagerate (fig.163).

FIG.163. – Lucrul psoasului cu sarcina adițională.

Exerciții fără sarcină:

El acționează un lucru de picior liber mai mult pe baza de relaxare și coordonarea mai mare a forței. Distingem două grupe de exerciții:

- Sărituri simple (cerc, coarda....)
- sărituri centrale cu un picior liber (picior-salt, picioare saritura alternanta)

Sărituri simple:

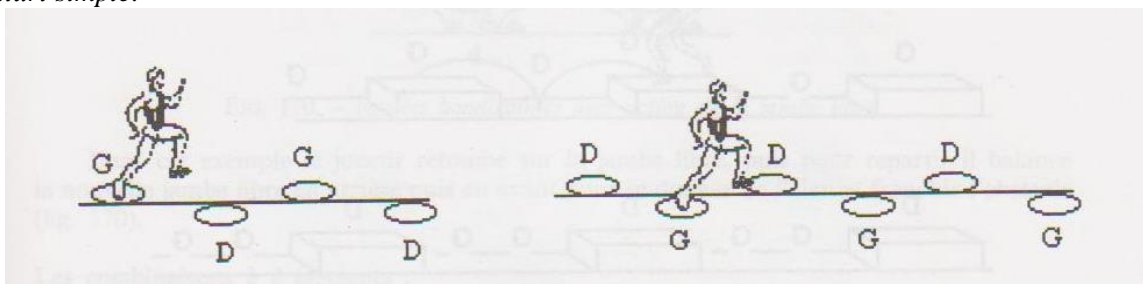

FIG.164. – Cercuri cu suporturi decalate și suporturi cruce.

Cel mai simplu exemplu este lucrul cu cercuri. Un lucru regulat permite obținerea unei mai bune relaxări și prin urmare, un balans al piciorului liber mai amplu. Interesul acestor limite este dublu: întărirea sprijinului; o mai bună relaxare și o mai bună amplitudine a echilibrului piciorului liber.

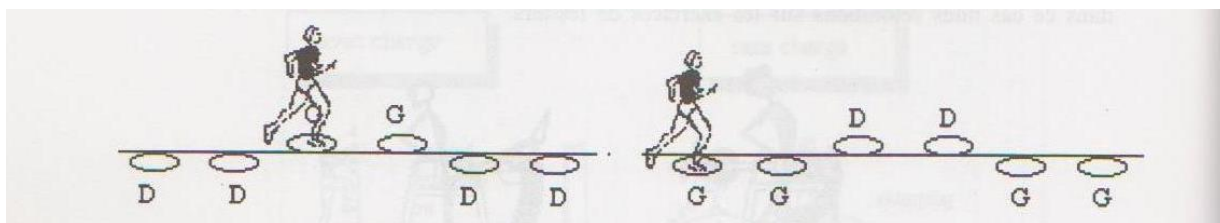

FIG.165. – Cercuri cu picior-saltat decalat și traversat.

Piciorul saltat impune o dificultate suplimentară în special pentru puterea de sprijin, relaxarea piciorului liber este foarte dificil de obținut. Prin urmare, este necesar de a se efectua de schimbări frecvente (fig.165) a piciorului la fiecare 2 suporturi, spre exemplu.

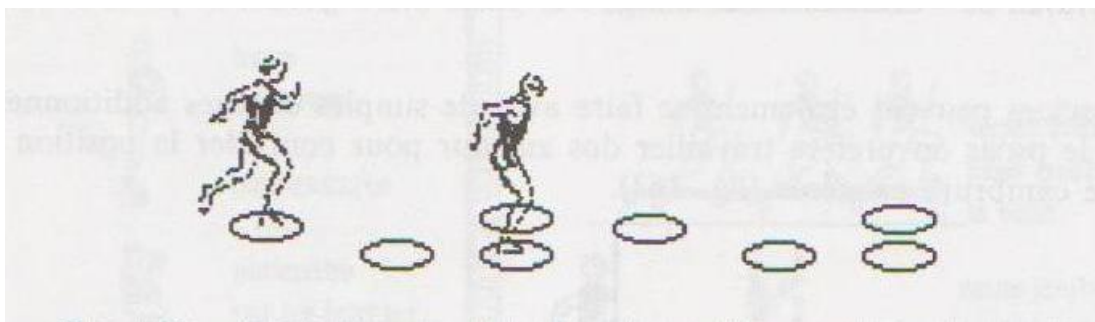

FIG.166. – Sărituri cu ambele picioare alternativ cu săritura într-un picior.

Introducerea prezintă picioare vă permite să efectuați reluarea de echilibre și de a insista pe recuperare, în sprijinul unic al folosirii piciorului liber (fig.166). Plintele sunt o altă variantă de salturi (fig.167).

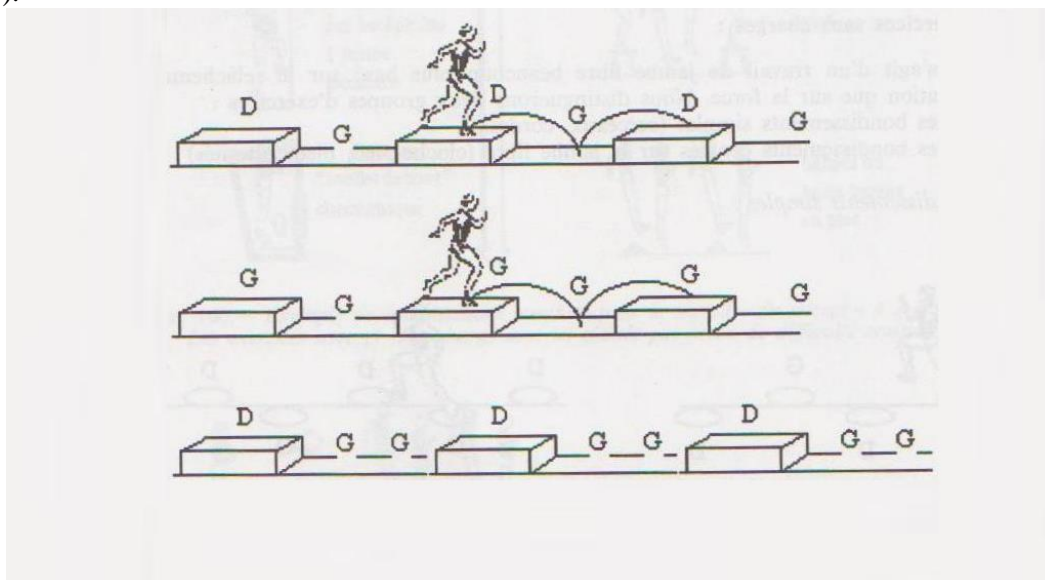

FIG.167. – Salturi cu plintele.

FIG.168. – Săriturile cu coarda (1 rundă cu coarda la fiecare apăsare).

Ritmul salturilor cu coarda sunt o altă formă de lucru ce solicită coordonare și relaxare. Vom efectua teste interesante: 10 ritmuri ale salturilor cu coarda, și măsurarea distanței obținute.

Pentru toate exercițiile precedente, <<echilibrul>> picioarelor este de interes mare în aceste situații.

Salturile centrale pe picior liber:

În cazul lucrului piciorului liber, este într-adevăr obiectivul principal al exercițiului. De reținut 2 :

- lucrul cu picior-clopot
- lucrul alternant

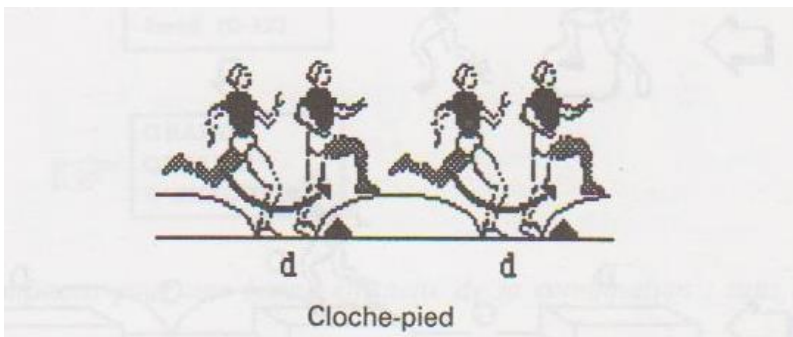

FIG.169. – Piciorul-clopot cu lucrul piciorului liber.

Balansul jucătorului și a piciorul liber traversează obstacolele datorită impulsul dat de picior, acesta cade pe piciorul de sprijin (fig.169).

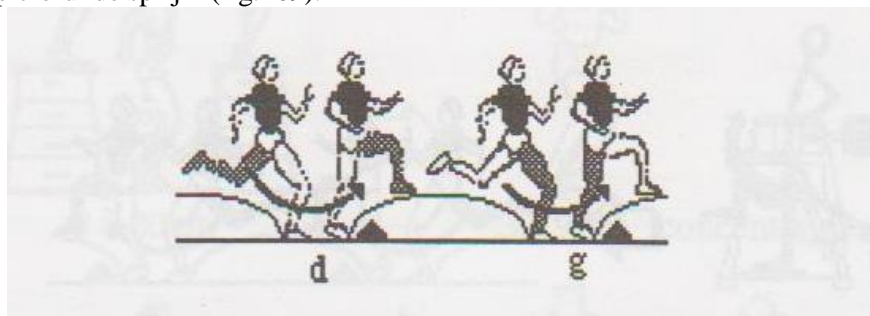

FIG.170. – Ritmul salturilor cu acțiunea piciorului liber.

În acest exemplu jucătorul cade pe piciorul liber, apoi se lasă în echilibru piciorul liber nou în spate apoi în față pentru a da elan și traversează obstacole (fig.170).

Combinarea a 2 elemente:

În cazul sesiunii de forță mare vom cupla un exercițiu cu sarcină cu un exercițiu cu salturi (fig.171) sau cu exercițiu <<piciorului liber>> (fig.172).

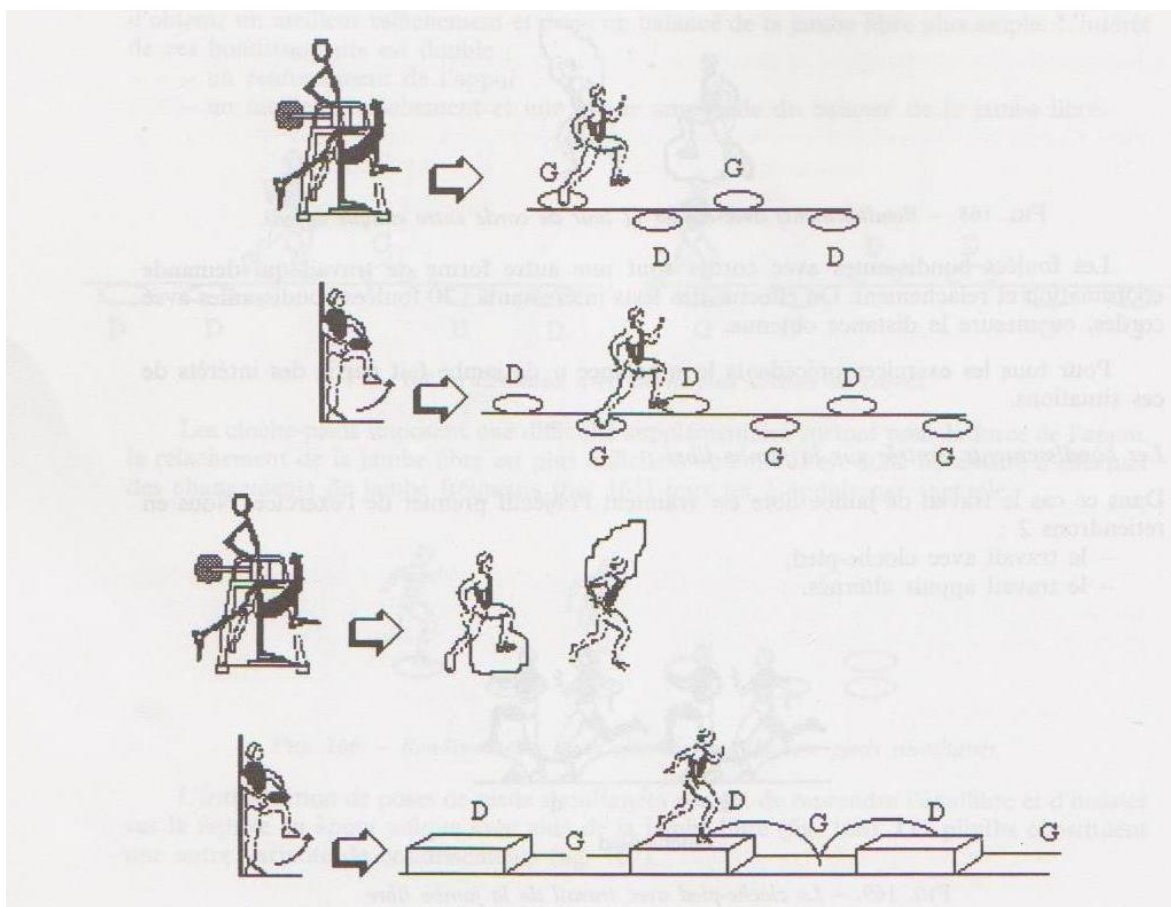

FIG.171. – Exerciții antrenament cu sarcină și salturi.

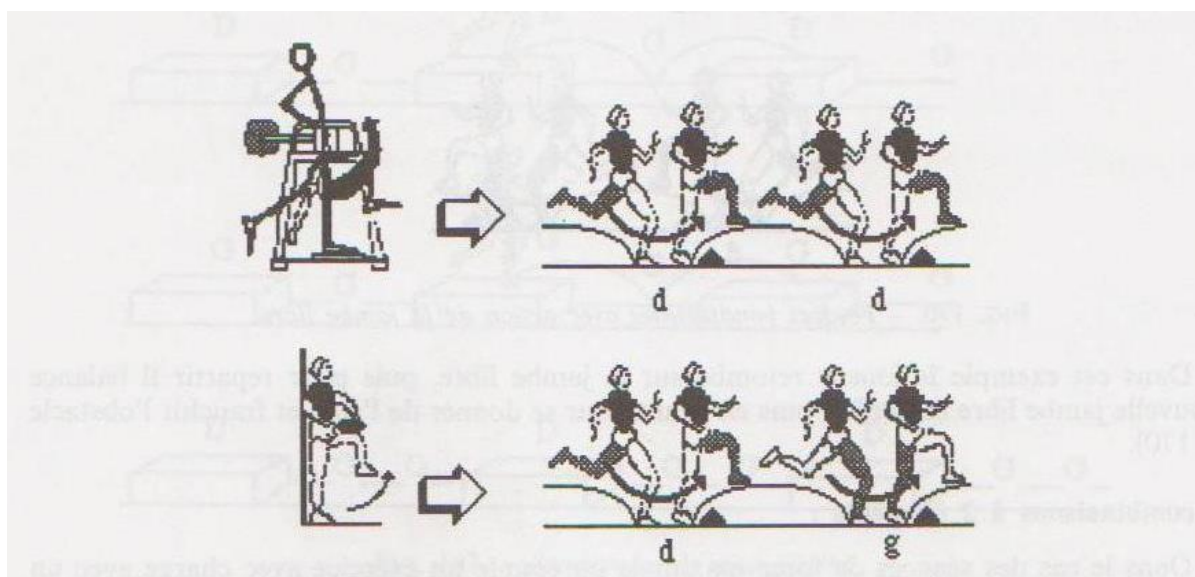

FIG.172. – Exerciții cu sarcină și exercițiul <<picior liber>>.

3.2.4. Exerciții cu sarcina în poziția 2

Cea mai mare parte de exerciții cu sarcina este la cap, este posibil deasemenea de a inversa ordinea. În acest caz efectul e diferit: prioritatea nu mai este data de forță ci de calitatea execuției, exercițiile fără sarcină: este în acest caz creșterea numărului de exerciții (fig.173). Dacă intensitatea execuției nu este maximă nici rezultatul obținut nu e eficient.

În figura 174 sunt prezentate exemple pentru genunchilor. Figura 175 arată exemple pentru tricepși. Figura 176 ilustrează lucrul cu balans.

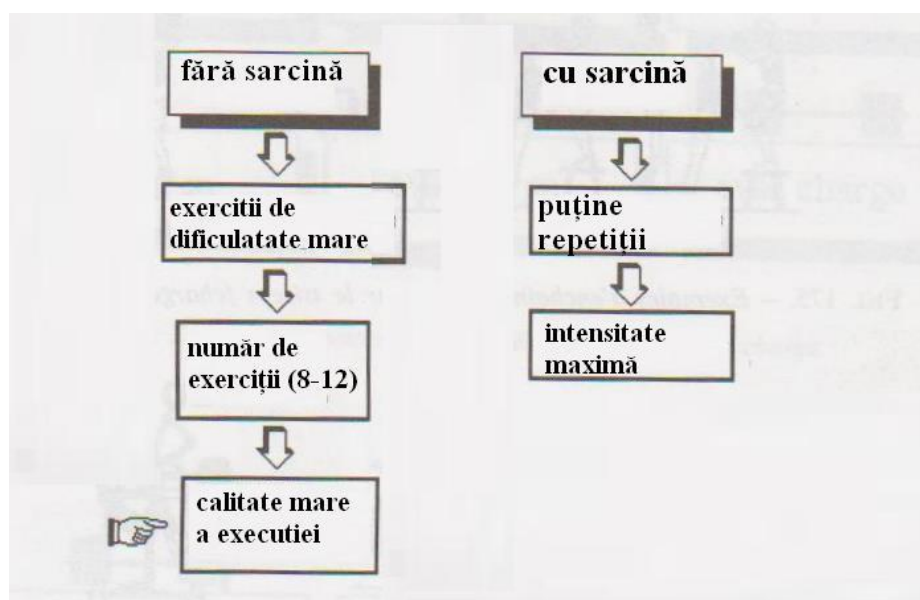

FIG. 173. – Condiții pentru o mai bună eficiența a combinațiilor: cu sarcină-fără sarcină.

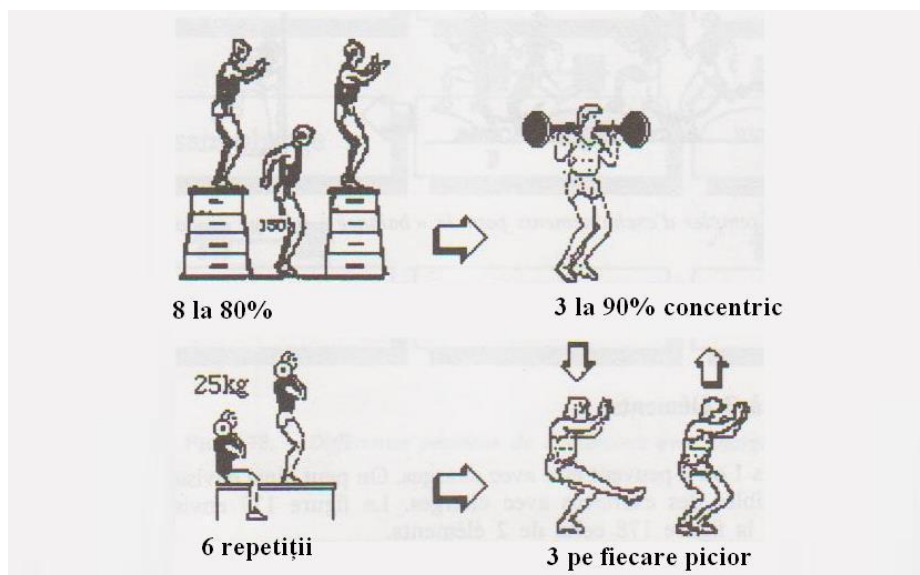

FIG.174. – Exemple de exerciții pentru genunchi (sarcina în poziția 2).

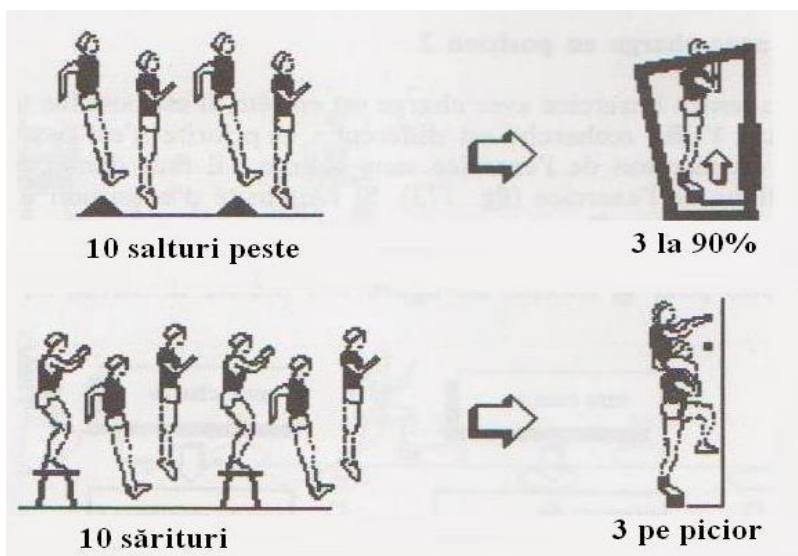

FIG.175. – Exemple de antrenamente pentru tricepși (sarcina în poziția 2).

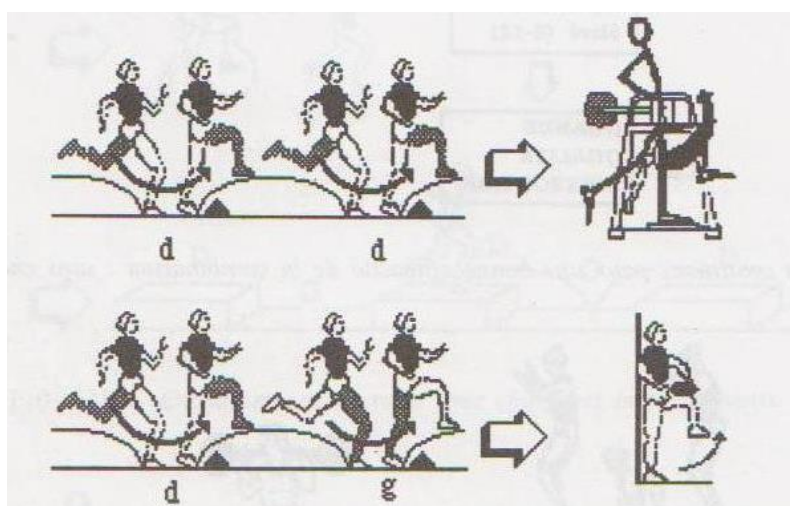

FIG.176. – Exemple de exerciții pentru balans (sarcină în poziția 2).

În concluzie, tipul de lucru este justificat în scopul de a pune accentul pe calitate.

3.3. Combinații de 3 elemente

Din cele 3 elemente 1 sau 2 pot fi cu sarcini. Putem considera, astfel, diferitele poziții posibile de exerciții, cu sarcini. Figura 177 arată cazul unui element cu sarcină, figura 178 celui cu 2 elemente.

Această soluție oferă o varietate mare, dar un efort pe un termen mai mare, ceea ce implică o calitate și prin urmare, o intensitate mare. Oricum aceasta combinație corelează bine cu durata de efort în fotbal.

FIG.177. – Diferite poziții a exercițiului unic cu sarcină.

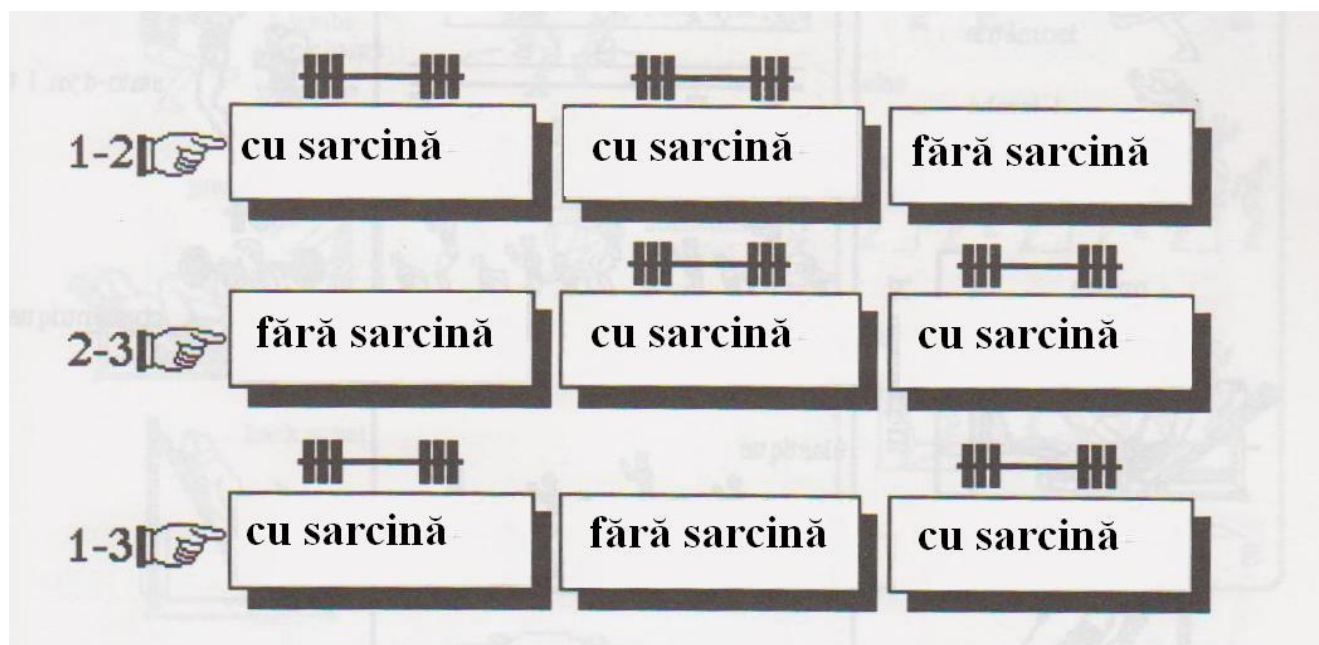

FIG.178. – Diferite poziții a câte 2 exerciții cu sarcină.

Putem ilustra unele posibilități : sarcină 1- 3 (fig.179) și sarcină 1- 2 (fig.180).

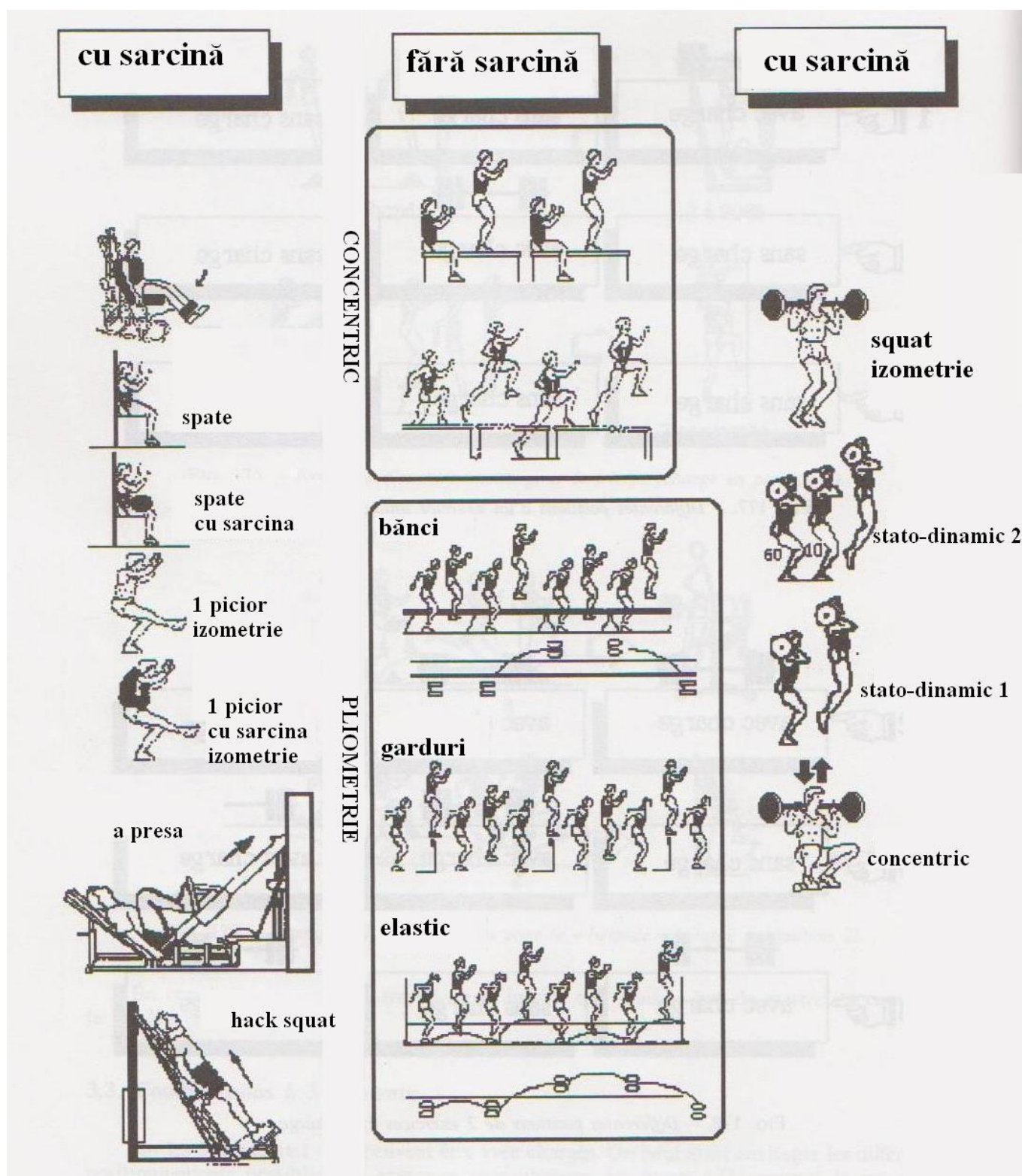

FIG.179. – Tablou pentru combinarea diferitelor situații a 3 elemente cu sarcini, în poziția 1 și 3.

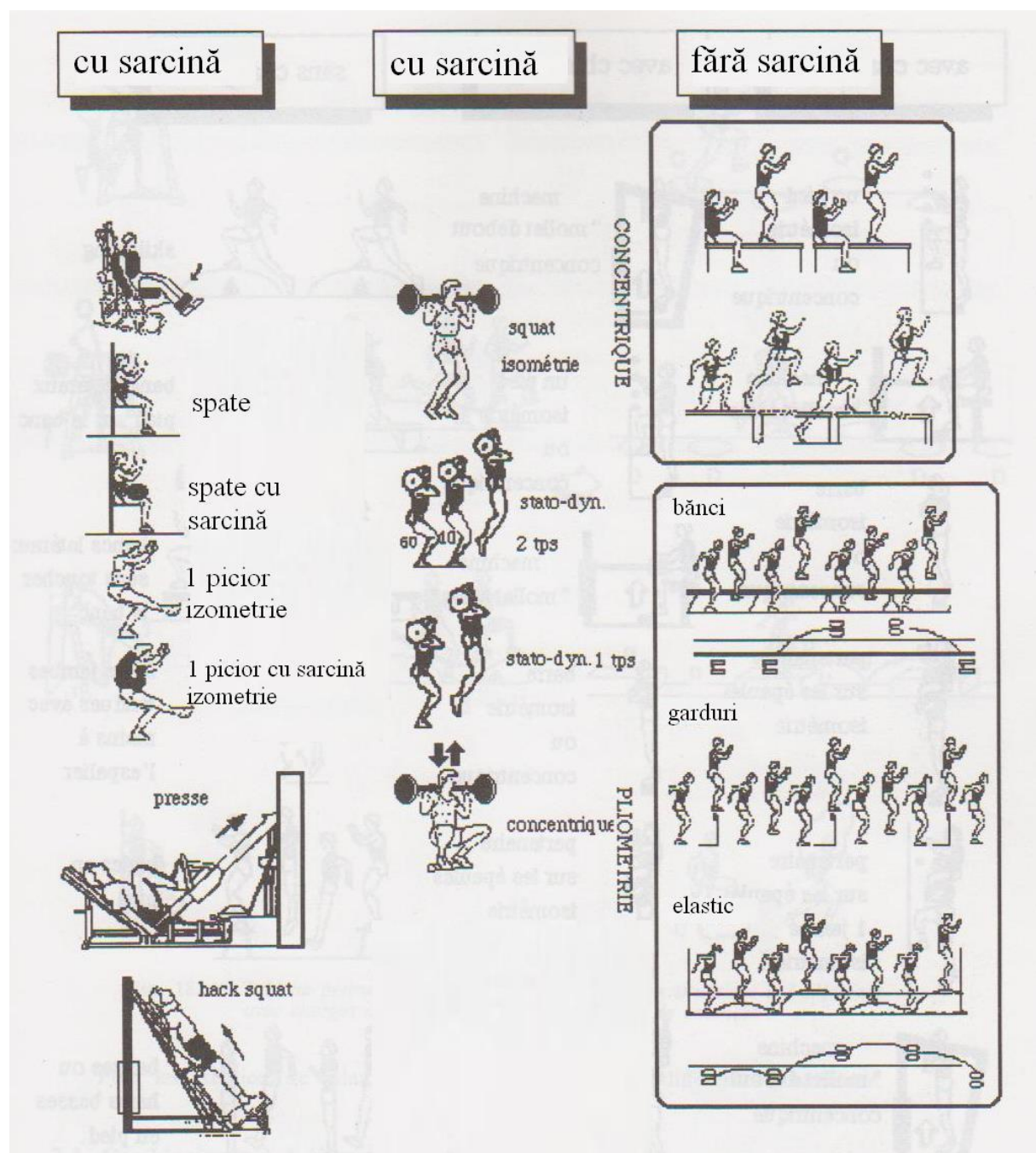

FIG.180. – Tabloul combinațiilor diferitelor situații a 3 elemnte cu sarcini în poziția 1 si 2 pentru exercitii centrate pe genunchi.

Posibilitățile ilustrate în figura 180 sunt cele mai importante: exercițiu numărul 1 joacă aici un rol de prefatigue pentru exerciții cu sarcină în pozitia 2, și în final al treilea exercițiu dinamic și exploziv permit terminarea printr-o solicitare nervoasă lângă cerințele fotbalului.

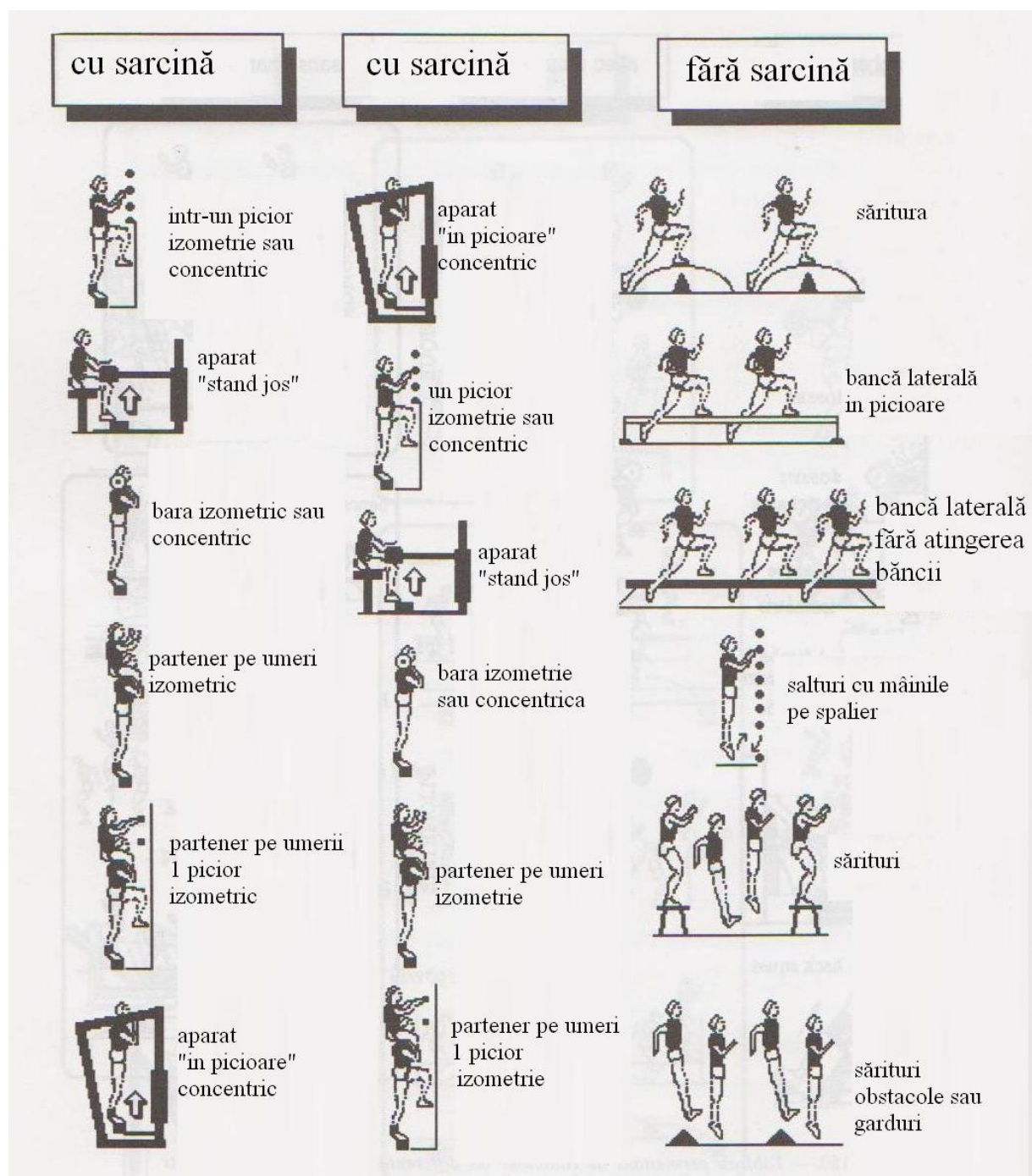

FIG.181. – Tabloul combinațiilor ale diferitelor situații de 3 elemente cu sarcini în poziția 1 și 2 pentru exerciții centrate pe triceps.

Pentru triceps vom da un exemplu de construcție posibil, în figura 181. Logica este aceeași și pentru squat.

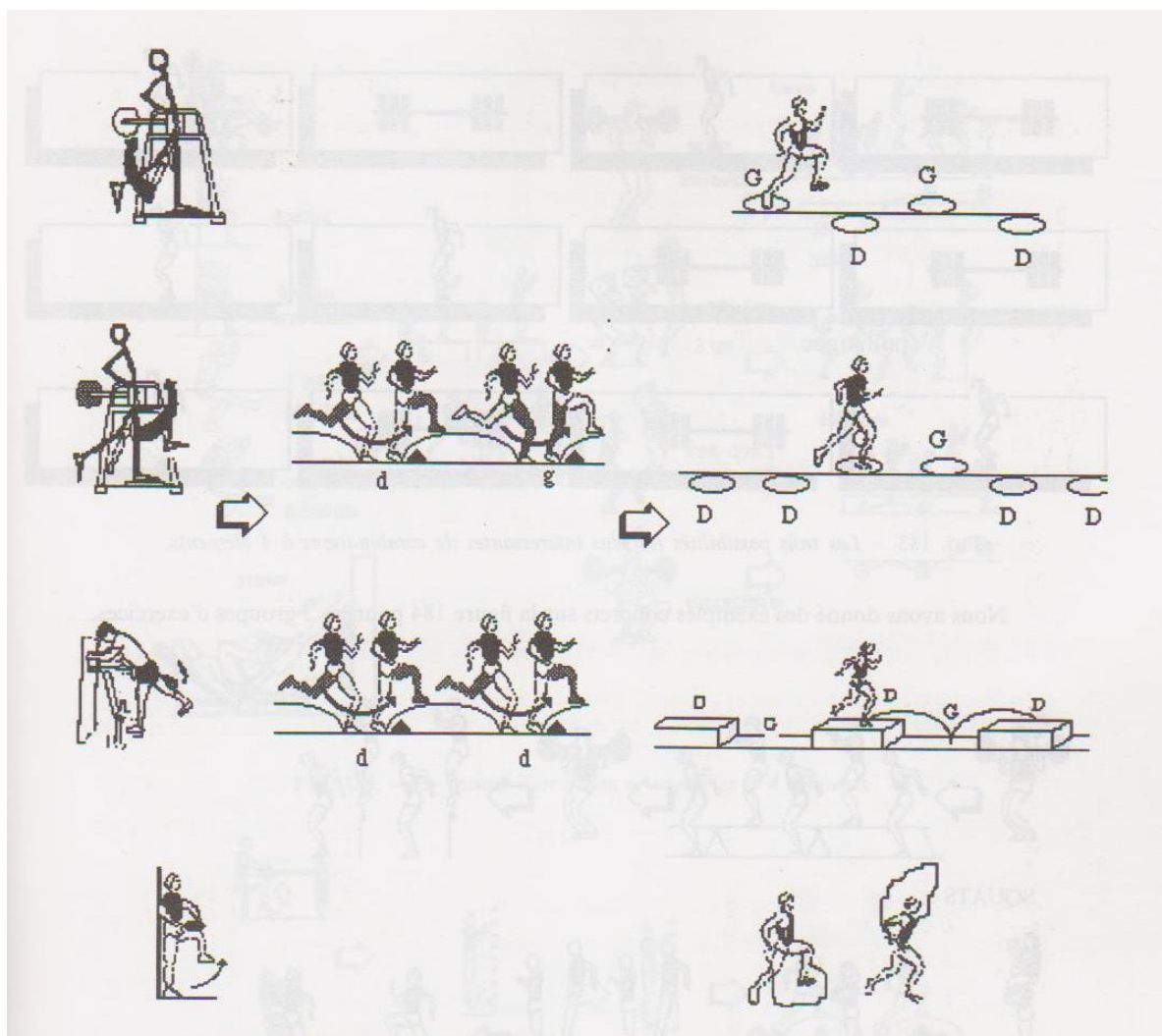

FIG.182. – Tabelul pentru combinarea diferitelor situații de 3 elemente cu sarcină în poziția 1 pentru exerciții de balans.

Pentru exercițiile de balans, figura 182 rezumă diferite posibilitati.

3.4. Combinații de 4 elemente

Aceasta este ultima posibilitate pe care le va lua în considerare. Permite crearea unor trasee deosebit de variate și motivante. Oricum durata efortului este importantă, prin urmare, trebuie să furnizeze câteva repetiții, pentru fiecare exercițiu pentru a nu cădea într-un lucru prea mult cantitativ care nu vizează explozivitatea. Acesta nu va rămâne în permanență la 4 elemente, ci se introduc 2 elemente pentru îmbunătățirea efortului scurt al jucătorului de fotbal. Figura 183 arată trei combinații foarte importante.

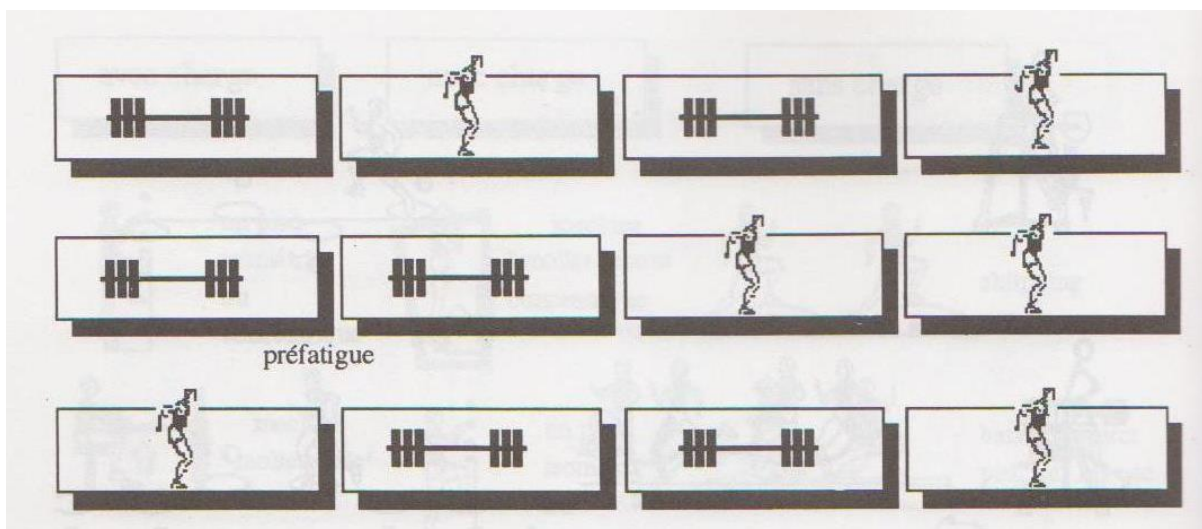

FIG.183. – Trei posibilități interesante de combinații de 4 elemente.

Vom da exemple concrete în figura 184 pentru 3 grupe de exerciții.

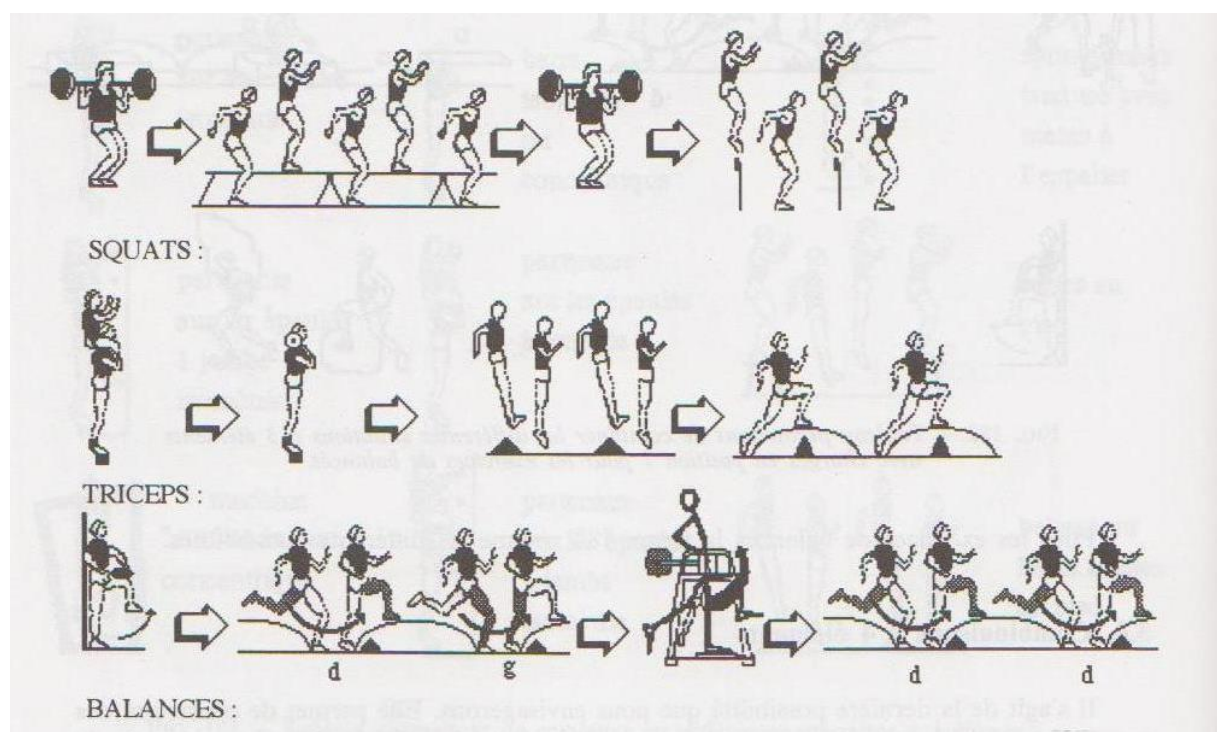

FIG. 184. – Ilustrarea a trei exerciții de combinații a 4 elemente.

Detaliem câteva posibilități pentru genunchi (fig.185), tricepși (fig.186), și balans (fig.187) cu exerciții cu sarcini în poziția 1 și 3.

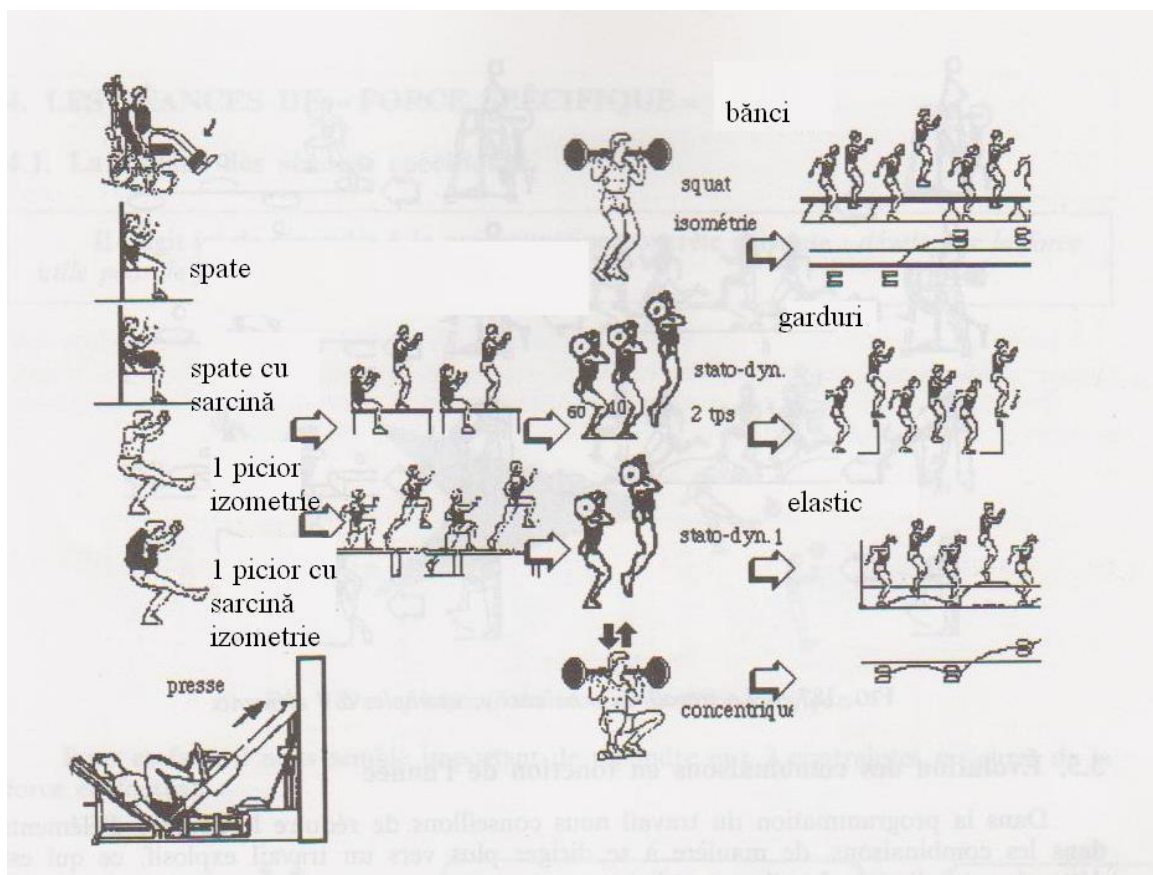

FIG.185. – Lucrul genunchiului, exemple cu 4 elemente.

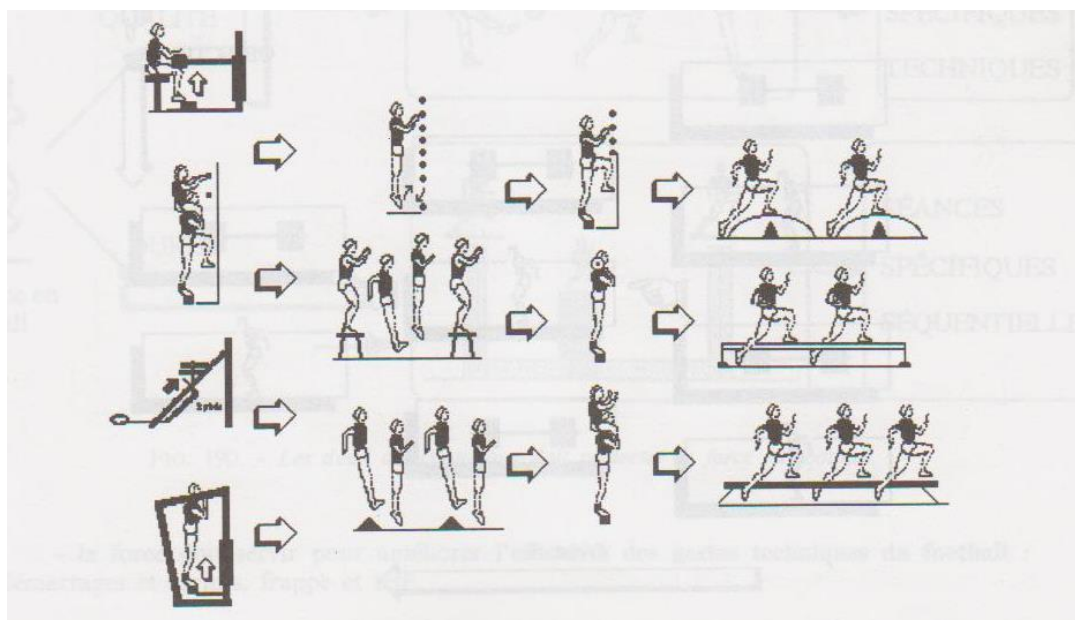

FIG.186. – Lucrul tricepsilor, exemple cu 4 elemente.

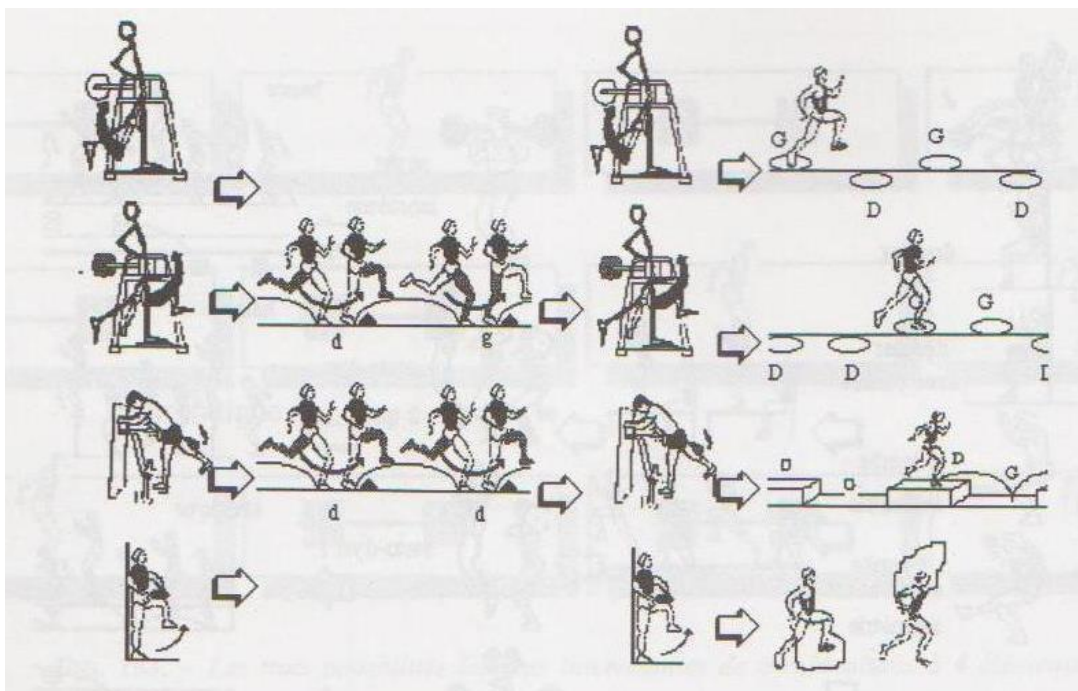

FIG.187. – Lucrul balans, exemple cu 4 elemente.

3.5. Evoluția combinațiilor în funcție de ani

În programarea lucrului noi recomandăm reducerea numărului de elemente în combinație, mod în care se mută spre un lucru mai exploziv, ce determină abordarea unui meci important.

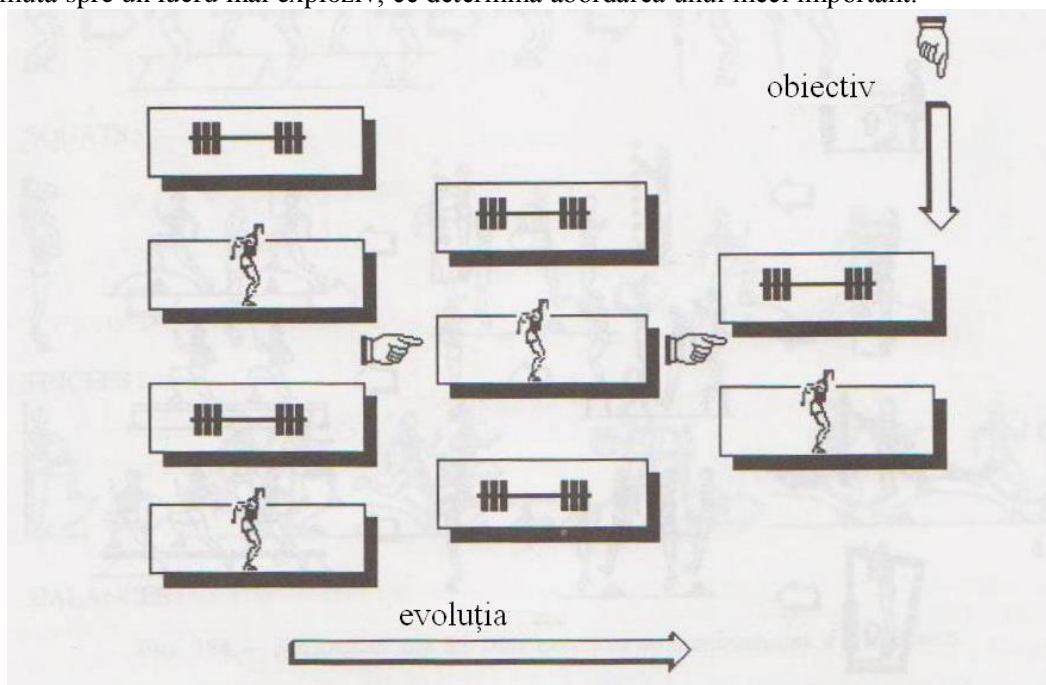

FIG.188. – Evoluția combinațiilor utilizate în funcție de abordarea unui obiectiv important.

4. SESIUNI DE FORȚA SPECIFICĂ

4.1. Logica sesiunii specifice

El este aici pentru a răspunde la o preocupare concretă: *dezvoltarea forței utile pentru un jucător de fotbal.*

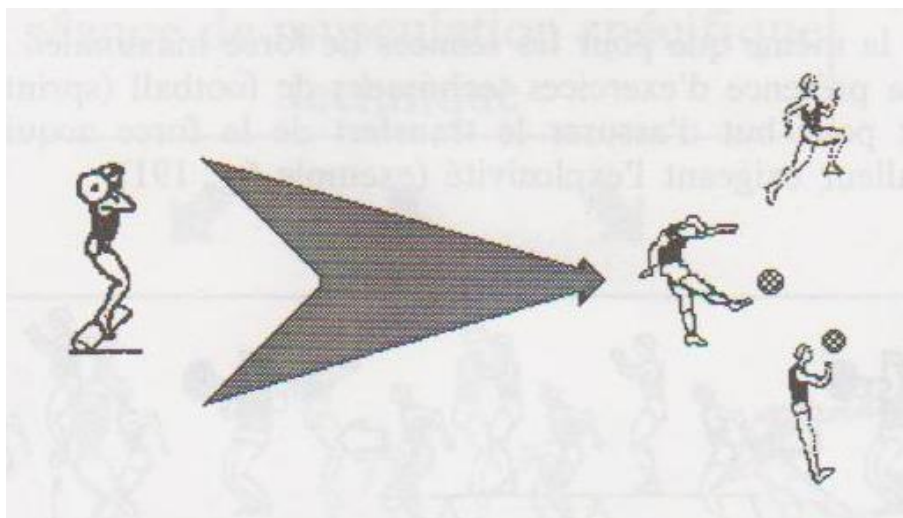

FIG.189. – Obiectivul sesiunii de forță specifică.

Pentru a face acest lucru, este important de a răspunde la 2 constrângeri mari, a forței în fotbal:

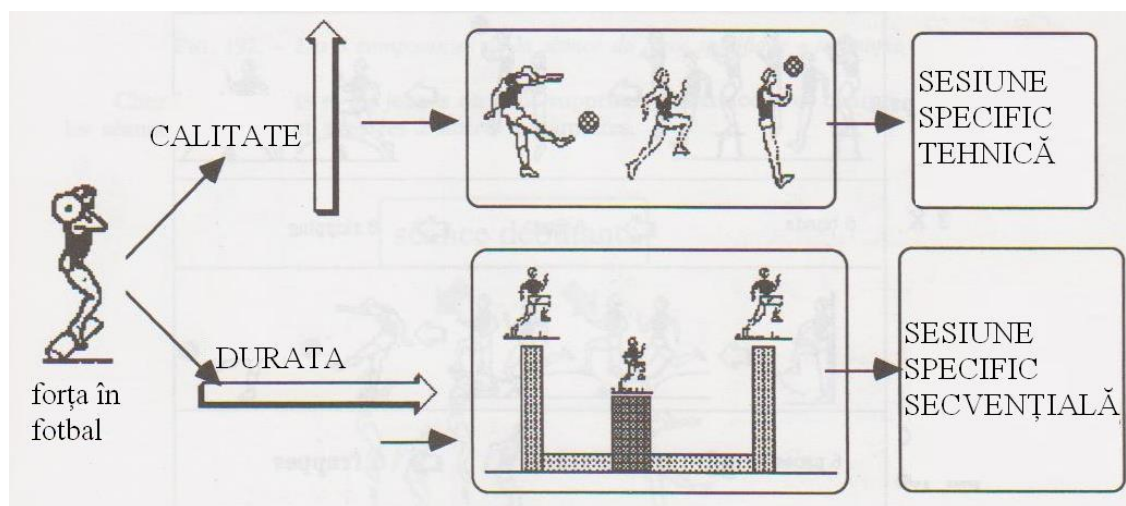

FIG. 190. – Cele două direcții ce trebuie respectate în fotbal.

- forța trebuie să servească pentru îmbunătățirea **eficientă a gesturilor tehnice ale fotbalului**: starturile și sprinturile, loviturile și cap.
- un meci de fotbal poate consta în repetarea numărului a câtorva acțiuni, prin urmare, trebuie să dezvolte aptitudinea de repetare a forței și de a o menține pe **toată durata efortului** (fig.190).

Distingem două tipuri de sesiune specifică:

- sesiunea specifică <<tehnică>>
- sesiunea specifică <<secvențială>>.

4.2. Sesiunea specific <<tehnică>>

Structura este aceeași ca și la sesiunea de forță maximă. Singurul lucru care se schimbă este prezenta exercițiilor tehnice de fotbal (sprinturi, suturile și cap).

Aceste sesiuni sunt concepute pentru a asigura transferul de rezistență dobândită în acțiuni principale a fotbalistului ce necesită explozivitate (exemplu fig.191).

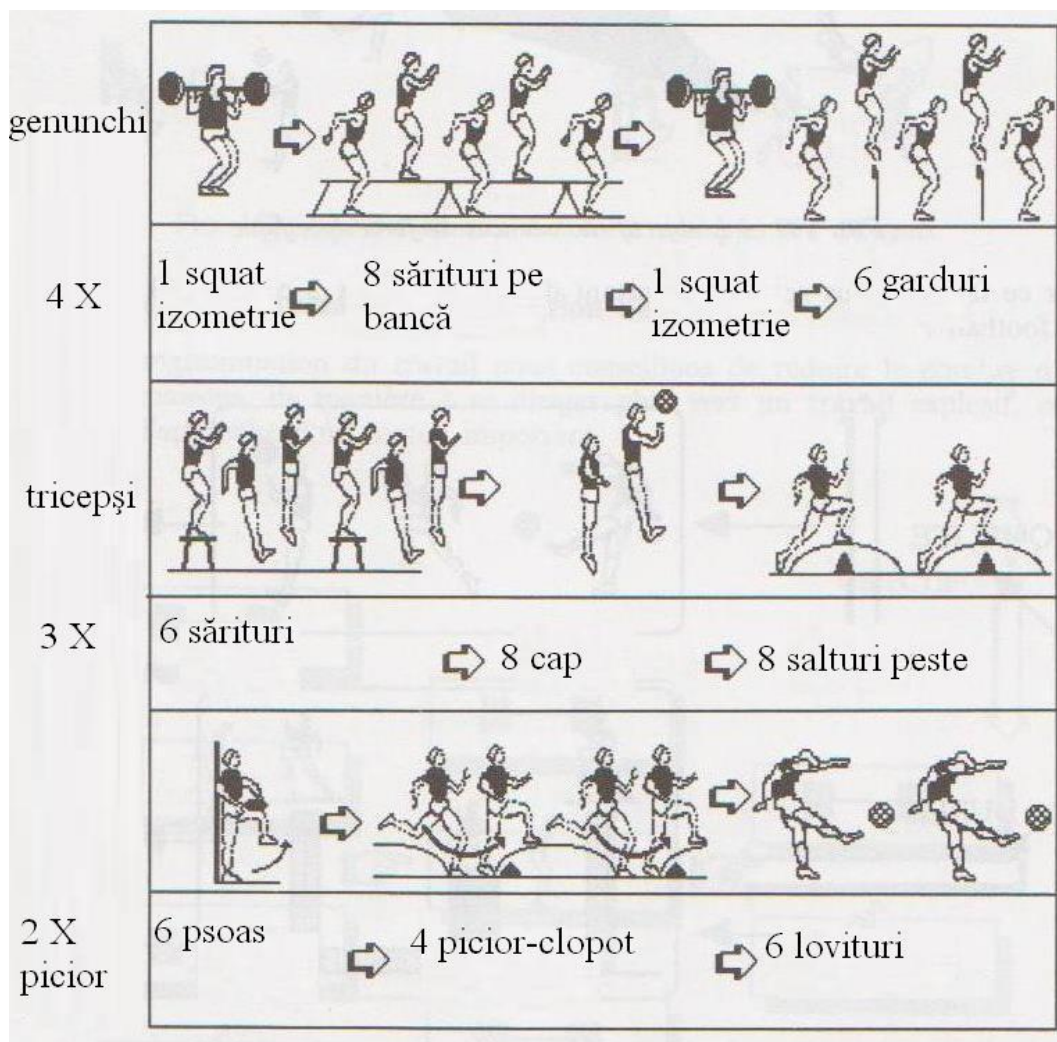

FIG.191. – Exemple de tipuri de sesiuni de forță specific <<tehnică>>

Vom vedea ca structura este aceeași ca și la sesiunea de forță maximă, principalele 3 exerciții sunt aceleași:

- squat,
- tricepși,
- balans.

Pentru fiecare direcție, avem trei grupe de exerciții:

- exerciții pentru forță, cu sarcină (exemplu: squat);
- un exercițiu dinamic, numit <<multiforme>> (exemplu: săriturile);
- un exercițiu <<tehnic fotbal>>.

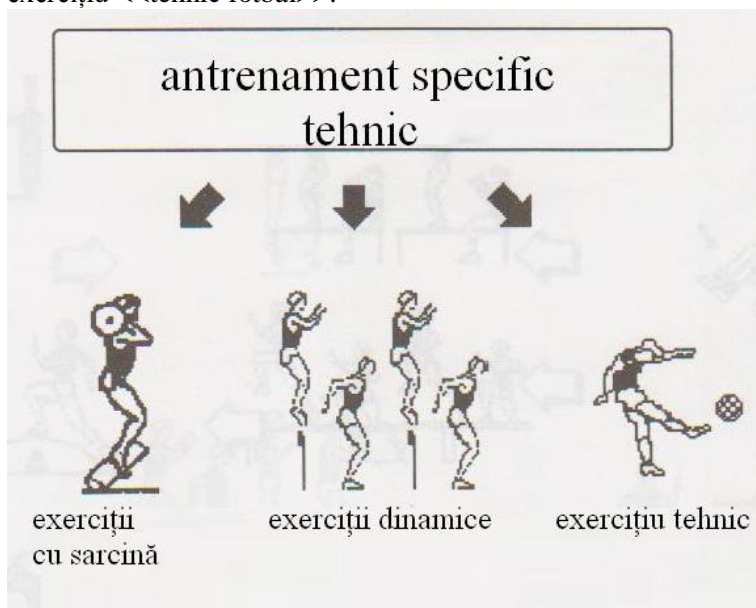

FIG.192. – Cele 3 componente ale sesiunii de forță specific <<tehnic>>.

Debutanții și juniori pot elimina exercițiile cu sarcina, și pot compune o sesiune unică cu 2 alți parametri.

FIG. 193. - Posibile sesiuni pentru debutanți.

Figurile de la 194 la 196 ilustrează posibilitățile de formare a sesiunilor, pentru diferite mișcări:

- squat (fig.194),
- tricepși (fig.195),
- balans (fig.196).

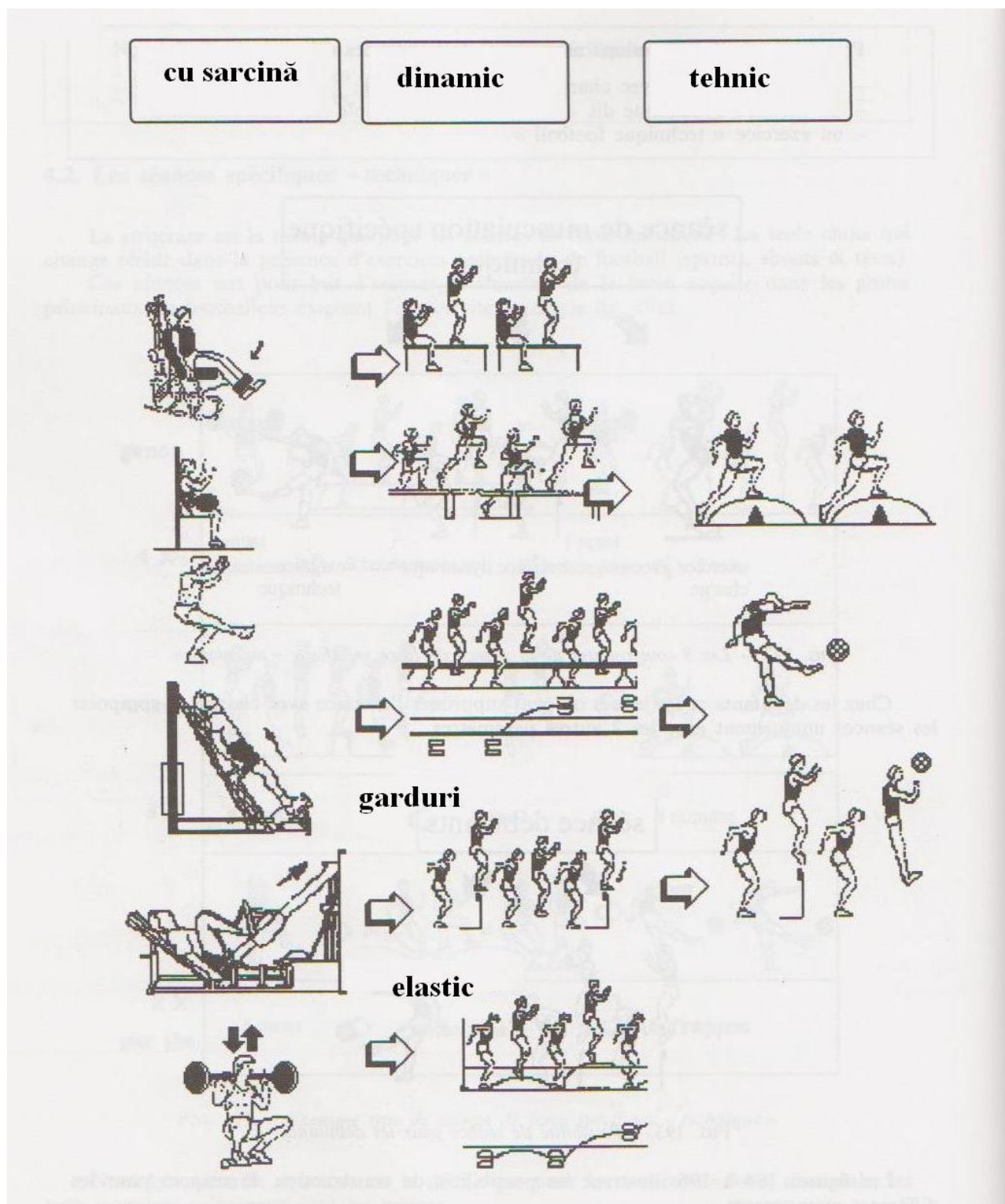

FIG.194. – 3 elemente ale unui antrenament pentru o sesiune specific tehnică (exerciții centrale pentru genunchi).

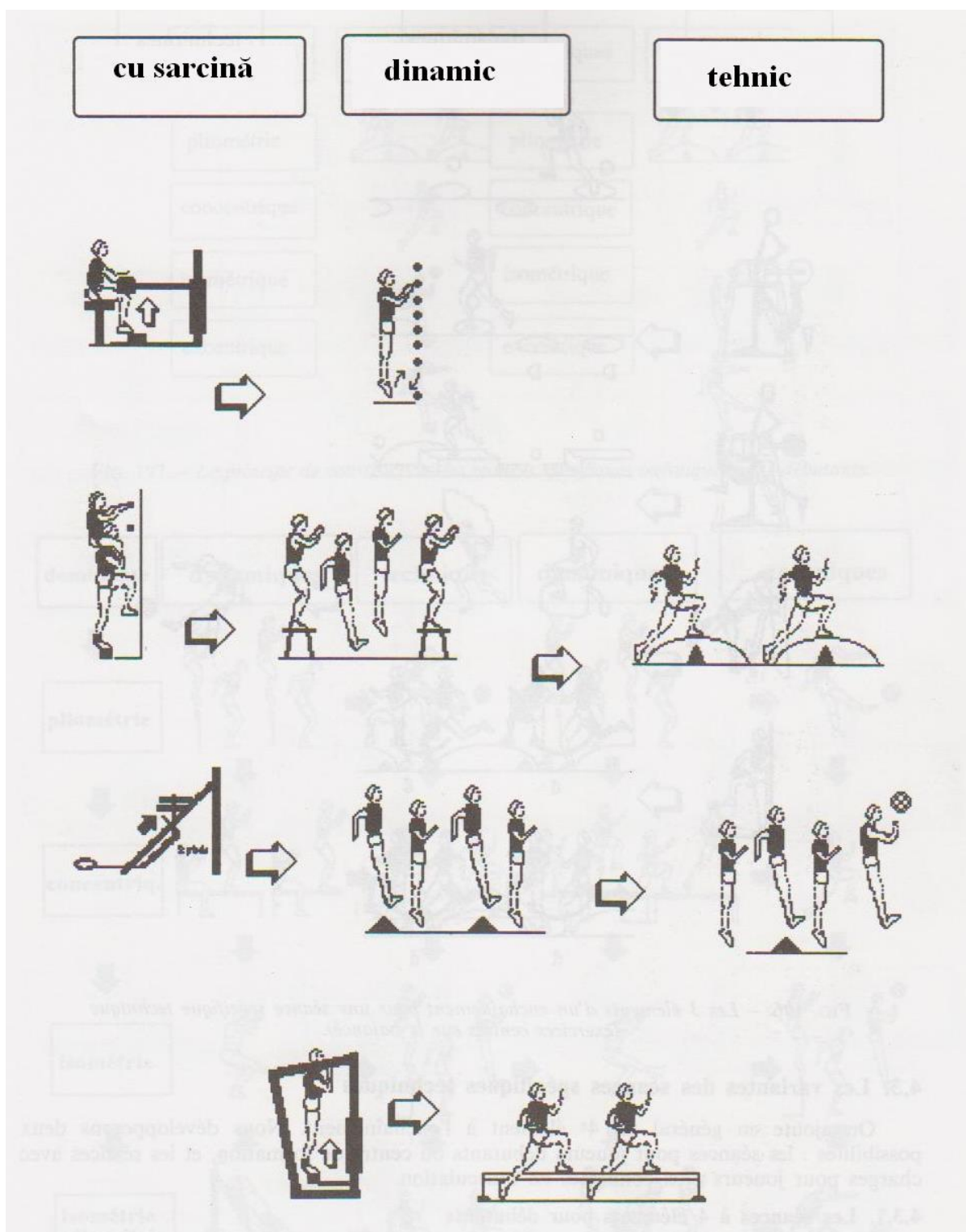

FIG.195. – 3 elemente ale unui antrenament pentru o sesiune specific tehnică
(exerciții centrale pentru glezna).

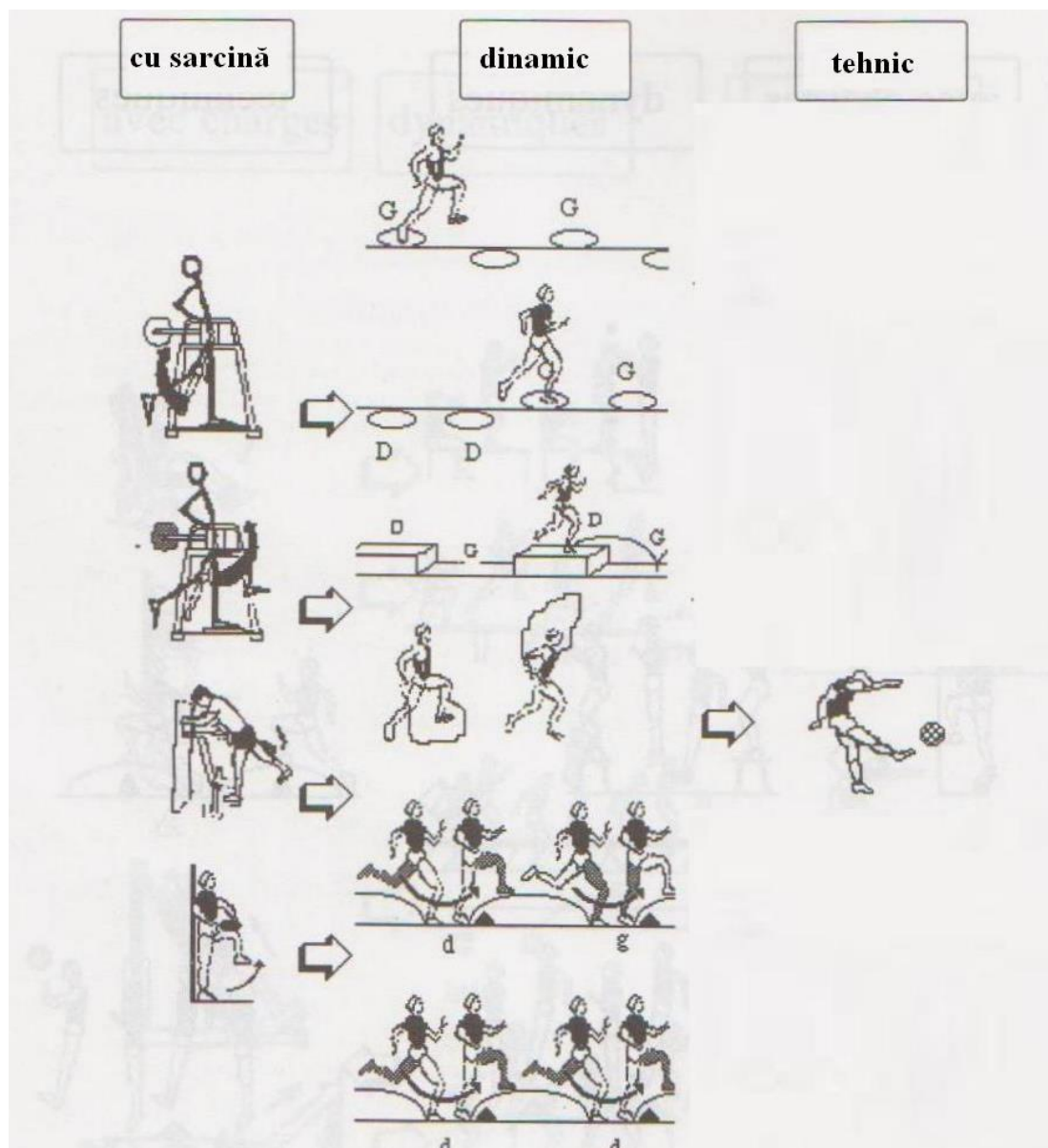

FIG.196. – 3 elemente pentru o sesiune specific tehnică (exerciții centrate pe balans).

4.3. Variante de sesiuni specific tehnice

Se adaugă de obicei un al 4-lea element. Noi dezvoltăm două posibilități: sesiuni pentru jucători debutanți la centru de formare și sesiuni cu sarcini pentru jucătorii confirmări.

4.3.1. Sesiuni cu 4 elemente pentru debutanți

Evităm utilizarea exercițiilor cu sarcini, antrenamentele sunt la bază construite din exerciții dinamice sau fără sarcini și din exerciții tehnice. Jonglăm cu alternanța de planuri de acțiune musculară. Figurile de la 198 la 200 arată exemple de antrenament pentru 3 situații de bază (genunchi, glezna, balans).

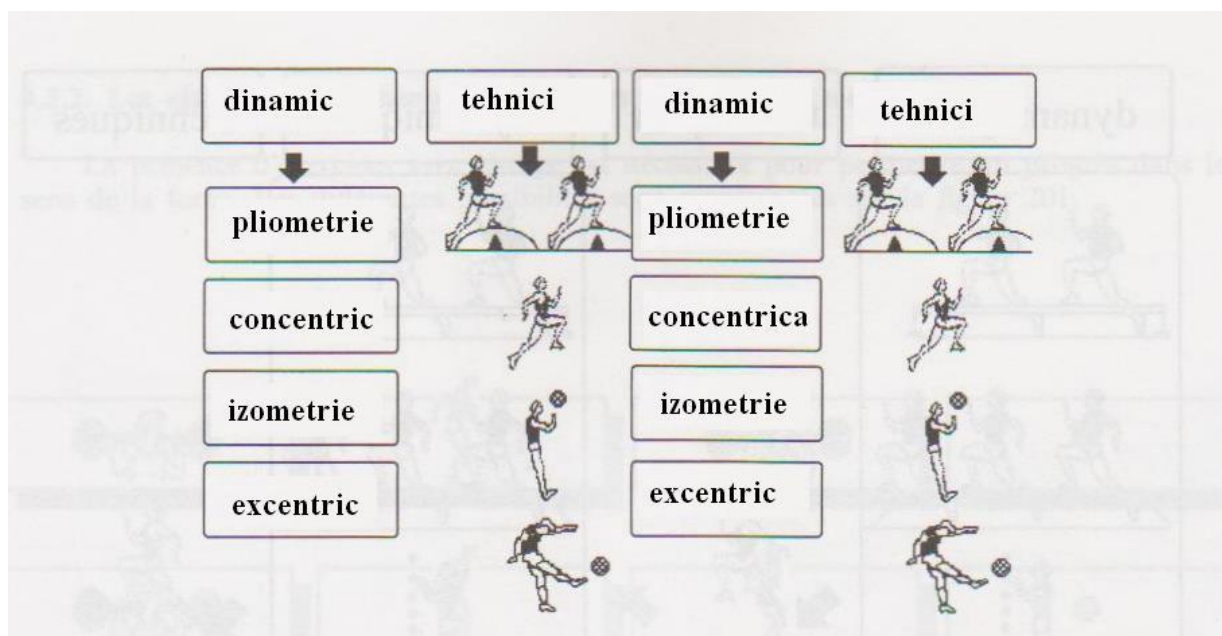

FIG.197. – Principiul construcției unei sesiuni tehnice specific pentru începători.

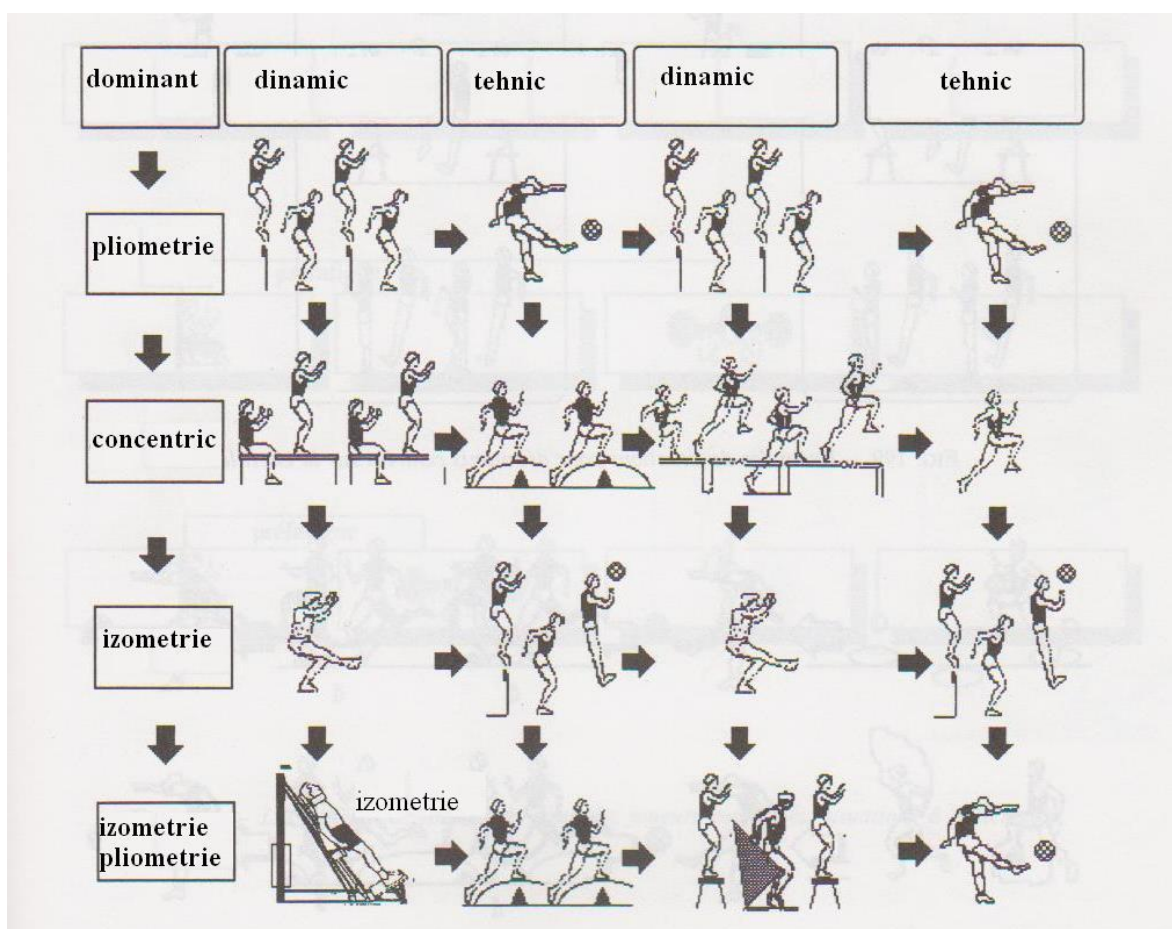

FIG.198. – Exemple de situații pentru începători, concentrate pe genunchi.

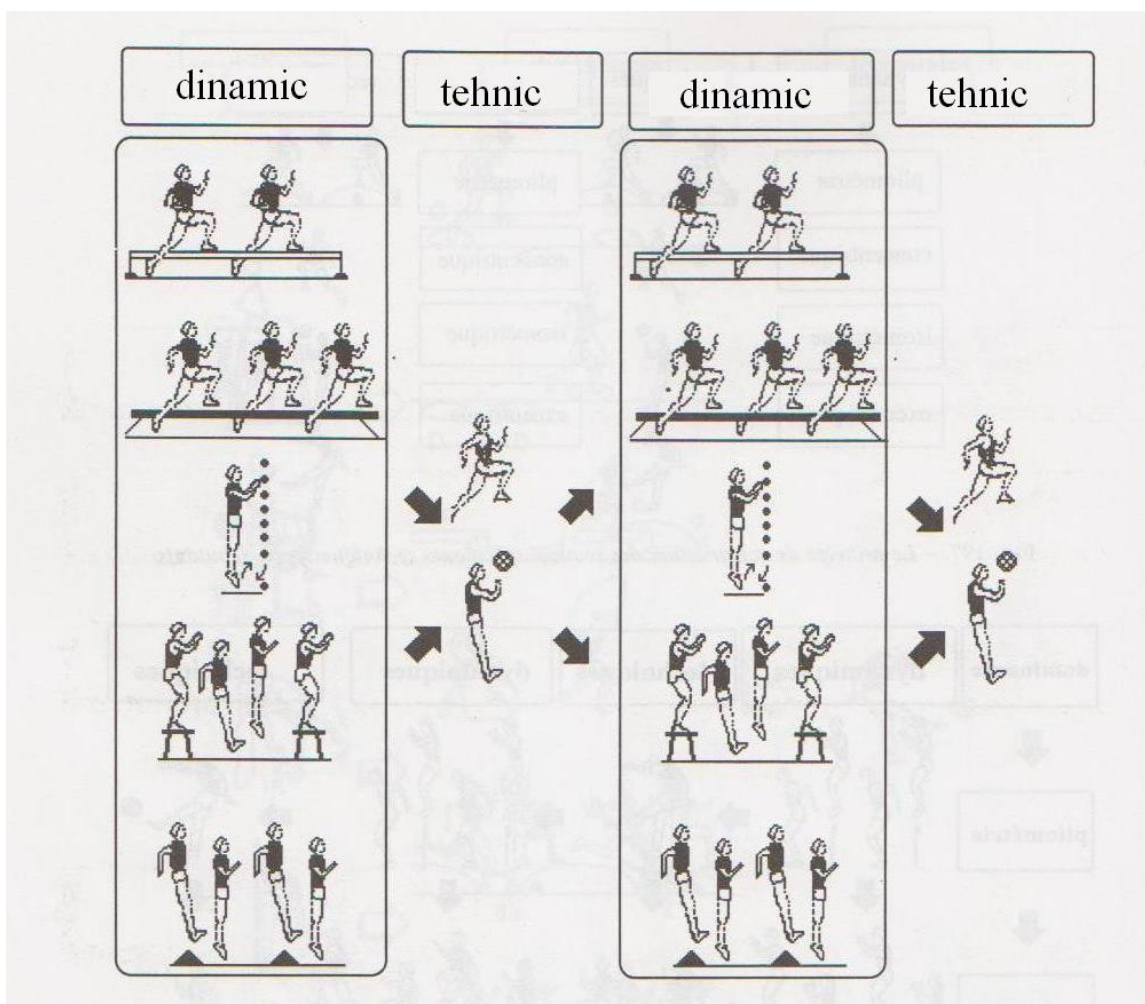

FIG. 199. – Exemple de situații pentru începători, concentrate pe glezna.

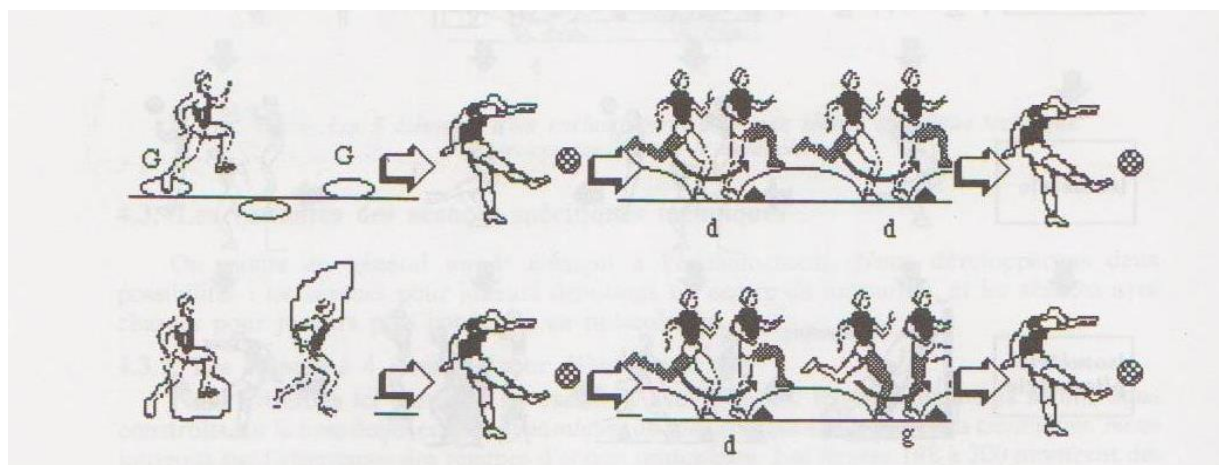

FIG.200. – Exemple de situații pentru începători, concentrate pe balans.

4.3.2. Sesiuni de 4 elemente pentru jucători confirmați în musculatura

Prezența exercițiului cu sarcină este necesar pentru a permite un progres în sensul forței. Diferențele posibile sunt reprezentate în figura 201.

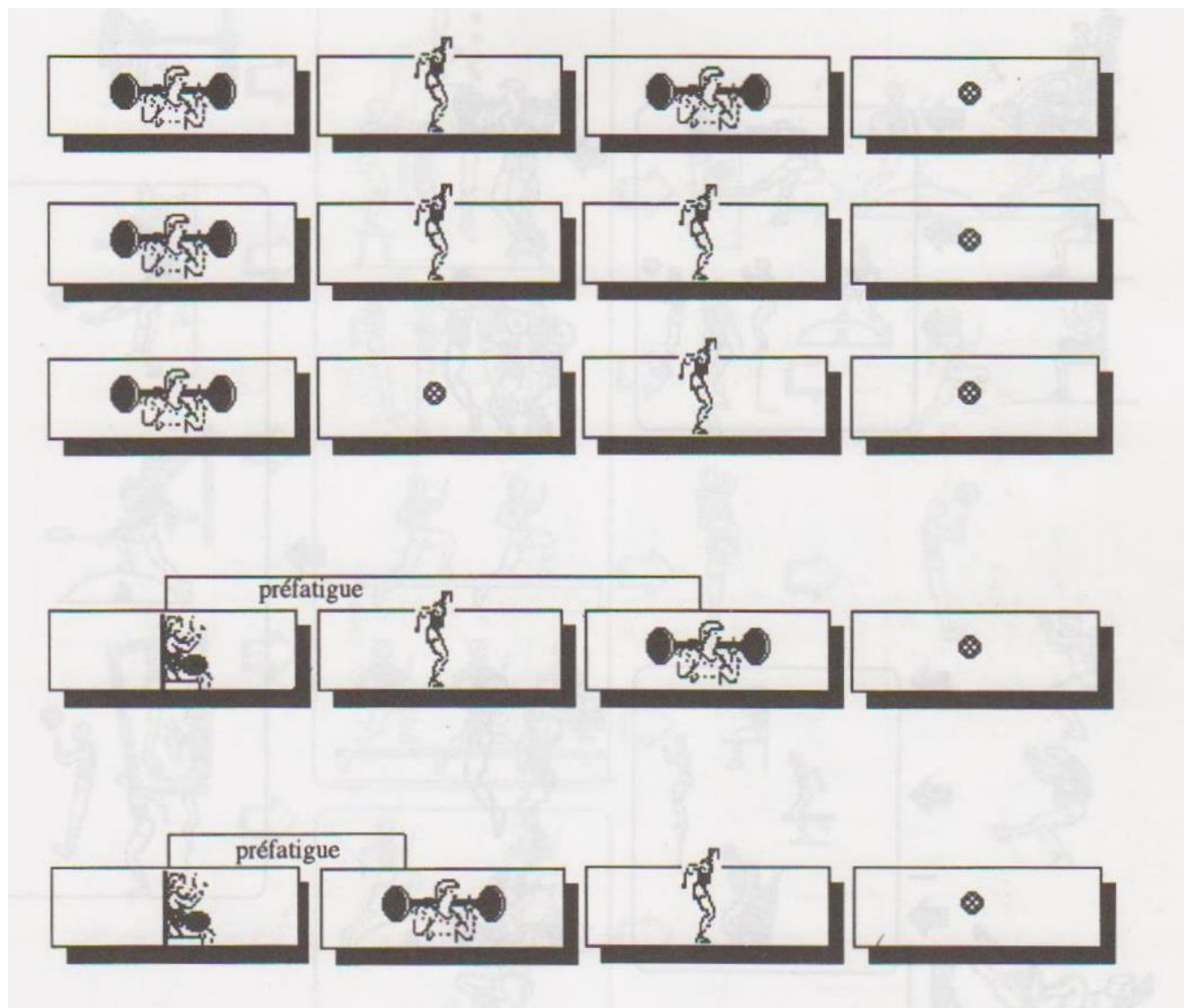

FIG.201. – Diferențele posibile pentru jucătorii confirmați, situația cu 4 elemente.

Figura 202 și 204 ilustrează antrenamente în situații diferite.

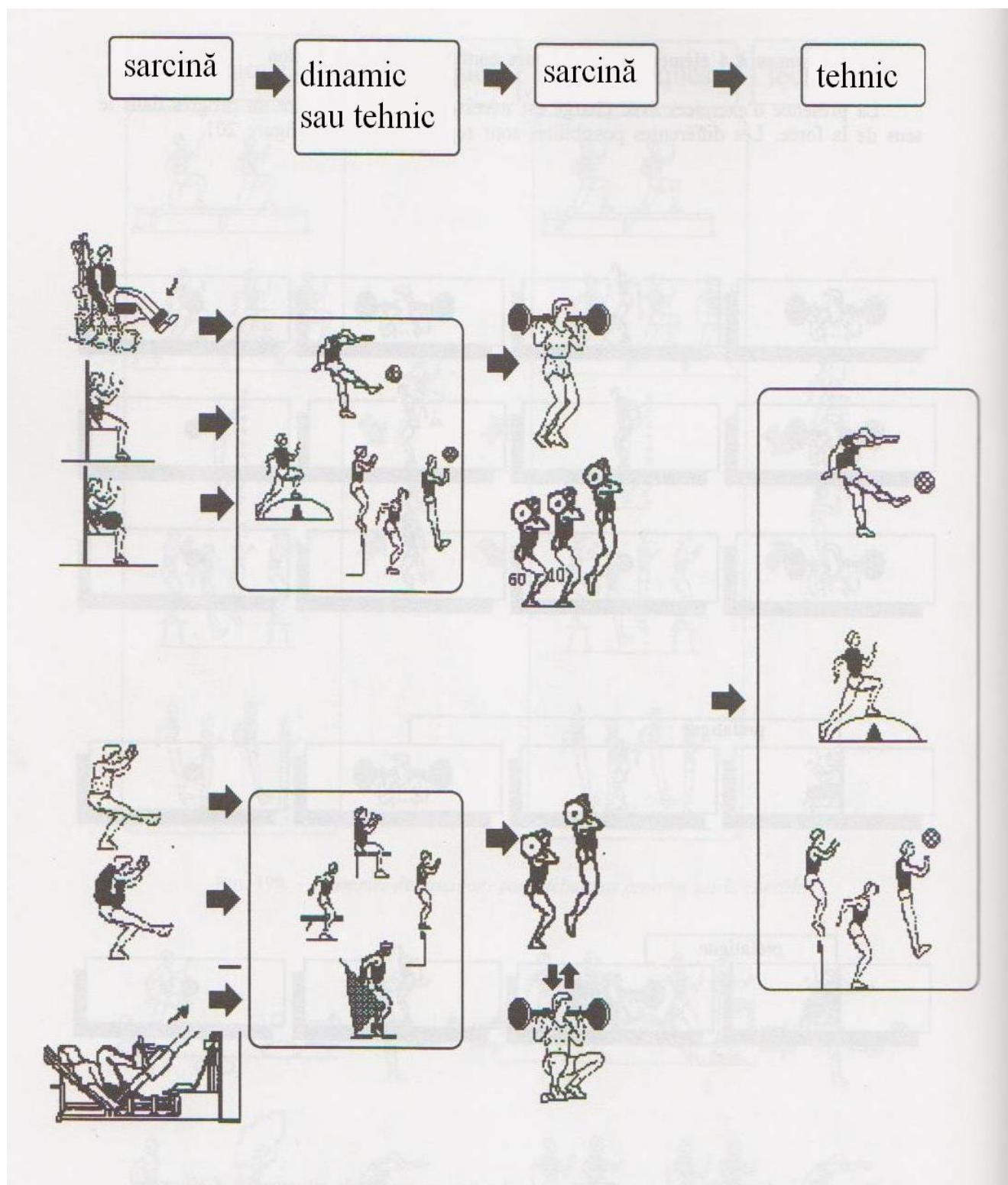

FIG.202. – Schița de sesiuni a 4 elemente pentru genunchi.

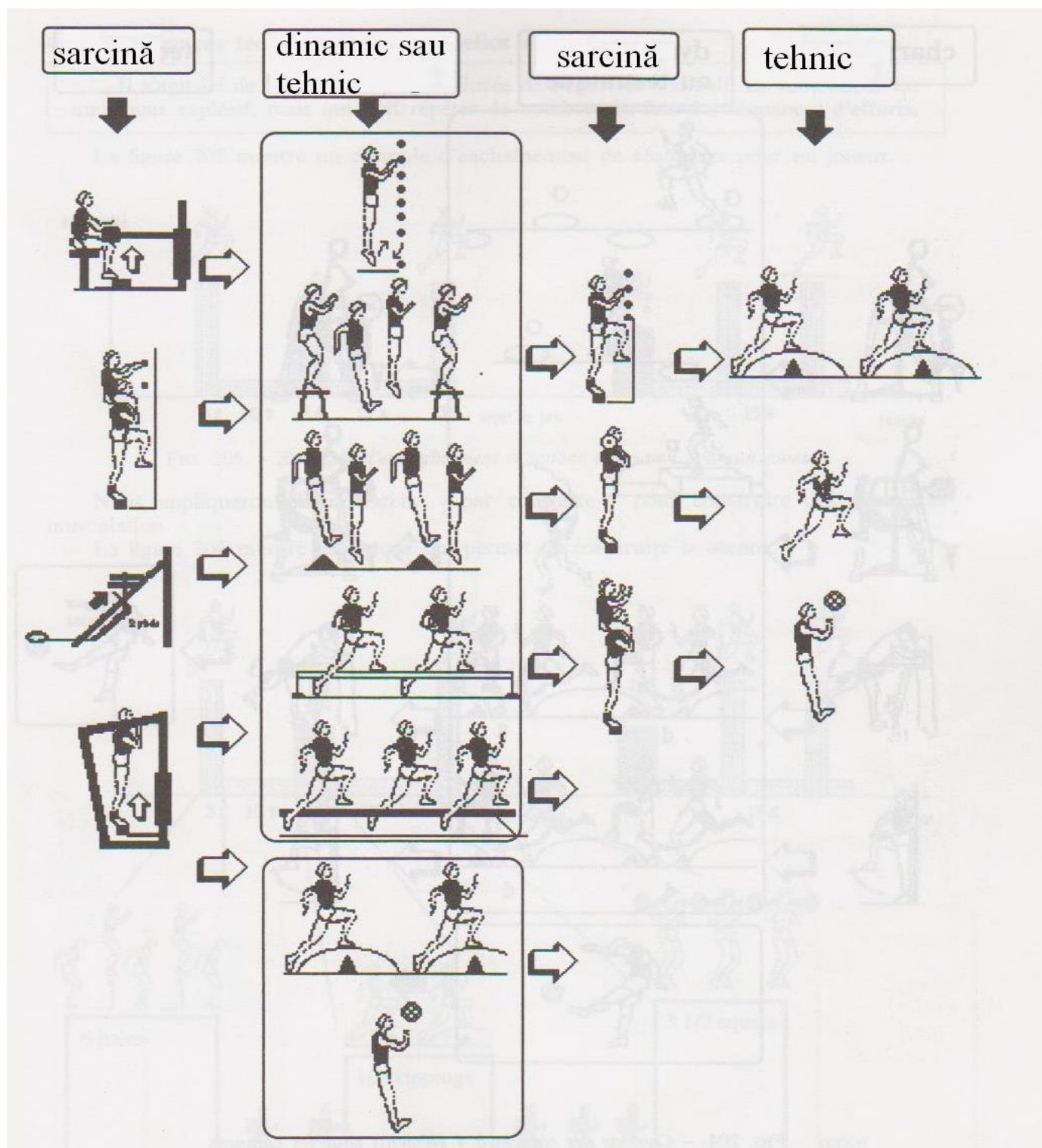

FIG.203. – Schița de sesiuni a 4 elemente pentru glezna.

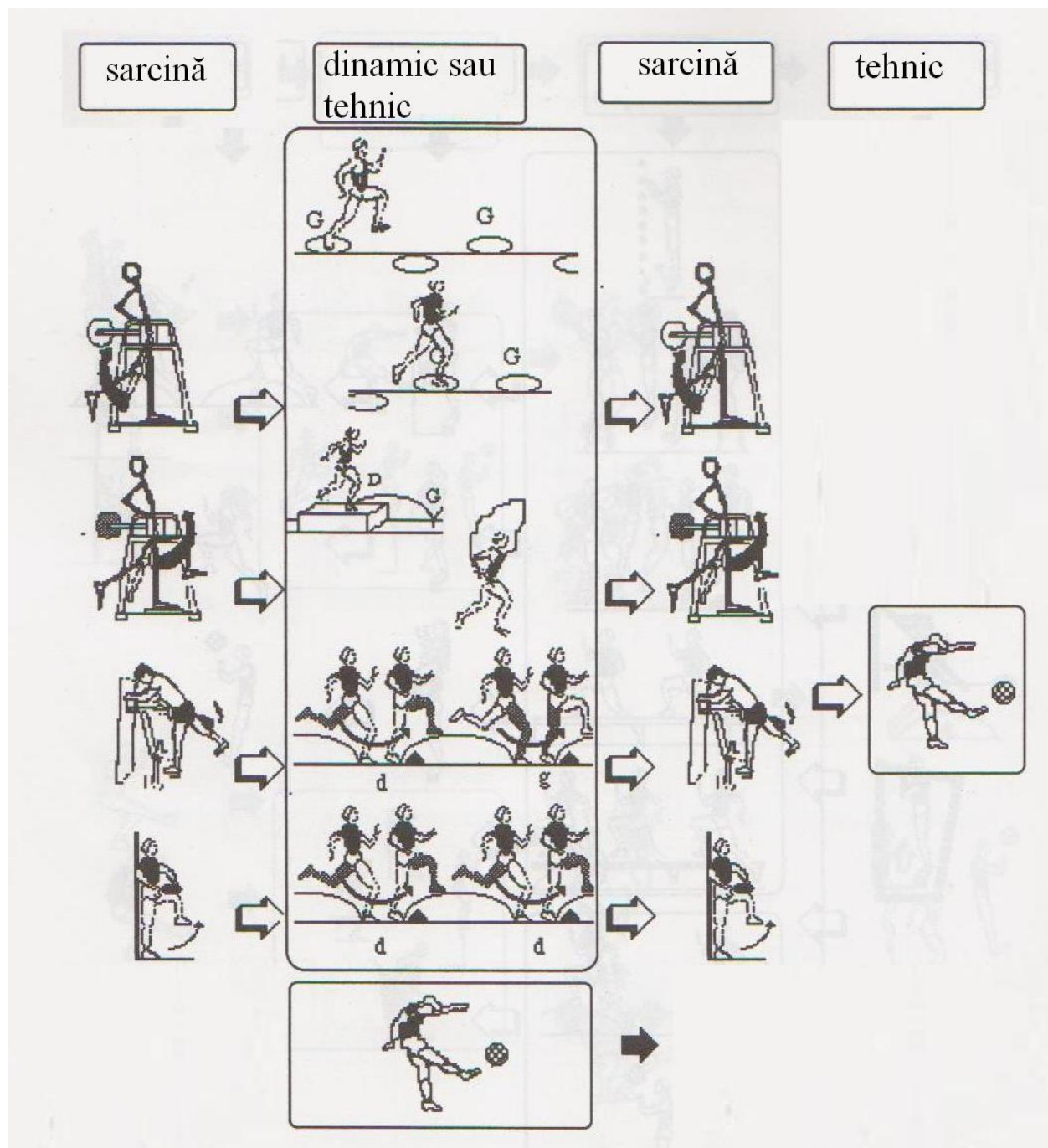

FIG.204. – Schița de sesiuni a 4 elemente pentru balans.

Concluziile sesiunilor privind forța tehnică specifică:

Constatăm o mare varietate a sesiunilor ce trebuie să asigure *transferul de progres în rezistența gesturilor tehnici*.

4.3. Sesiuni tehnice <<secvențiale>>

El acționează aici pentru a reflecta durata de efort în fotbal. Fotbalistul este un jucător exploziv, dar trebuie să repete de multe ori secvențe de eforturi.

Figura 205 prezintă un exemplu de secvențe de antrenament pentru jucător.

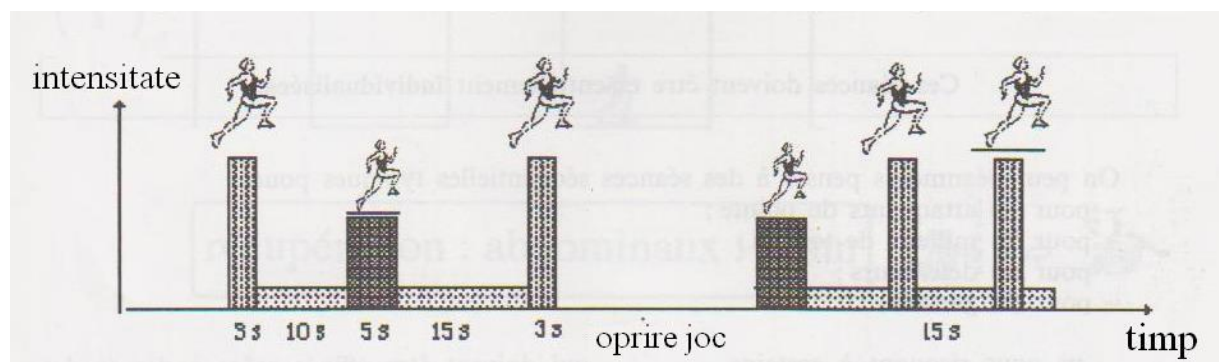

FIG.205. – Exemplu de înlănțuire a acțiunilor în meci pentru jucător.

Vom aplica procedeul <<prin contrast>> pentru a construi secvențe de culturism. Figura 206 arată logica ce permite construirea unei sesiuni.

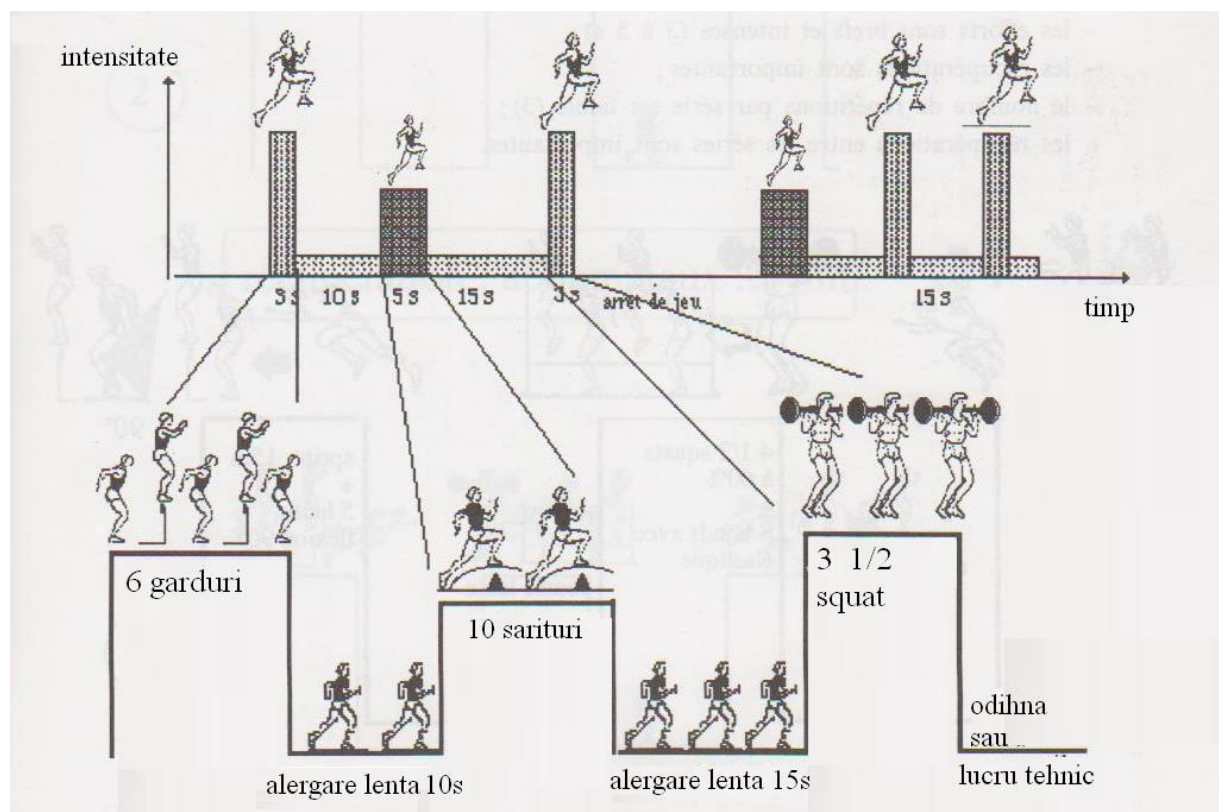

FIG.206. – Modele de formare a sesiunii de forță specifică <<secvențială>>.

Propunem repetarea tipului de secvențe de 3 - 4 ori cu un repas complet de 1-3 minute, apoi marcăm un repaus de 7- 10 minute, apoi din nou de 3 – 6 ori (fig.207).

Este sigur ca secvența poate fi diferita în fiecare serie. Aceste secvențe dovedește că poate fi construită după antrenamentul statisticile de acțiuni specifice a fiecărui jucător. Aceste date sunt în prezent inexistente, este important de a le studia. Trebuie cunoscute secvențele specifice ale jucătorului și de a modela secvențele cele mai frecvente pentru el.

Aceste sesiuni ar trebui să fie, în mare parte, **individualizate**.

Se poate argumenta că, sunt sesiuni secvențiale tipice pentru:

- pentru atacanți;
- pentru mijlocași;
- pentru apărare;
- pentru portari.

Noi arătăm câteva exemple care trebuie să fie rafinat prin intermediul unor studii statistice.

Atacantul

Caracteristicile unei sesiuni pentru un atacant sunt următoarele (fig.207 la 209):

- eforturile sunt scurte și intense (3 la 5 secunde);
- recuperarea este foarte importantă;
- numărul de repetiții pe serie este mic (3);
- recuperări între serii sunt foarte importante.

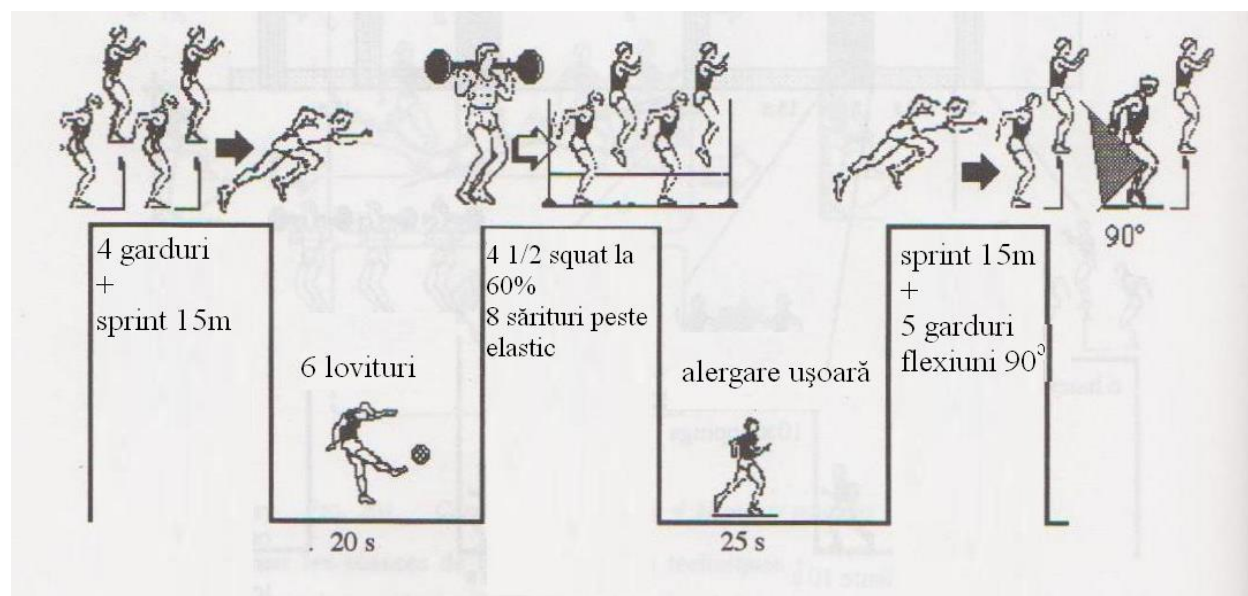

FIG.136. - Unitatea de lucru pentru o sesiune secvențială pentru un atacant .

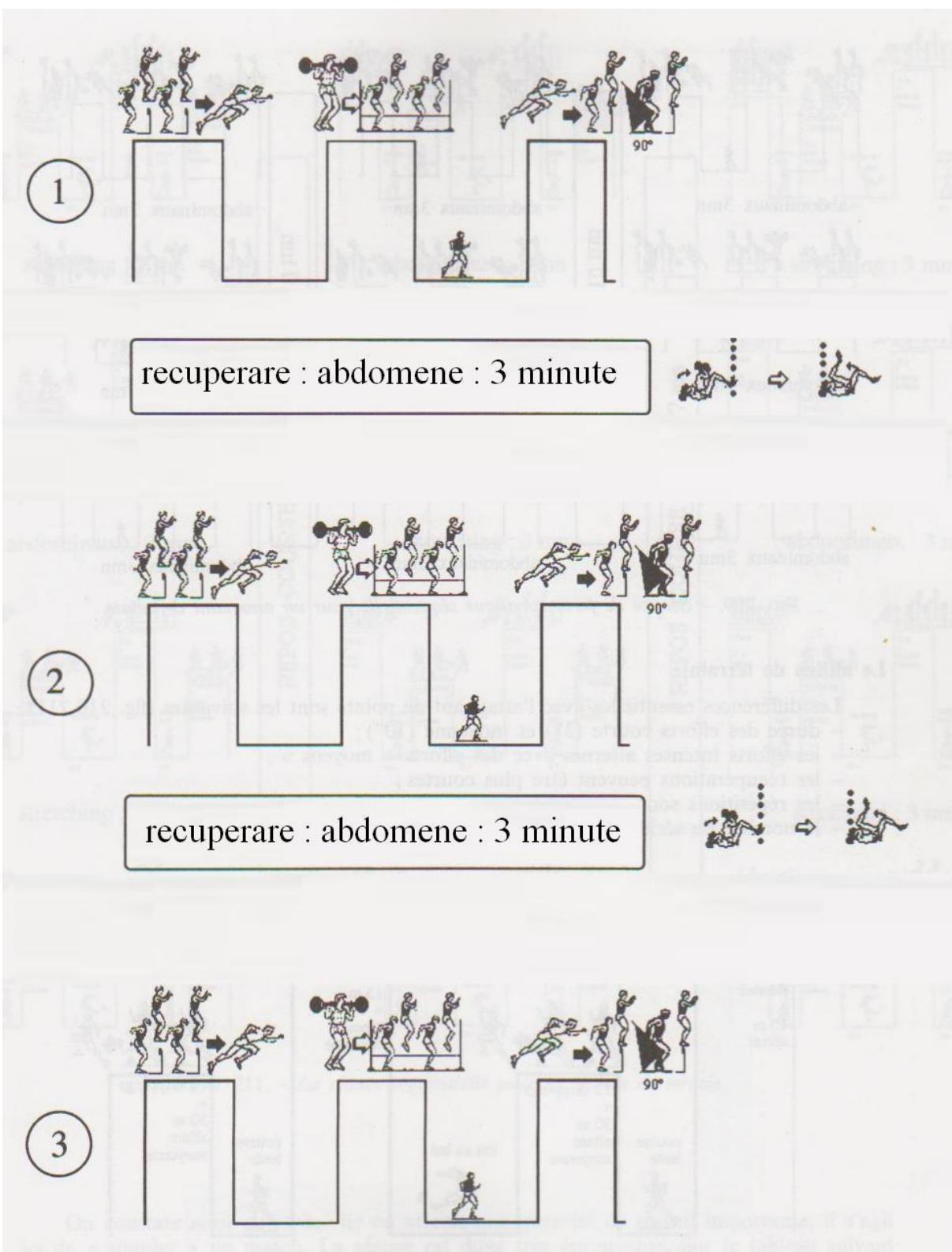

FIG.137. – Seria unei sesiuni secvențială pentru atacant.

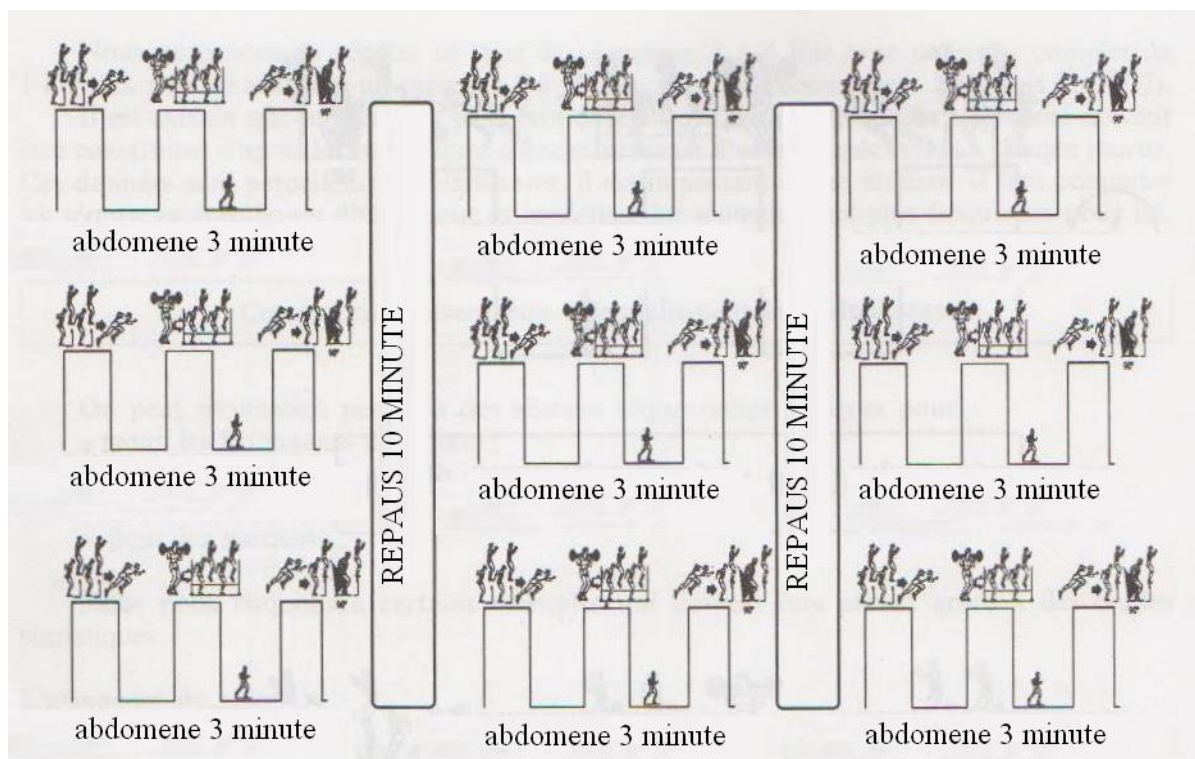

FIG.209. – Sesiuni de forță specifică secvențial pentru atacant.

Mijlocașul :

Diferențele esențiale față de atacant sunt evidente (fig.210-211) :

- durata eforturilor scurte (3") și medie (10");
- eforturile intense alternate cu eforturile <<medii>>;
- recuperarea poate fi mai scurtă;
- repetările sunt mai numeroase;
- numărul seriilor este foarte important.

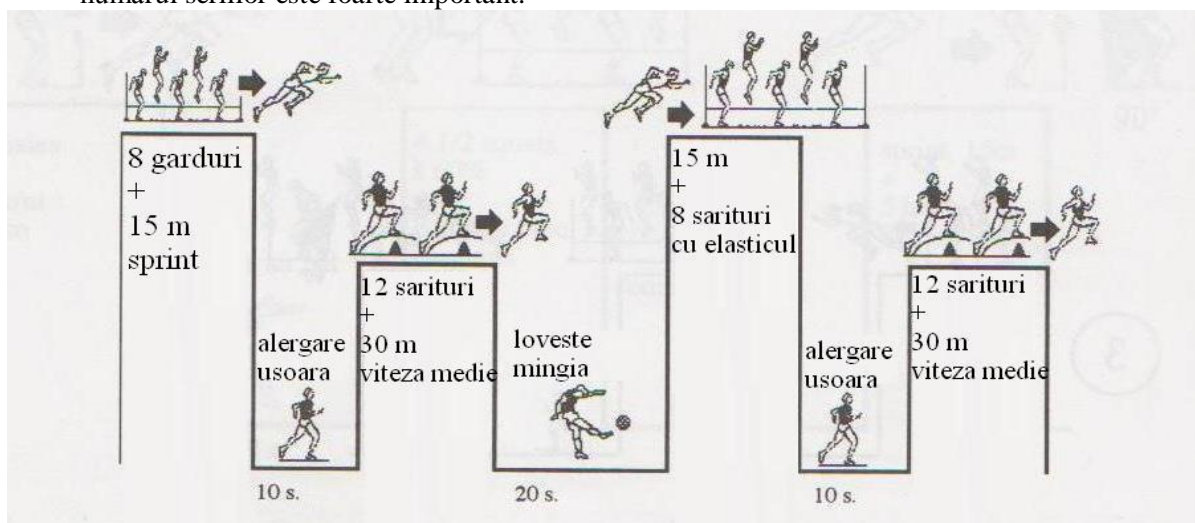

FIG.210. – Exemple de secvențe pentru un mijlocaș.

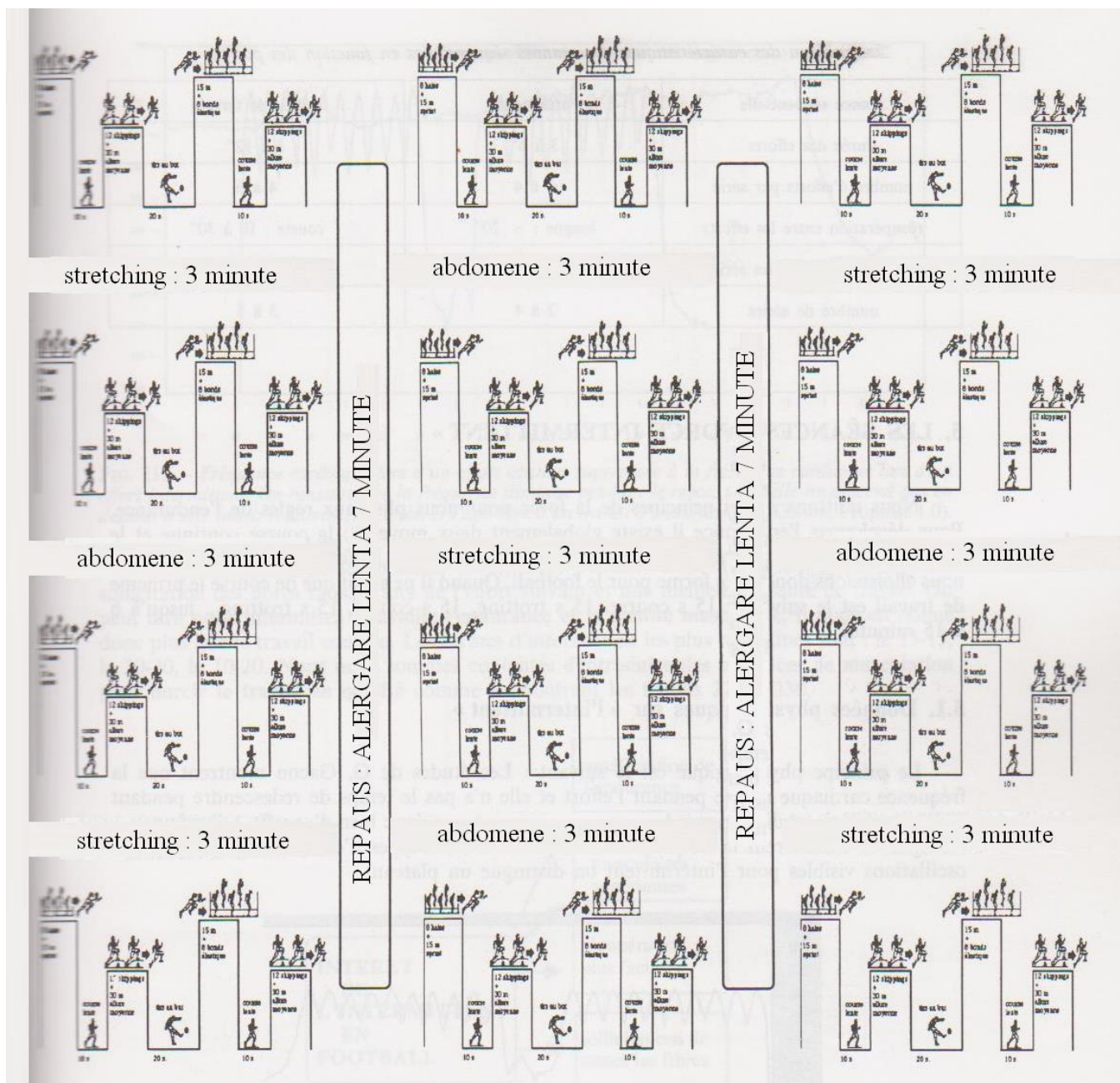

FIG.211. – Sesiunea secvențială pentru mijlocăș.

Deci, vom vedea că foarte repede am ajuns la o cantitate de lucru importantă, el acționează aici ca o <<simularea>> a meciului. Sesiunea este deasemenea foarte provocatoare. În tabelul următor vom da o indicație a caracteristicilor sesiunii secvențelor pentru ambele poziții pe care le avem în vedere.

<i>Sesiune secvențială</i>	<i>Atacant</i>	<i>mijlocas</i>
Durata efort	3 la 6''	3 la 12''
Număr de eforturi pe serie	3 la 4	4 la 6
Recuperare între eforturi	Lunga: >20	Scurt: 10 la 30
Recuperare între serii	10 min	5 la 10 min
Număr de serii	2 la 4	3 la 5

5. SESIUNE DE FORTA INTERMITENTA

Vom părăsi principiile forței pentru normele de rezistență. Pentru a dezvolta rezistența există două mijloace: cursa continuă și lucrul intermitent. Lucrul intermitent corespunde eforturilor mari ale jucătorului de fotbal, mai ales această formă pentru fotbal. Când acesta este principiul de lucru este următoarele: 15 secunde alergare, 15 secunde mers, 15 secunde alergare, 15 secunde mers... până la 6 sau 15 minute.

5.1. Date fiziologice a intermitentului

Principiul fiziologic este următorul: studiat de G.Gacon arată frecvența cardiacă din timpul efortului și ea nu are timp să coboare în timpul repausului, ea se stabilește prin urmare un efort bun al rezistenței. Figura 213 arată frecvența cardiacă în timpul a 2 antrenamente. În ciuda oscilațiilor vizibile pentru intermitența distingem un platou.

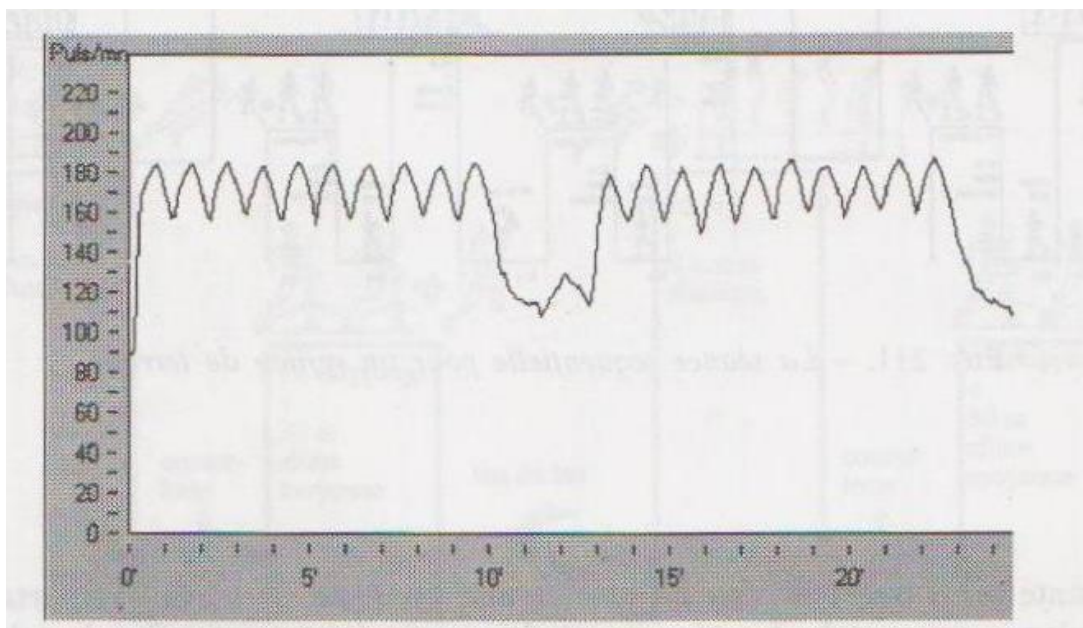

FIG.212. – Frecvența cardiacă a 2 eforturi intermitente de tip 30-30
(după G.Gacon, Propulse 1.0)

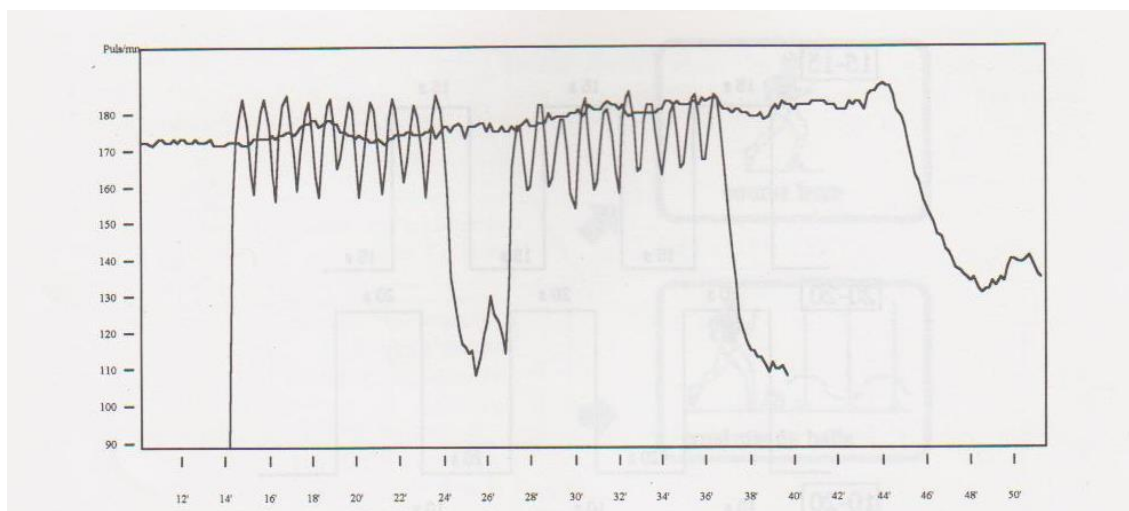

FIG.213. – Frecvența cardiacă a efortului continuu suprapus cu frecvența cardiacă a unui efort intermitent. Constatam că frecvența scade în timpul repausului, dar ele să nu scadă sub valoarea relativă mare. Este bun un lucru de rezistență (G.Gacon, Propulse 1.0).

La nivel local, mușchii se odihnesc în timpul mersului, ce permite o solicitare a fibrelor rapide pentru efortul următor și o mai bună calitate a lucrului. Putem spune că lucrul intermitent al rezistenței și calitatea musculară, el ne da un lucru continuu. Formele intermitente cele mai frecvente sunt: 15-15, 30-30, 10-20. Ne bucurăm să introducem exerciții de musculatură pentru a întări lucrul în calitate cum se arată în figurile de la 223 la 230.

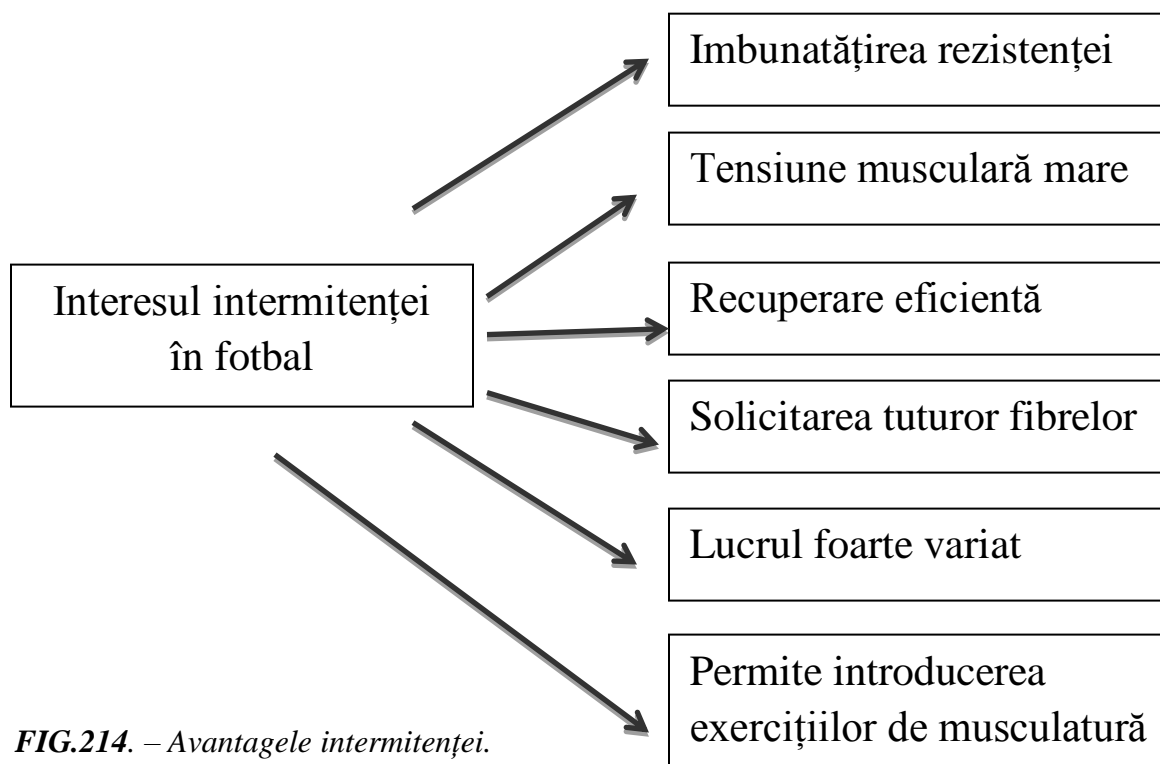

FIG.214. – Avantajele intermitenței.

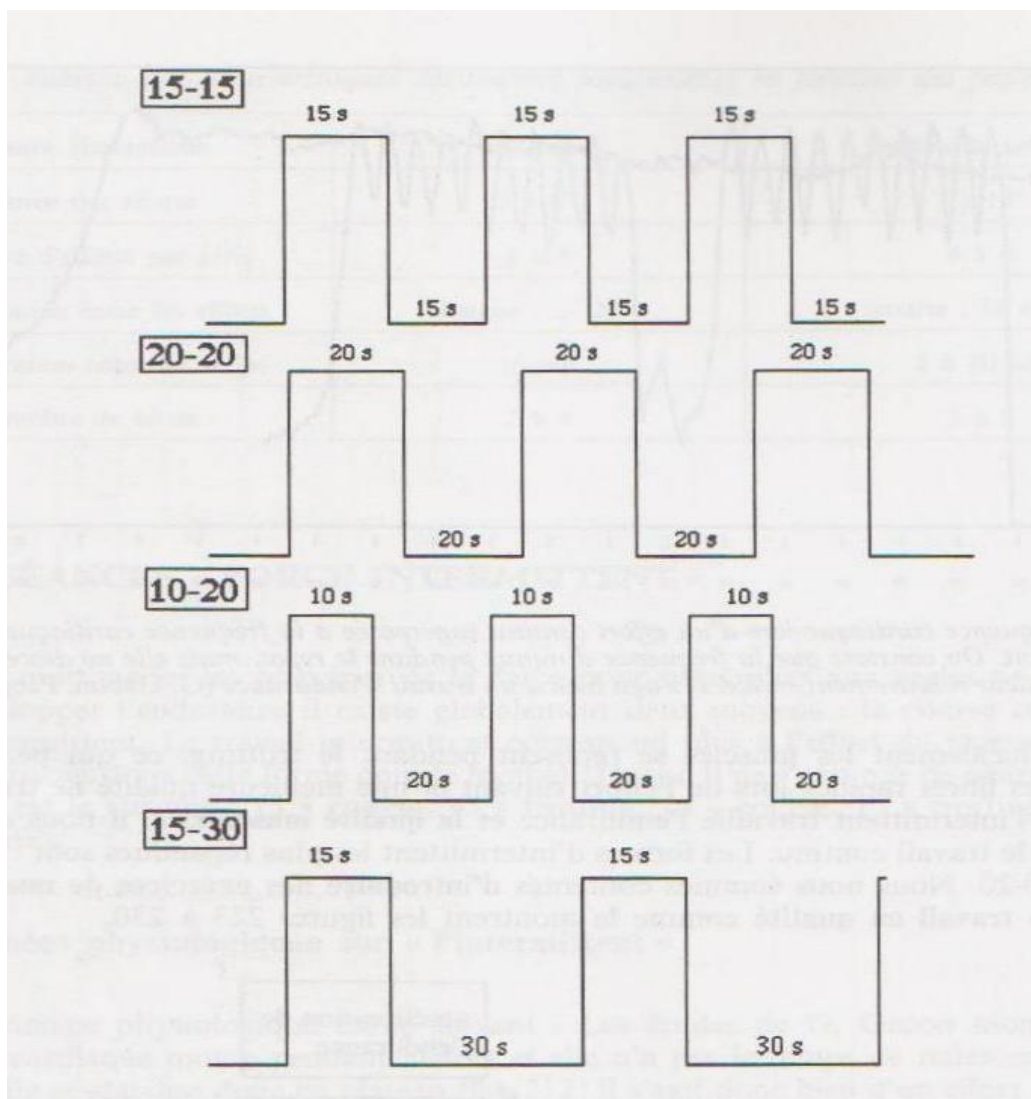

FIG.215. – *Principalele forme intermitente ale fotbalistului.*

Am selecționat următoarele forme de fotbal (fig.215) cat mai apropiate de realitatea jocului :

- 15-15
- 20-20
- 10-20
- 15-30.

5.2. Intermitența aplicată în fotbal

5.2.1. Faze de odihnă relativă

Pentru apropierea de fotbal, vom aborda locul fazelor de repaus relativ a exercițiilor tehnice, precum în figura 216. Alergarea lentă poate fi, prin urmare, înlocuită de către conducere mingiei, parcurgere deplasări mici, jonglare cu mingia, singur sau mai multi, serii de lovituri în mingie.

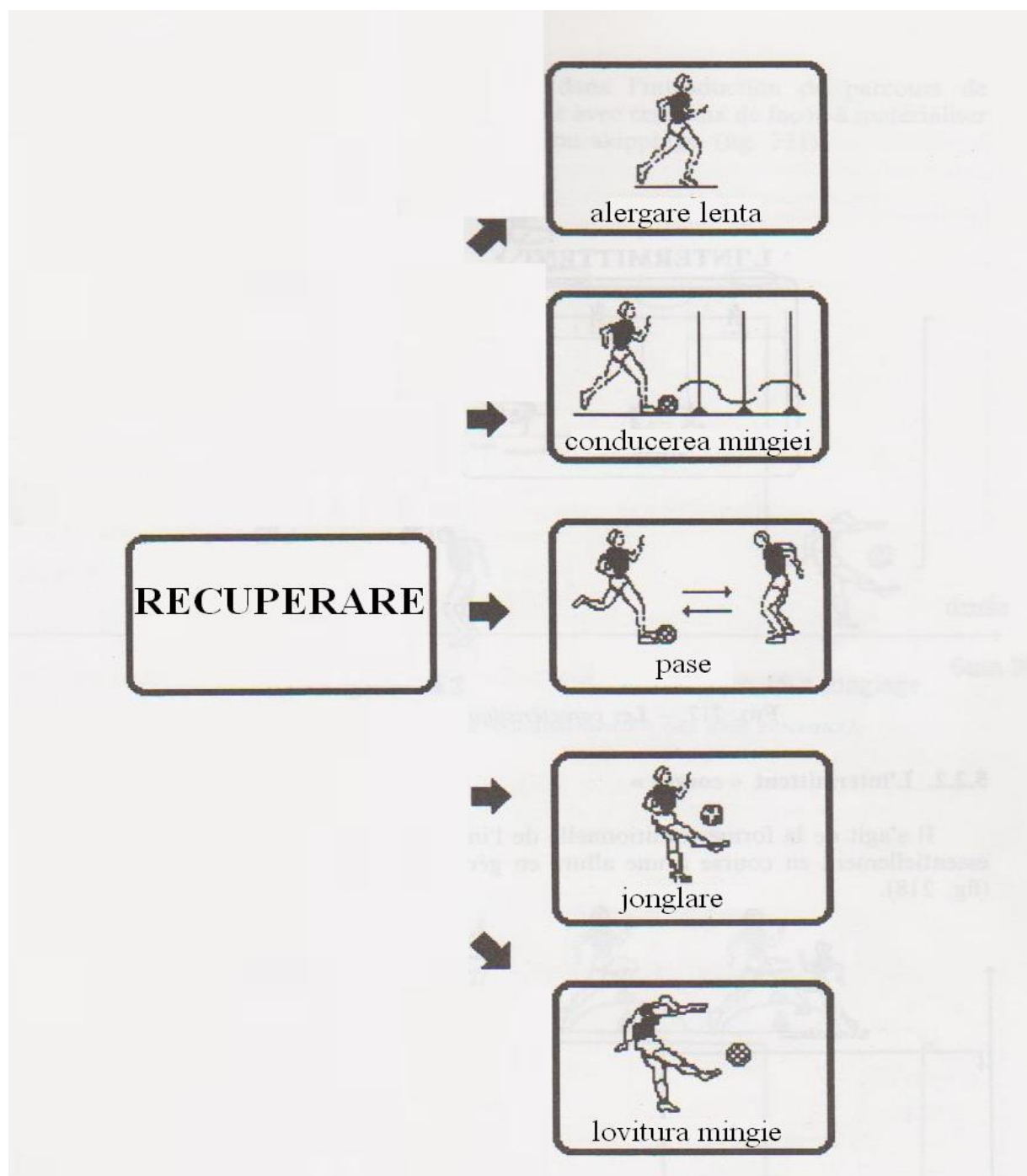

FIG.216. – Soluții diferite ale fazelor de recuperare a intermitentelor aplicate în fotbal.

Regulile de construcție a sesiunii de lucru <<intermitent>> :

Figura 217 arată caracteristicile ce permit construirea unei sesiuni de lucru intermitent.

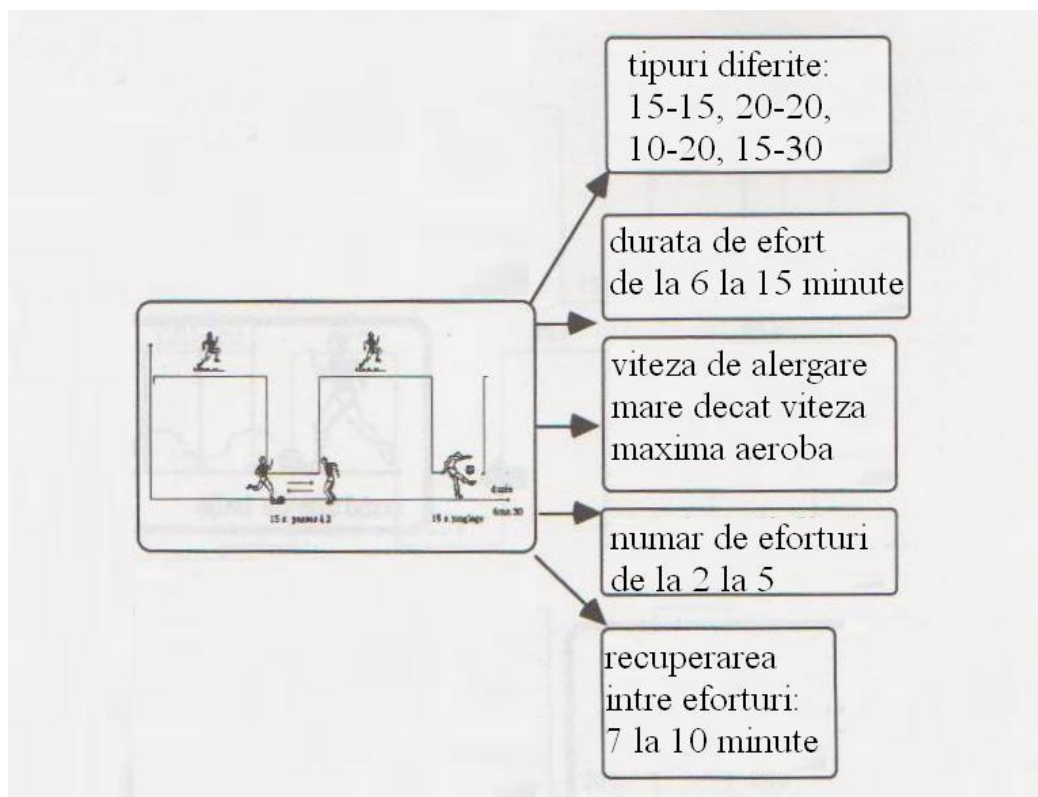

FIG.217. – Caracteristicile unei sesiuni intermitente.

5.2.2. <<Cursa>> intermitenta

El acționează forme tradiționale de intermitente: părțile intense sunt efectuate în principal în curse, cu alergare în general superioară vitezei maxime aerobe (fig.218).

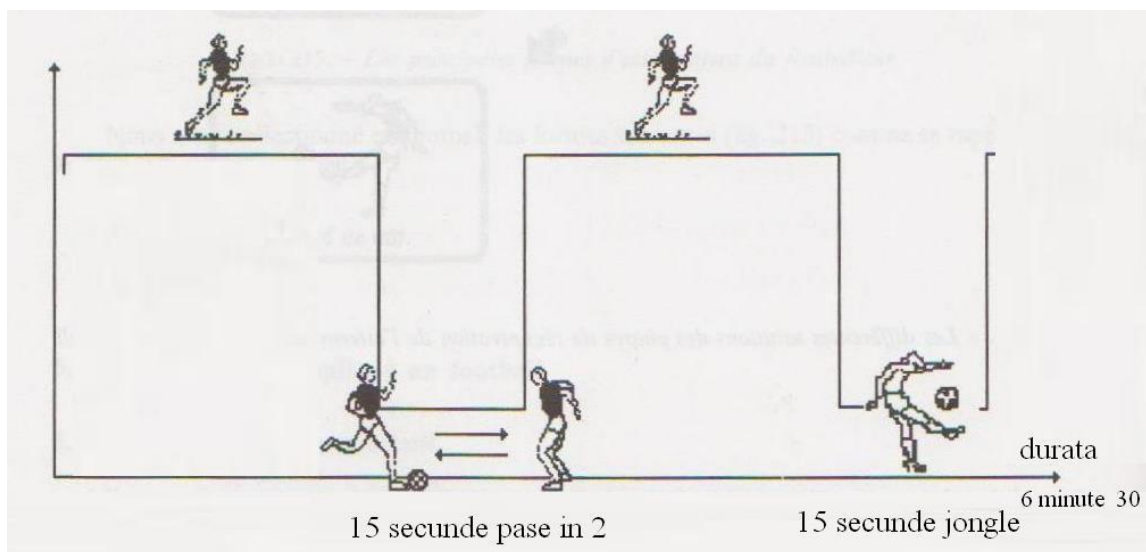

FIG.218. – <<Cursa>> intermitentă.

O variantă a cursei intermitente constă în introducerea pe parcursul salturilor, de alte tipuri de sărituri (dacă este posibil, cu cercuri în scopul de a materializa amplitudinea pașilor) (fig.219), plintele (fig.220) sau săriturile peste obstacole (fig.221).

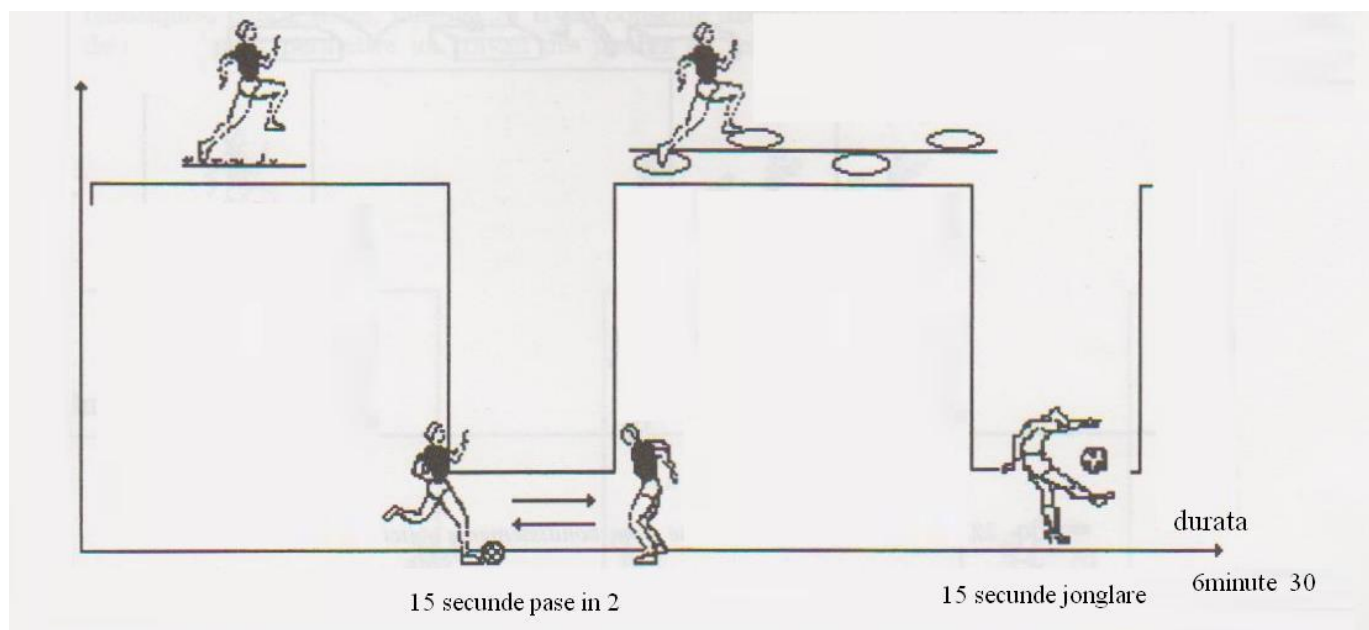

FIG.219. – Cursa intermitentă cu sărituri (aici cu cercuri).

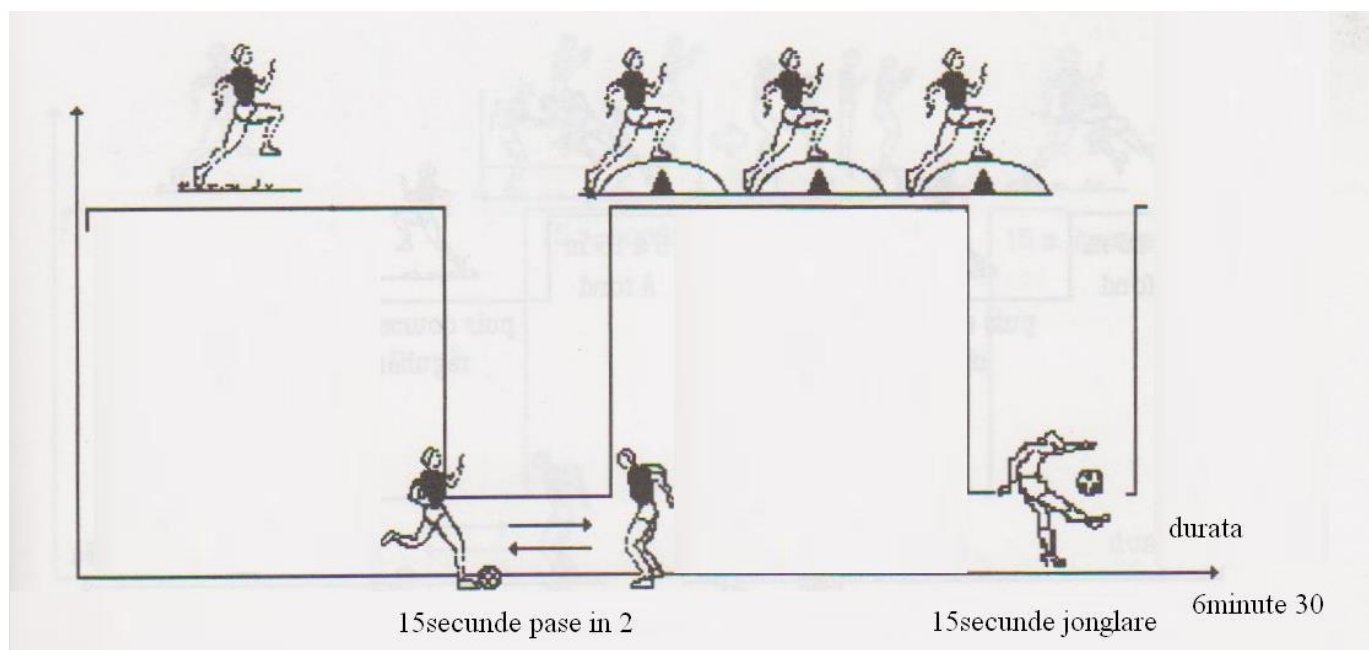

FIG.220. – Cursa intermitentă cu sărituri (aici salturi peste obstacole).

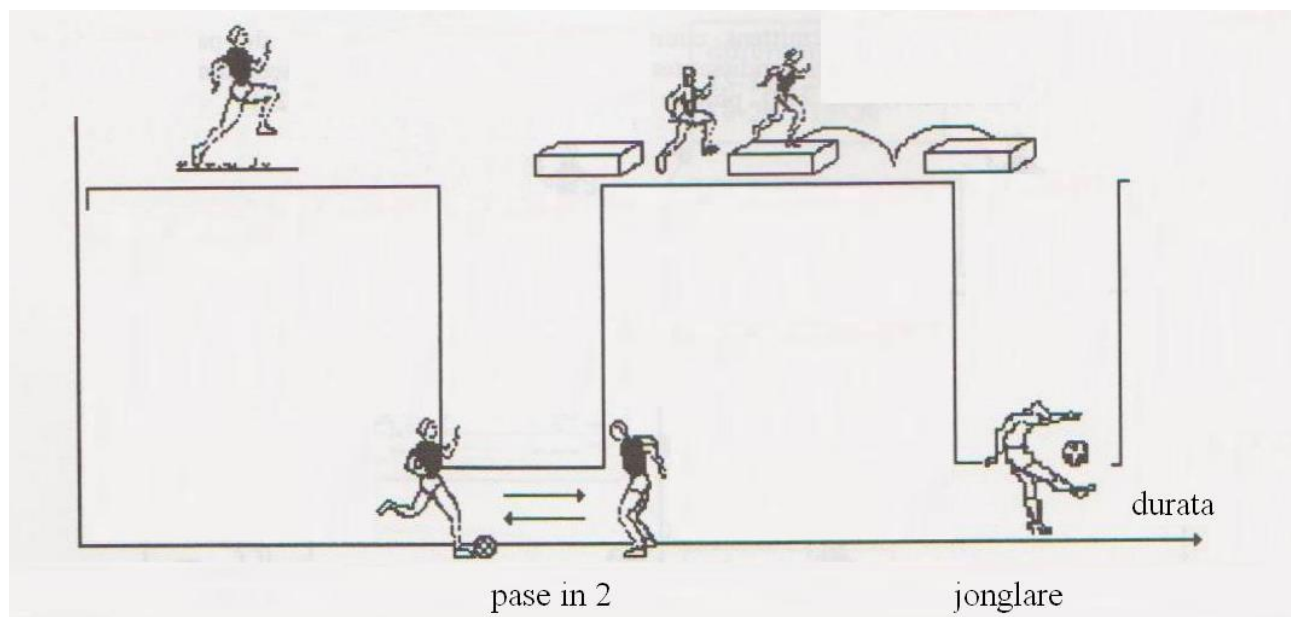

FIG.221. – Cursa intermitentă cu sărituri (aici cu plinte).

În scopul de a apropia efortul jucătorului de fotbal putem introduce o alta variantă. Jucătorul în cursul unui meci, după cum vom vedea, face în special sprinturi scurte dar de intensitate mare. Vom putea să descompunem faza de cursă în doua părți (fig.222):

- 5 la 15 m sunt efectuate intens;
- relaxarea fiind fuga în ritm regulat definit mai sus.

Noi numim această variantă : intermitente <<cursa cu 2 viteze>>.

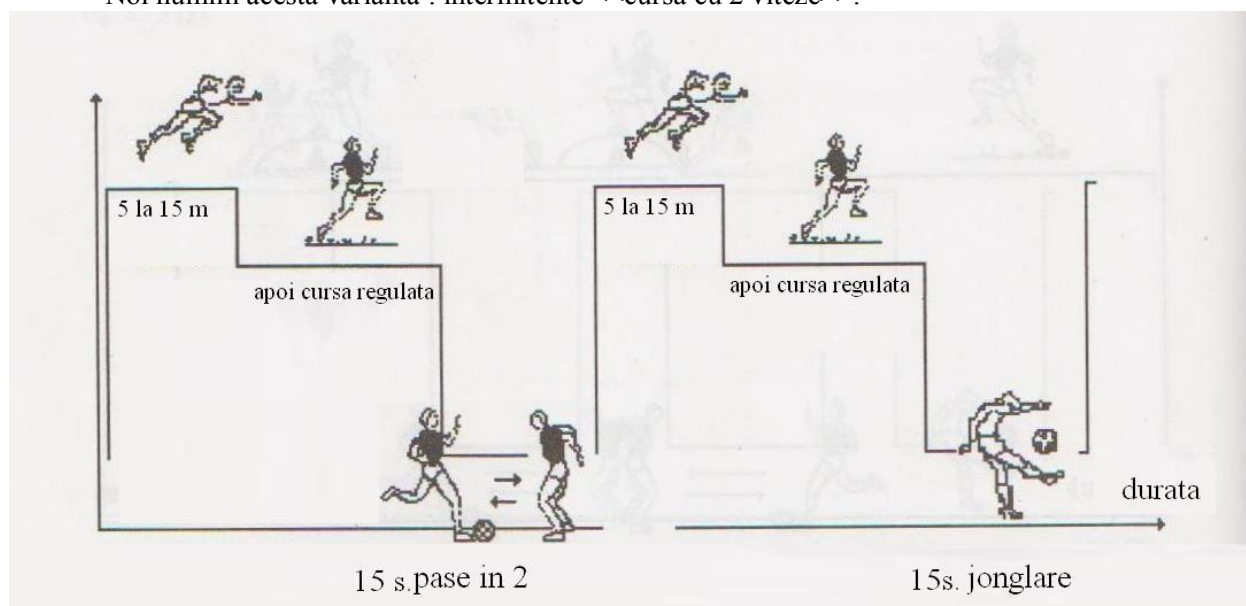

FIG.222. – Intermitent <<cursa cu 2 viteze>>.

5.2.3. Forța intermitentă

Aceasta acționează de aceasta data simplu de a introduce secvențe de salturi ale picioarelor (elastic, bănci, garduri, plinte...). Este totuși recomandă să se mențină secvențe de curse, pentru a permite un lucru a picioarelor în relaxare și în amplitudine.

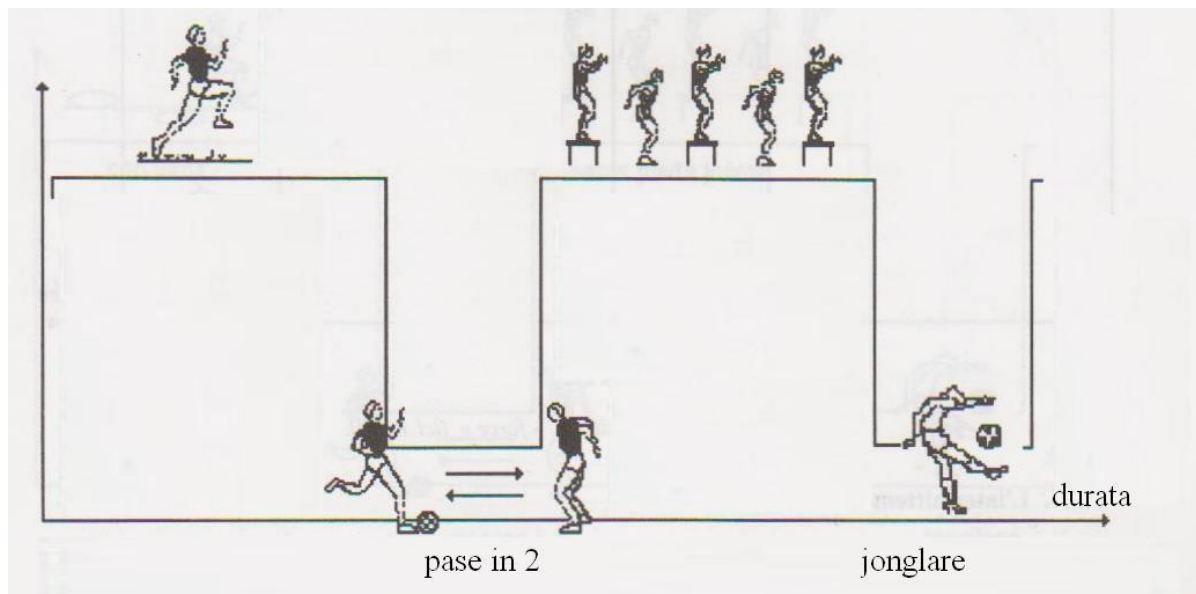

FIG. 223. – Forța intermitentă (aici banca).

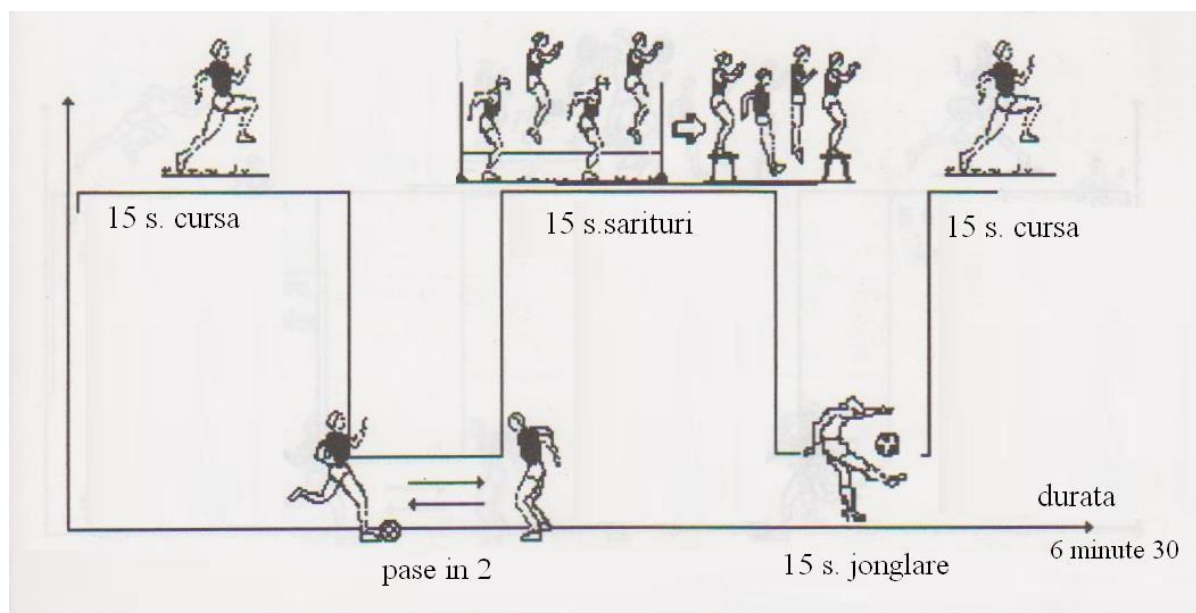

FIG.224. – Forța intermitentă (aici elastic, banca, în picioare).

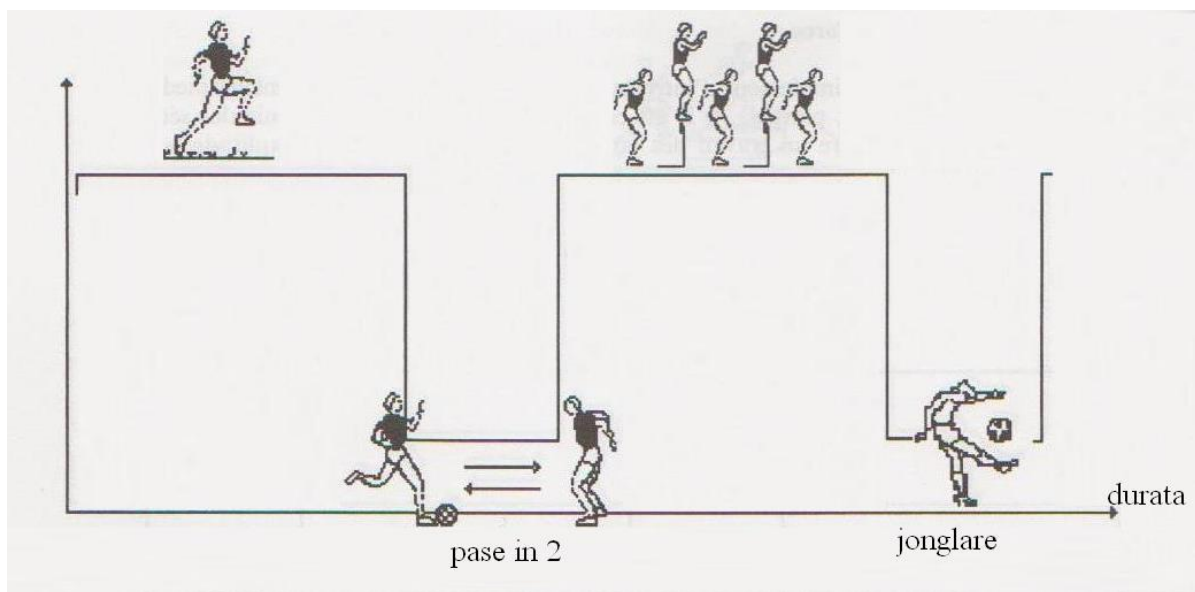

FIG.225. – Forța intermitentă (aici garduri).

5.2.4. Forta intermitentă cu sarcină

Vârful puterii intermitente constă în antrenarea intensă a musculaturii prin introducerea cu prudență a sarcinilor (fig.226).

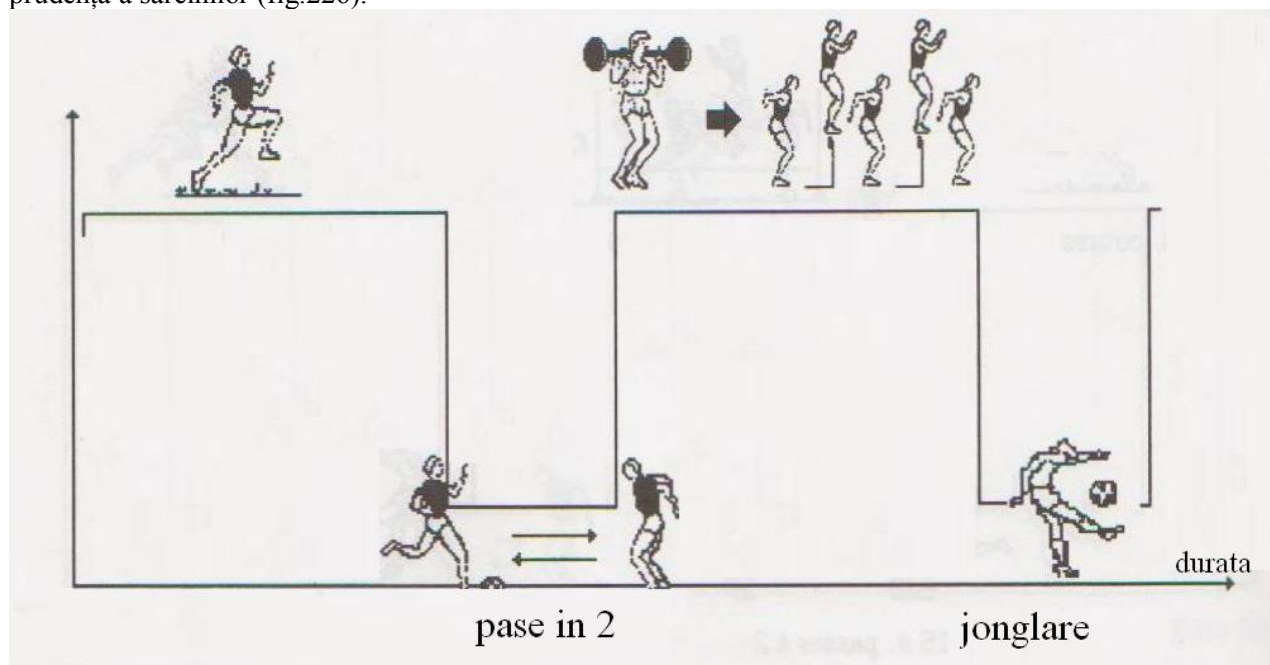

FIG.226. – Forța intermitentă cu sarcini.

5.2.5. Forta intermitent și variantele sale

Dintre diferitele exemple anterioare putem efectua câteva combinații.
Putem înlocui fazele de curse (toate sau numai o parte) cu sărituri (fig.227).

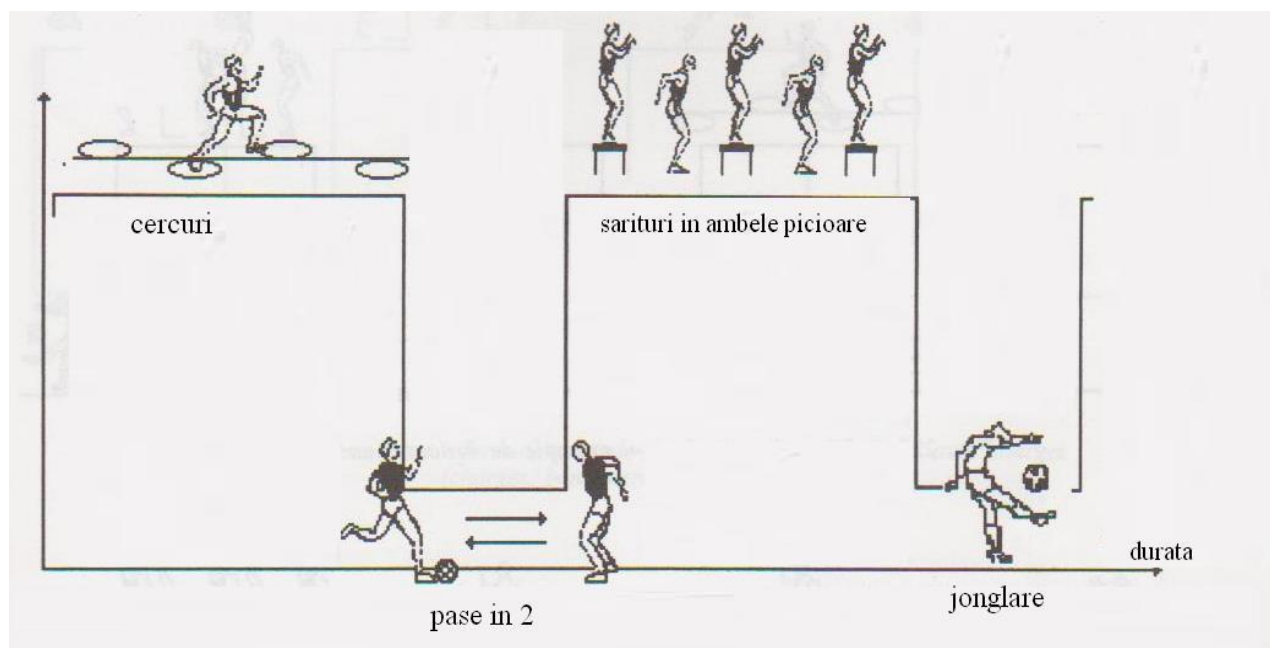

FIG.227. – Săriturile înlocuite în cursă.

În timpul forței intermitente cursa poate fi efectuată cu << 2 viteze >> (fig.228).

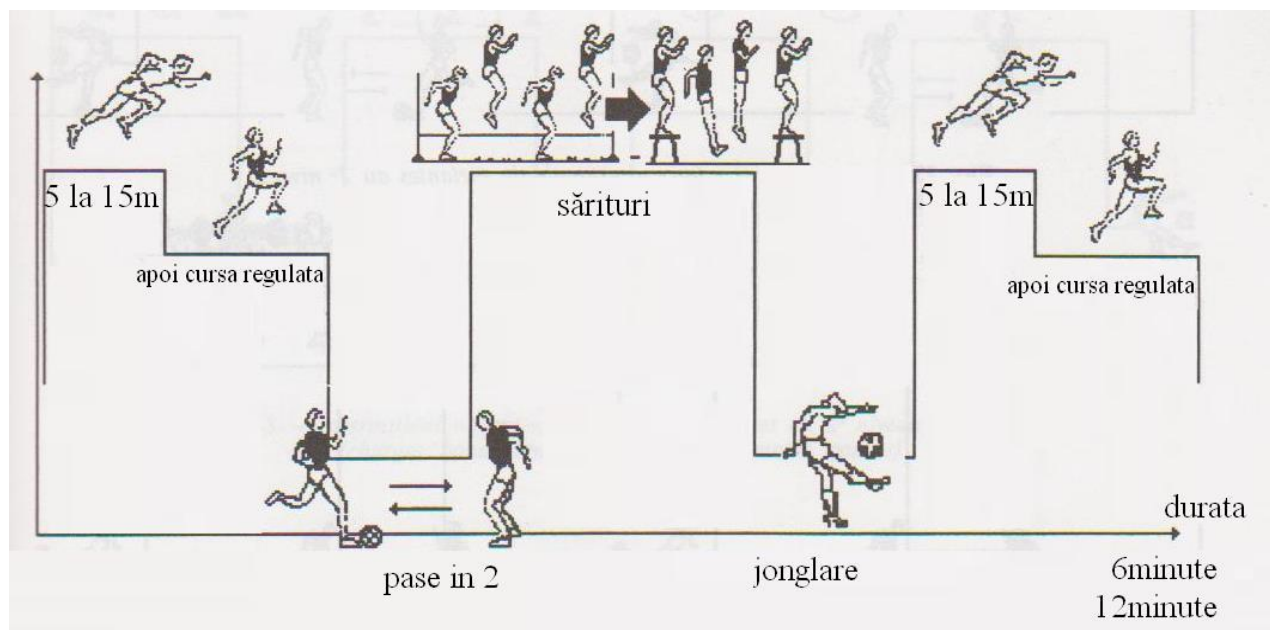

FIG.228. – Forța intermitentă cu o cursă <<cu 2 viteze>>.

5.2.6. Forța intermitentă variante de nivel 2

Acesta acționează pentru a oferi alternanța periodică, la fiecare 2 cicluri de lucru (fig.229 la 233).

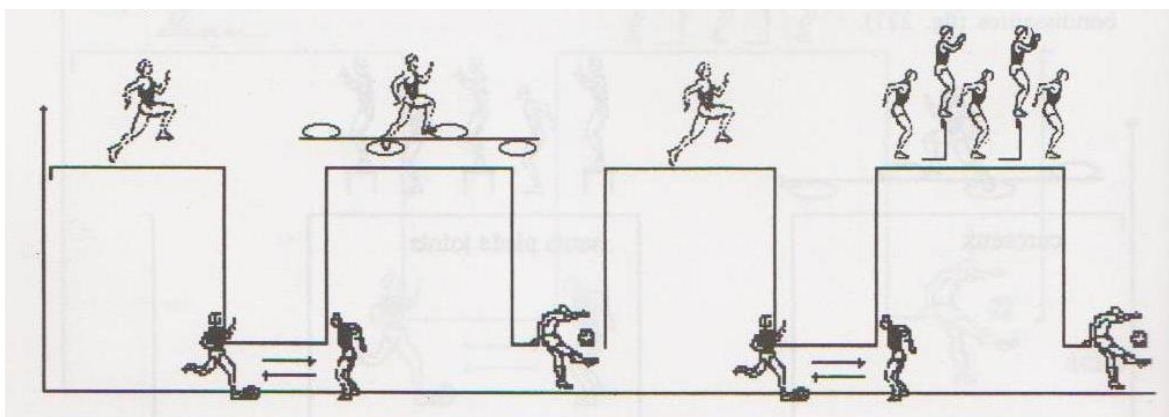

FIG.229. – Forța intermitentă exemple, de variante de nivel 2.

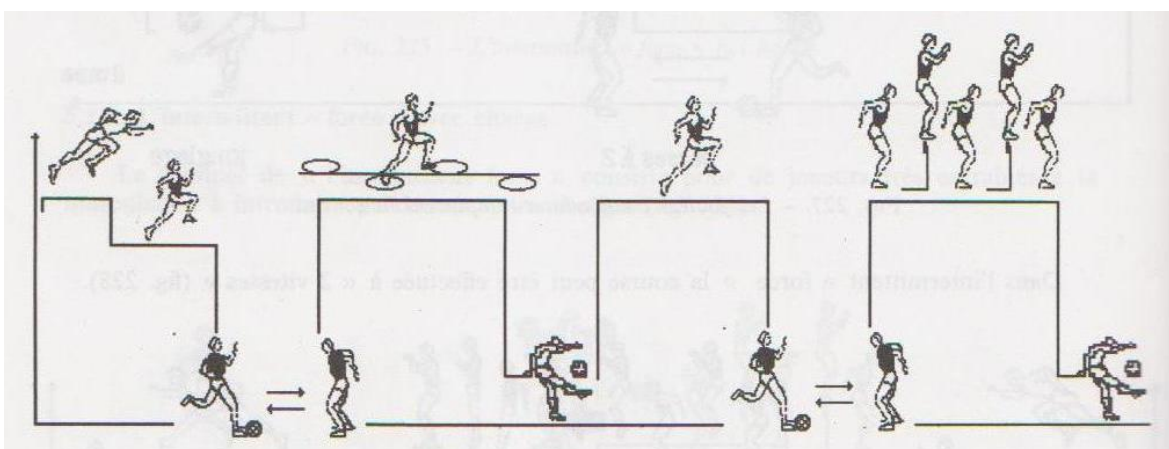

FIG.230. – Forța intermitentă, exemple de variante de nivel 2.

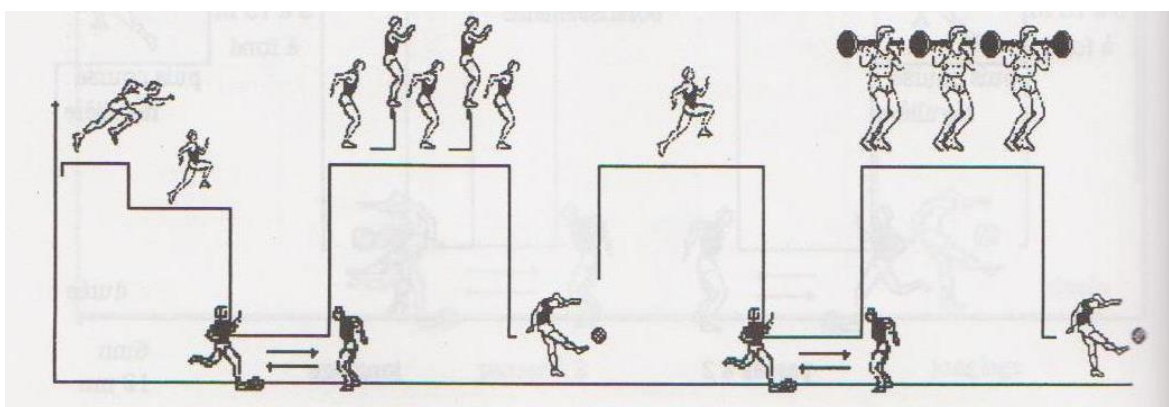

FIG.231. – Forța intermitentă, exemple de variante de nivel 2, cu sarcini.

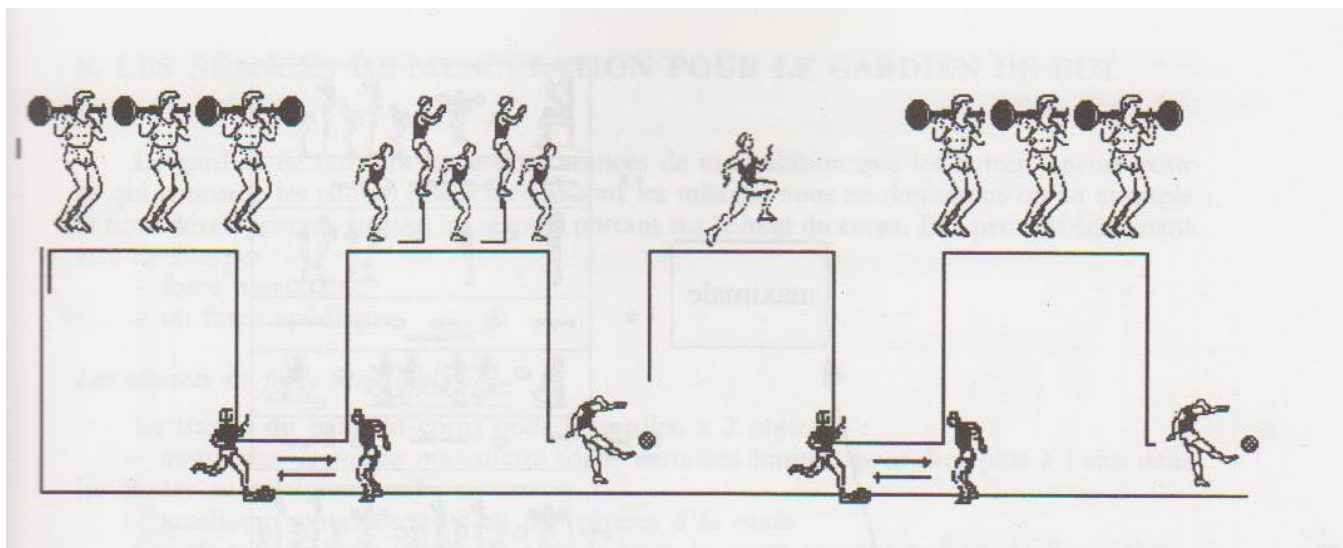

FIG.232. – Forța intermitentă, exemple de variante de nivel 2 cu sarcini (sarcini, sărituri, curse).

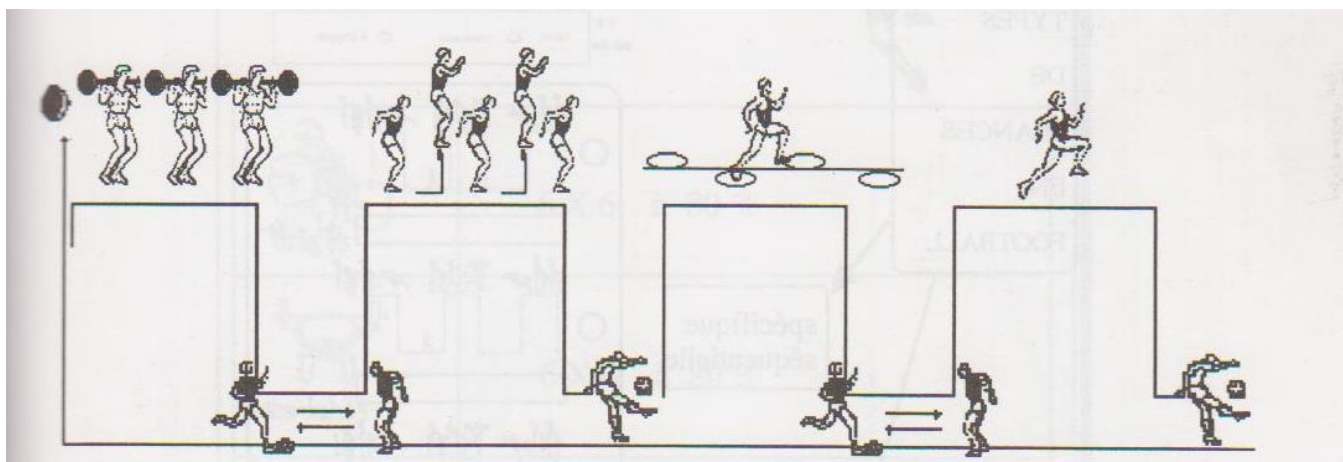
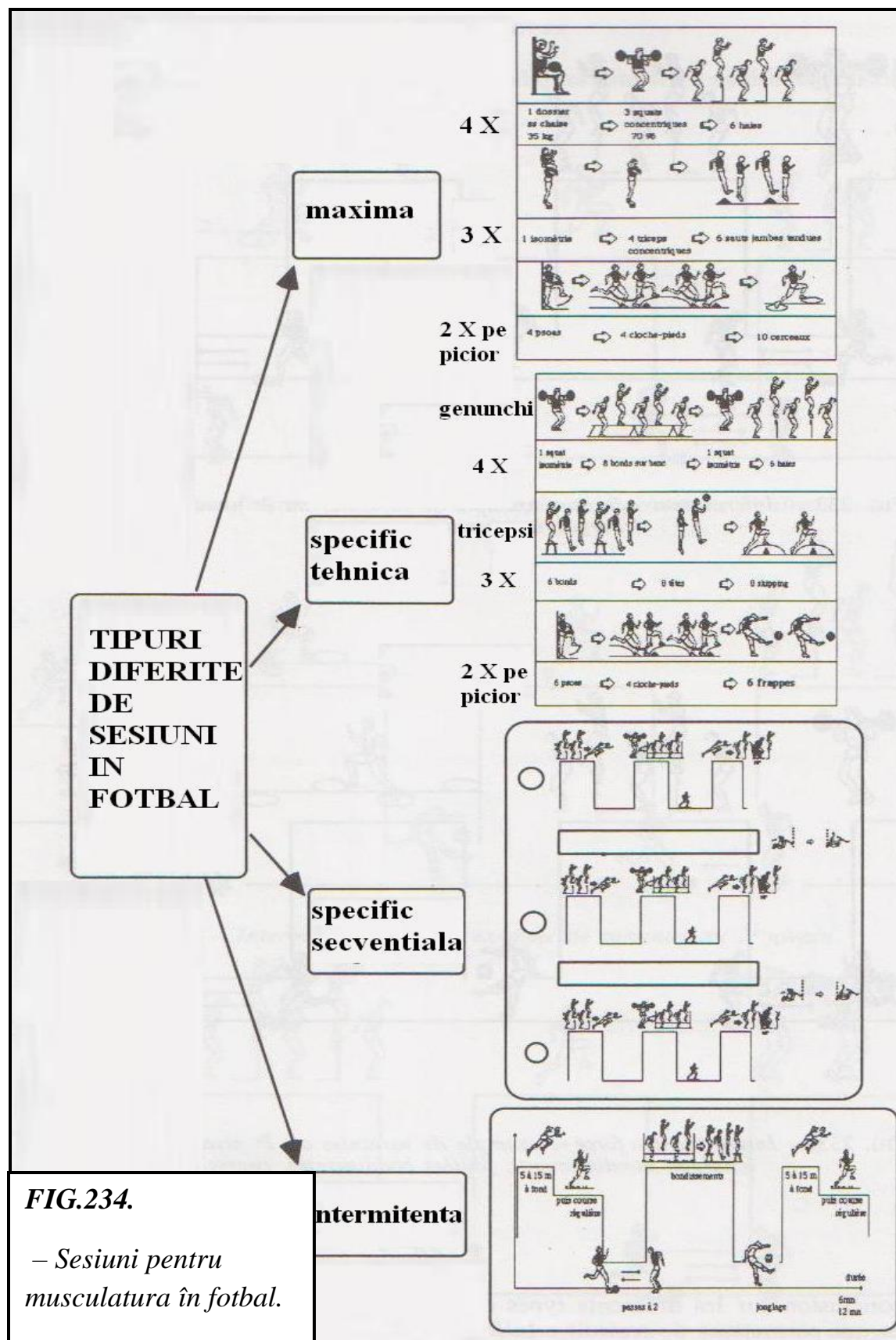

FIG.233. – Forța intermitentă, exemple de variante cu 2 nivele cu sarcini (sarcini, sărituri, curse).

In concluzie, pentru diferitele tipuri de sesiuni vom ilustra cele 4 tipuri de sesiuni ce permit lucrarea forței în fotbal (fig.234).

6. Antrenament pentru portar

Portarul va face antrenament fel ca ceilalți jucători pentru picioare (principiile sunt aceleasi) vom da un exemplu si vom dezvolta în principal, sesiuni de pe partea superioară a corpului. Aceasta poate fi, de asemenea, de 2 tipuri:

- forța maximă;
- sau forța specifică.

Sesiuni de forta maxima:

Lucrarea partii superioare a corpului pentru portari are 2 obiectii:

- cresterea masei musculare (în anumite limite) pentru a fi confortabil în căderea la pământ (plonjarea);
- îmbunătățirea eficienței în ridicarea mâinii.

Sesiunile de forța maximă pentru partea superioară a corpului se pot face în 2 feluri: în special cu puțin material, cu o bară simplă se efectuează în care efectuează o sesiune centrată pe 3 mișcări: tirages, couches, pull-overs (fig.235).

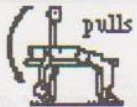

Forța maximă pentru portar	
 tirages	6 X 6 la 80%
 couches	6 X 6 la 80%
 pulls	6 X 6 la 80%
 abdo	5 serii de 15

FIG.235. – Sesiuni de forța maximă pentru partea superioară a corpului pentru un portar, sesiune cu bară.

Subliniem aici că aceste sesiuni **sunt mai eficiente** față de aparate ce sunt prezente doar să introducă puțină varietate.

- putem, când se dispune de **aparate**, să folosim sesiuni mai sofisticate, cu forță maximă, la aparate (fig.236).

<div> <h2>Forța maximă pentru portar (cu aparate)</h2> </div>				
	ridicari	4 X 6	80%	 8 X 6 80%
	pectorali	4 X 6	80%	 4 X 6 80%
	deltoizi	4 X 6	80%	 8 X 6 80%
	scripete	4 X 6	80%	 4 X 6 80%

FIG.236. – Sesiuni de forță maximă a părții superioare a corpului pentru portar, sesiuni cu aparatele.

Sesiunile fortei specifice:

Ele sunt destinate a permite utilizarea eficienta a fortei brațelor, pentru portar, în fazele tehnice ce se ocupa de : degajarea mâinii în particular.

SESIUNI DE FORȚĂ SPECIFICĂ: PORTARUL

4 X				
	4 ridicari 80%	4 "aruncari inapoi" mingie medicinala 3kg	4 ridicari 80%	4 "aruncari inapoi" mingie medicinala 3 kg
6 X				
	6 aruncari cu impingere mingie medicinala 3 kg	6 aruncari cu impingere cu mingia	6 aruncari cu impingere mingie medicinala 3 kg	6 aruncari cu impingere cu mingia
5 X				
	6 aruncari cu elan mingie medicinala 3 kg	6 aruncari cu degajarea manii	6 aruncari cu elan mingie medicinala 3 kg	6 aruncari cu degajarea manii

FIG.237. – Sesiuni de forta specifică pentru portar.
Combinat: mișcări cu sarcini, mingie medicinală si arunacarea mingiei.

Sesiuni specifice pentru picioare pentru portar:

Exercițiile tehnice pe care le-am introdus în sesiunea pentru picioare, sunt aici înlocuite de exercițiile <<portar>> (fig.238).

ANTRENAMENT SPECIFIC : PORTAR

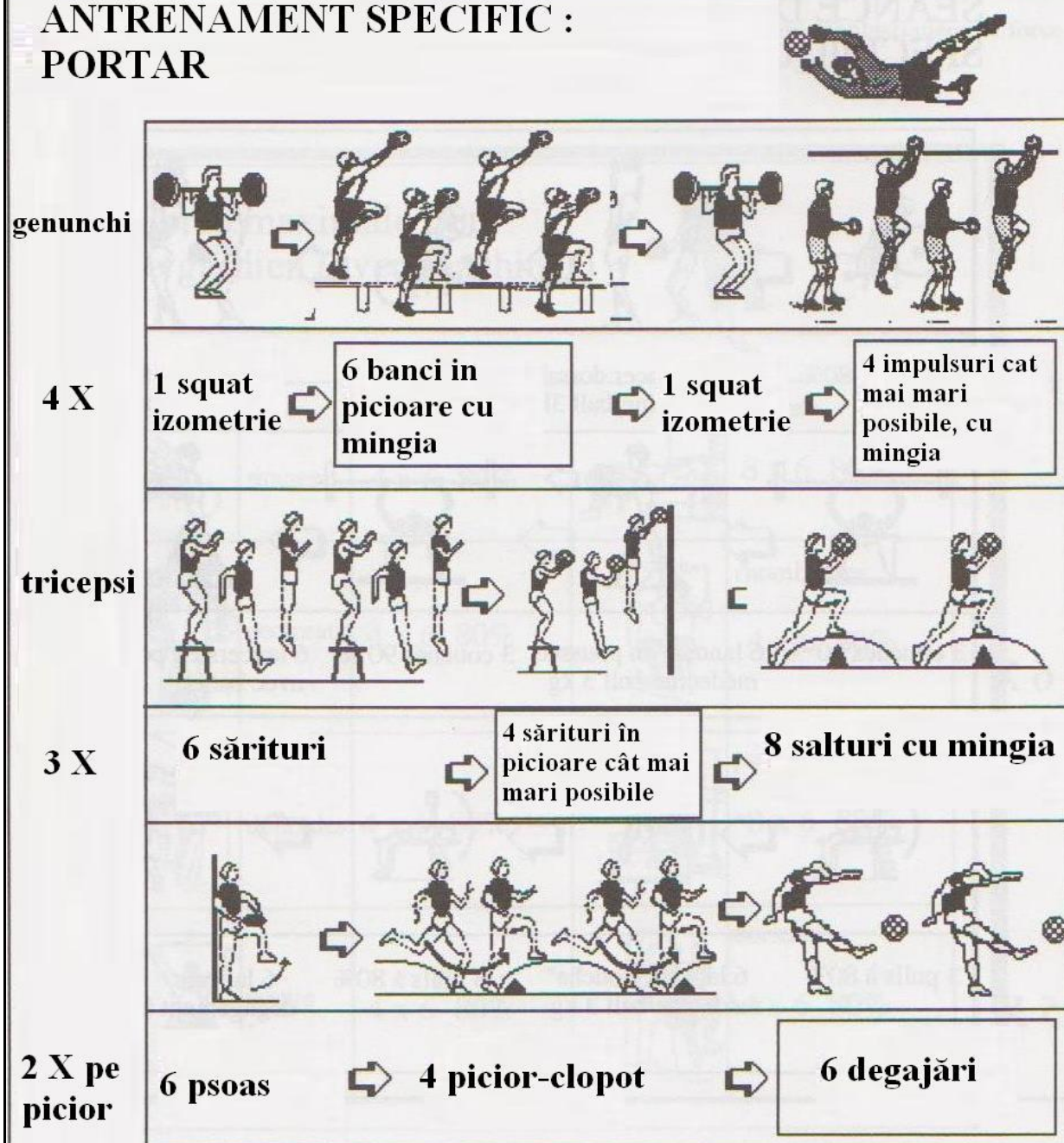

FIG.238. – Exemple de sesiuni specifice <<portar>> pentru picioare.

CAPITOLUL IV

PLANIFICAREA ÎN FOTBAL

Săptămâni – Cicluri – Ani

1. SĂPTĂMÂNA

Noi, evident, nu poate oferi o săptămână de antrenament ideală fără a ține cont de contextul particular al fotbalului.

Vom încerca să dăm exemple pentru situații diferite:

- pentru un centru de formare;
- pentru un club profesional în cursul campionatului;
- pentru un club profesional în cursul campionatului atunci cand calendarul nu prezintă meci duminica;
- pentru un club cu 2 meciuri pe săptămâna;
- pentru un club profesional în perioada de preparare: în intersezon de exemple.

Pentru un centru de formare:

Antrenorul, pe termen lung, îi poate disocia de obiective imediate (meciurile în toate duminicile). Săptămâna ideală, în centru de formare, de exemplu, este una care ar include trei tipuri de sesiuni (fig.239): forța maximă, forța specifică tehnică, forța intermitentă.

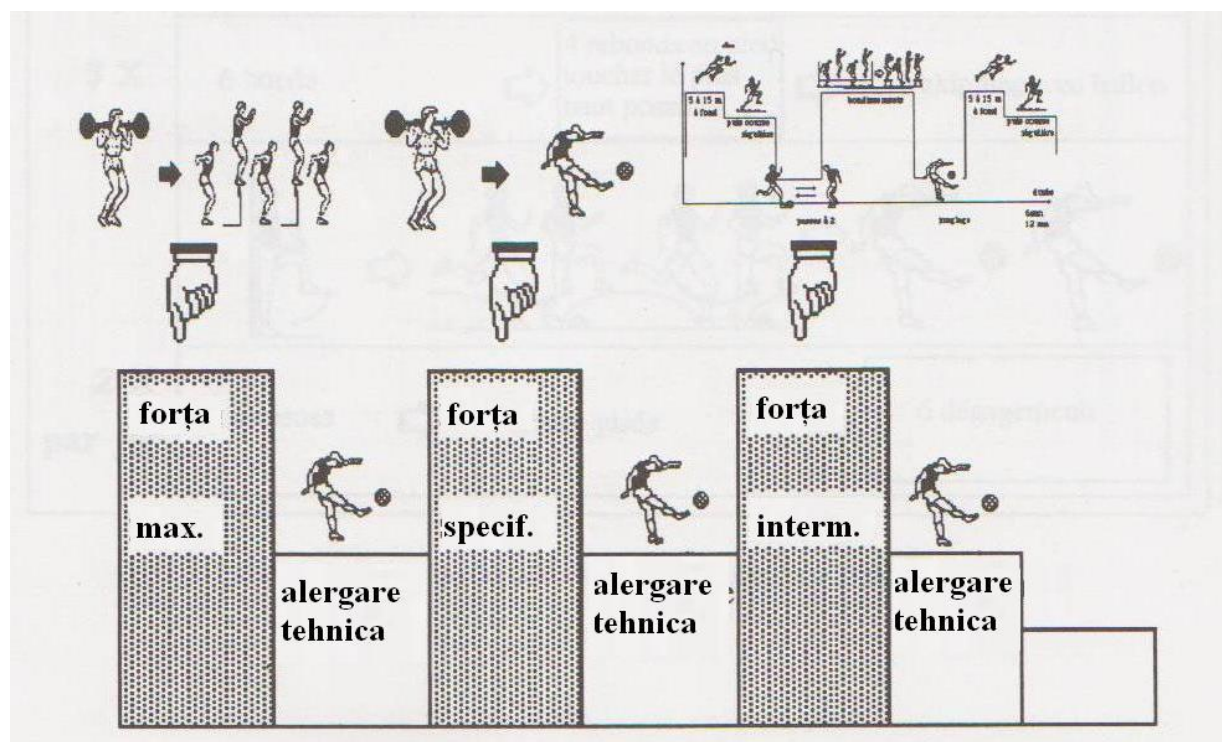

FIG.239. – Săptămâna tip, pentru un centru de formare.

Principiile de construcție a unei săptămânii sunt următoarele:

- un antrenament la fiecare 2 zile (3 pe săptămâna maxim);
- a doua zi un antrenament o alergare, sau un lucru tehnic sau tactic. Musculatura solicitată articulațiile în mod intens, este bună a doua zi pentru a funcționa elementele în mod perdant;
- săptămâna trebuie să înceapă întotdeauna prin sesiuni foarte calitative: forța maximă sau specifică.

Ne vom întoarce la această posibilă săptămână, în rândul profesioniștilor în timpul intersezonului, atunci când aceștia fac un preparare într-o perioadă suficient de lungă.

Săptămâna din timpul campionatului:

În acest caz, trebuie ținut cont de obiectivul major, ce reprezintă meciul de duminică. Trebuie aplicate următoarele principii:

- niciodată nu începe un antrenament în cursul campionatului, fără pregătire în prealabil. Rezultatele se vor simți într-o manieră negativă;
- pentru a nu avea parte de efecte negative în timpul meciului de duminică, antrenamentul ar trebui să fie mai puțin intens decât cele care au fost făcute într-o perioadă anterioară sau dacă nu a existat nici un meci (sau în timpul intersezonului);
- pregătirea meciului important ar trebui să fie întotdeauna realizată prin reducerea cantității de lucru în săptămâna ce precede.

Figura 240 arată un exemplu de meci de duminică. În cazul unei meci de sâmbătă trebuie decalat în mod evident, o zi. Vom detalia diferite sesiuni în figurile de la 241 la 243.

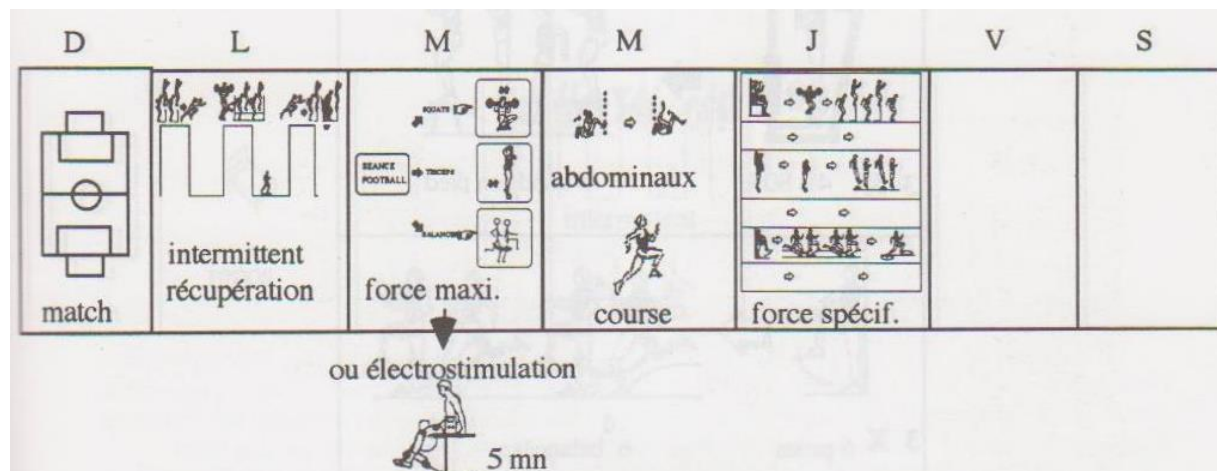

FIG.240. – Săptămâna tip în timpul campionatului.

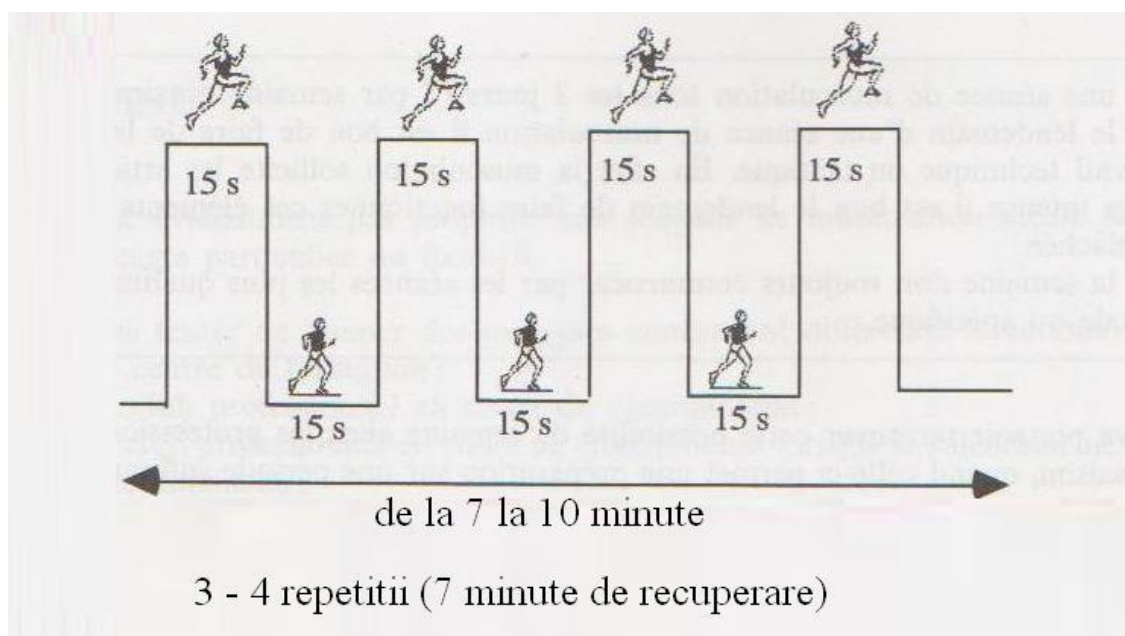

FIG.214. – Sesiuni intermitente destinate recuperării meciului și să mențină nivelul aerob al jucătorului.

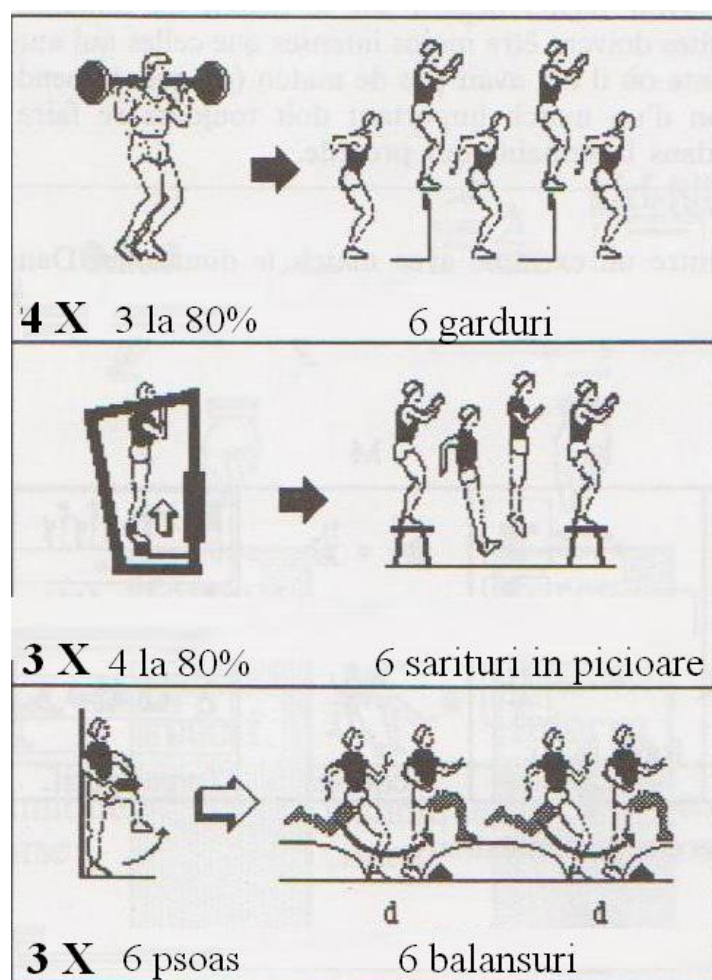

FIG.242. – Exemple de sesiuni de forță maximă într-o săptămână cu meciuri

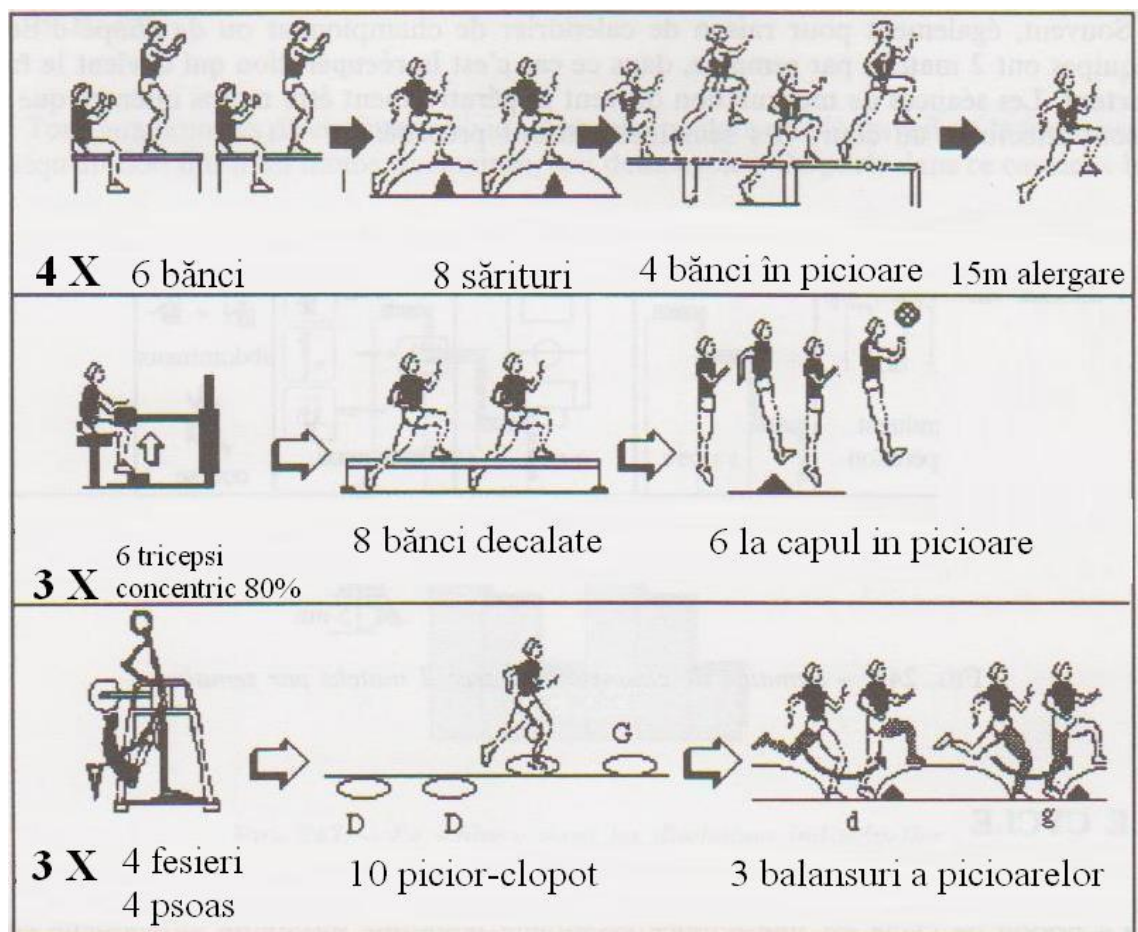

FIG.243. – Exemplu de sesiune de forta specifica în cursul unei săptămâni de campionat.

De multe ori pentru unele echipe, ziua de luni este rezervată repausului, în acest caz noi propunem săptămâna reprezentată în figura 244.

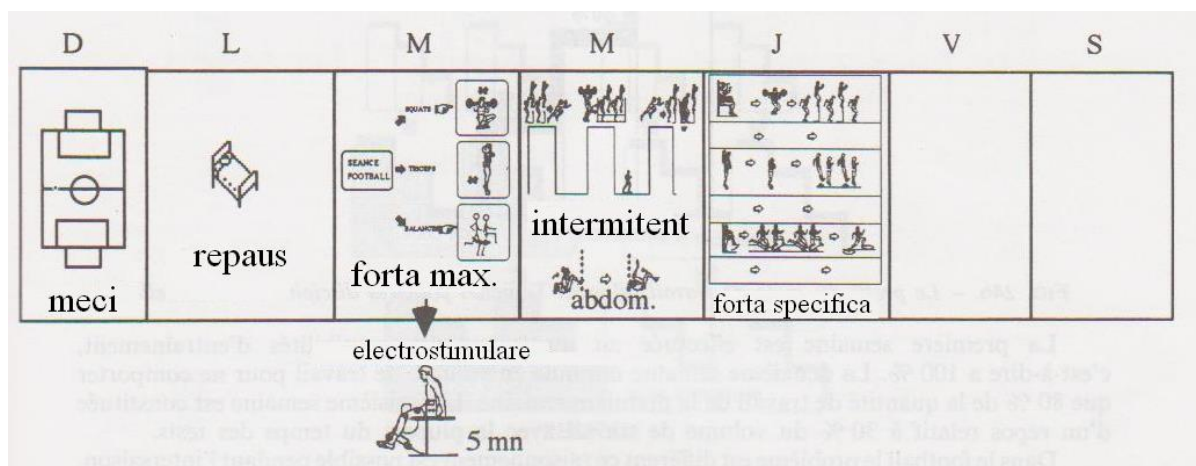

FIG.244. – Săptămâna de campionat cu repaus luni (tipul campionatului din Italia).

De multe ori, din motivul calendarului campionatului sau cupei Europei, echipele au 2 meciuri pe săptămână, în acest caz **recuperare devine un important factor**. Antrenamentele trebuie să fie în mod imperativ, mai puțin intense decât cele care sunt făcute în timpul săptămânii anterioare.

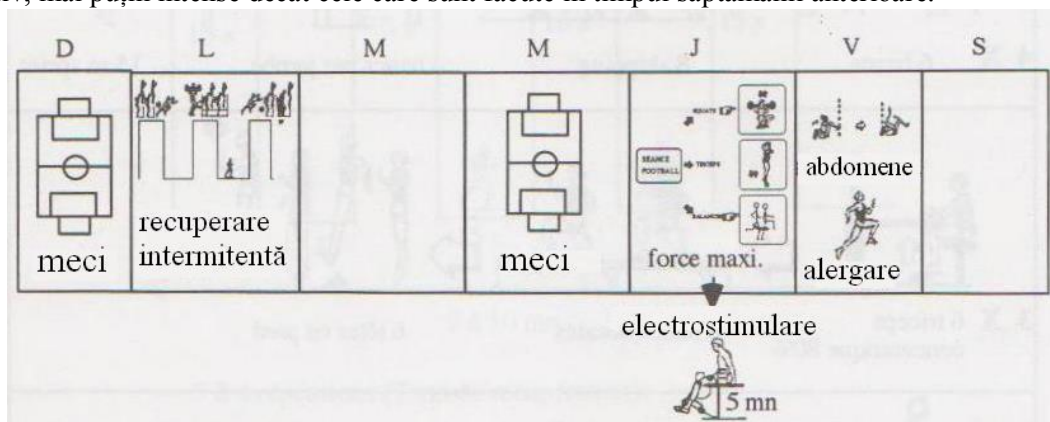

FIG.245. – Săptămâna de campionat, cu 2 meciuri pe săptămână.

2. Ciclul

Noțiunea de ciclu este esențială pentru a o disciplină individuală ca atletism, pentru sportul de echipa trebuie în mod evident să se adapteze. Dar, da normele de construcție de cicluri. Durata ideală a unui ciclu este astăzi de 3 săptămâni pentru discipline de forta explozivă. Figura 246 ilustrează un profil de 3 săptămâni.

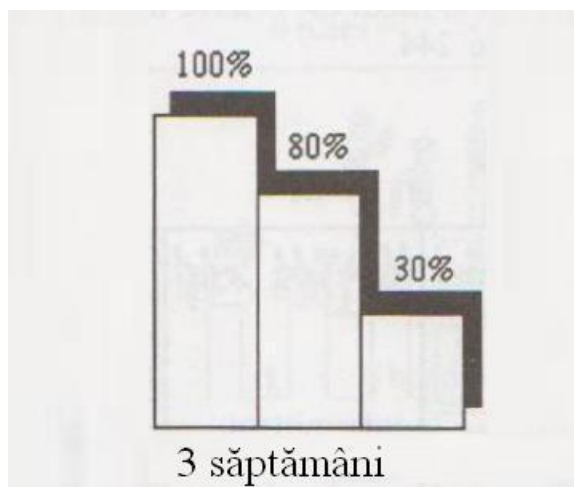

FIG.246. – Profilul ciclului (dupa Tchiene) pentru discipline individuale.

În prima săptămână se efectuează numărul maxim de posibile antrenamente, adică 100%. A doua săptămână diminuam volum de lucru trebuie să conțină doar 80% din cantitatea de lucru din prima săptămână. În a treia săptămână un repaus relativ de 30% din volum de lucru de cele mai multe ori ce teste.

În fotbal problema este diferit acest raționament este posibil în timpul intersezon. Cu toate acestea trebuie să ne amintim că lucrul forței nu trebuie să fie permanentă, acesta trebuie să dea periodic un mod de recuperare, prin reducerea sau eliminarea sesiuni.

3. BLOCUL

Intotdeauna pentru disciplinele individuale, constam faptul că lucrul fortei poate să fie în concordanță cel puțin 6 săptămâni, sau două cicluri. În acest caz vorbim de <<bloc>>.

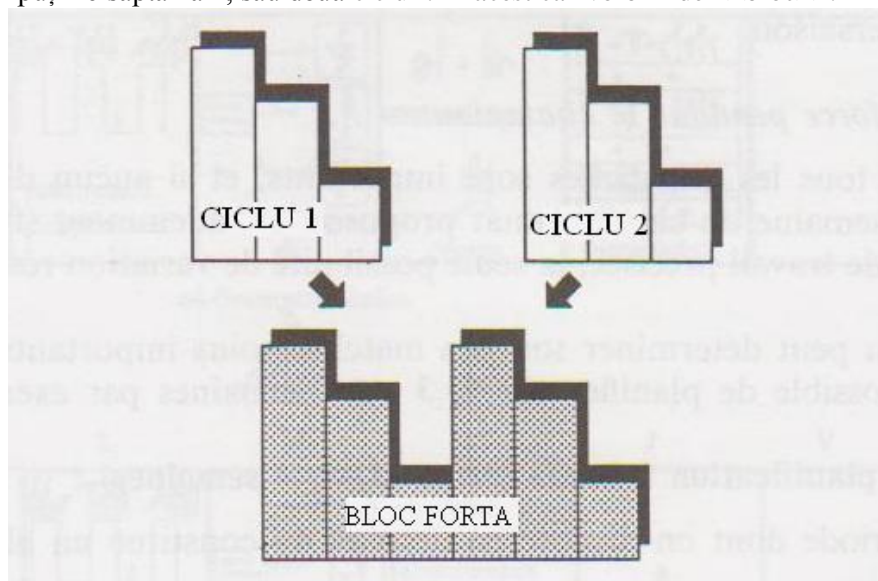

FIG.247. – Blocul în disciplinele individuale.

Această noțiune introdusă de Verchoshanski este un accent pe calitate fizică pentru o perioadă lungă de timp (două cicluri) (fig. 247).

Un atlet care se antrenează în forță pentru un timp are tendința de a pierde anumite calități tehnice, trebuie să ne prezice un program care permite un transfer de noi calități tehnice. Astfel, vom alterna blocuri de "rezistență" și blocuri de tehnică. Vom vorbi în acest caz de <<PERIOADA>> (figura 248).

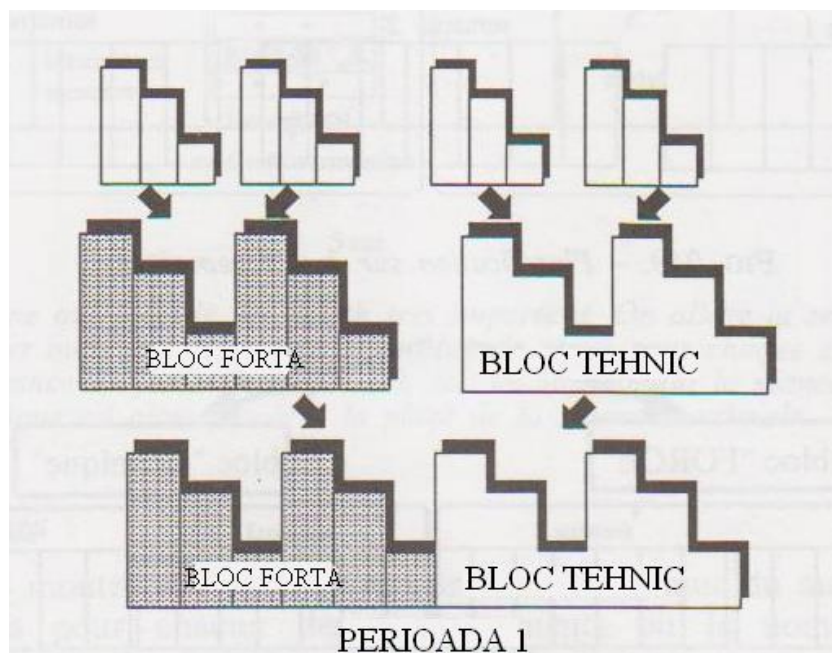

FIG.248. – Perioada (G.Commetti, <<Metode moderne de antrenament>>).

4. CICLUL, BLOCUL SI FOTBALUL

În fotbal nu se dispune de un calendar ce permite aplicări directe a acestor principii. Ne confruntăm des ciclu și bloc, folosim des cuvântul bloc pentru a marca va insista pe o dominantă (fostă sau tehnică). Planificarea forței în fotbal se poate exprima în 2 feluri:

- În timpul campionatului;
- În intersezon.

Planificarea forței în timpul campionatului:

În orice caz, fiecare duminică este foarte importantă și nici o duminică nu este liberă, se aplică în săptămâna de campionat propusă precedent (fig.240) niciodată a nu se depăși cantitatea de lucru precizată, singura posibilitate de a variație constă în regimurile de acțiune musculară.

Dacă, din contra poate determina dacă jocurile mai puțin importante sau fără meci duminică, este posibil de a planifica 2, 3 sau 4 săptămâni, de exemplu.

Principiul planificării pe termen scurt (2,3, sau 4 săptămâni)

Se împarte perioada în două și se formează un bloc forță și un bloc tehnic (fig.249).

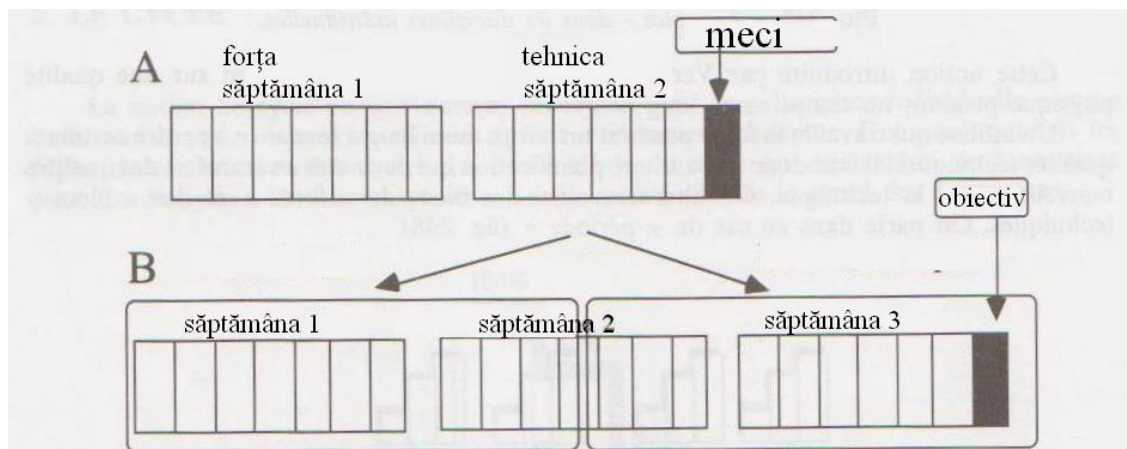

FIG.249. - Planificare pentru 2 si 3 săptămâni.

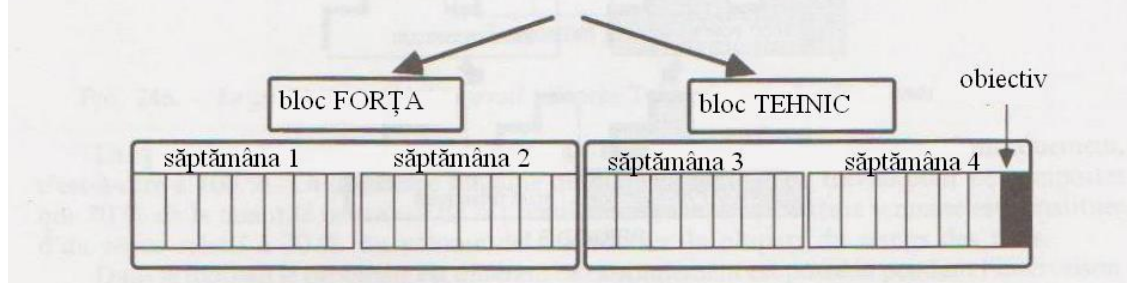

FIG.250. – Planificarea pe 4 săptămâni.

Săptămâna ce preceda obiectivul (meci important):

Pentru trei soluții (2, 3 sau 4 săptămâni) săptămâna ce preceda obiectivul este la fel, acestea sunt deja prezente (fig.240) care poate fi redus în continuare în moduri diferite:

- Suprimarea sesiunii de forță specifică (fig.251b);
- Suprimarea sesiunii de forță maximă (fig.251 c);
- Se îndepărtează una sau 2 la fiecare antrenament de 2 sesiuni de forță (fig.251 a).

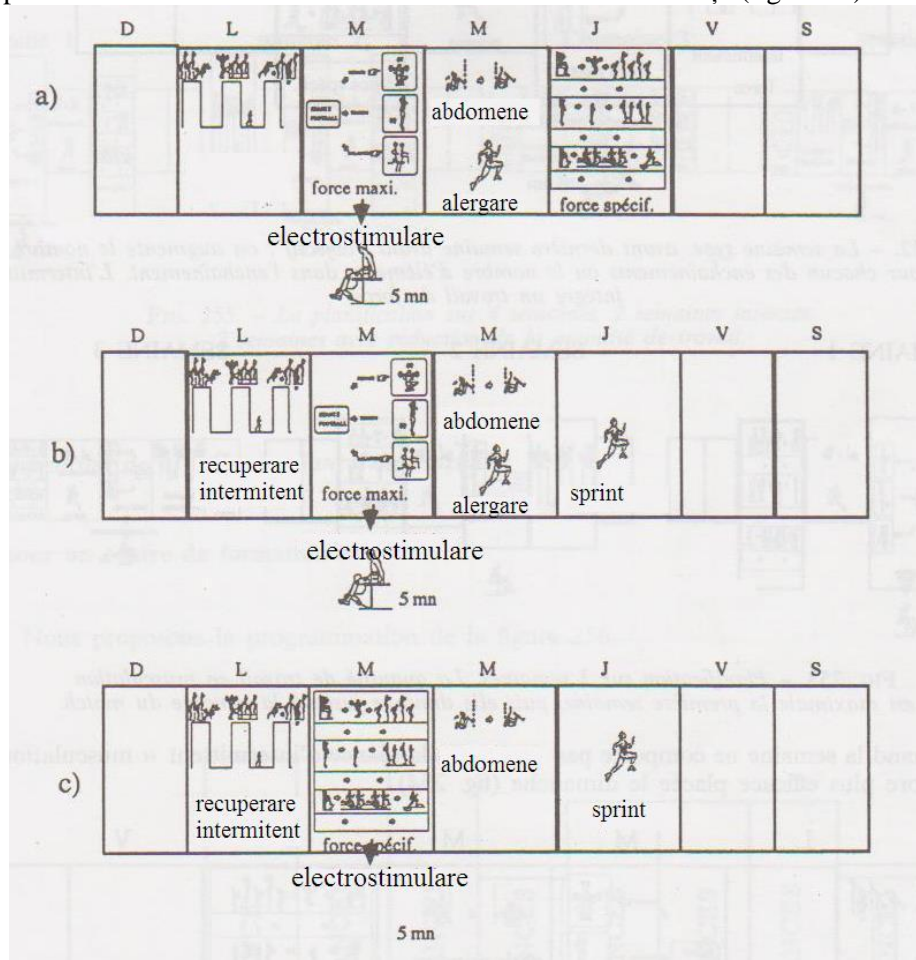

FIG.251. – Săptămâna ce precedă un meci important. Vom alege un tip de săptămână: menținerea de 3 sesiuni dar de micșorat numărul de serii pentru fiecare antrenament (a), suprimare sesiunii de forță specifică (b), en suprimant sesiunii de forță maximă (c), sesiune specifică este apoi plasata in locul sesiunii maxime.

Alte săptămâni:

Figura 252 arata o săptămâna ce preceda săptămână meciului : creștem numărul de serii pentru fiecare antrenamanet sau numărul de elemente într-un antrenament. Intermitenta integrează un lucru de forță.

Figura 253 arată organizarea pe 3 săptămâni. Cantitatea de lucru în musculatura este maximă în prima săptămână, apoi ea scade până în săptămână meciului.

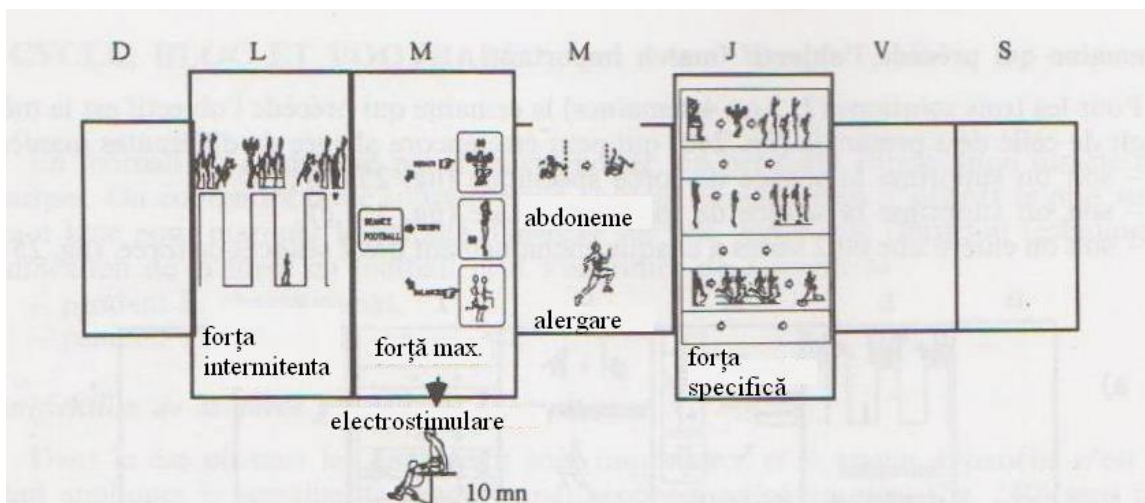

FIG.252. – Săptămâna tip, înainte de ultima săptămână înaintea obiectiv: creșterea numărului de serii pentru fiecare de antrenamente sau numărul de elemente într-un antrenament. Lucrul forței încorporate intermitent.

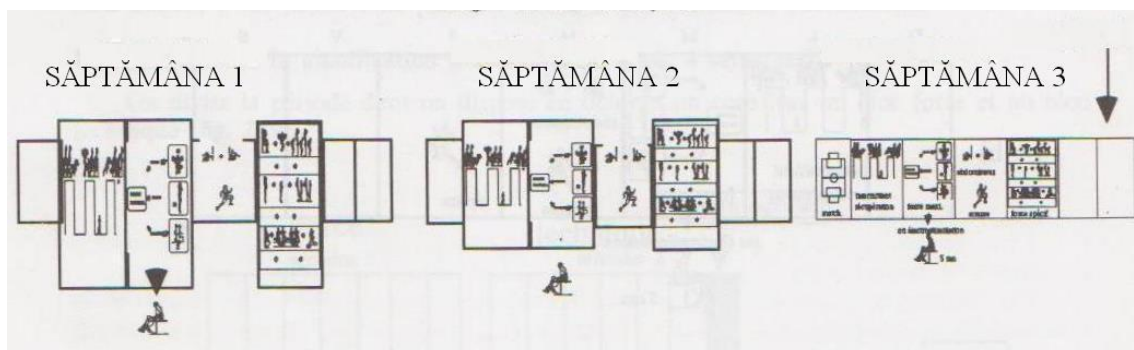

FIG.253. – Planificarea pe 3 săptămâni. Cantitatea de lucru este maximă în prima săptămână, apoi se diminuează până în săptămâna meciului.

Când săptămâna nu este a meciului, sesiunea intermitentă <<musculatura>> este mult mai eficientă duminică (fig.254)

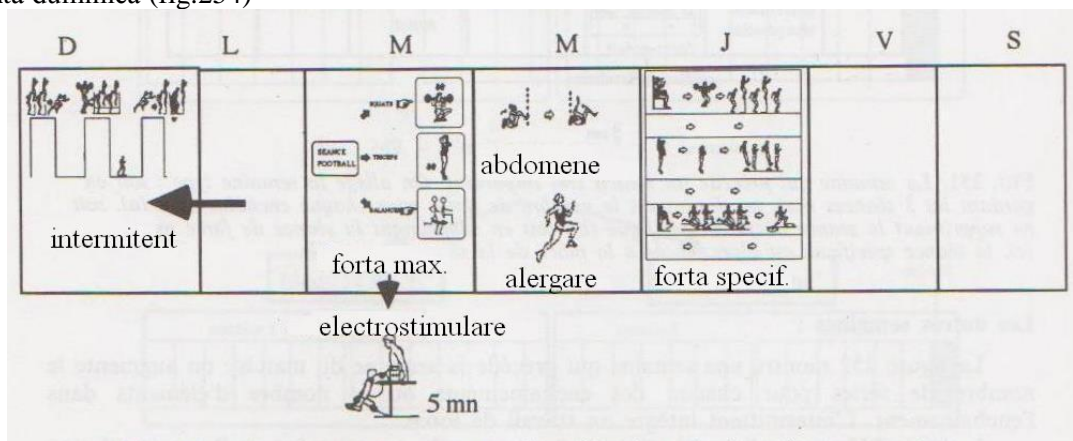

FIG.254. – Pentru săptămânile fără meci se fixează antrenamentul cu o zi înaintea, dar un mod care să nu aibe două sesiuni cu greutate, 2 zile la rând.

Figura 255 arată planifică pregătirea unui obiectiv în 4 săptămâni.

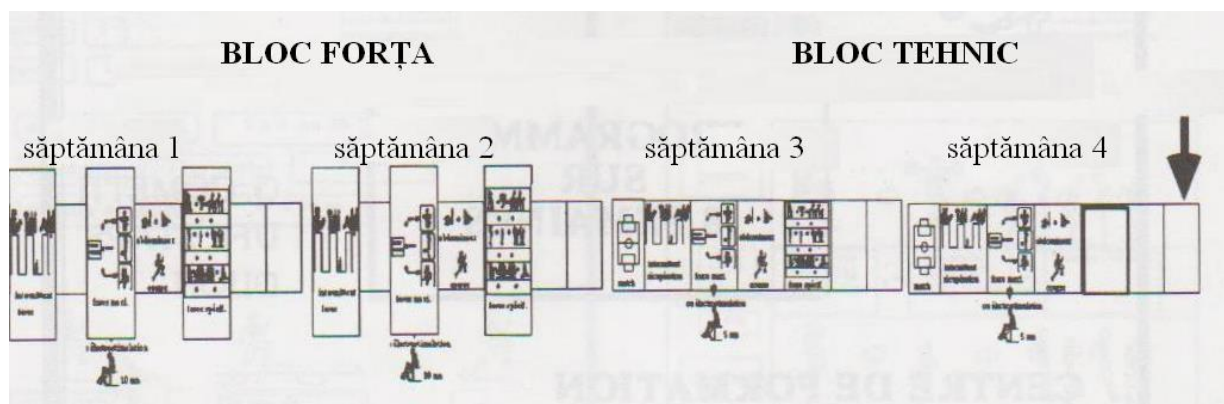

FIG.255. – Planificarea pentru 4 săptămâni, 2 săptămâni intense, 2 săptămâni cu reducerea cantității de lucru.

Planificarea antrenamentului în timpul intersezonului:

a) pentru un centru de formare:

Propunem programa din figura 256.

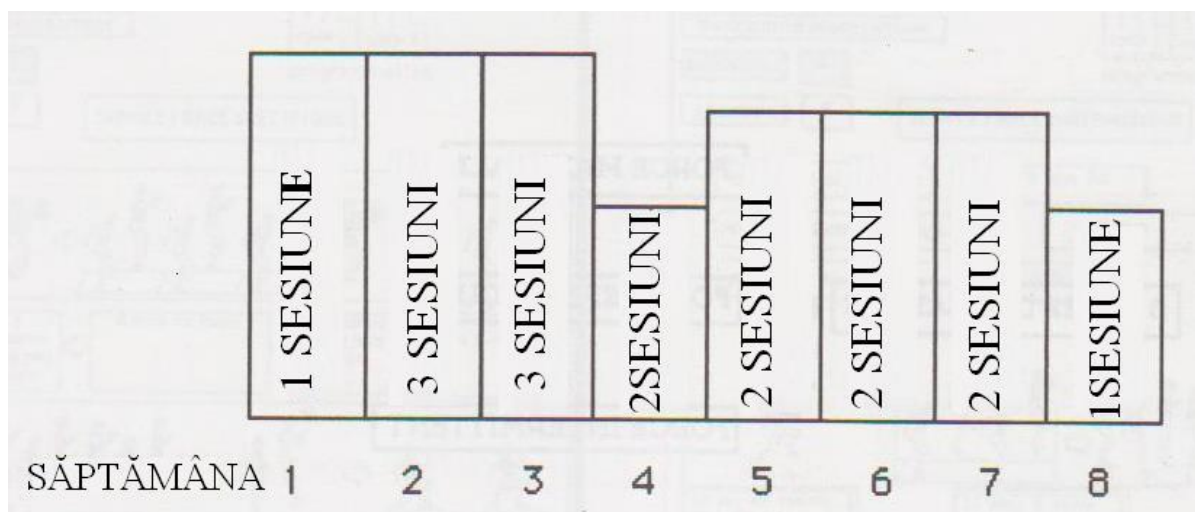

FIG.256. – Planificarea pentru 8 săptămâni în timpul intersezon pentru un centru de formare.

În figura 257 sunt reprezentate toate sesiunile acestui preparat.

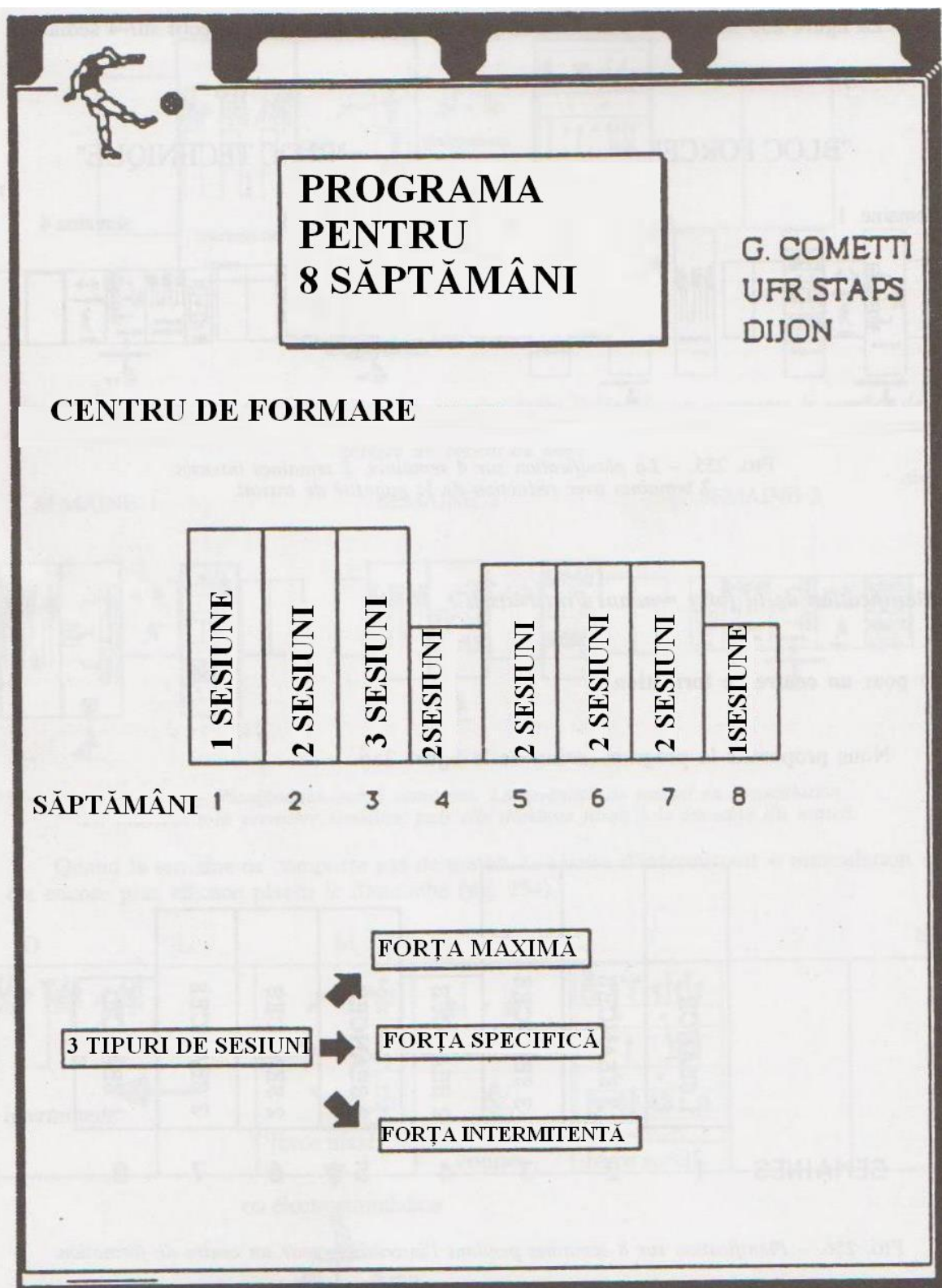
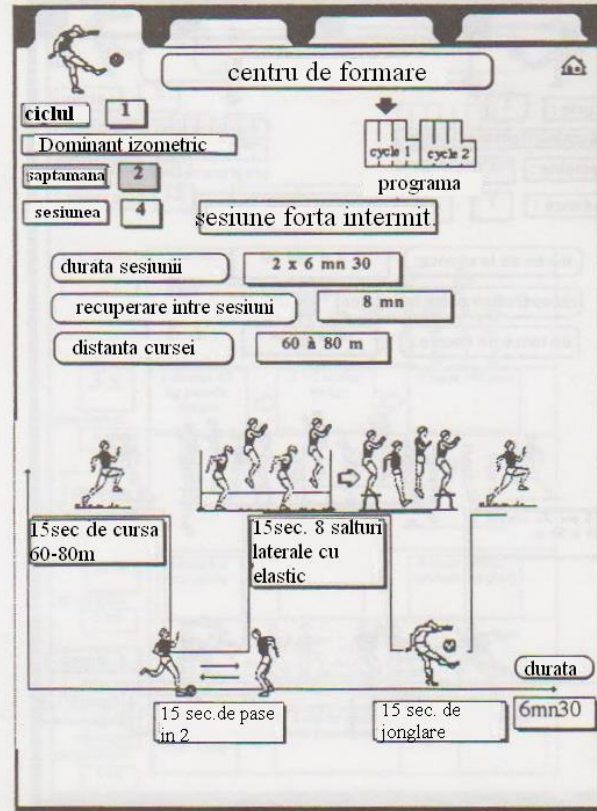
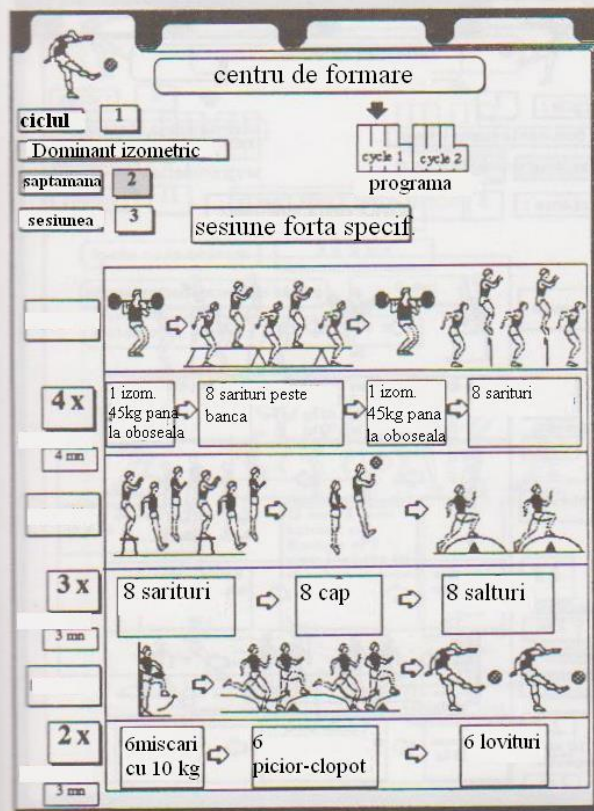
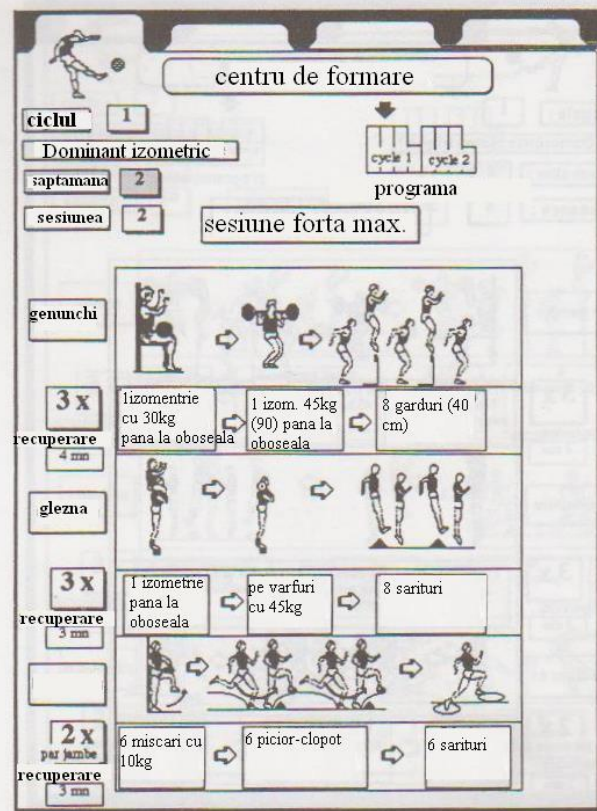
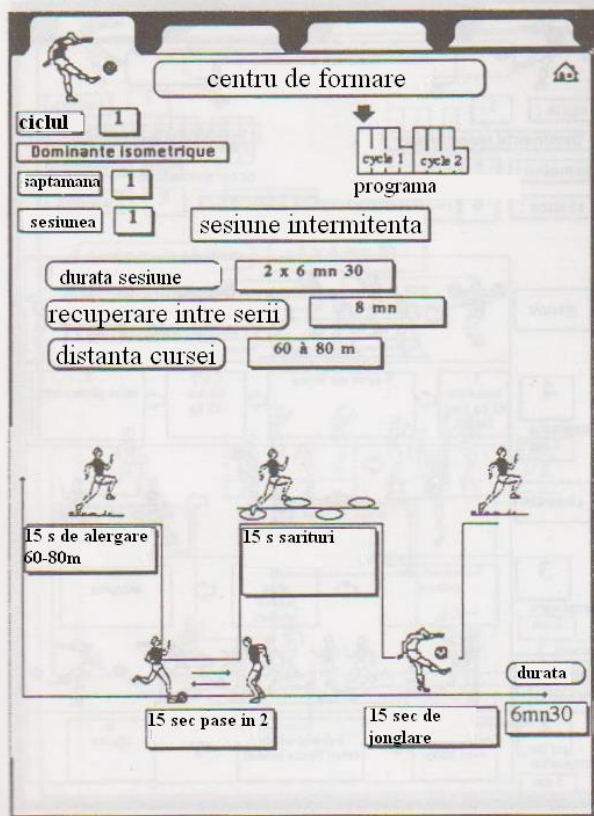

FIG.257. – Detaliiile diferitelor antrenamentelor la un centru de formare (în 8 săptămâni).

centru de formare

ciclul 1
Dominant izometric

saptamana 3

sesiune 5 **SESIUNE FORTA MAX**

genunchi

3x

1 izometrie cu 30kg pana la oboseala → 6 1/2 squat 45kg → 8 garduri (40 cm)

recuperation 4 mn

cheville

3x

1 izom. pana la oboseala → 6 salturi cu 45 kg → 8 sarituri

recuperation 3 mn

balancés

2x par jamba

6 miscari cu 10kg → 6 picior-clopot → 6 sarituri

recuperation 3 mn

centru de formare

ciclul 1
Dominant izometric

saptamana 3

sesiune 6 **SESIUNE FORTA SPECIF.**

genunchi

4

1 izom 45kg pana la oboseala → 8 salturi pe banca → 4 1/2 squat 45kg → 8 garduri

recuperation 4 mn

cheville

3

6 sarituri → 8 cap → 8 sarituri

recuperation 3 mn

balancés

2 par jmb

6 miscari cu 10kg → 6 picior-clopot → 6 lovituri

recuperation 3 mn

centru de formare

ciclul 1
Dominant izometric

saptamana 3

sesiune 7 **SESIUNE FORTA INTERM**

durata sesiune 3 x 6 mn 30

recuperare intre serii 8 mn

distanța cursei 60 à 80 m

15 sec de alergare 60-80m

15sec. 8sarituri laterale cu elastic

15 sec pase in 2

15 sec de jonglare

durata 6mn30

centru de formare

ciclul 1
Dominant izometric

saptamana 4

sesiune 8 **SESIUNE FORTA MAX**

genunchi

3x

spate → 1serie izom 50kg, 2de60kg, 3de70kg → 8 garduri (40 cm)

recuperation 4 mn

2x

8 salturi

recuperation 3 mn

2x par jamba

4 miscari cu 10kg → 6 picior-clopot → 8 sarituri

recuperation 3 mn

centru de formare

ciclul 1

Dominant izometrie :

saptamana 4

sesiune 9

SESIUNE FORTA INTERM

durata sesiune 3 x 6 mn 30

recuperare intre serii 8 mn

distanța cursei 60 à 80 m

15 s alergare 60-80m

15 s : 8 salturi laterale cu elasticul

15s pase in 2

15 s jonglare

durée 6mn30

centru de formare

ciclul 2

Dominant izometrie :

saptamana 5

sesiune 10

SESIUNEA FORTA SPECIF

genunchi

3 x 1 izom 50kgm, pana la oboseala

8 sarituri cu banca

4 1/2 squat 50kg

8 garduri

recuperation 4 mn

cheville

3 x 8 cap

8 sarituri

recuperation 3 mn

balancés

2 x 6 picior-clopot

6 lovituri

recuperation 3 mn

centru de formare

ciclul 2

Dominant izometrie :

saptamana 5

sesiune 11

SESIUNE FORTA INTERM

durata sesiune 3 x 8 mn

recuperare intre serii 8 mn

distanța cursei 60 à 80 m

15 s alergare 60-80m

15 s : 8 salturi laterale cu elasticul

15s pase in 2

15 s jonglare

durée 8 mn

centru de formare

ciclul 2

Dominant izometrie :

saptamana 6

sesiune 12

SESIUNE FORTA MAX

genunchi

3 x 1 spate 45kg pana la oboseala

3 1/2 squat 80kg

8 garduri (40cm)

recuperation 4 mn

glezna

2 x 8 sarituri

recuperation 3 mn

balancés

2 x 4 miscari cu 15kg

6 picior clopot

6 lovituri

recuperation 3 mn

centre de formation

cycle : 2

Dominante concentrique

semaine : 6

séance : 13

programmation

SEANCE FORCE INTERMITTENT

durée de la séance : 3 x 8 mn

recupération entre les séries : 8 mn

distance de course : 60 à 80 m

15 sec. de course 60 à 80 m

15 sec. : 8 sauts latéraux avec élastique et 8 sauts banc jbe ten

15 sec. de passes par 2

15 sec. de jonglage seul

durée : 8 mn

centre de formation

cycle : 2

Dominante concentrique

semaine : 7

séance : 14

programmation

SEANCE FORCE SPECIFIQUE

genou

3 x

1 isométr. 50 kg jusqu'à fatigue + 2 1/2 sqt

6 sauts sur banc

3 1/2 squats 60 kg

6 haies pieds joints

recupération : 4 mn

cheville

3 x

6 bonds jbes tendues

8 têtes jambes tendues

8 skipping

recupération : 3 mn

balancés

2 x

4 psoas 15 kg

4 cloche-pieds avec gd balancé de jambe libre

6 shoots avec jambe libre

recupération : 3 mn

centre de formation

cycle : 2

Dominante concentrique

semaine : 7

séance : 15

programmation

SEANCE FORCE INTERMITTENT

durée de la séance : 2 x 6 mn 30

recupération entre les séries : 8 mn

distance de course : 60 à 80 m

15 sec. de course 60 à 80 m

15 sec. : 8 sauts latéraux avec élastique et 8 sauts banc jbe ten

15 sec. de passes par 2

15 sec. de jonglage seul

durée : 6mn30

centre de formation

cycle : 2

Dominante concentrique

semaine : 8

séance : 16

programmation

SEANCE FORCE SPECIFIQUE

genou

2 x

1 isométr. 50 kg jusqu'à fatigue + 2 1/2 sqt

6 sauts sur banc

3 1/2 squats 60 kg

6 haies pieds joints

recupération : 4 mn

cheville

2 x

6 bonds jbes tendues

8 têtes jambes tendues

8 skipping

recupération : 3 mn

balancés

2 x

4 psoas 15 kg

4 cloche-pieds avec gd balancé de jambe libre

6 shoots avec jambe libre

recupération : 3 mn

REZUMAT

G. COMETTI
UFR STAPS
DIJON

maxime

4

SESIUNI

specifică

5

intermitent

7

b) pentru un club profesional:

Este evident că intersezonul prezintă un număr de săptămâni suficient.

Ne-am inspirat din modelul de campionat italian care include o întrerupere de lungă durată a programului de lucru pe cel puțin opt săptămâni. Aceasta perioadă este ideală pentru a efectua un lucru corect.

Aplicăm mereu același principiu: împărțim perioada în 2 blocuri de 4 săptămâni (fig.258).

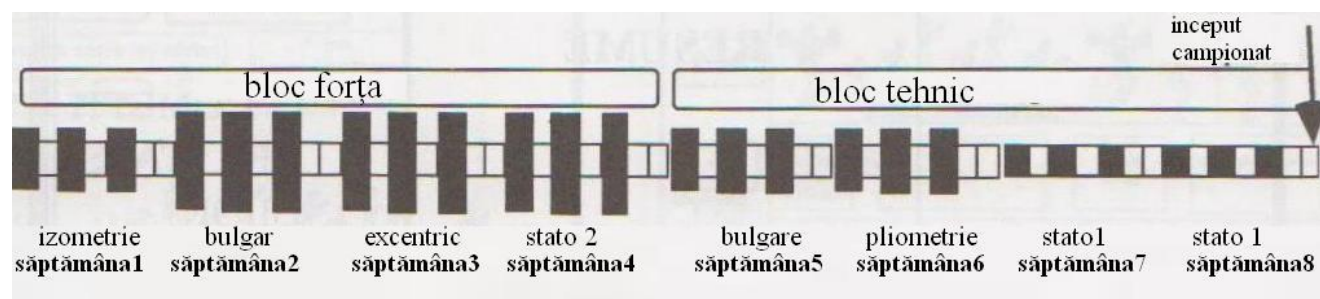

FIG.258. – Programa de antrenament în timpul intersezonului pentru 8 săptămâni. Distingem 2 blocuri de 4 săptămâni. Antrenamentele sunt reprezentate prin culoare neagră. Intensitatea sesiunii este reprezentată de înălțimea benzii negre. Constatăm că săptămânile 2, 3 și 4 sesiuni foarte dure.

Această programă este compusă pentru a fi în formă pentru primul meci din campionat până la sfârșitul de 8 săptămâni.

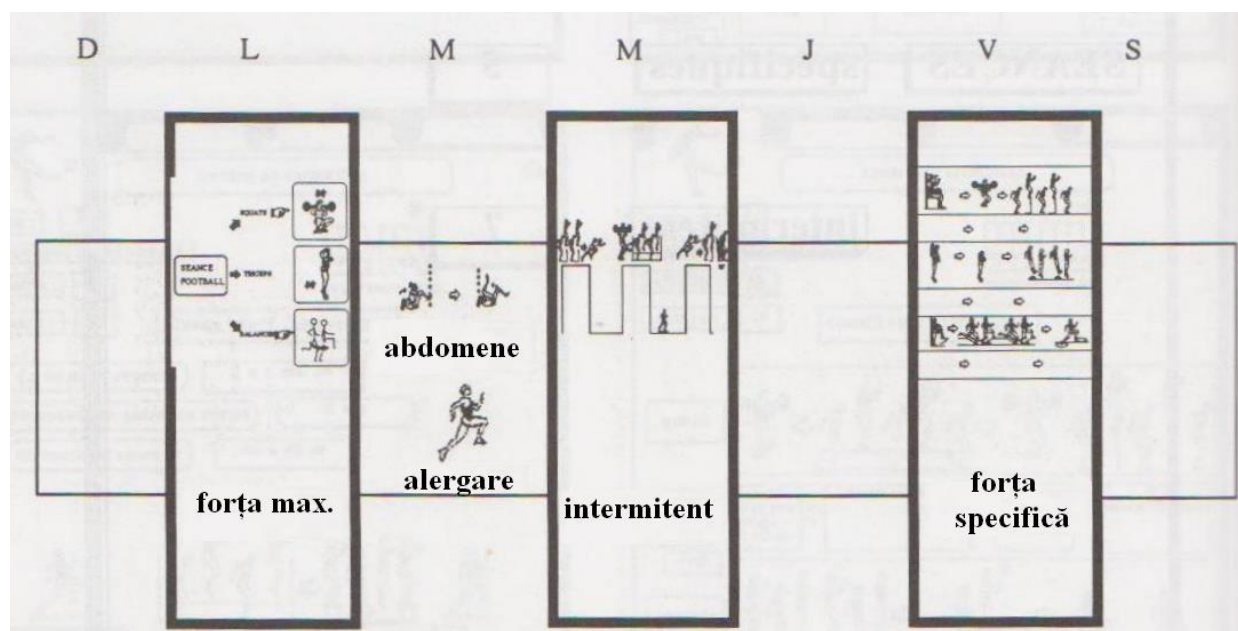

FIG.259. – Săptămâna intensă a blocului de forță (exemplu: 2 săptămâni).

În figura 259 descriem 2 săptămâni din blocul de forță. Această activitate poate fi mai dură în continuarea a 4 săptămâni, ca exemplu prezentăm figura 260. constatăm că sunt introduse sesiuni secvențiale ce sunt sesiuni foarte dure.

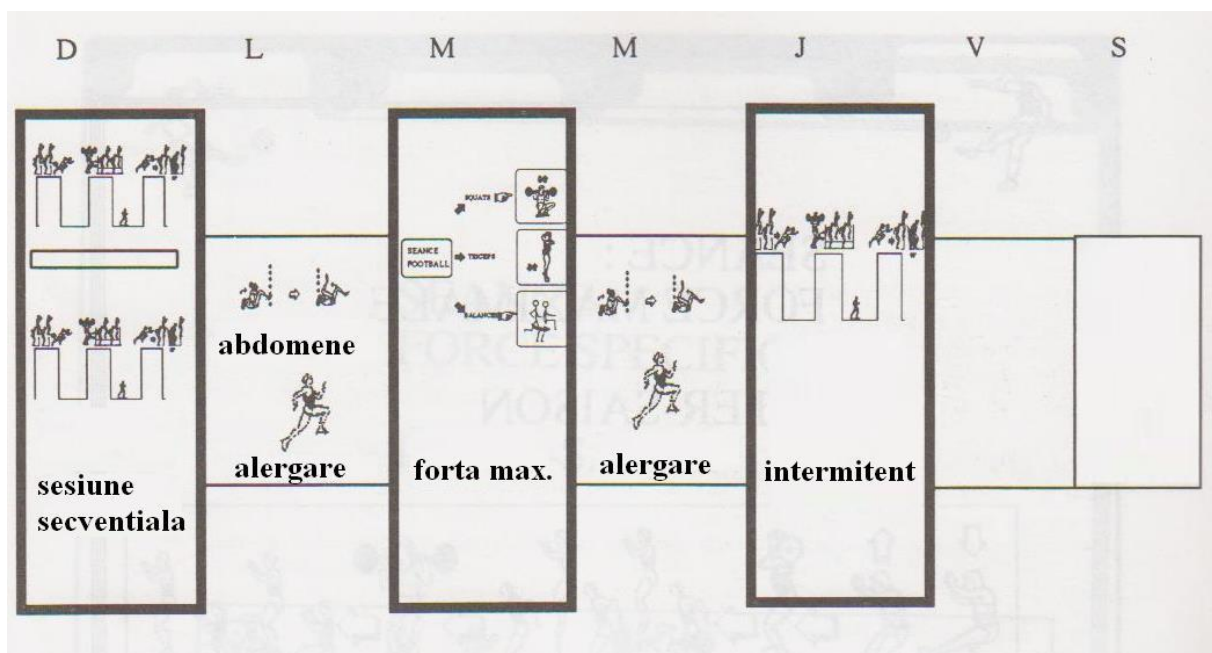

FIG.260. – Săptămână intensă a blocului forță (exemplu 4 săptămâni) cu o sesiune secvențială.

Figura 261 este o planificare a diferitelor tipuri de sesiuni (intermitent, secvențe, forță maximă, forță specifică).

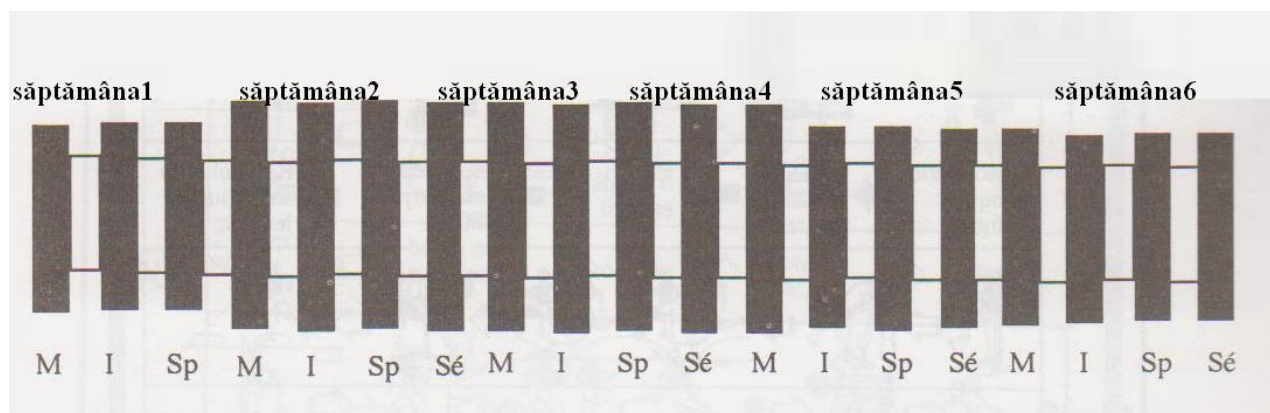

FIG.261. – Alternanța antrenamentelor pentru primele 6 săptămâni (M: forță maximă, I: forță intermitentă, Sp: forță specifică, Sé: forță secvențială).

Dăm un exemplu de 4 tipuri de sesiuni care pot fi introduse de exemplu în a 4 săptămână (dar în principiu, acestea sunt cele mai intense).

SESIUNI: FORȚA MAXIMĂ

INTER-SEZON

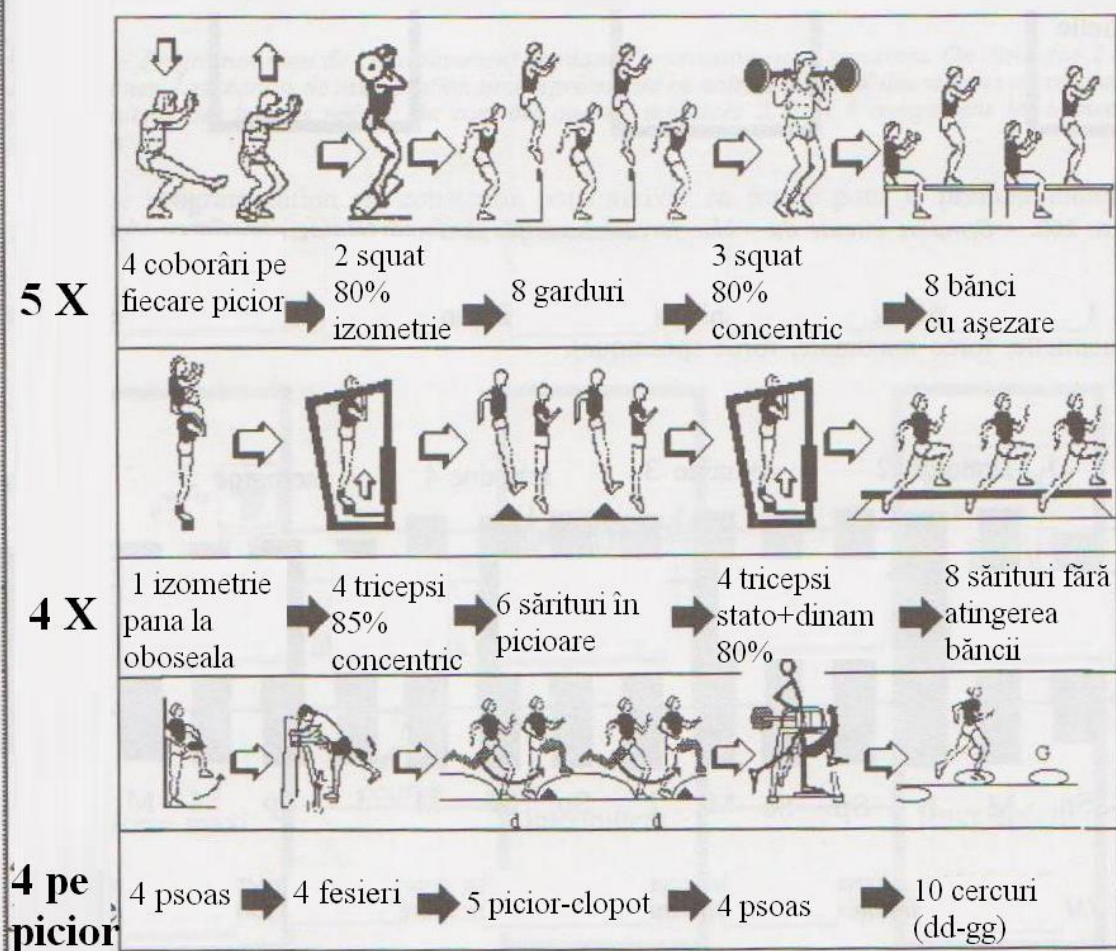

FIG.262. – Sesiune de forță maximă intensă în inter-sezon.

SESIUNE: FORȚA SPECIFICĂ

INTER-SEZON

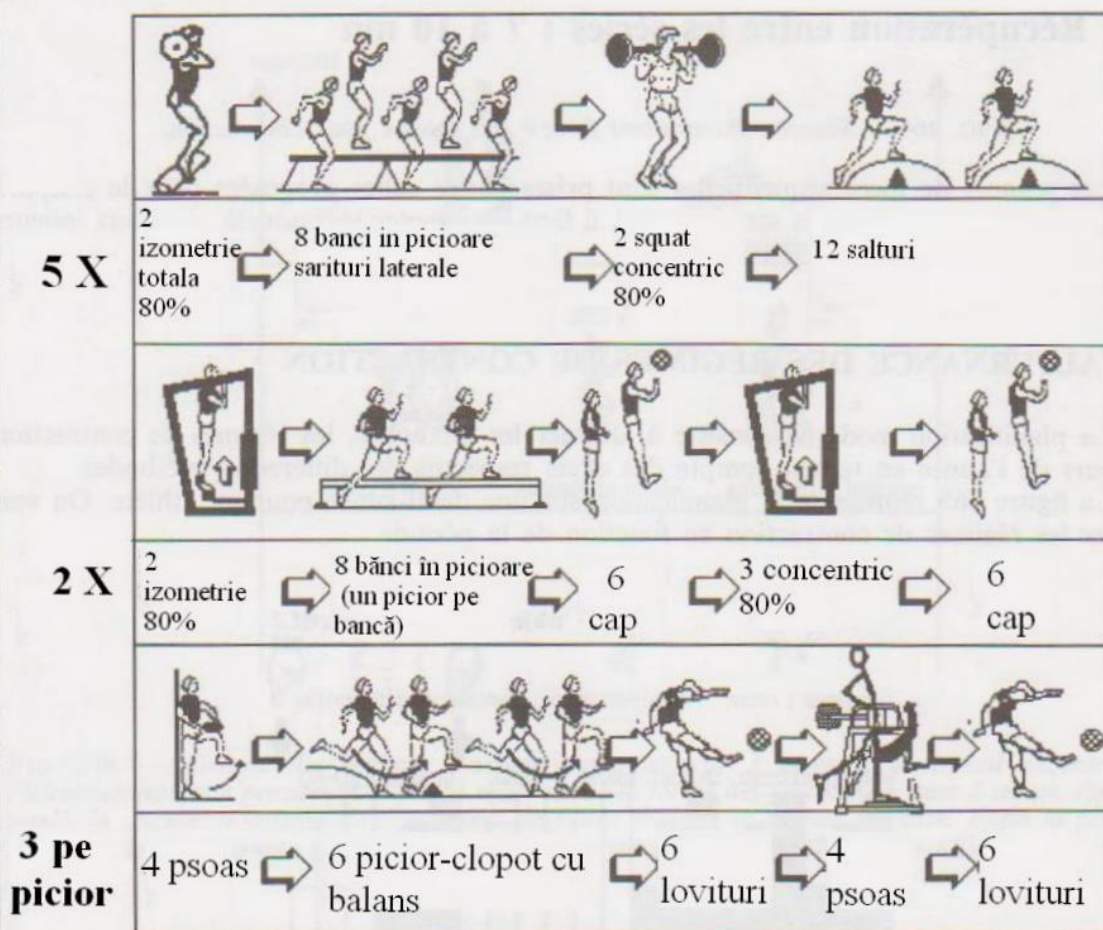
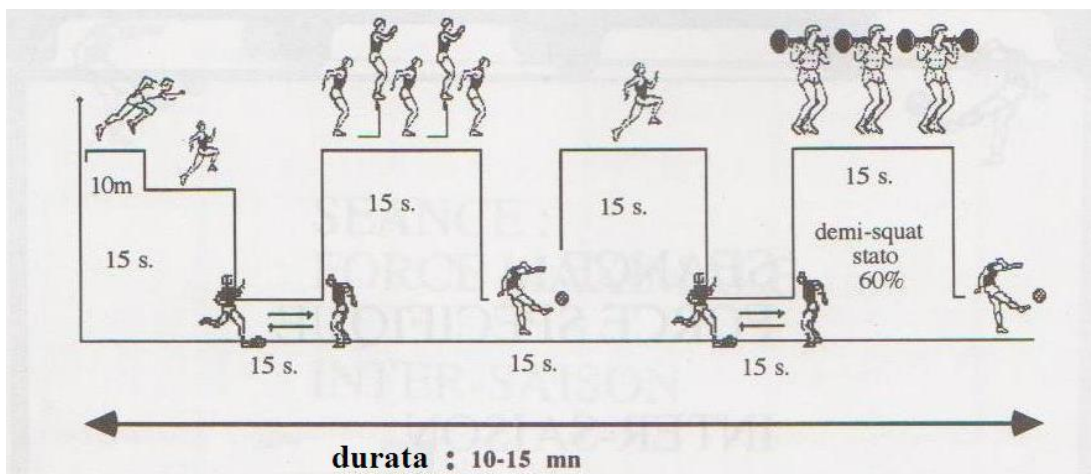

FIG.263. – Sesiuni de forță specific, intensă pentru perioada inter-sezoniera.

Număr de serii: 3 – 5

Recuperare între serii : 7 la 10 minute.

FIG.264. – sesiune intermitenta foarte intensa pentru intersezon.

Prin definiție ele sunt intense, trebuie adaptate individual la jucători și la nivelul lor de pregătire.

5.ALTRENANTA DE PLANURI DE CONTRACȚIE

Planificarea modernă constă în alternarea metodelor, regimurilor de contracție în cursul unui an și efectuarea respectivă pentru diferitele metode.

Figura 265 reprezintă planificarea a unei jumătăți de an pentru un atlet.

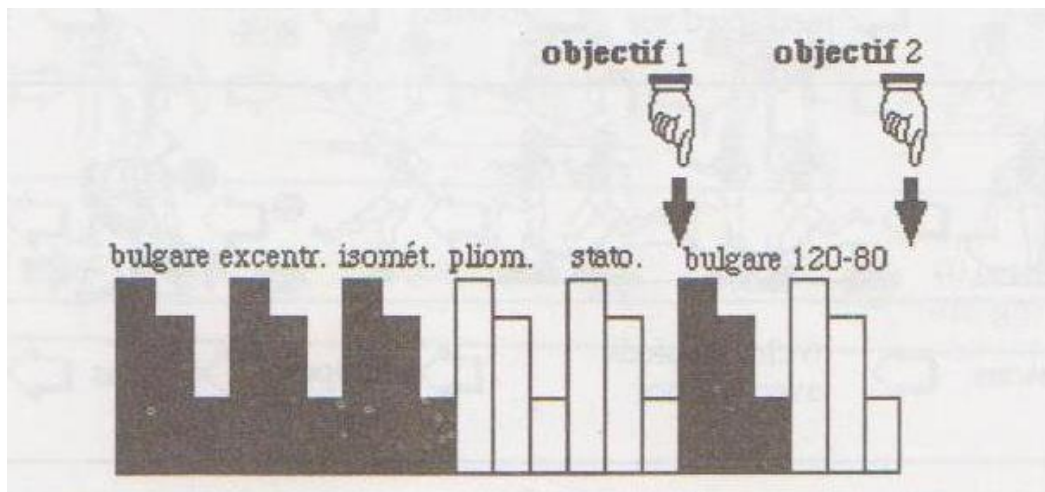

FIG.265. – Planificarea unei jumatați de an pentru un atlet.

În fotbal, pentru un lucru al picioarelor se va evita lucrul excentric ce cauzează întârzieri de recuperare.

În fotbal nu ne putem permite să aplicăm această regulă din cauza exigentelor campionatului trebuie deci să introducem planuri musculare cu prudență și vom propune 2 cazuri principale în

- campionat
- intersezon

În timpul campionatului

Trebuie să respectăm principiile deja anunțate. Pentru meciurile importante sesiunile mai puțin intense și pentru săptămânile fără meciuri mai puțin intense, sau cu posibilitatea să păstrăm aceeași cantitatea de muncă și să schimbăm regimul de acțiune astfel încât să crească dificultatea. Propunem în figura 266 o scară de dificultate a planurilor de acțiune. Antrenamentul în pliometrie concentric și medie nu pune problema de dezadaptare și recuperare la jucător. Antrenându-se în aceste condiții nu se poate întâmpla nici un risc. Introducând izometria până la oboseală stato-dinam în timpul 2 impune o perturbare care va avea un efect negativ către sfârșitul săptămânii. În schimb, în săptămâna următoare putem să ne așteptăm la o bună prestație fizică din partea jucătorilor. Diferitele planuri antrenează consecințe negative pe termen scurt care sunt variabile.

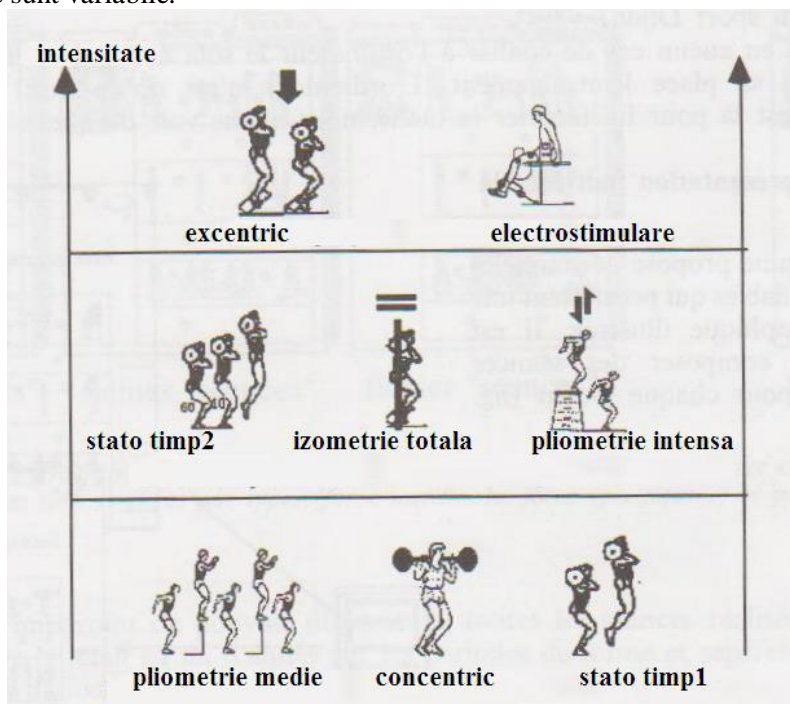

FIG.266.- Intensitatea planurilor de acțiune se distinge în 3 nivele: antrenament excentric și electrostimulare, perturbă cel mai mult, pe termen scurt forma jucătorilor.

Stato- în 2 timpuri izometria totală, pliometria intensă diminuează forma fizică dar la un nivel mai mic. În final pliometria medie concentricitatea voluntară și stato timp 2 sunt îndrumate pentru a menține forma jucătorilor.

In intersezon

Dăm un exemplu de planificare a elementelor principale în timpul intersezonului (fig 267). Alte variante sunt posibile aplicând regimurile anunțate de-a lungul acestei cărți.

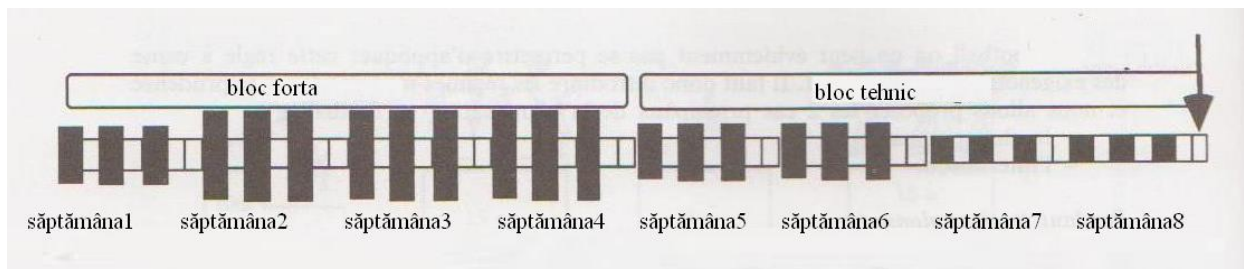

FIG.267.- Exemplu de planificari posibile pentru pregătirea musculara in timpul intersezonului.

6. IMPLICAREA INFORMATICII IN GESTIUNEA MUSCULATURII

Este extreme de usor de a administra ansamblu de exerciții pentru întreținerea mușchilor datorită informaticii. Vom da câteva exemple cu un program pe care l-am dezvoltat în Macintosh Apple. Un program în același stil va fi disponibil și pentru pc, în Windows (cardi sport Dijon).

Nu este vorba în nici un caz de a încredința calculatorului grija antrenorului sau de a a veni în locul lui la antrenament. Calculatorul nu este decât o unealtă la îndemna antrenorului, îi este folosit pentru a facilita munca, vom vedea în ce manieră.

Un ajutor în prezentarea individuală ale sedințelor:

Programul propune modele ale sedințelor care se pot modifica și permite o prezentare grafică ilustrată. Este ușor în felul acesta de a realiza sesiune individualizate pentru fiecare jucător (fig.268).

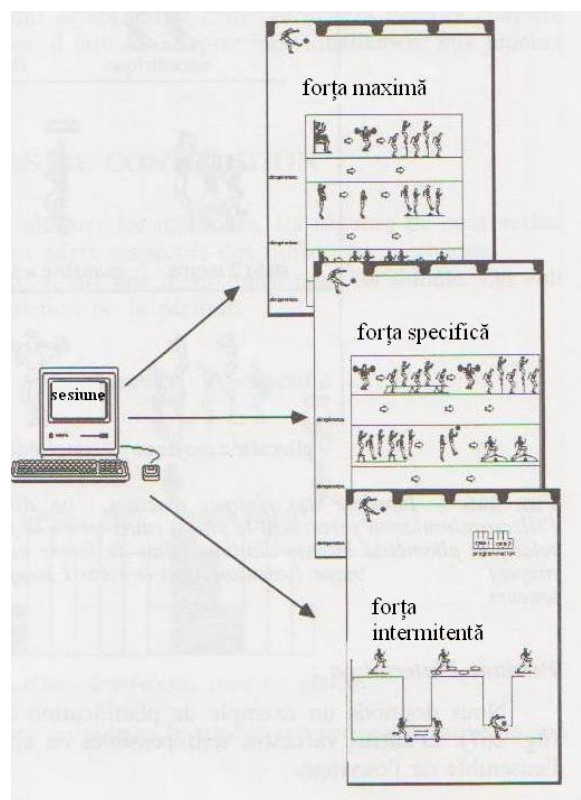

Fig 268. - Programarea sedințelor cu ajutorul calculatorului.

Când puncte principale ale sedințelor ale fiecărui jucător sunt construite și calculator va putea stoca și clasa toate sedințele construite sub forma de fișiere.(fig 269).

Stocarea și distribuirea ședințelor:

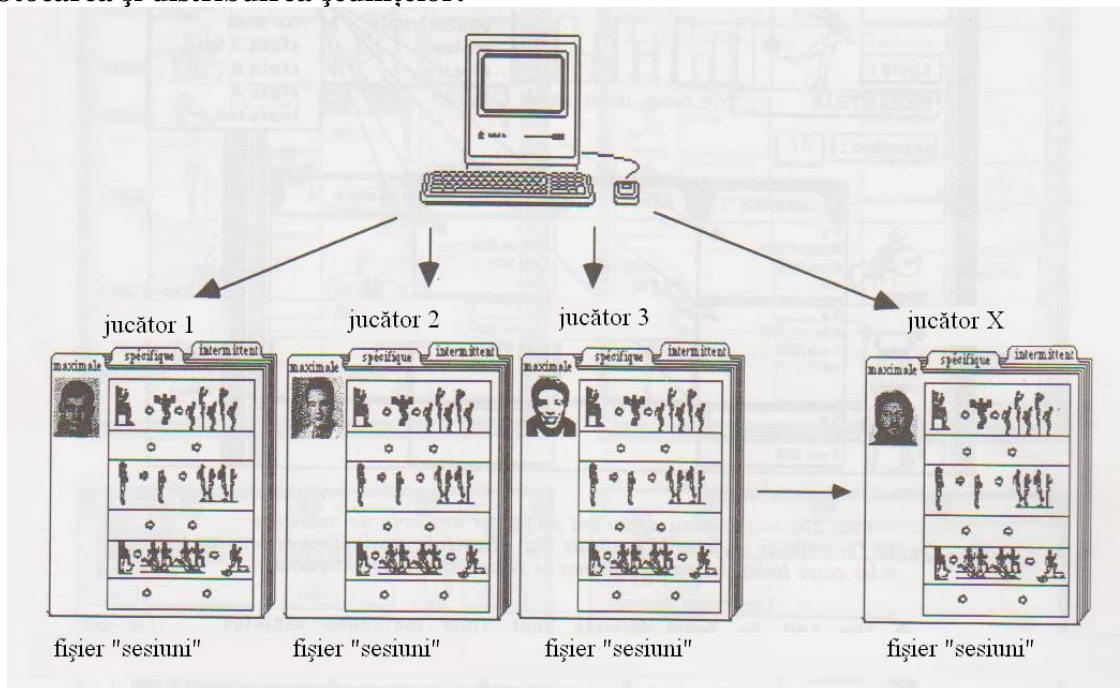

FIG.269. - Programul permite construirea sedințelor individuale ale fiecărui jucător. Ședințele sunt stocate după tipuri (forța max , specif, ...) și după jucător .

Este foarte important să dispunem de toate sedințele realizate în timpul unui sezon pentru a face bilanțul la sfârșitul anului, pe perioade de forma și de a repera sedințele ce au precedat aceste perioade.

Asistență pentru conținut:

Se face în 2 feluri :

- Prin puncte principale propuse în figurile 272 si 273 ;
- Prin “meniuri “ care permit sa completeze automatic continutul și cantitățile pentru fiecare execuție figurile 270 și 271. Avem 2 posibilități :
 - o Meniuri “general” care permit completarea întregii ședințe în același fel (270)
 - o Meniuri particulare ce se găsesc in anumite exerciții care permit completarea exercițiilor într-un mod unic pentru un exercițiu.

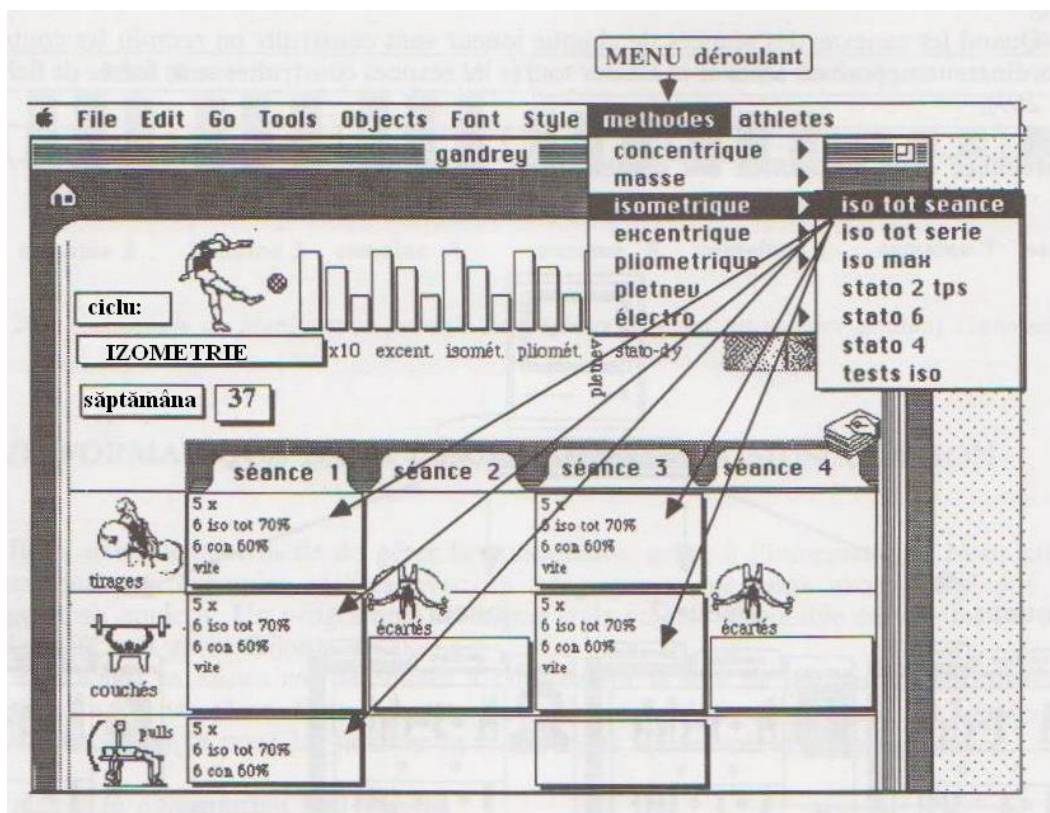

FIG.270. – Meniul derulat propune alegerea unei metode. Când antrenorul alege o metodă (aici <<izometria totală într-o sesiune>>) cazurile indicate prin sageti sunt completate în mod automat.

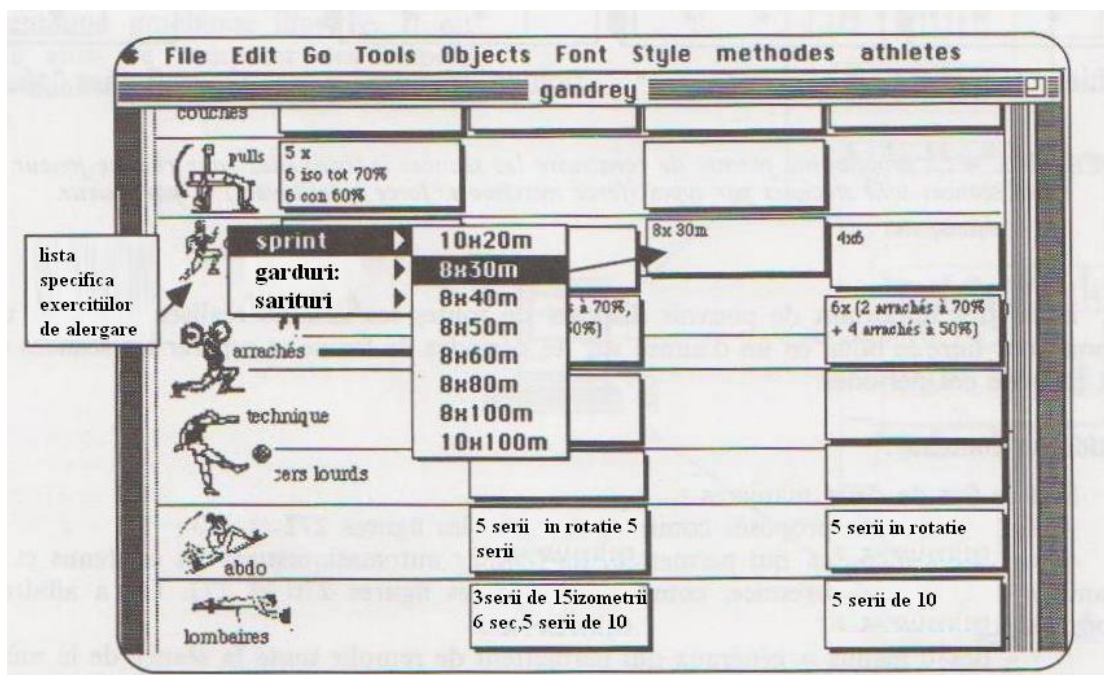

FIG.271. – Exemple de meniu specific unui exercitiu (aici cursei). Antrenorul alege cantitatea dorită și se va înregistra în mod automat în secțiunea relevantă.

ciclu: **IZOMETRIE** **PICIOARE**

săptămână: 4

	sesiunea 1	sesiunea 2
presse	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%	8 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%
ischios	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%	5 x 8
fessiers	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%
triceps	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%
psaos-fessiers	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%	8 x 8
lombaires	6 x 10	5 x 3 iso tot à 80% + 3 con à 60%
		1/2 SQUAT

ciclu: **BULGARA**

săptămână: 4

	sesiunea 1	sesiunea 2	sesiunea 3	sesiunea 4
triceps	6x 3x 70%+ 3 à 50%		6x 3x 70%+ 3 à 50%	
coucches	6x 3x 70%+ 3 à 50%		6x 3x 70%+ 3 à 50%	
arrachés	2x (4 arr à 80%, 2 arr à 70%, 2 arr à 80%, 1 arr à 90%)		2x (2 arr à 70% + 2 arr à 60%, 1 arr 90%+ 2 arr à 80%)	
abdo	5 series en rotation		5 series en rotation	
lombaires		5 series de 10		5 series de 10
aquat		6x 3x 70%+ 3 à 50%		6x 3x 70%+ 3 à 50%
triceps		8 x 6 con à 70% 6 con à 50%		8 x 6 con à 70%+ 8 bonds en pied

Stagione: 1992-93

POLPACCI

Nome: **seduta:** ☐ **data:**

Cognome: **settimana:** ☐

1	CASTELLO:	
2	CALF-MACHINE:	
3	OSTACOLI-BASSI:	
4	SLANCI:	
5	skippings	
6	ABDOMINALI:	
	STRETCHING:	

centru de formare

ciclu: 1

Dominant izometrie

săptămână: 1

săptămână: 1 **FORTA MAXIMA**

genunchi	3 x	1 isométrie avec 30 kg jusqu'à fatigue	1 isométrie 45 kg (90°) jusqu'à fatigue	8 haies (40 cm)
glezna	3 x	1 isométrie jusqu'à fatigue	6 montées sur pointes avec 45 kg	8 sauts jambes tendues (en pied)
balans	2 x per jambe	6 cloche-pieds (avec l'autre jambe)	8 foulées bondissantes	

FIG.272. – Exemple de sesiuni propuse prin programul informatic.

CIRCUITO FORZA:

Nome :

Cognome :

seduta

settimana

1

PRESSA

2

ABDOMINALI :

3

LEG EXTENSION

4

DORSALI

5

LEG CURL :

6

SQUATS

7

SQUAT :

8

OSTACOLI

9

ADDUCTOR MACHINE :

10

GLUTEI :

STAGIONE : 1992-93

SEDUTA FORZA 1

seduta

settimana

Nome :

Cognome :

data :

1

PRESSA :

2

PANCA :

3

OSTACOLI-ALTI :

4

abdominali

5

ACCELERAZIONE :

6

ABDOMINALI :

SEDUTA FORZA

STAGIONE : 1992-93

seduta

settimana

data :

Nome :

Cognome :

GAMBE :

BRACCIA :

1

BULGARO :

2

PANCA :

3

ABDOMINALI :

4

CALF-MAC. :

5

DORSALI

6

OSTACOLI-ALTI

1

DISTENSIONI :

2

BICIPITI :

3

ABDOMINALI :

4

TRAZIONI :

5

DORSALI

6

PANCA :

ciclu 6X8

săptămână 10

EXERCITII	SESIUNEA 1	SESIUNEA 2
 pectoral	6 X 8	6 X 8
 pull	6 X 8	6 X 8
 1 pouile laute	6 X 8	6 X 8
 2 pouile basse	6 X 8	6 X 8
 3 pouile basse	8 X 8	8 X 8
 triceps	6 X 8	6 X 8
 biceps	6 X 8	6 X 8
 abdo 1	6 X 15	6 X 15
 abdo 2	6 X 15	6 X 15
squat		
triceps		
biceps		
dorsali		
panca		

FIG.273. – Exemple de de sesiuni prin programul informatic.

CAPITOLUL V

FORȚA ȘI VITEZA

Aceste 2 calități sunt strâns legate. Ideea că un antrenament de forță este dăunător vitezei este falsă, așa cum anumite elemente psihologice deja evocate ce au fost arătate (fibre rapide și sincronizate).

Dar să precizăm totuși ce înțelegem prin viteză. În general se disting 3 parametri în calitatea vitezei:

- timp de reacție,
- viteza gestuală
- frecvența gestică.

1. TIMPUL DE REACȚIE

Acest timp ce se derulează între un semnal și reacția subiectului: de exemplu cel mai simplu este acela al unui sprinter ce reacționează la semnalul pistolului. Timpul de reacție în acest caz este simplu pentru că atletul știe ce să facă la semnal. Se dau cotații de la 110 la 130 mili secunde pentru cei mai buni sprinteri mondiali. Zatsiorski a arătat că acest tip de reacție, simplu nu se poate ameliora într-un mod important (el vorbește de un progres de 18 % maxim).

Când un jucător trebuie să reacționeze la un semnal, o fentă de exemplu, printr-un comportament variabil, (pornire la stânga sau dreapta). Timpul de reacție este cel mai lung adică complex. Acest tip de reacție se ameliorază mai mult prin antrenament datorită antrenamentului specific, jucând fotbal. Și desemenea datorită exercițiilor propuse de antrenor în special pentru portar.

2. VITEZA GESTUALĂ

Asta înseamnă capacitatea cu o mișcare de mare viteză.. este vorba aici de cea mai bună contracție musculară posibilă. Aceasta depinde direct de forță . Acești factori incluși în joc sunt procentajul fibrelor rapide, recrutării și sincronizării unității motrice. Acest aspect al vitezei ne interesează. Este parametrul pe care antrenamentul poate să-l amelioreze cel mai mult și datorită exercițiilor de dezvoltare a musculaturii. Viteza gestuală este cea care este determinant în sprinturi scurte

3. FRECVENȚA GESTUALĂ

Este vorba despre capacitatea de a efectua un număr maxim de mișcări într-un timp dat. Testele care permit evaluarea lui sunt testele de tapping. Atletul trebuie să atingă alternativ 2 ținte în 30 de secunde. Acest test se poate face și cu mâna și cu piciorul.

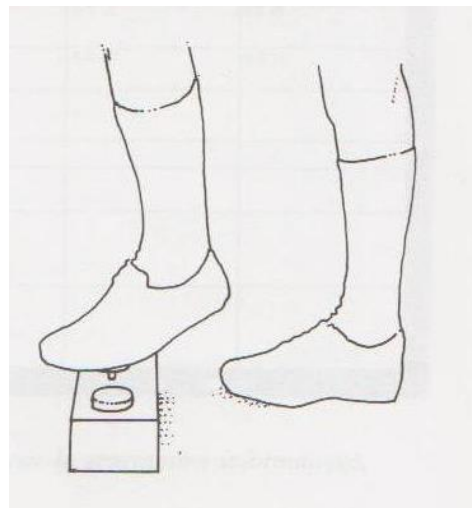

Fig.274. - Ilustrează testul tapping cu picior.

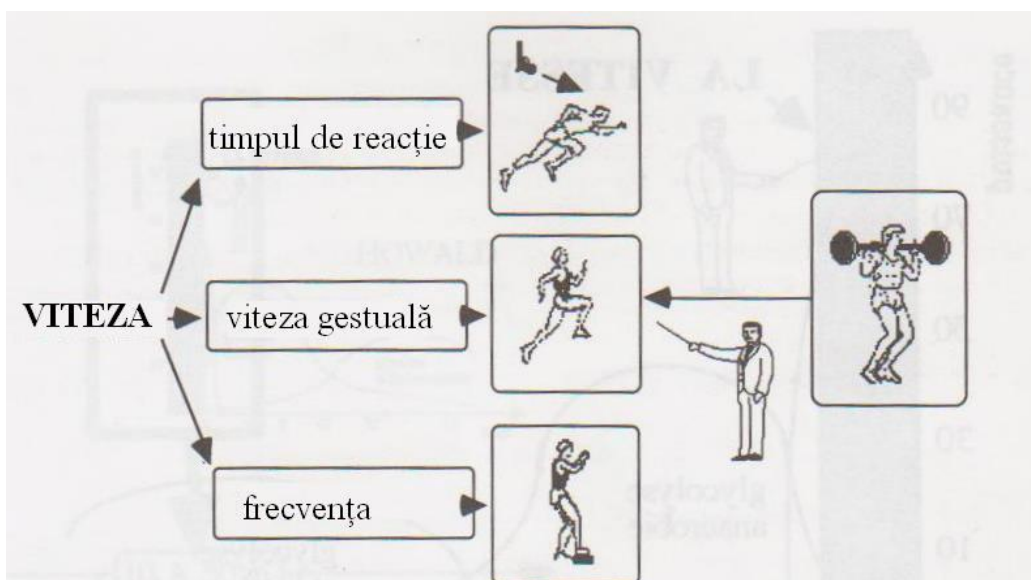

FIG. 275. - Cei trei parametri ai vitezei: viteza gestuală este un parametru foarte important pentru orice set de exerciții pentru dezvoltarea musculaturii.

Jucătorii cei mai buni ai acestui test nu sunt și cei mai rapizi la 30 de m, acest factor nu este deci, fundamental. Mai mult antrenam nu permite să-l dezvolte într-o manieră semnificativă.

3. SEDINȚA DE VITEZA TIP: DIN PUNCT DE VEDERE ENERGETIC

Datorită lui Zatsiorski 1966 se cunosc cu precizie regulile construcției sesiunii tip de viteză. Într-o definiție energetică, viteza este centrată pe utilizarea energiei anaerobe alactice.

Primul lucru de precizat este durata efortului vitezei. Datorită curbei lui Howald de constatăm că durata funcționării ideale a procesului se situează între 3-8 sec pentru distanțe de 20-70 de m (fig.277). În fotbal am ales distanțe de 10-50 m, ce reprezintă mai bine realitatea eforturilor în fotbal.

Al 2-lea parametru este acela de recuperare între eforturi, recuperare între sprinturi trebuie să fie între 17 sec și 3 min (fig.278).

-**17 sec**, pentru că acest timp constituie conform lui Di Prampero timpul necesar recuperării jumătății rezervelor anaerobe alactice și este partea cea mai eficientă a recuperării.

- **3 min**, recuperarea nu trebuie să depășească 3 minute deoarece capilarele se reînchid ceea ce ar face ca atletul să piardă beneficiul încălzirii. (Ar trebui să se încălzească din nou).

A 3-a problemă se referă la număr de **eforturi pe serie**: Zatsiorski propune aici pentru a ne elucida curba lui Vorkok (fig.277). În această curbă se constată că la sfârșitul celor 4 repetări. Proportia de acid lactic crește într-un mod semnificativ deci trebuie să se întrerupă eforturile și să se efectueze un repaus de 7-10 min pentru a permite proporțiilor de acid lactic să se diminueze și astfel să se permită să se reia eforturile în condiții alactice. Mai mult recuperarea nervoasă va permite antrenament mai bun în seria următoare.

Calitatea acestor pauze este activă, alergare ușoară sau cu mingie.

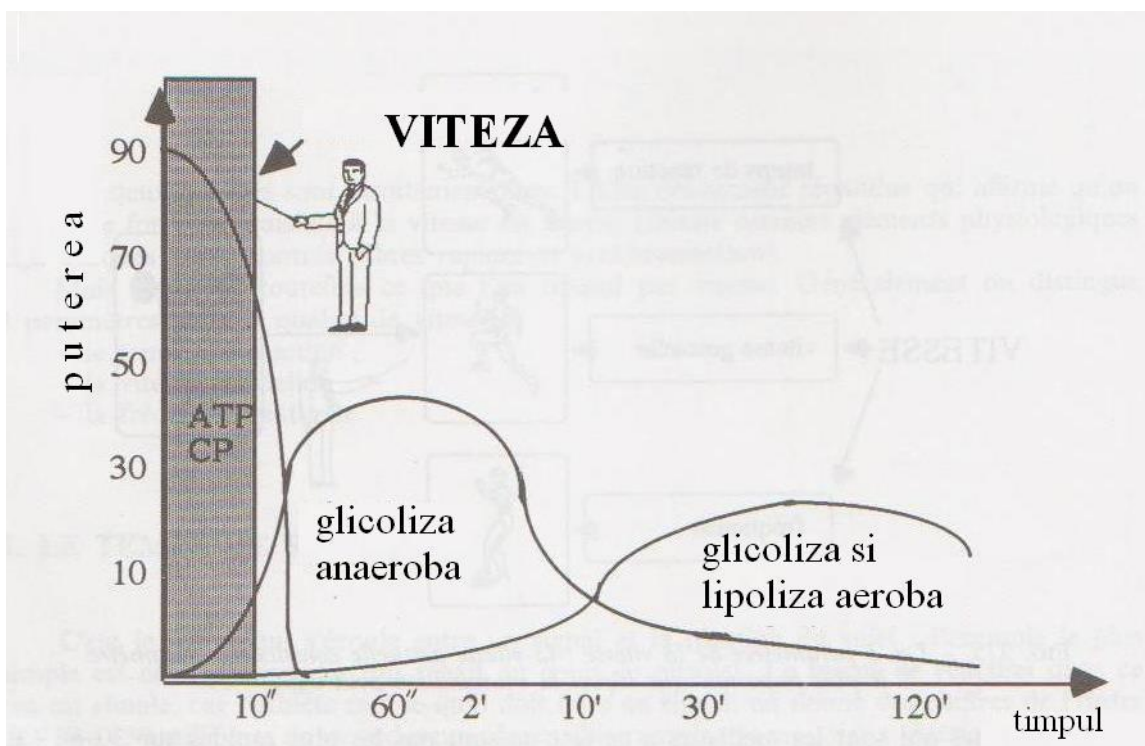

FIG.276. – *Curba lui Howald.*

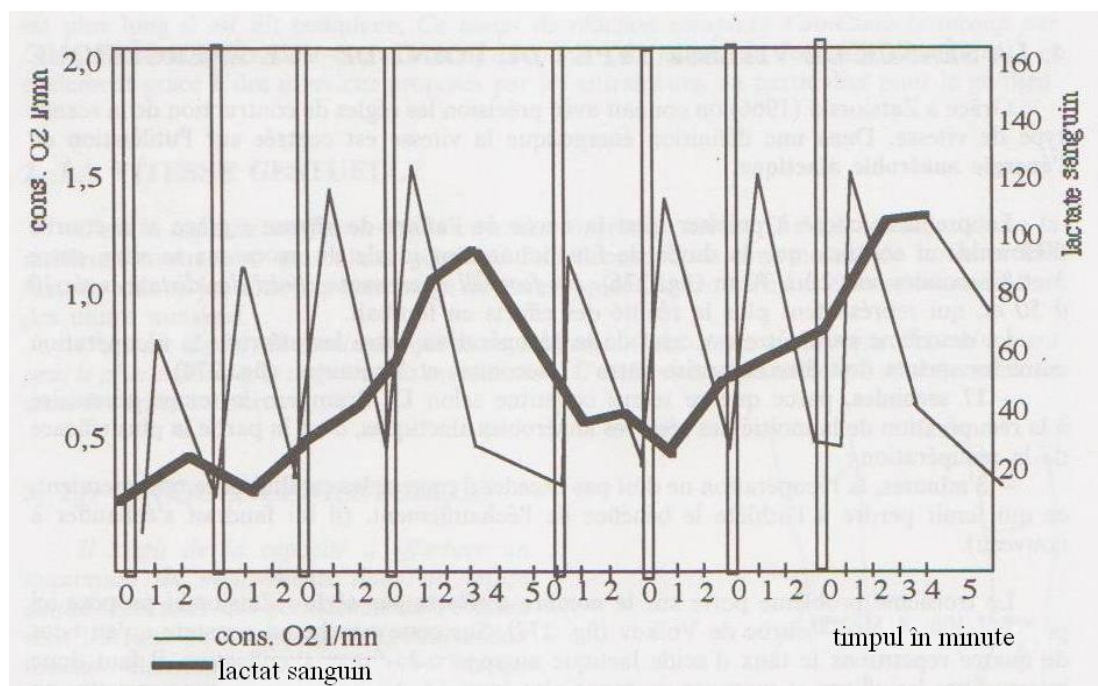

FIG.277. – Curba lui Volkov : în abscisă timpul t în minute, la dreapta în ordine nivelurile de acid lactic în sânge, în stânga consumul de oxigen. Eforturile sunt reprezentate prin benzile verticale. Constatăm că acidul lactic crește începând cu a 4 repetare. Recuperarea lungă până la sfârșitul seriei permit o diminuare notabilă a lactatului.

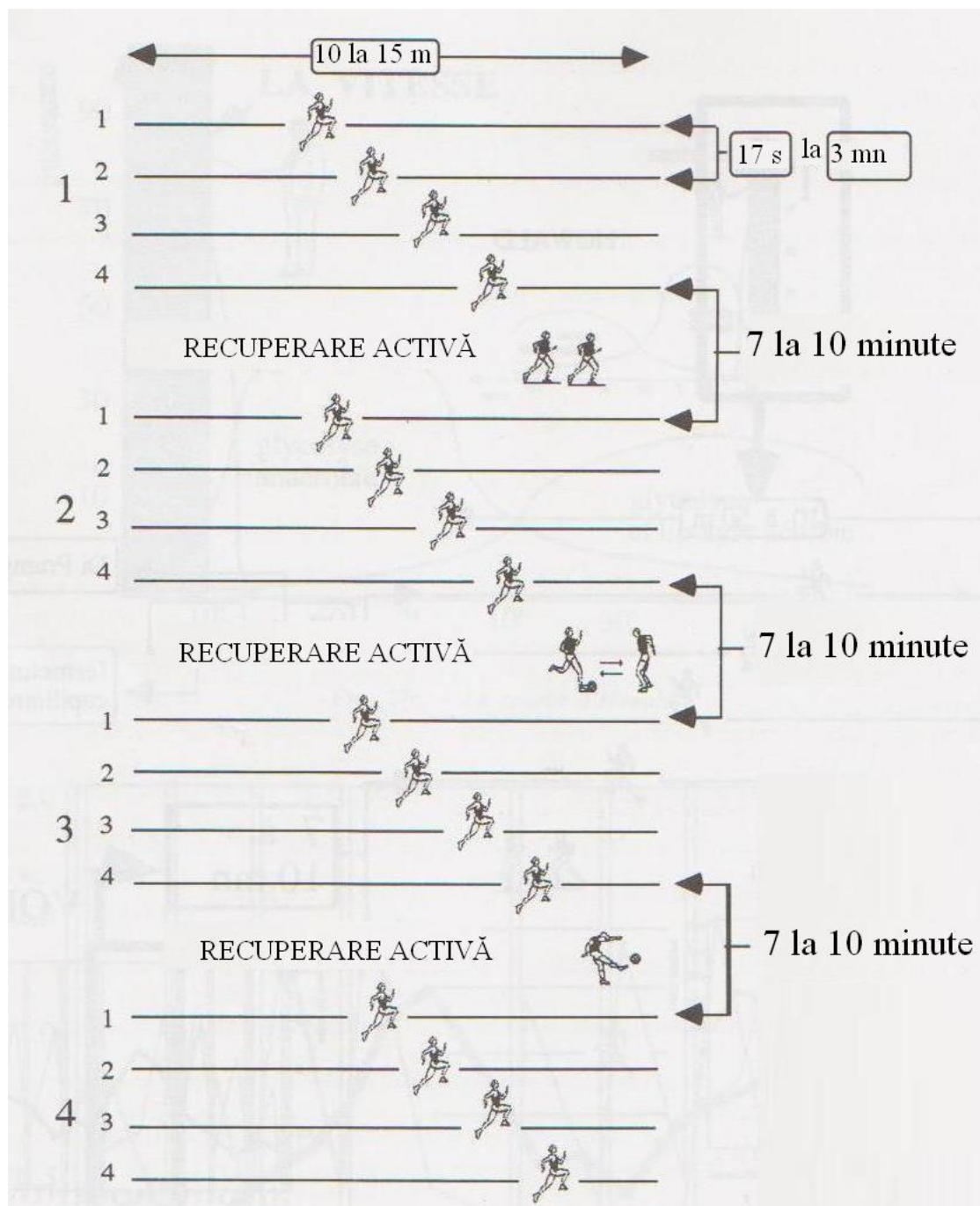

FIG.279. – Tip de sesiuni de viteza din perspectivă energetică.

5. CÂTEVA EXERCIȚII PENTRU LUCRUL VITEZEI

Vom prezenta câteva tipuri de antrenament tipic pentru viteză. Aceste exerciții <<tehnici>>, practicate de sprinteri. Figura 280 arată situații foarte importante: <<salturile>>, apoi sprinturi normale, cursa de fiecare parte

a băncii (genunchi ridicat) apoi sprint normal, cercuri așezate decalat apoi sprint normal, plecare decalată apoi progresiv apropiate. Aceste exerciții permit:

- bună plasare a bazinului în cursă;
- consolidarea sprijinului;
- un lucru pliometric.

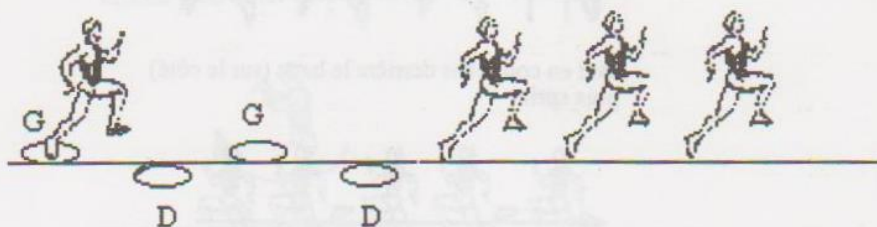
Nu vom uita o mare frecvență de execuție, ci mai degrabă un bun plasament (trunchiul drept, bazin înalt).

sărituri apoi cursă normală și menținerea plasamentului

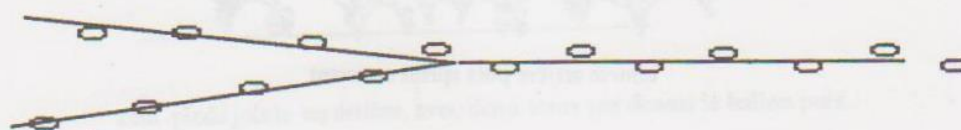
cursă pe fiecare parte a băncii apoi cursă normală

cercuri decalate

apoi

cursă normală

plecări decalate

apoi

progresiv înainte

FIG.280. – Cele mai clasice exerciții a sprinterilor.

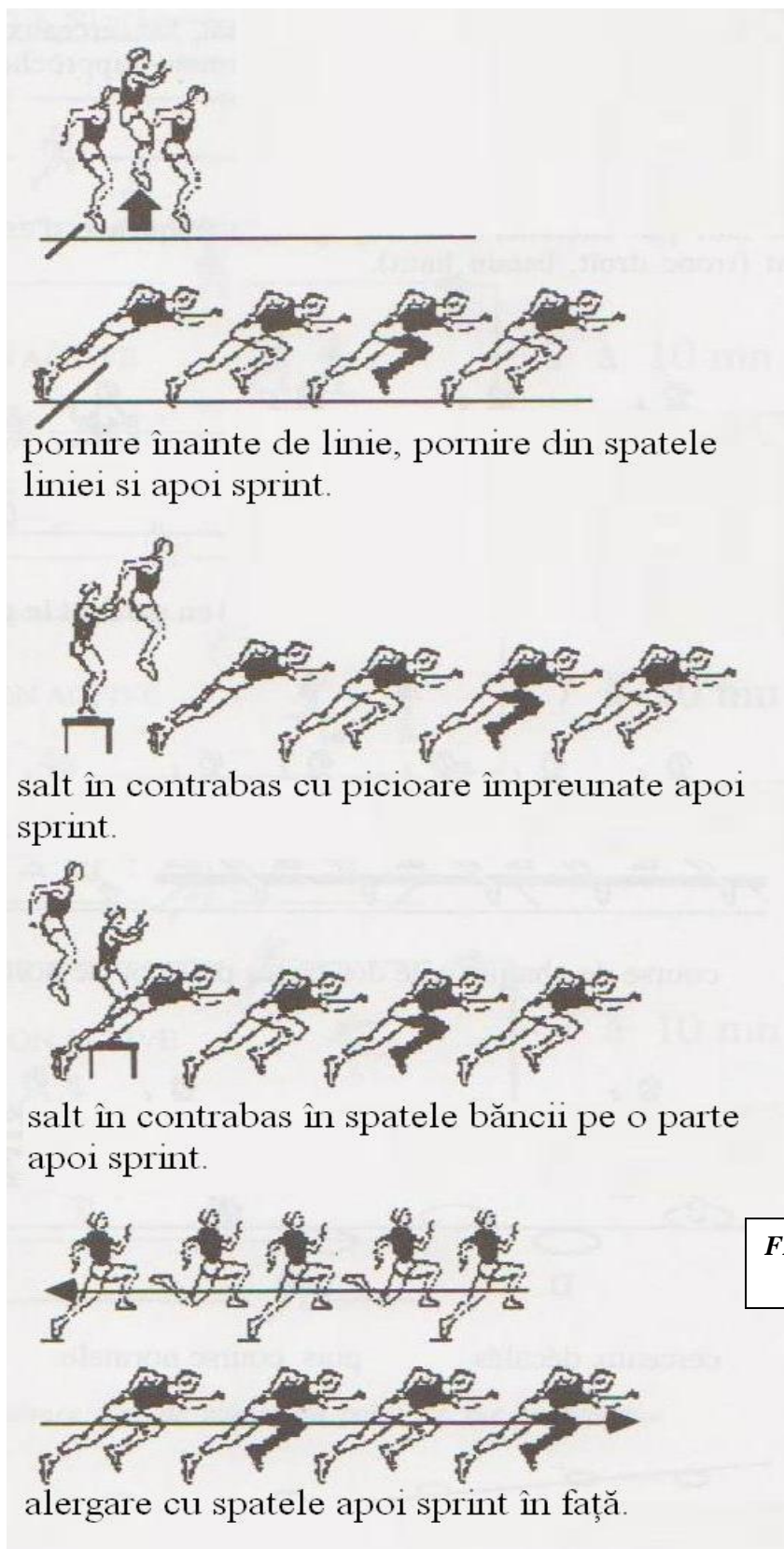

FIG.281. *Exerciții cu pliometrie.*

Figura 281 insistă asupra exercițiilor dominant pliometrice.

salt inapoi cu picioarele unite deasupra mingiei apoi sprint.

picioar-clopot inapoi deasupra mingiei apoi sprint.

salt cu picioarele unite inapoi, cu jumatate de tur deasupra mingiei apoi sprint

FIG.282. – Exerciții de sprint cu mingia (ca obstacol).

CAPITOLUL VI

FORȚA ȘI REZISTENȚA

1. FORTA CATRE REZISTENTA

Forța și rezistența sunt în mod evident cele 2 calități fizice importante ale fotbalistului. Pentru a le combina trebuie să fi vigilenți și să țină cont de anumite principii fundamentale în antrenamentul actual:

- Am văzut că transformarea fiziologică este mult mai ușoară în ceea ce privește rezistența fibrelor musculare, forța și explozia lipsesc mai ușor decât rezistența
- Forța și puterea cer o calitate maximal de antrenament.
- Rezistența rămâne o problemă în ceea ce privește cantitatea antrenamentului,
- Dar astăzi însăși rezistența se orientează către calitate în special descoperirii muncii intermitente.

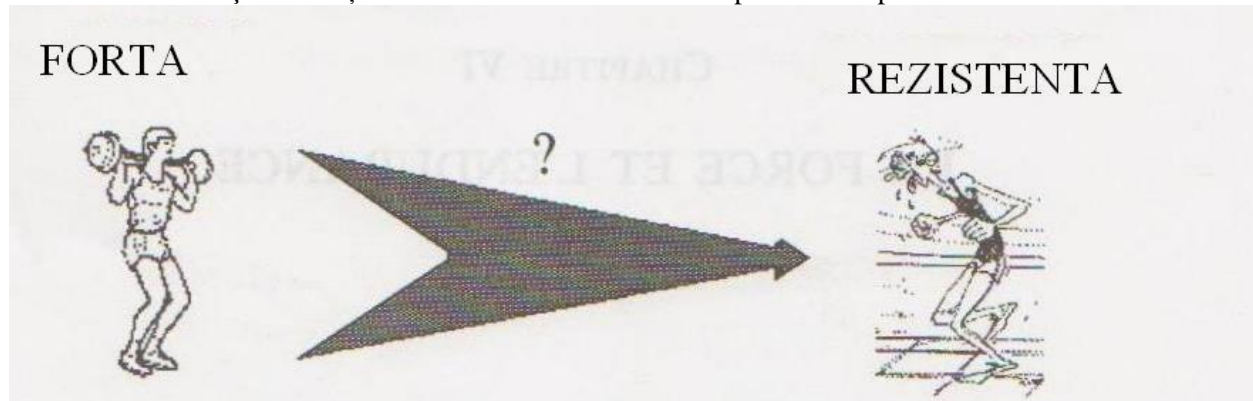

Fig. 283. Ce diferențe sunt între forța și rezistența?

Cu mult timp în urma antrenamentele sporturilor colective, în special în fotbal sau bazat numai pe rezistență, deci antrenamentele de alergare continuă într-o manieră mai slabă. S-a păstrat un antrenament de alergare de viteză, din nefericire nici măcar viteza nu poate se poate ameliora întotdeauna prin alergare. Trebuie să faci apel la exercițiile pentru dezvoltarea musculară dacă nu, nu va mai fi progres. Pentru rezistență, cantitatea de bază s-a efectuat alergări pe diferite distanțe preconizate ne mai preocupându-se decât de a face efortul cerut și eventual de a termina alergare în cel mai bun timp. Nu s-a ținut cont de modul în care este efectuată cursa.

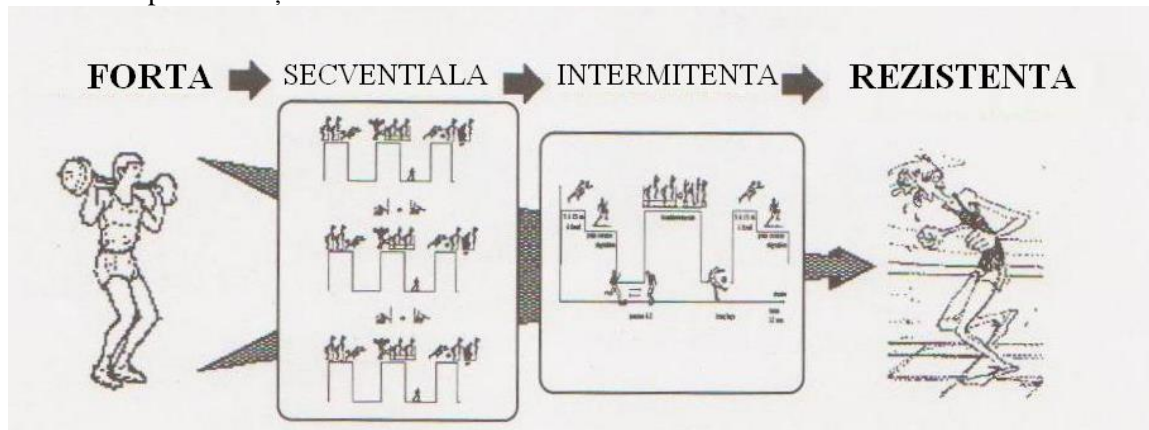

FIG.284. – Tipuri de sesiuni ce orientează musculatura către rezistență.

2. CONTROLUL ANTRENAMENTULUI DE REZISTENȚĂ

Scopul nostru nu este de a vorbi despre un subiect așa de vast ca rezistența care merită o singură creație, ci de a sublinia noțiunea nouă introdusă de G.Gacon deriva pulsativă.

2.1. Deriva pozitivă a lui G.Gacon

Este vorba despre un mijloc simplu de a controla nivelul antrenamentului de rezistență a atletului. Presupune posibilitatea înregistrării frecvenței cardiace (tester ceas sportiv) și logica acestei (Pro.Pulse 1.0,) de G.Gacon (CardiSport, Dijon). Noi vom ilustra această noțiune pe un antrenament specific în fotbal ce constituie intermitente : ”deriva pulsativă este o alterare funcțională la sistemul cardio-vascular pusa în evidență începând de la devierea până la creșterea valorilor cardiace în ciuda stabilității intensității efortului.”

Să ne uităm la fig 285a, prezintă evoluția frecvenței cardiace de-a lungul unui antrenament intermitent. Constatăm o creștere progresivă a frecvenței în același timp cu fazele efortului și recuperării. Este vorba despre un exemplu extrem, deoarece se găsește în același timp în cele două tipuri de deviere, ceea ce nu este cazul în toate antrenamentele. Pune în evident această deviere către înălțimea de-a lungul eforturilor și de-a lungul recuperării (fig.285c).

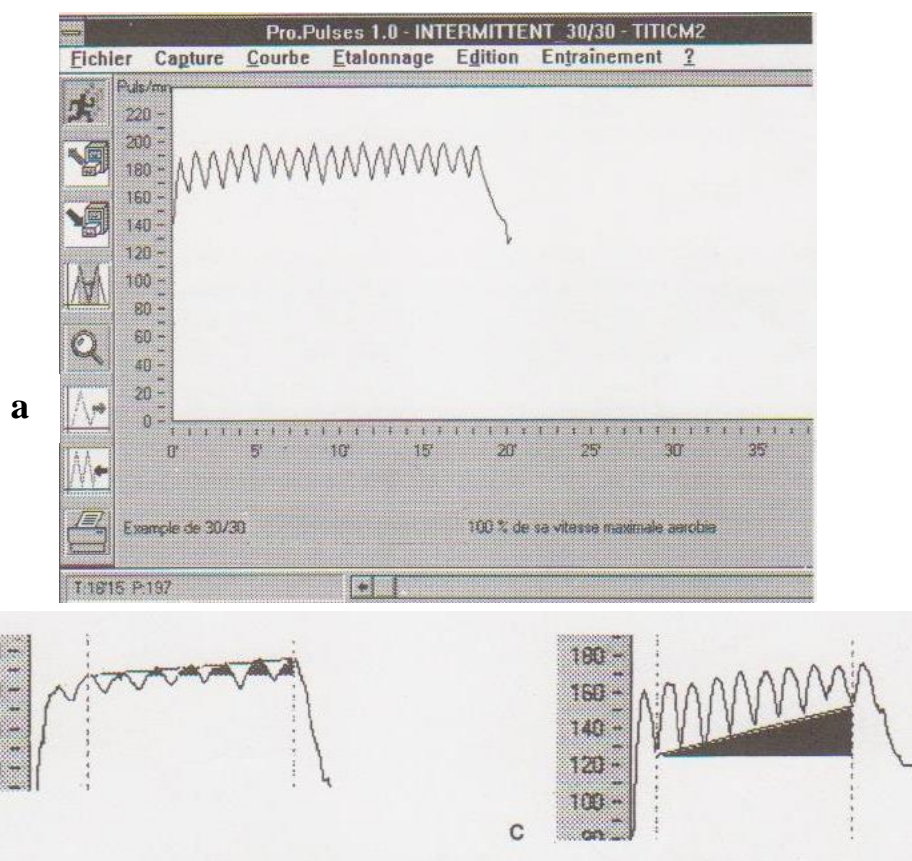

FIG.285. – Ilustrarea derivei pulsative de G.Gacon, plus logica <<Pro-Pulses>> (Cardosport, Dijon). Figura arată frecvența cardiacă în cursul unui exercițiu intermitent. Logica arată deriva către cursul jumătătea cursului efortului (fig.b). și cursul recuperării (fig.c).

2.2. Interesul pentru antrenament

Când atletul este bine antrenat și în formă, nu observăm nici în derivă. Prezența acestora din urmă este un semn:

- un jucător ne antrenant;
- un jucător care a cerut un efort prea mare pentru posibilitățile sale de moment.
- un jucător în faza de preparare intensă.

Strategia generală de antrenament trebuie să provoace o derivă apoi trebuie să dispară pentru a se adapta la un nivel superior.

Un antrenament corect al rezistenței unui jucător trebuie să depună efort pentru a dispărea aceasta derivă în timpul unei competiții importante.

CAPITOLUL IV

EVOLUȚIA FORȚEI ȘI PUTERII

Am subliniat în întreaga carte “trebuie să lucrăm calitativ”, acest lucru implică controlul lucrului și rezultatele antrenamentului. Cu această viziune am abordat capitolul.

Evaluarea forței se face în numeroase moduri: de la cele mai simple (dynamometru) la cele mai sofisticate (ergometru izocinetic: Biodex, Cybex), vom insista asupra utilizărilor la jucător și importanța lor în antrenament.

1. DINAMOMETRUL

Permite evaluarea precisă, limitată totuși la condițiile izometrice. Vom utiliza în principal <<Myostatic>>.

Este compus din 2 părți: senzori ce deformează eforturile subiectului și o parte electronică ce traduce deformările în forme de date numerice (fig.286).

Dispozitivul oferă o mare flexibilitate și permite utilizarea în diferite contexte: vom arăta 2 utilizări a testelor de forță pentru a măsura forța cvadricepsilor (fig.287), și o instalație de presă pe un picior (fig.288). Folosind cele 2 cadrane putem vizualiza evoluția forței în direct. Acest lucru permite o mai bună programare a intensității de lucru și alegerea lucrului la un procentaj dat de forța maximă. Acest aparat este foarte eficient pentru a controla lucrul în electrostimulare.

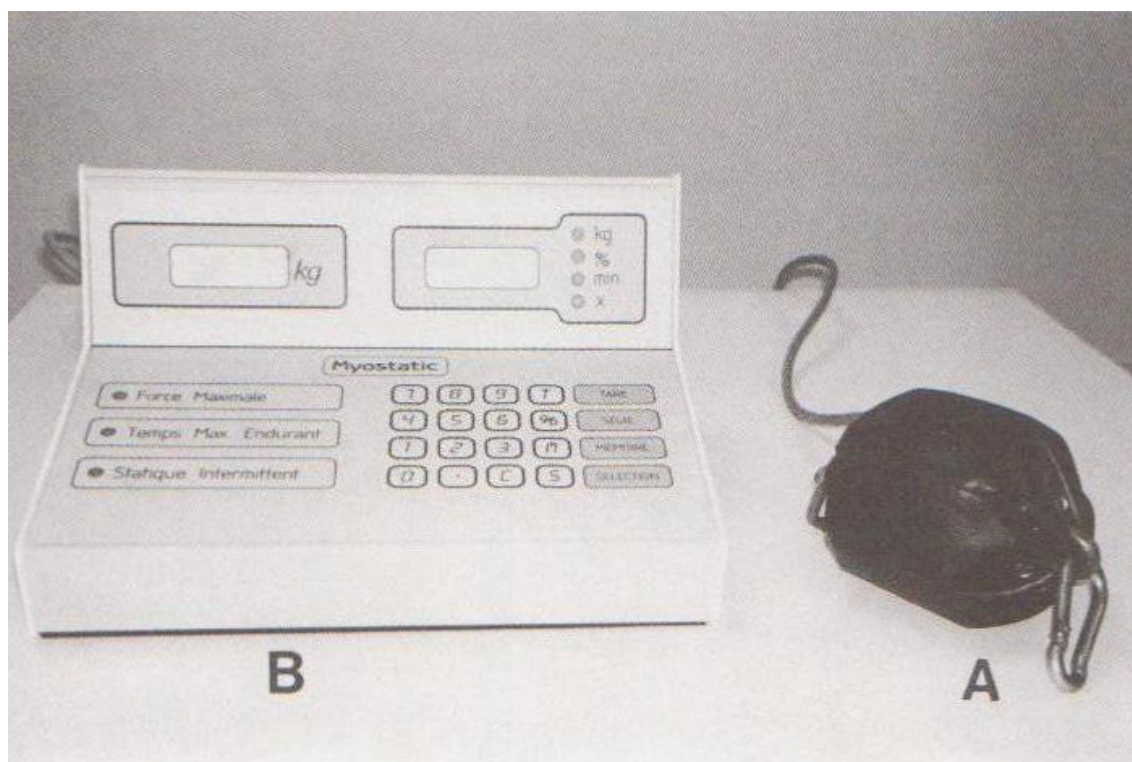

FIG.286. – *Myostatic : senzori (a) și cutia electronică (b).*

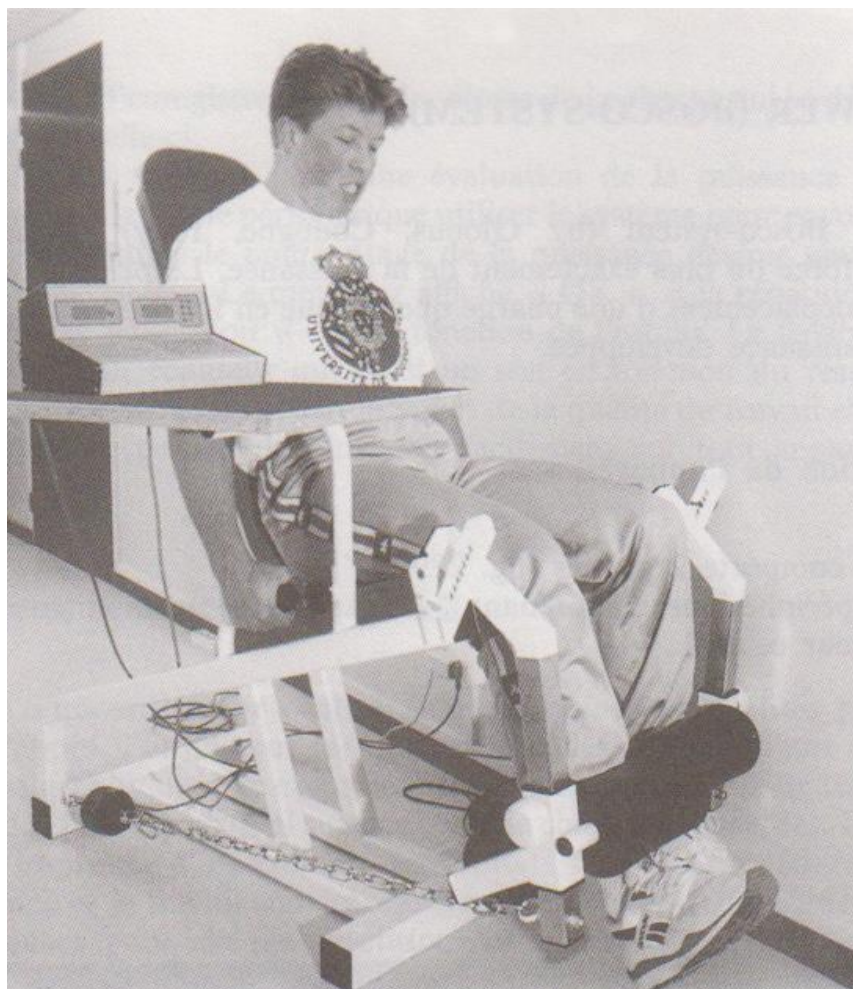

FIG.287. – Utilizarea miostatic cu un aparat de cvadricepsi.

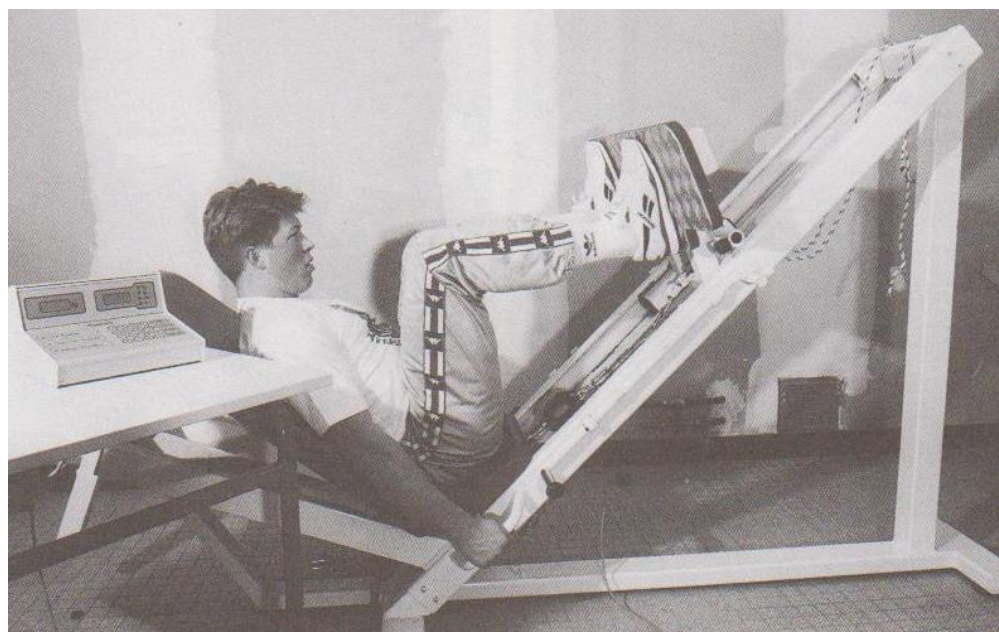

FIG.288. – Utilizarea miostatica pe o presă.

2. ERGPOWER-UL (SISTEMUL BOSCO)

Sistemul Bosco ergopower (de Globus, Codogne, Italy) permite o evaluare dinamică a forței sau mai mult a puterii. Principiul aparatului de repaus principiul arată gradul de deplasare a oricărei sarcini în funcție de timp, astfel deduce puterea dezvoltată.

2.1. Descrierea aparatului

Ergopower-ul are 2 parti (fig.289):

- parte periferica compusa din: senzor si monitor;
- centrul de coordonare.

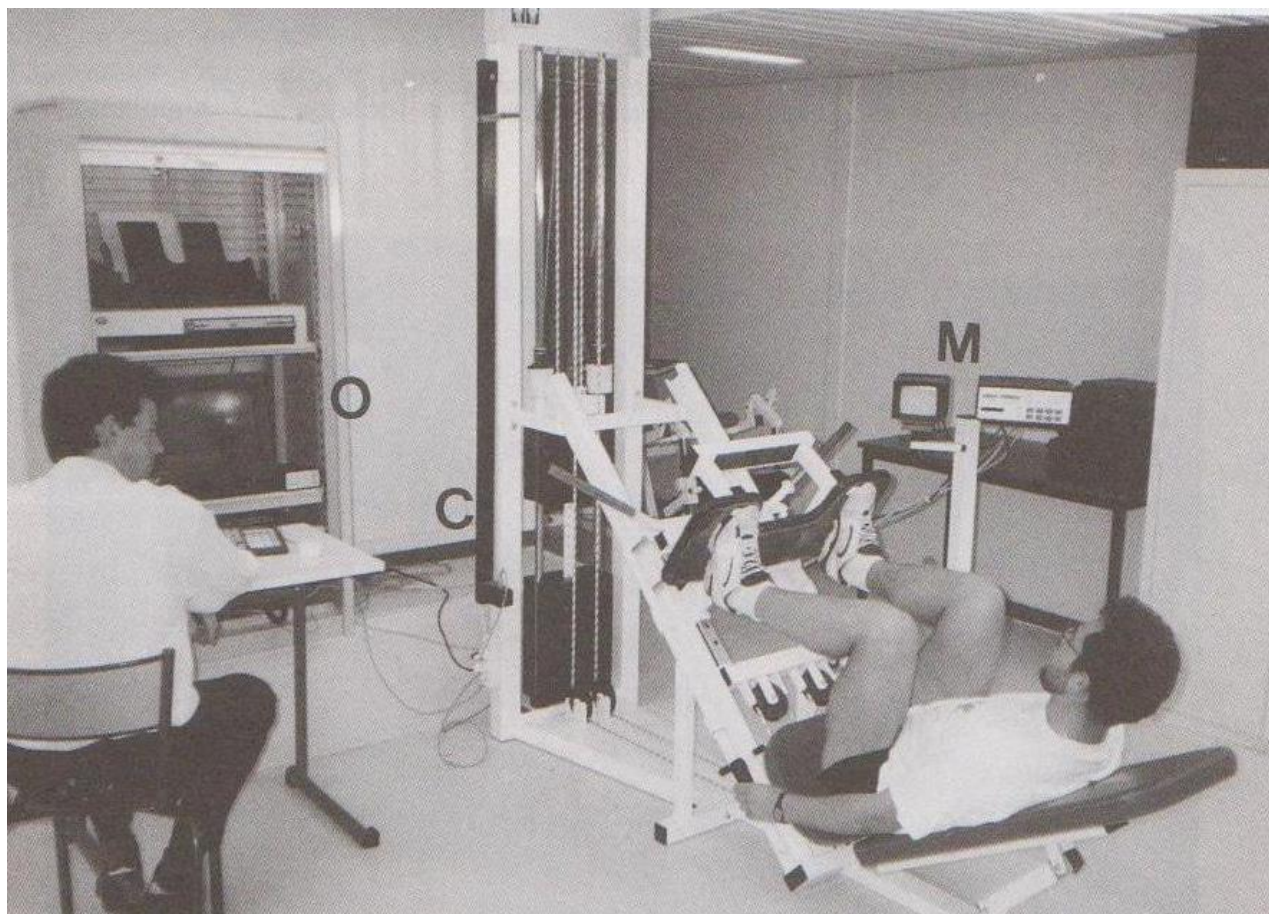

FIG.289. – Ergopower-ul: senzorul (c), monitorul periferic (m) și centru de coordonare (o).

Senzorul permite înregistrarea vitezei sarcinii ce se deplasează vertical și plasamentul acestuia.

Cele 2 elemente sunt suficiente pentru o evaluare a puterii medii. Cu aceasta parte periferică utilizăm sistemul pentru a avea o informație în feedback. Programam procentajul puterii dorite astfel și gama de eroare tolerate 5%,10%... Monitorul afișează <<OK>> dacă repetiția este făcută cu puterea necesară și <<+>> sau <<->> în funcție de eroare. Feedbackul poate fii, deasemenea, auditiv constând într-un sunet, în funcție de rezultat.

Acest dispozitiv permite un control precis al calității lucrului efectuat. Flexibilitatea utilizării sistemului permite instalarea facilă la toate aparatele cu greutate.

2.1. CONTROLUL ȘI EVALUAREA ACTIVITĂȚII

Prezența centrului de coordonare adaugă unele posibilități pentru o evaluare foarte fină. În primul rând centrul memorează toate datele unei sesiuni și permite o reprezentare grafică. De exemplu o procedură clasică de test pentru atleți, constă în solicitarea efortului maxim într-o serie de sarcini în creștere. Figura 290 arată o reprezentare imprimată a unui exemplu de rezultate cu această procedură. Pentru fiecare dintre sarcini puterea de lucru este înregistrată. În timpul unei sesiuni de lucru putem controla puterea pentru fiecare repetare cum arată în figura 291.

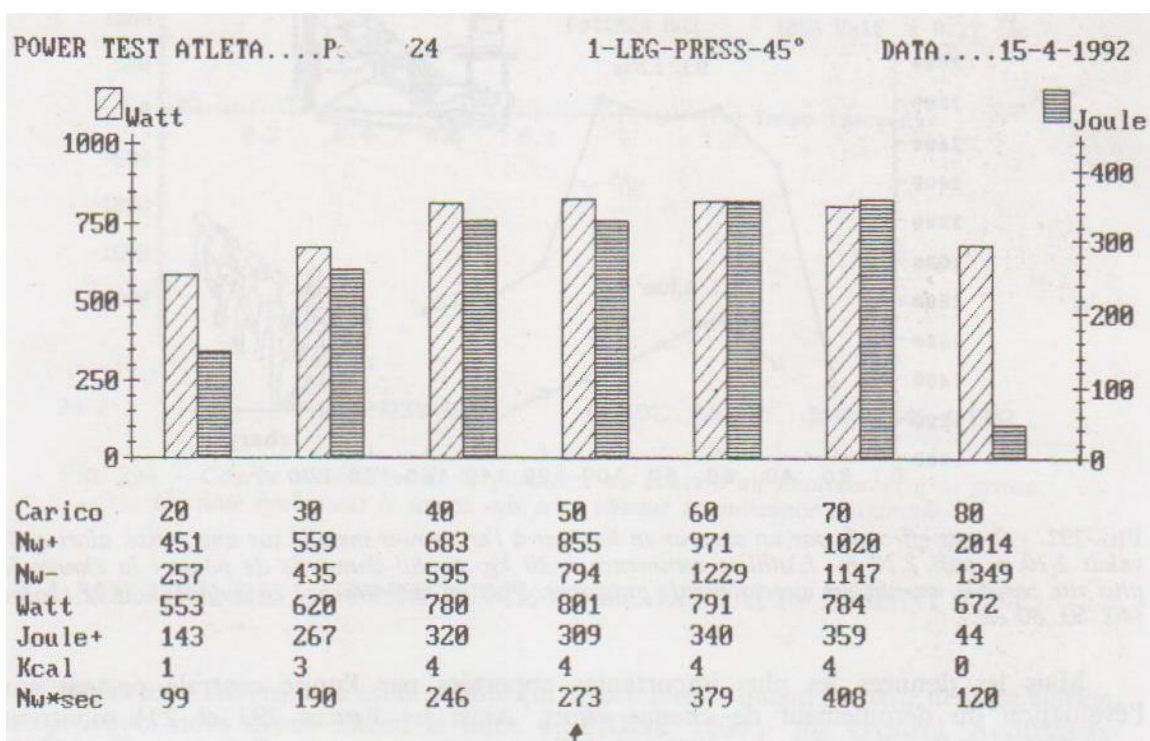

FIG. 290. – Reprezentarea grafică a unei proceduri de test obținută cu ergopower (sistem Bosco)

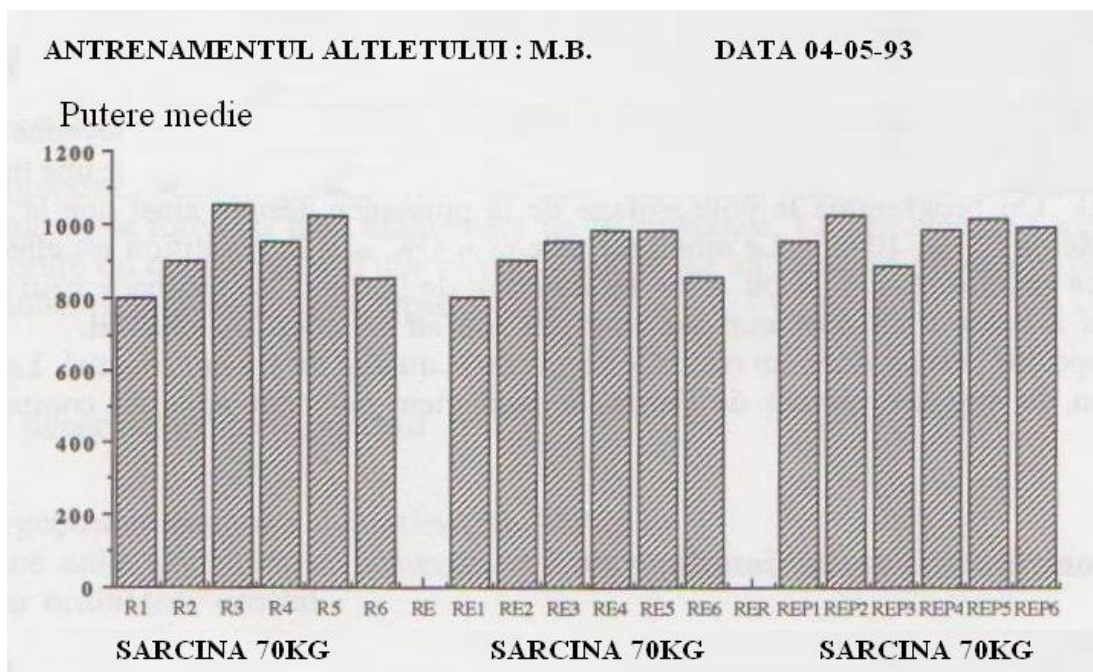

FIG.291. – Puterea dezvoltata pentru fiecare repetitie in cursul mai multor serii.

Putem urmări evoluția un sportiv în timpul unui sezon. Figura 292 arată pentru un săritor în înălțime, nivelul al doilea teste efectuate în 2 intervale în timp ce atletul a sărit 2,10m (primul test) și 2,20 (al doilea test). Primim diferență foarte clară între cele 2 curbe de putere maximă.

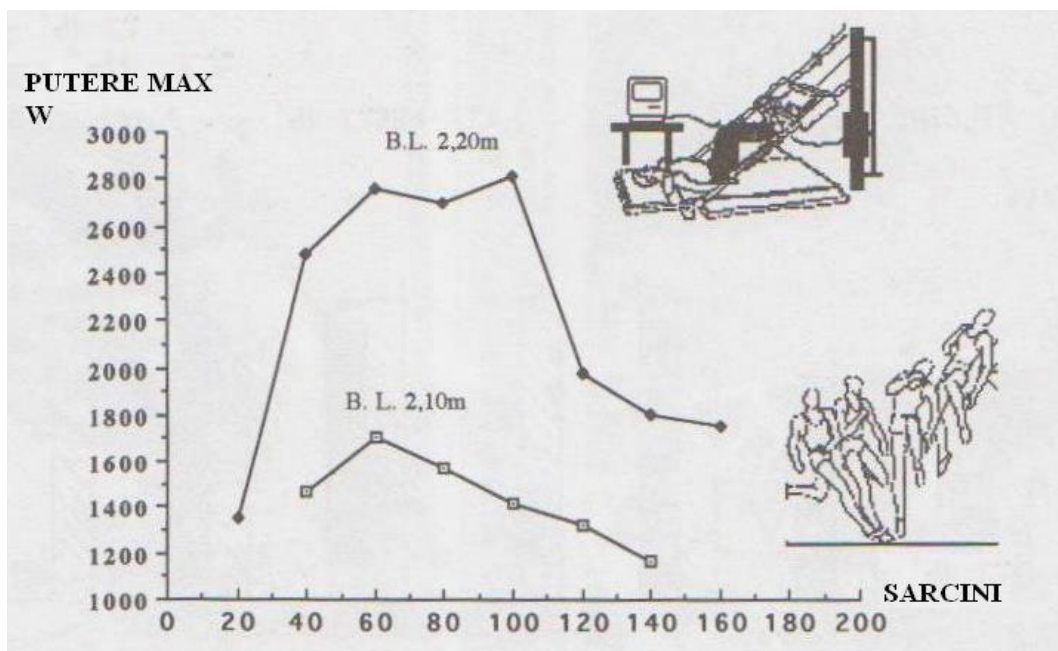

FIG.292. – 2 teste efectuate de un saritor în înălțime cu ergopower-ul instalat sub o presa, apoi a fost în valoare de 2,10m apoi 2,20 m. Atletul începe cu 20 kg, a cerut să efectueze cu sarcina, cât mai curând posibil ca să obțină o valoare a puterii. Apoi, din nou, se crește sarcina (40, 60, 80 etc.).

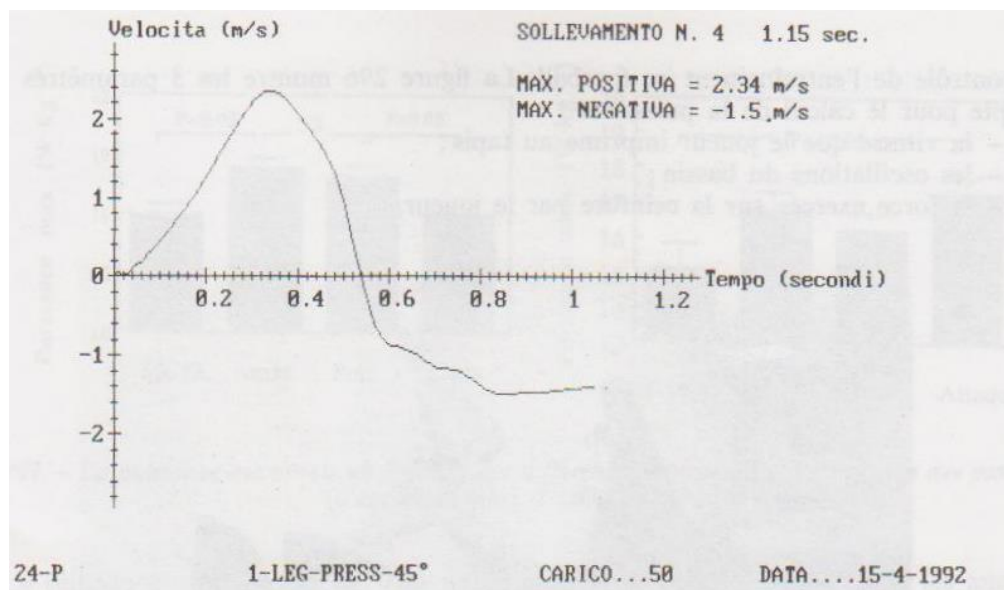

FIG.293. – Curba vitezei sarcinii în cursul unei mișcări a presiei.

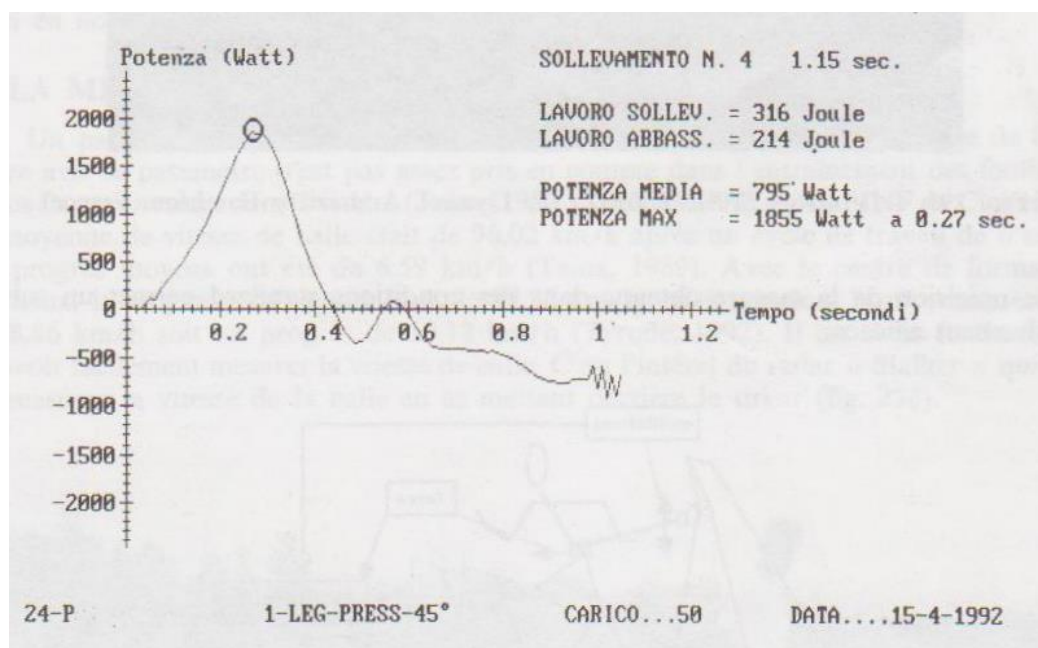

FIG.294. – Curba evoluției puterii în cursul unei mișcări a presiei. Acesta este timpul necesar pentru a obține puterea maximă.

3. MĂSURAREA PUTERII CU TAPIS SPRINT 1800

Așa cum am spus calitatea, pe noi, ne interesează când vine vorba de culturism, de aceea am ales banda <<SPRINT 1800>> (de Gymrol, Andrezieux-Bouthéon, France) (fig.295), pentru ca este o bandă de viteză.

Jucătorul trebuie să încerce să dea benzii o viteză mai mare iar acest lucru într-un timp foarte scurt (5, 15, 20 secunde). Prin urmare, este un efort tipic de viteză al unui fotbalist, ceea ce face instrument esențial în a controla antrenamentului în fotbal.

Figura 296 arată cei 3 parametri luați în considerare în calculul puterii:

- viteza cu care jucatorul calca pe banda;
- oscilarea bazinului;
- forța exercitată de centura, jucătorului.

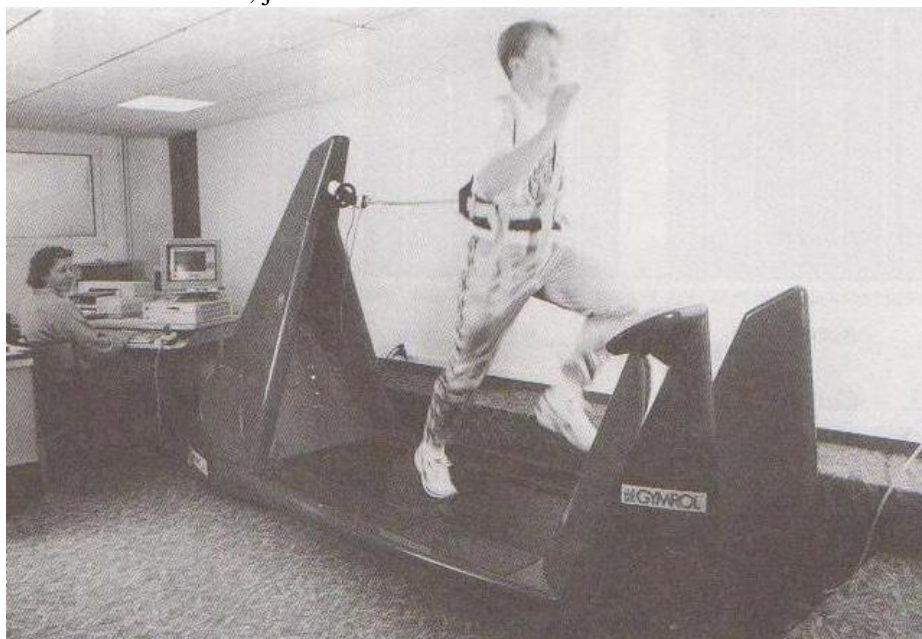

FIG. 295. – Banda <<SPRINT 1800>> (de Gymrol, ANDREZIEUX-Boutheon, France).

Precizia obținută prin măsurarea în condiții standard permite monitorizarea eficientă a unui antrenament.

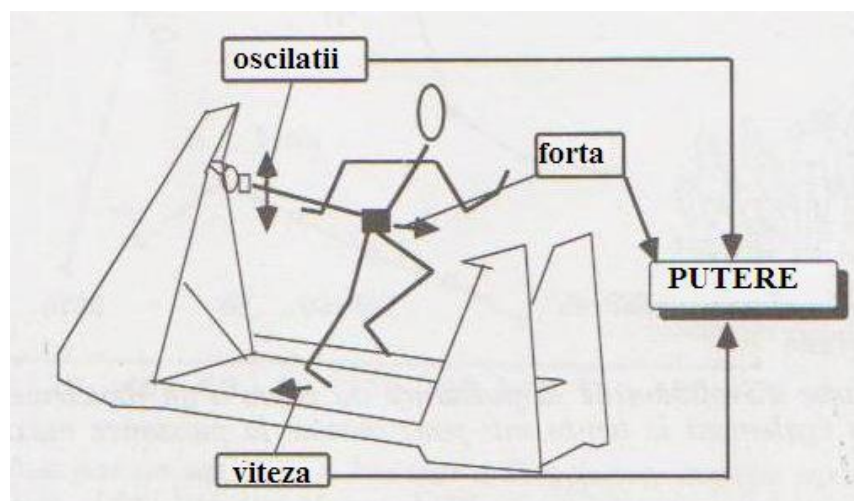

FIG. 296 - Parametrii pe banda Sprint 1800 pentru a calcula puterea.

Lucrul efectuat de Chatard și coll. (1991) pe jucătorii de niveluri diferite sunt cele mai interesante. Studiile arată că 94 de fotbaliști aparținând unor echipe de nivel înalt: secțiunea sport-studiu (15 ani), echipa de amatori St-Etienne, echipa profesională de St-Etienne, echipa națională din Cameron, echipa națională din Senegal.

Figura 297 arată rezultatele comparate a acestor echipe.

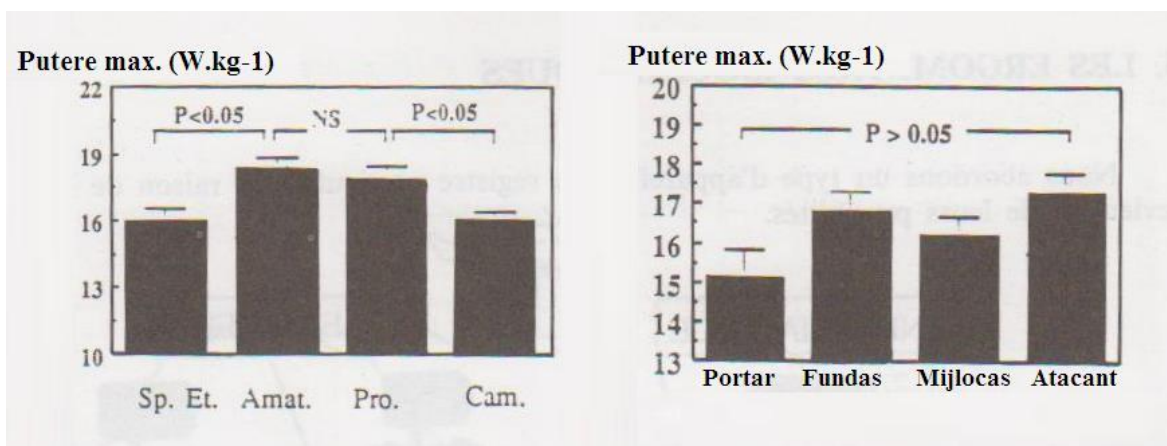

FIG.297. – Puterea maxima in functie de diferite echipe (a) si in functie de posturi (b) (dupa Chatard si coll.1991).

Puterea este exprimata de kg greutatei corporale, se constată că amatorii și profesioniștii de la St.Etienne au o putere superioară decât a celor de la echipa națională din Camerun. In funcție de posturi, constatăm ca atacanții au putere superioară față de apărători, mijlocași și portarii. Aici se notează că diferențele nu sunt semnificative.

4.Măsurarea Vitezei Mingiei

Un parametru important al puterii în fotbal este lovirea mingiei. La INF de la Claire Fontaine, media vitezei mingiei a fost 96,2 km/h , dupa un ciclu de lucru de 6 săptămâni progresul vitezei a crescut cu 6,59km/h (Taina, 1989). La centrul de formare Sochaux, media de plecare a fost de 88,73 km/h, în 4 săptămâni media a ajuns la 98,86km/h fiind un progress de 10,12km/h . Prin urmare, este esențial să se poată măsura viteza mingiei. Radarul <<Stalke>> ce permite masurarea vitezei mingiei prin punerea sa în spatele celui care lovește mingia (fig.298).

FIG.298. – Radarul <<Stalker>>: măsoara viteza mingiei în timpul unei lovituri.

5. ERGOMETRU IZOCINETIC

Abordăm un tip de aparat cu un registru privat din cauza costurilor și posibilitățile lor.

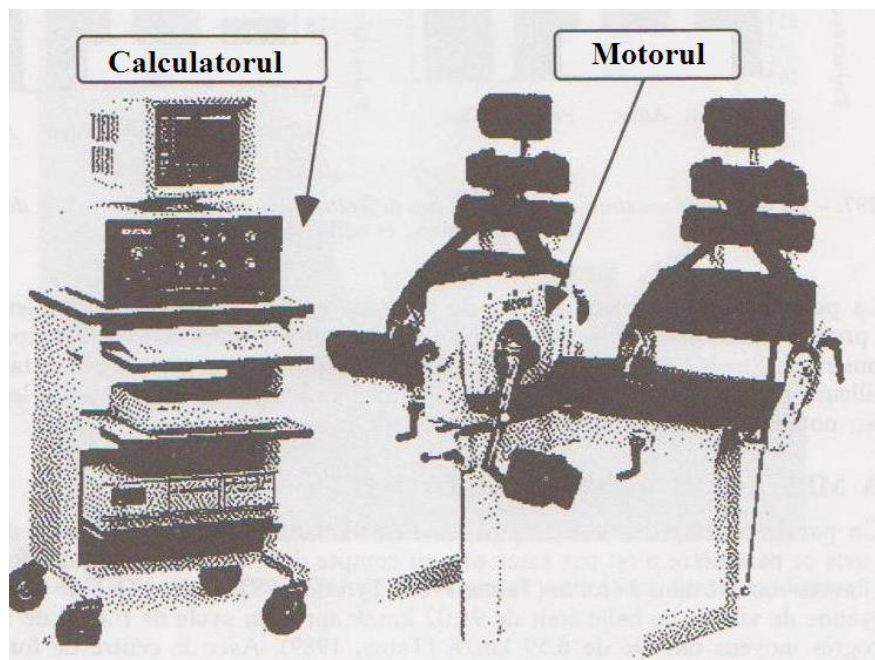

FIG.299. – Biodex.

Pentru antrenament acest tip de aparat nu prezinta nici un interes.

Din contra dinamometrul isometric prezintă un interes în evaluarea și controlul antrenamentului. Vom încerca sa ilustrăm avantajele sale la câteva exemple concrete.

Testele cu Biodex pentru fotbalist:

Testele sunt efectuate în poziția așezată (fig.300). Reglăm viteza motorului: această viteză este programată de la 0 la 360° pe secunda. Testul constă în a împinge în ambele sensuri pedalele pentru a accelera.

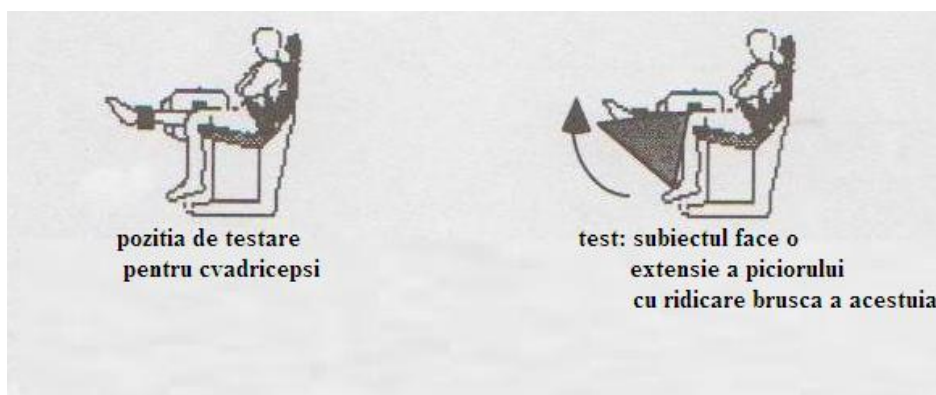

FIG.300. – Condițiile testului cu biodex-ul pentru jucătorii de fotbal.

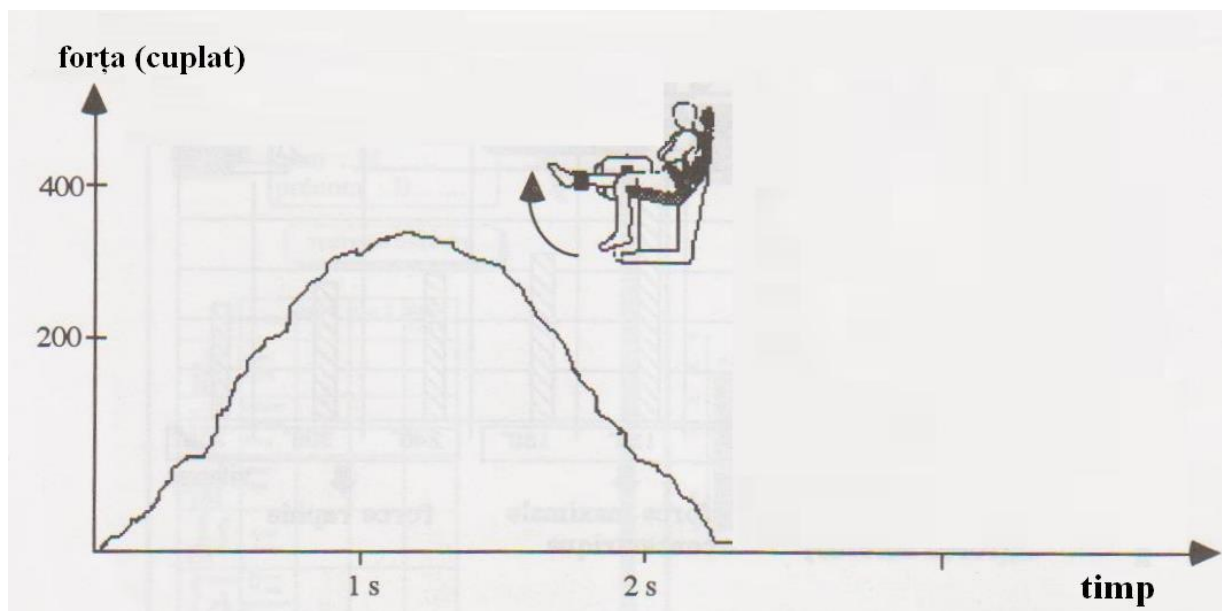

FIG.301. – Curba de forță obținută după o putere concentrică a unui fotbalist.
Curba reprezintă efortul subiectului.

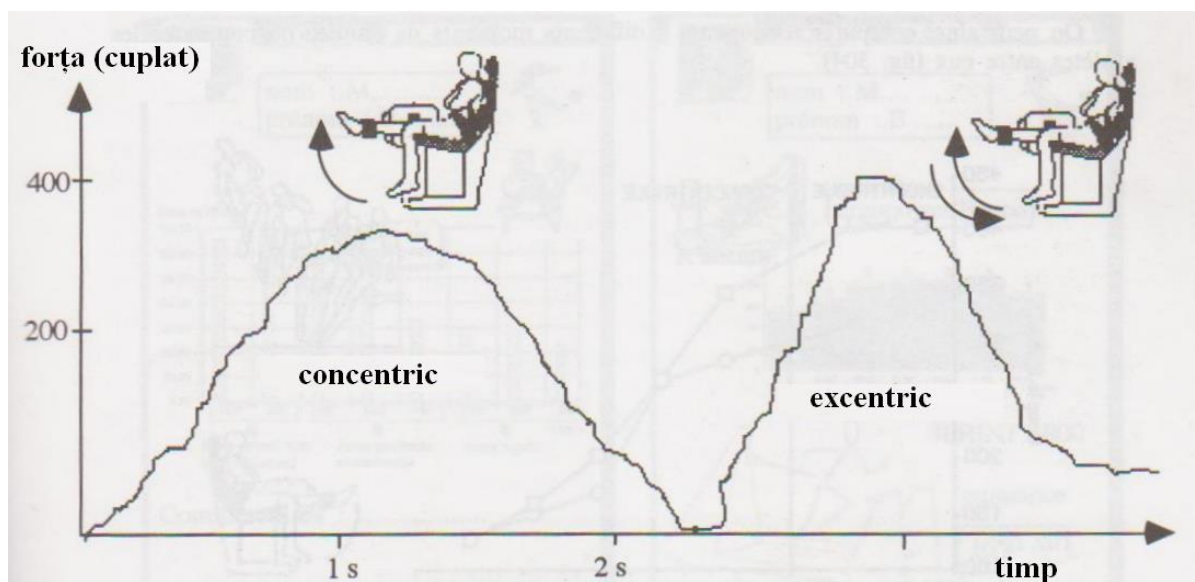

FIG.302. – Test concentric apoi excentric, pe un fotbalist.
In faza excentrică motorul impune o flexiune, iar jucătorul impune rezistență.

Se efectuează acest test la viteze diferite, obținem de fiecare dată o forță maximă (cuplat), trasăm curba forței maxime obținută în diferitele viteze (fig.303).

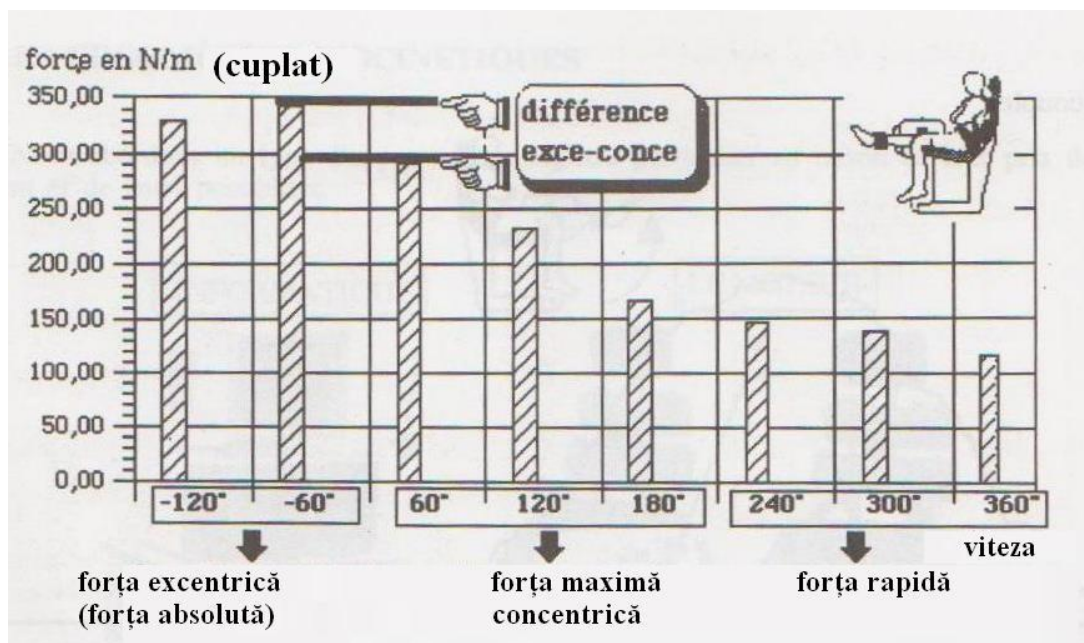

FIG.303. – Graficul rezultatelor obținute cu biodex-ul pe un jucător la diferite viteze. Notăm o diferență: forța excentrică minus forța concentrică. Acest parametru este foarte interesant.

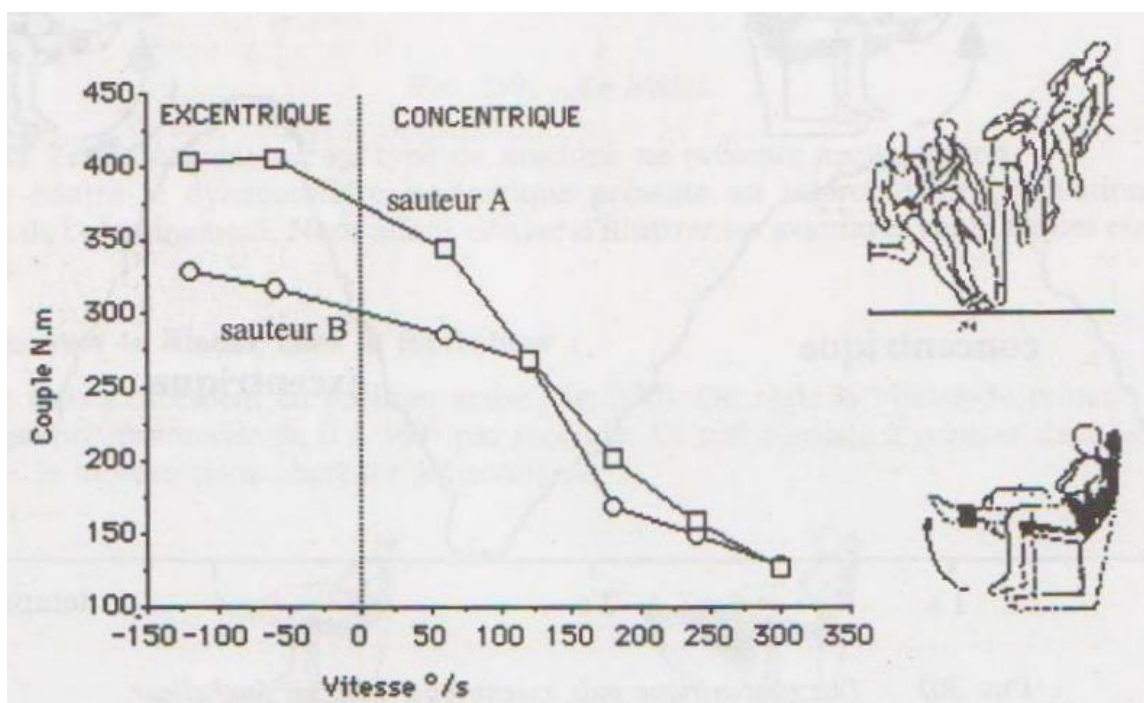

FIG.304. – Compararea curbelor forță-viteză pentru doi săritori în înălțime la 2,20m. Constatăm 2 profile diferite: atletul A posedă un potențial de forță absolut excepțională (forța excentrică, forța concentrică lentă). Altletul B, realizează ambele rezulatate în forța rapidă, dar potențialul forței sale absolute este mult mai scăzut, un atlet ce utilizează cea mai bună forța a sa, este foarte tehnic. Altetul A are o mare marja de progresie.

6. CARNETUL DE EVALUARE AL JUCĂTORULUI

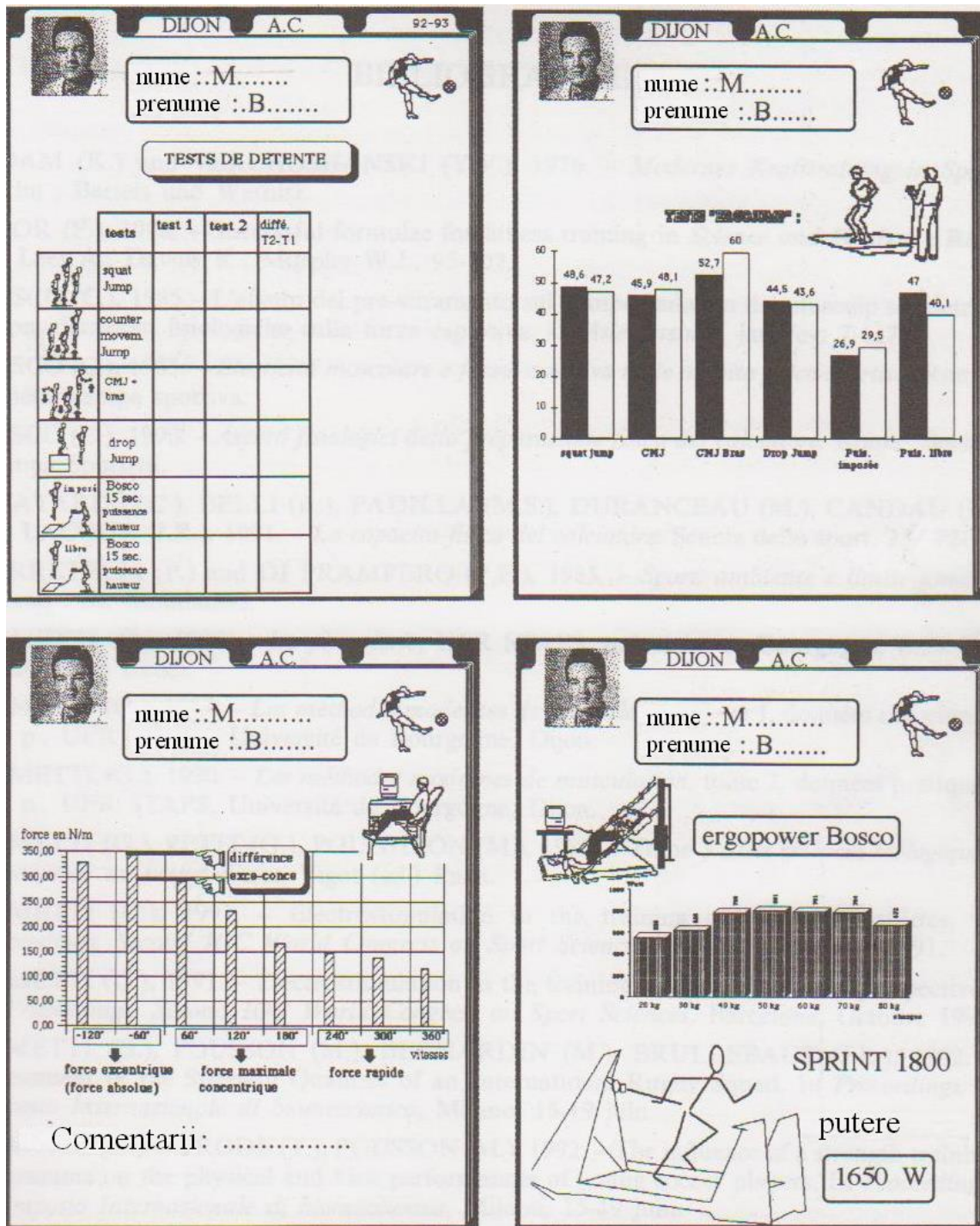

FIG.305. – Carnetul de evoluție UFR STAPS de Dijon pentru un fotbalist.

Pentru gestionarea eficientă a evaluării trebuie ca jucători să revină la performanțele lor reale. Ne-am propus să ilustrăm câteva pagini dintr-un carnet de evaluare elaborat la UFR STAPS din Dijon.

